Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Breviarium Benedictinum, Pars aestivalis - Cod. Lichtenthal 129

[Frauenalb], [1518 Druck; Handschrift 1. Hälfte 16. Jh.]

Incipit feria II ad primas

urn:nbn:de:bsz:31-40516

Visual Library

¶ Feria.ij.ad primas.ps.j.

Beat⁹ vir q̄ non abijt i cōsilio ipiorum:⁊ in via peccatorum nō stetit: ⁊ i cathedra pestilētie nō sedit. Sed in lege dn̄i voluntas eius:et in lege ei⁹ meditabit die ac nocte. Et erit tanq̄ȝ lignum quod plantatum est sec⁹ decursus aquarū: quod fructū suū dabit in tēpore suo. Et foliū eius non defluet: ⁊ oīa quecunq̄ȝ faciet ꝓsperabuntur. Nō sic impij nō sic: sed tanq̄ȝ puluis quē proicit vētus a facie terre. Ideo non resurgūt impij i iudicio: neq̄ȝ peccatores in ɔsilio iustorum. Quoniā nouit dn̄s viam iustorū:⁊ iter ipiorū peribit. Gloria pr̄i. Sicut erat.

(ps.ij.

Quare fremuerunt gentes:⁊ populi meditati sunt inania. Astiterūt reges terre ⁊ pricipes cōuenerūt in vnū: aduersus dn̄m:⁊ aduersus xp̄m eius. Dirūpamus vincula eorū: et proiciam⁹ a nobis iuguȝ ipsorum. Qui habitat in celis irridebit eos:⁊ dn̄s subsannabit eos. Tunc loq̄tur ad eos in ira sua:⁊ in furore suo conturbabit eos. Ego autem constitutus sum rex ab eo super sion montē sanctū ei⁹:predicans preceptū eius. Dn̄s dixit ad me fili⁹ me⁹ es tu:ego hodie genui te. Postula a me et dabo tibi gentes hereditatē tuā: et possessionē tuā terminos terre. Reges eos in virga ferrea:⁊ tanq̄ȝ vas figuli cōfringes eos. Et nūc reges itelligite: erudimini q̄ iudicatꝫ terrā. Seruite dn̄o i timore: et exultate ei cum tremore. Apprehendite disciplinaȝ: neq̄n irascat dn̄s ⁊ pereatis de via iusta. Cum exarserit in breui ira eius: bti oēs qui cōfidūt i eo. Glia pr̄i. ps.iij.

Domine qd multiplicati sūt q̄ tribulāt me multi isurgunt aduersū me. Multi dicūt aīe mee: nō ē sal⁹ ipi i deo ei⁹. Tu aūt dn̄e susceptor me⁹ es: glia mea ⁊ exaltās caput meū. Voce mea ad dn̄ȝ clamaui:⁊ exaudiuit me de mōte sancto suo Ego dormiui et soporatus sum:⁊ exurrexi q̄ dn̄s suscepit me. Non timebo milia

ppl'i circūdātis me: exurge
dñe ſaluū me fac de⁹ meus.
Qm̄ tu pcuſſiſti oēs aduer=
ſātes mihi ſine cauſa: dētes
pctōrū ꝯtriuiſti. Dñi eſt ſa=
l⁹: ꝛ ſup ppl'm tuū bñdictio
tua. Gl'ia pr̄i. ps. iiii.
CUm iuocarē exaudi=
uit me deus iuſtitie mee: in
tribulatione dilataſti mihi.
Miſerere mei: ꝛ exaudi orō
nem meā. Filii hoīm vſq3=
quo graui corde: vt q̄d dili=
gitis vanitatē ꝛ queritis mē
daciū. Et ſcitote qm̄ mirifi=
cauit dñs ſanctum ſuū: dñs
exaudiet me cu3 clamauero
ad eu3. Iraſcimini ꝛ nolite
peccare: q̄ dicitis in cordib⁹
veſtris in cubilibus veſtris
cōpūgimini. Sacrificate ſa
crificiū iuſtitie ꝛ ſperate ī do
mino: multi dicūt q̄s oſten=
dit nobis bona? Signatum
eſt ſuper nos lumen vultus
tui dñe: dediſti letitiā in cor
de meo. A fructu frumenti
vini et olei ſui: multiplicati
ſunt. In pace in idip̄m: dor
miā ꝛ requieſcā Qm̄ tu dñe
ſingulariter in ſpe: conſtitui
ſti me. Gloria patri. ps. v.
VErba mea aurib⁹ pci
pe dñe: itellige clamo
rē meū. Intēde voci orōnis
mee: rex meus ꝛ de⁹ meus.
Qm̄ ad te orabo dñe: mane
exaudies vocē meā. Mane
aſtabo tibi ꝛ videbo: qm̄ non
deus volens iniq̄tate3 tu es
Neq3 habitabit iuxta te ma
lignus: neq3 permanebūt ī=
iuſti ante oculos tuos. Odi
ſti oēs qui operantur iniqui
tate3: perdes oēs qui loquū
tur mendaciū. Virū ſangui
nū ꝛ doloſum abominabitur
dominus: ego aūt in multi=
tudine mīe tue. Introibo ī
domū tuā: adorabo ad tem=
plum ſanctu3 tuū in timore
tuo. Dñe deduc me in iuſti
tia tua: ꝑpter inimicos me=
os dirige in cōſpectu tuo vi
am meā. Qm̄ non eſt in ore
eorum veritas: cor eorū va=
nū eſt. Sepulchrū patēs eſt
guttur eorū: linguis ſuis do
loſe agebāt: iudica illos de⁹
Decidant a cogitationib⁹
ſuis: ſcđm multitudine3 im
pietatū eoꝝ expelle eos: qm̄
irritauerunt te dñe. Et letē
tur oēs q̄ ſperāt ī te: ī eternum
exultabūt ꝛ habitabis in eis
Et gl'iabunt in te oēs q̄ dili
gūt nomē tuū: qm̄ tu benedi
ces iuſto. Dñe: vt ſcuto bo=
ne voluntatis tue coronaſti
DOmine (nos. ps. vi.
ne in furore tuo argū
as me: neq3 ī ira tua corripi=

as me. Miserere mei domi=
ne quoniã infirm⁹ ſum: ſana
me dñe qm̃ ↄturbata ſũt oſ=
ſa mea. Et aĩa mea turbata
ē valde: ſꝫ tu dñe vſqꝫ q̃. Cō
uertere dñe ⁊ eripe aĩam me
am: ſaluũ me fac ꝑpt̃ mĩam
tuã. Qm̃ nō ē ĩ morte q̇ me
moꝛ ſit tui: ĩ iferno aũt qs cō
fitebit̃ tibi? Laboraui in ge
mitu meo: lauabo per ſingu
las noctes lectũ meũ: lachꝛy
mis meis ſtratũ meum riga
bo. Turbat⁹ ē a furoꝛe ocu
l⁹ me⁹: iueteraui int̃ oēs ini
micos meos. Diſcedite a
me oēs q̇ opamĩ iniq̇tatem:
qm̃ exaudiuit dñs vocē flet⁹
mei. Exaudiuit dñs depc̃a
tionē meã: dñs oꝛ̃onē meam
ſuſcepit. Erubeſcãt ⁊ cõtur
bētur vehemēter oēs ĩimici
mei: ↄuertant̃ et erubeſcant
valde velocit̃. Gl̃ia. Ser
uite dño ĩ timoꝛe ⁊ exultate ei
cũ tremoꝛe. Cp̃. zacha. viij.
Pacē ⁊ veritatem diligite?
dicit dñs oṗs. ℣. Exurge do
mie adiuua nos? Et redime
nos ꝑpt̃ nomē tuũ? Oꝛatio.
Domine de⁹ q̄ ad pꝛĩ=
cipiũ hui⁹ diei nos ꝑ
uenire feciſti/ tua nos ſalua
virtute. vt ĩ hac die ad nullũ
declinem⁹ pctm̃? ſꝫ ſēp ad tu
am iuſtitiã faciēdã nr̃a ꝓce=
dãt eloq̇a dirigãt̃ cogitatio
nes ⁊ opa. Et famulos tuos
ab oĩ aduerſitate cuſtodi? p.
Fer. iij. ad pꝛimas. p̃. vij.
Dñie de⁹ me⁹ in
te ſperaui: ſaluum
me fac ex oĩb⁹ pſe
quētib⁹ me ⁊ libe=
ra me. Neq̃n rapiat vt leo
aĩaꝫ meã: dũ nō ē q̇ redimat
neqꝫ q̇ ſaluũ faciat. Dñe de
us me⁹ ſi feci iſt̃d: ſi ē iniq̇=
tas ĩ manib⁹ meis. Si reddi
di retribuentib⁹ mihi mala:
decidaꝫ merito ab inimicis
meis ĩanis. Perſeq̃t̃ ĩimic⁹
aĩaꝫ meã ⁊ ↄp̃hēdat: ⁊ cõcul
cet ĩ t̃ra vitã meã: ⁊ gl̃iaꝫ me
aꝫ ĩ puluerē deducat. Exur
ge dñe ĩ ira tua: ⁊ exaltare in
finib⁹ ĩimicoꝝ meoꝛum. Et
exurge dñe de⁹ me⁹ ĩ pꝛece
pto q̇d mãdaſti: ⁊ ſynagoga
ppl̃oꝝ circũdabit te. Et ꝑpt̃
hãc ĩ altũ regredere: dñs iu=
dicat ppl̃os. Iudica me dñe
ſcd̃m iuſtitiã meã: ⁊ ſcd̃ꝫ ĩno
cētiã meã ſup me. Cõſumet̃
neq̇cia pctõꝛuꝫ: ⁊ diriges iu
ſtũ ſcrutãs coꝛda ⁊ renes de
us. Iuſtum adiutoꝛium me
um a domio: qui ſaluos facit
rectos coꝛde. De⁹ iudex iu
ſtus foꝛtis et patiens: nun=
quid iraſcitur per ſingulos
dies? Niſi ↄuerſi fuerit̃ gla

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

diū ſuū vibrauit:arcū ſuū te
tēdit ꝛ parauit illū. Et i eo pa
rauit vaſa mortꝫ:ſagittas ſu
as ardentibus effecit. Ecce
parturit iiuſtitiā:ꝯcepit do=
lorē ꝛ pepit iniqtatē. Lacū
apuit ꝛ effodit eū:ꝛ icidit in
foueā quaꝫ fecit. Cōuertet
dolor eius i caput ei⁹:ꝛ i ver
ticē ipſius iniqtas eius de=
ſcendet. Confitebor dn̄o ſe
cundum iuſtitiā eius:ꝛ pſal
laꝫ noī dn̄i altiſſimi. Gloria
patri. Sicut erat. ps.viii.
Domie dn̄s noſter:ꝙ̄
admirabile eſt nomē
tuū in vniuerſa terra. Quo
niam eleuata ē magnificētia
tua:ſuper celos. Ex ore in=
fantiū ꝛ lactentiū perfeciſti
laudē ꝑpter inimicos tuos:
vt deſtruas inimicū ꝛ vltorē
Qm̄ videbo celos tuos ope
ra digitorū tuorū:lunā ꝛ ſtel
las q̄ tu fundaſti. Quid eſt
homo q̄ memor es ei⁹:aut
filius hoīs qm̄ viſitas eum.
Minuiſti euꝫ paulomin⁹ ab
angelis:glīa ꝛ honore coro=
naſti eū:ꝛ conſtituiſti eū ſup
opa manuū tuarū. Oia ſub=
iecisti ſub pedib⁹ ei⁹:oues ꝛ
boues vniuerſas inſup ꝛ pe
cora cāpi. Uolucres celi et
piſces maris:q̄ perābulant
ſemitas marꝫ. Dn̄e dn̄s no
ſter:ꝙ̄ admirabile eſt nomē
tuū in vniuerſa terra. Glia
patri ꝛ filio. ps.ix.
Confitebor tibi dn̄e i
toto corde meo:narrabo oīa
mirabilia tua. Letabor et
exultabo in te:pſallā nomi=
ni tuo altiſſime. In cōuertē
do inimicuꝫ meū retrorſum
infirmabūtur et peribunt a
facie tua. Qm̄ feciſti iudici
um meū ꝛ cauſam meā: ſedi
ſti ſuper thronū q̄ iudicas iu
ſtitiā. Increpaſti gētes ꝛ pe
riit impi⁹:nomē eorū deleſti
in eternū ꝛ i ſeculū ſcl'i. Ini
mici defecerūt framee in fi=
nē:ꝛ ciuitates eoruꝫ deſtru
xiſti. Periit memoria eoruꝫ
cū ſonitu:ꝛ dn̄s in eternum
ꝑmanet. Parauit i iudicio
thronū ſuuꝫ:ꝛ ipſe iudicabit
orbē terre in eqtate: iudica=
bit populos i iuſtitia. Et fa
ctus eſt dn̄s refugiū paupe
ri:adiutor i opportunitatib⁹
in tribulatione. Et ſperent
in te qui nouerunt nomē tu
um:quoniam non dereliq̄ſti
querentes te dn̄e. Pſallite
dn̄o qui habitat i ſion :annū
ciate īter gētes ſtudia eius.
Qm̄ requirens ſanguinē co
ruꝫ recordat⁹ eſt:nō eſt obli
tus clamorē pauperū. Miſe
rere mei dn̄e:vide humilita

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

tē meam de inimicis meis. Qui exaltas me de portis mortis: vt annūciē oēs lau= datiōes tuas ī portis filie ſi on. Exultabo ī ſalutari tuo infixe ſunt gētes in interitu quē fecerūt. In laqueo iſto quē abſcōderūt: cōprehēſus eſt pes eorū. Cognoſcetur dñs iudicia faciēs: in operi bus manuū ſuarū cōprehen ſus eſt peccator. Cōuertan tur peccatores in infernuz: oēs gētes que obliuiſcūtur deū. Qm̄ nō in finē obliuio erit pauperis: patiētia pau= perū nō peribit in finē. Glo ria. an. Dñe deus meꝰ in te ſperaui. Cp. ꝟ. ⁊ orō hac die ⁊ ſequētibꝰ vt ſ in ſecūda fe ria. ¶ Feria.iiij.ad primas.

Exurge Phares. domine non cōfor tetur hō iudicētur gētes in conſpectu tuo. Cōſtitue dñe legiſlato rem ſup eos: ſciāt gētes qm̄ hoies ſūt. Vt qd dñe receſſi ſti lōge: deſpicis in opportu nitatibꝰ in tribulatiōe. Dū ſupbit ipius incendit paup: cōprehendunt in conſiliis q bus cogitant. Qm̄ laudat pctōr in deſideriis aie ſue: ⁊ iniquꝰ benedicit. Exacer bauit dñm peccator: ſecūdū multitudinē ire ſue non qret Non ē deus in ꝯſpectu eiꝰ: inquinate ſunt vie illius ī oī tēpore. Auferunt iudicia tua a facie eius: oīz inimico= rum ſuoꝝ dñabit. Dixit em̄ in corde ſuo: nō mouebor a generatione in generationē ſine malo. Cuiꝰ maledictio ne os plenuz ē ⁊ amaritudie et dolo: ſub lingua eiꝰ labor et dolor. Sedet in īſidiis cū diuitibus in occultis: vt int ficiat innocētē. Oculi eius ī pauperem reſpiciūt: inſidia tur in abſcondito quaſi leo ī ſpelunca ſua. Inſidiat vt ra piat pauperē: rapere paupe rem duz attrahit eū. In la= queo ſuo humiliabit eū: īcli nabit ſe ⁊ cadet cū domina= tus fuerit pauperuz. Dixit enim in corde ſuo oblitus ē deus: auertit faciē ſuam ne videat in finem. Exurge do mine deus ⁊ exaltet manus tua: ne obliuiſcaris paupeꝝ Propter quid irritauit im= pius deū: dixit enī in corde ſuo nō requiret. Vides qm̄ tu laborē et dolorē conſide= ras: vt tradas eos in manꝰ tuas. Tibi derelictꝰ ē pau= p: orphano tu eris adiutor. Cōtere brachiū pctōris et maligni: queretur pctm̄ illiꝰ

et nõ inueniet. Dñs regna=
bit i etnũ ⁊ i ſclm ſcli: peribi
tis gentes de tra illiꝰ. Deſi
deriũ paupm exaudiuit do=
minꝰ: ꝓparationẽ cordis eo
rũ audiuit auris tua. Iudi=
care pupillo ⁊ hũili: vt nõ ap
ponat vltra magnificare ſe
Ihõ ſup terram. ps.x.
In dño ꝯfido: quõ dici
tis aĩe mee trãſmigra i mon
tẽ ſicut paſſer? Qm̃ ecce pec
catores itẽdert arcũ: paraue
runt ſagittas ſuas in phare=
tra: vt ſagittẽt in obſcuro re
ctos corde. Qm̃ q̃ ꝑfeciſti
deſtruxert: iuſtꝰ aũt qd fecit
Dñs i tẽplo ſctõ ſuo: dñs i
celo ſedes eiꝰ. Ocli eiꝰ i pau
perẽ reſpiciũt: palpebre eiꝰ
intrrogãt filios hoim. Dñs
interrogat iuſtũ ⁊ ipiũ: q̃ au
tẽ diligit iiqtatẽ odit animã
ſuaꝫ. Pluit ſup peccatores
laq̃os: ignis ſulphur ⁊ ſpũs
procellarũ pars calicis eoꝝ
Qm̃ iuſtus dñs et iuſtitias
dilexit: eqtatẽ vidit vultꝰ eiꝰ
Saluũ me fac dñe ps.xi.
qm̃ defecit ſctũs: qm̃
diminute ſũt ꝟitates a filiis
hoim. Vana locuti ſũt vnuſ
quiſqꝫ ad ꝓximuꝫ ſuũ: labia
doloſa in corde ⁊ corde locu
ti ſunt. Diſperdat dñs vni=
uerſa labia doloſa: ⁊ liguam
magniloquã. Qui dixerunt
linguam noſtram magnifica
bimus: labia noſtra a nobis
ſunt: quis noſter dominꝰ ẽ?
Propter miſeriã inopum ⁊
gemitũ pauperũ: nunc exur
gã dicit dñs. Ponã in ſalu=
tari: fiducialiter agaꝫ in eo.
Eloquia dñi eloquia caſta:
argentũ igne examinatum:
ꝓbatũ tre purgatũ ſeptuplũ
Tu dñe ſeruabis nos ⁊ cu=
ſtodies nos: a generatione
hac ineternum. In circuitu
impii ambulant: ſcd̃m altitu
dinẽ tuã multiplicaſti filios
hoiꝫ. Glia pri. An. Exurge
domie nõ preualeat homo.
¶ Feria.v.ad primas.ps.xii.
Vſqꝫquo dñe obli=
uiſceris me in finẽ:
vſqꝫquo auertis fa
ciẽ tuã a me? Quã
diu ponã conſilia in anima
mea: dolorem in corde meo
per diẽ. Vſqꝫquo exaltabit
inimicus meꝰ ſuper me: re=
ſpice ⁊ exaudi me dñe deus
meus. Illumia oculos me=
os ne vnq̃ꝫ obdormiã i mor=
tẽ: nequãdo dicat inimicus
meus preualui aduerſus eũ
Qui tribulãt me exultabũt
ſi motus fuero: ego autem
in mia tua ſperaui. Exulta=
bit cor meũ i ſalutari tuo: cã

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

tabo dño q̇ bona tribuit mi=
hi:⁊ pſallã noĩ dñi altiſſimi.
Dixit inſipi= ps.xiii.
ens in corde ſuo:non
eſt deus. Corrupti ſunt et
abominabiles facti ſunt in
ſtudiis ſuis: nõ ẽ qui faciat
bonum nõ eſt vſq; ad vnum.
Dñs de celo proſpexit ſup
filios hoim:vt videat ſi eſt ĩ=
telligens aut requirens deũ
Omnes declinauerũt ſimul
inutiles facti ſunt:non ẽ qui
faciat bonum nõ eſt vſq; ad
vnum. Sepulchrũ patens ẽ
guttur eorũ:linguis ſuis do
loſe agebant:venenũ aſpidũ
ſub labiis eoꝝ. Quorũ os
maledictione et amaritudi=
ne plenũ eſt: veloces pedes
eorũ ad effundendũ ſangui=
nẽ. Contritio et infelicitas
in viis eorum:⁊ viam pacis
non cognouerũt:nõ eſt timor
dei ante oculos eorum. Nõ
ne cognoſcent oẽs qui ope=
rantur iniquitatẽ:q̇ deuorãt
plebẽ meã ſicut eſcã panis:
Dominũ nõ inuocauerũt:il
lic trepidauerũt timore vbi
nõ erat timor. Quoniã dñs
in generatione iuſta eſt: cõſi
liũ inopis cõfudiſti qm̃ do=
minus ſpes eius eſt. Quis
dabit ex ſion ſalutare iſrael:
cũ auerterit dñs captiuita=
tem plebis ſue exultabit ia=
cob et letabitur iſrael. Glo
ria patri. ps.xiiii.
Domine q̇s habitabit
in tabernaculo tuo:aut quis
requieſcet in monte ſancto
tuo: Qui igreditur ſine ma
cula:et operatur iuſtitiam.
Qui loquitur veritatem in
corde ſuo:q̇ nõ egit dolũ ĩ li
gua ſua. Nec fecit proximo
ſuo malũ:⁊ opprobriũ nõ ac
cepit aduerſus ꝓximos ſu=
os. Ad nihilũ deductus ẽ
in cõſpectu eius malignus:
timẽtes autẽ dñm glorificat
Qui iurat ꝓximo ſuo ⁊ non
decipit:qui pecuniam ſuam
non dedit ad vſuram:et mu
nera ſup innocentes non ac
cepit. Qui facit hec:nõ mo
uebit in eternũ. Gl'ia. ã. Cã
tabo dño q̇ bona tribuit mi
hi. ¶ Fer.vi. Ad p̄mas. ps.xv
Conſerua me domi
ne quoniã ſperaui
inte:dixi dño de⁹
me⁹ es tu:quoniã
bonorũ meorũ nõ eges. Sã
ctis qui ſunt in terra ei⁹: mi
rificauit oẽs voluntates me
as ĩ eis. Multiplicate ſunt ĩ
firmitates eorũ:poſtea acce
lerauerunt. Non congrega
bo conuẽticula eorũ de ſan=
guib⁹:nec memor ero noĩa

eorum per labia mea. Dn̄s pars hereditatis mee ⁊ calicis mei: tu es q̄ reſtitues hereditatē meam mihi. Funes ceciderūt mihi in p̄claris: eteni hereditas mea p̄clara eſt mihi. Bn̄dicā dn̄z qui tribuit mihi intellectū: inſup et vſq3 ad noctē increpuerūt me renes mei. Prouidebā dn̄m in ɔſpectu meo ſemper: qm̄ a dextris eſt mihi ne ɔmouear. Propt̄ hoc letatū eſt cor meū et exultauit lingua mea: inſuper ⁊ caro mea req̄eſcet i ſpe. Qm̄ non derelinquas aīam meā in inferno: nec dabis ſanctū tuū videre corruptionē. Notas mihi feciſti vias vite: adimplebis me letitia cum vultu tuo: delectationes in dextera tua vſq3 in finē. Gloria pr̄i ⁊ filio. ps. xvi.

Exaudi dn̄e iuſtitiam meā: itēde dep̄cationē meā. Auribꝰ p̄cipe or̄onē meaz: nō in labiis doloſis. De vultu tuo iudiciū meū prodeat: oculi tui videant equitatem Probaſti cor meū ⁊ viſitaſti nocte: igne me examinaſti ⁊ nō eſt inuēta in me iniq̄tas. Ut non loquat̄ os meū opera hoīm: p̄pter verba labiorū tuorū ego cuſtodiui vias duras. Perfice greſſus meos in ſemitis tuis: vt nō moueantur veſtigia mea. Ego clamaui qm̄ exaudiſti me deus: inclina aurē tuaz mihi ⁊ exaudi verba mea. Mirifica miſericordias tuas: qui ſaluos facis ſpātes i te. A reſiſtentibꝰ dextere tue cuſtodi me: vt pupillā oculi. Sub vmbra alarū tuarū p̄tege me: a facie ipiorū qui me afflixerunt. Inimici mei animam meā circundederūt: adipē ſuum cōcluſerūt: os eorū locutum eſt ſupbia. Proiiciētes me nūc circūdeder̄t me: oculos ſuos ſtatuer̄t declinare in terrā. Suſceperūt me ſicut leo paratꝰ ad predā: ⁊ ſicut catulus leonis habitās in abditis. Exurge dn̄e preueni eū ⁊ ſupplanta eū: eripe animā meā ab impio: frameam tuaz ab inimicis manus tue. Dn̄e a paucis de terra diuide eos i vita eorū: de abſconditis tuis adimpletꝰ eſt venter eorū. Saturati ſunt filii: ⁊ dimiſerunt reliquias ſuas paruulis ſuis. Ego aūt i iuſtitia apparebo cōſpectui tuo: ſatiabor cuz apparuerit gl̄ia tua. Gl̄ia pr̄i. ps. xvii.

Diligā te dn̄e fortitudo mea: dn̄s firmamē

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

tum meū ꝛ refugiū meū ꝛ liberatoꝛ meus. Deus meus adiutoꝛ meꝰ: ꝛ ſperabo in eū Protectoꝛ meꝰ ꝛ coꝛnu ſalutis mee: et ſusceptoꝛ meus. Laudans inuocabo dn̄m: ꝛ ab īimicis meis ſaluꝰ ero. Circūdederūt me doloꝛes moꝛtis: ꝛ toꝛrētes iniqtatis cōturbauerūt me. Doloꝛes inferi circundederūt me: p̄occupauerūt me laquei moꝛtis. In tribulatiōe mea īuocaui dn̄m: ꝛ ad deū meū clamaui. Et exaudiuit de templo ſancto ſuo vocē meā: et clamoꝛ meus in ꝯſpectu eiꝰ introiuit in aures eius. Cōmota eſt et cōtremuit terra: fundamēta montiū cōturbata ſunt ꝛ ꝯmota ſunt: qm̄ iratus eſt eis. Aſcendit fumꝰ in ira eius ꝛ ignis a facie eiꝰ exarſit: carbones ſuccēſi ſūt ab eo. Inclinauit celos ꝛ deſcendit: ꝛ caligo ſub pedibꝰ eius. Et aſcēdit ſup cherubin ꝛ volauit: volauit ſup pēnas vētoꝛū. Et poſuit tenebꝛas latibulū ſuū: i circuitu eius tabernaculū eius: tenebroſa aqua in nubibꝰ aeris. Pꝛe fulgoꝛe in cōſpectu eiꝰ nubes tranſierunt: grādo et carbones ignis. Et itonuit de celo dn̄s: ꝛ altiſſimus dedit vocē ſuā: grādo ꝛ carbones ignis. Et miſit ſagittas ſuas ꝛ diſſipauit eos: fulgura multiplicauit et cōturbauit eos. Et apparuerūt fontes aquarū: et reuelata ſunt fundamēta oꝛbis terrarum Ab increpatiōe tua dn̄e: ab inſpiratiōe ſpūs ire tue. Miſit de ſummo ꝛ accepit me: ꝛ aſſumpſit me de aquis multis. Eripuit me de inimicis meis foꝛtiſſimis et ab his q̄ oderūt me: qm̄ ꝯfoꝛtati ſunt ſuper me. Pꝛeuenerunt me in die afflictiōis mee: ꝛ factꝰ eſt dn̄s ꝑtectoꝛ meꝰ Et eduxit me i latitudinē: ſaluū me fecit qm̄ voluit me. Et retribuet mihi dn̄s ſcd̄m iuſtitiam meā: et ſcd̄m puritatem manuū meaꝝ retribuet mihi. Qꝛ cuſtodiui vias dn̄i: nec impie geſſi a deo meo. Qm̄ omnia iudicia eius in conſpectu meo: et iuſtitias eius nō repuli a me. Et ero immaculatus cū eo: ꝛ obſeruabo me ab iniquitate mea. Et retribuet mihi dn̄s ſecundū iuſtitiā meam: ꝛ ſcd̄ꝫ puritatē manuū mearum in cōſpectu oculoꝛū eius. Gloria. Afia. Cōſerua me dn̄e qm̄ in te ſperaui. ¶ Sabbato ad pꝛimas. Phares.

Cum ſctō ſctūs erꝪ:
⁊ cū viro īnocēte ī-
nocēs eris. Et cuꝫ
electo electꝰ eris: ⁊
cū puerſo puerteris. Qm̄ tu
ppl'm humilē ſaluū facies: ⁊
ocl'os ſupboꝛū humiliabis.
Qm̄ tu illuminas lucernaꝫ
meā dn̄e: deꝰ meꝰ illumina
tenebꝛas meas. Qm̄ ī te eri
piar a tēptatiōe: ⁊ ī deo meo
tranſgrediar murum. Deꝰ
meus impolluta via eiꝰ: elo
quia domini igne examina-
ta: pꝛotectoꝛ eſt omniū ſpe-
rantiū in ſe. Qm̄ quis deus
pꝛeter dn̄m: aut quis deꝰ p̄-
ter deū noſtruꝫ? Deꝰ qui p̄-
cinxit me virtute: ⁊ poſuit ī-
maculatam viam meā. Qui
perfecit pedes meos tanq̄
ceruoꝛū: et ſup excelſa ſtatu
ens me. Qui docet manus
meas ad pꝛelium: ⁊ poſuiſti
vt arcū ereum bꝛachia mea.
Et dediſti mihi ꝓtectionē
ſalutꝪ tue: ⁊ dextera tua ſuſ-
cepit me. Et diſciplina tua
coꝛrexit me in finē: ⁊ diſcipli
na tua ip̄a me docebit. Di-
lataſti greſſus meos ſubtus
me: ⁊ non ſunt infirmata ve-
ſtigia mea. Perſequar ini-
micos meos ⁊ compꝛehen-
dam illos: ⁊ nō cōuertar do
nec deficiant. Confringam
illos nec poterūt ſtare: cadēt
ſubtꝰ pedes meos. Et p̄cin
xiſti me virtute ad bellum: ⁊
ſupplātaſti inſurgētes ī me
ſubtus me. Et inimicos me
os dediſti mihi doꝛſū: et odi
entes me diſperdidiſti. Cla
mauerūt nec erat qui ſaluos
faceret ad dominū: nec exau
diuit eos. Et comminuam
eos vt puluerem ante facieꝫ
venti: vt lutū platearū dele-
bo eos. Eripies me de con
tradictionibus populi: con-
ſtitues me in caput gentiuꝫ.
Populꝰ quē nō cognoui ſer
uiuit mihi: in auditu auris
obediuit mihi. Filii alieni
mētiti ſūt mihi: filii alieni ī-
ueterati ſūt: et claudicauer̄t
a ſemitis ſuis. Viuit dn̄s ⁊
benedictus deus meus: et
exaltetur deus ſalutis mee.
Deus qui das vīdictas mi
hi ⁊ ſubdis ppl'os ſub me: li
beratoꝛ meus de īimicis me
is iracundis. Et ab inſurgē
tibus in me exaltabis me: a
viro īiquo eripies me. Pꝛo
pterea confiteboꝛ tibi in na-
tionibus domine: ⁊ nomini
tuo pſalmū dicā. Magnifi-
cans ſalutes regis eius: ⁊ fa
ciens miām chꝛiſto ſuo da-
uid: et ſemini eius vſq̄ in ſe-
culum. Gloria. Ps. xviii.

Celi enarrãt gloriam
dei: ⁊ opa manuũ ei⁹
annũciat firmamẽtũ. Dies
diei eructat verbum: et nox
nocti indicat ſcientiã. Non
ſũt loquele neq̃ ſermones:
quorũ nõ audiant voces eo-
rũ. In omnẽ terrã exiuit ſo
nus eoꝝ: ⁊ i fines orbis ter-
re verba eoꝝ. In ſole poſu-
it tabernaculũ ſuũ: ⁊ ipſe tã-
q̃ ſponſus ꝓcedens de tha-
lamo ſuo. Exultauit vt gi-
gas ad currendã viã: a ſum-
mo celo egreſſio ei⁹. Et oc-
curſus eius vſq̃ ad ſummũ
eius: nec eſt qui ſe abſcõdat
a calore eius. Lex dñi ima
culata cõuertens aĩas: teſti-
moniũ dñi fidele ſapiẽtiam
preſtãs paruulis. Iuſtitie
dñi recte letificantes corda:
preceptũ dñi lucidũ illumi-
nãs oculos. Timor dñi ſan
ctus permanẽs in ſeculũ ſe-
culi: iudicia dñi vera iuſtifi-
cata in ſemetipſa. Deſide-
rabilia ſuper aurũ et lapidẽ
precioſuz multũ: et dulciora
ſuper mel ⁊ fauuz. Etenim
ſeruus tuus cuſtodit ea: in
cuſtodiẽdis illis retributio
multa. Delicta quis intelli
git? ab occultis meis mun-
da me: ⁊ ab alienis parce ſer
uo tuo. Si mei non fuerint
dominati tunc immaculat⁹
ero: et emundabor a delicto
maximo. Et erunt vt cõpla
ceant eloquia oris mei: ⁊ me
ditatio cordis mei in cõſpe-
ctu tuo ſemper. Domie ad-
iutor meus: et redẽptor me⁹
Gl̃ia pr̃i. Pſalm⁹ dauid. xix
Exaudiat te dominus
in die tribulationis:
protegat te nomẽ dei iacob.
Mittat tibi auxilium de ſan
cto: et de ſion tueatur te.
Memor ſit omnis ſacrificij
tui: et olocauſtũ tuũ pingue
fiat. Tribuat tibi ſecunduz
cor tuum: ⁊ omne conſilium
tuũ confirmet. Letabimur
in ſalutari tuo: et in nomine
dei noſtri magnificabimur.
Impleat dominus omnes
petitiones tuas: nũc cogno-
ui quoniam ſaluum fecit do
minus chriſtũ ſuũ. Exaudi
et illũ de celo ſctõ ſuo: in po
tentatib⁹ ſalus dextere ei⁹.
Hi in currib⁹ ⁊ hi in equis:
nos autem in nomine domi
ni dei noſtri inuocabimus.
Ipſi obligati ſunt ⁊ cecide
runt: nos autez ſurreximus
et erecti ſum⁹. Domine ſal
uũ fac regem: et exaudi nos
in die qua iuocauerimus te.
Gloria patri. An. Celi enar
rant gloriam dei. ¶ Dñicis

dieb⁹ Inuitatoriū. Regem
magnū Adoremus dñm. ꝑ.
Uenite. Hy⁹. Eterne reruꝫ
con. In .j. noc. ps. dauid. xx.
DOmine in virtute
tua letabitur rex: ꝛ
ſup ſalutare tuum
exultabit vehemē-
ter. Deſideriū cordis eius
tribuiſti ei: ꝛ volūtate labio-
rū ei⁹ non fraudaſti eū. Qm̄
preueniſti eū in benedictio-
nibus dulcedinis: poſuiſti i
capite eius coronam de lapi
de precioſo. Uitam petijt a
te ꝛ tribuiſti ei: longitudinē
dierū in ſeculū ꝛ in ſeculum
ſeculi. Magna eſt gloria ei⁹
in ſalutari tuo: gloriā et ma-
gnū decorē impones ſup eū
Qm̄ dabis eū i benedictio-
nem in ſeculū ſeculi: letifica-
bis eū in gaudio cum vultu
tuo. Qm̄ rex ſperat in dño:
et i miſericordia altiſſimi nō
cōmouebitur. Inueniatur
manus tua omnibus inimi-
cis tuis: dextera tua iueniat
oēs qui te oderunt. Pones
eos vt clibanum ignis in tē-
pore vultus tui: dominus in
ira ſua conturbabit eos: et
deuorabit eos ignis. Fru-
ctum eoꝝ de terra perdes: ꝛ
ſemē eorum a filijs hominū.
Quoniā declinauerunt i te
mala: cogitauerunt conſilia
que non potuerunt ſtabilire
Quoniā pones eos dorſuꝫ:
in reliquijs tuis preparabis
vultum eorū. Exaltare do-
mine in virtute tua: cantabi-
mus ꝛ pſallem⁹ ꝟtutes tuas
Gloria patri. Pſalmus. xxi.
DEus de⁹ me⁹ reſpice
in me quare me dere
liqſti: lōge a ſalute mea ꝟba
delictoꝝ meoꝝ. Deus me⁹
clamabo per diē ꝛ non exau
dies: ꝛ nocte ꝛ nō ad inſipiē-
tiā mihi. Tu autē i ſancto
habitas: laus iſrael. In te
ſperauerunt patres nr̄i: ſpe-
rauerūt ꝛ liberaſti eos. Ad
te clamauerunt ꝛ ſalui facti
ſunt: in te ſperauerunt ꝛ non
ſunt confuſi. Ego autē ſum
vermis ꝛ non homo: oppro-
briū hoim̄: ꝛ abiectio plebis.
Oēs vidētes me deriſerunt
me: locuti ſūt labijs ꝛ moue
rūt caput. Sperauit in dño
eripiat eū: ſaluū faciat eum
qm̄ vult eū. Quoniā tu es q̄
extraxiſti me de ventre: ſpes
mea ab vberib⁹ matris mee:
in te proiectus ſuꝫ ex vtero.
De vētre mr̄is mee de⁹ me
us es tu: ne diſceſſeris a me.
Qm̄ tribulatio ꝓxima eſt:
qm̄ nō eſt qui adiuuet. Cir-
cundederūt me vituli multi:

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

tauri pingues obſederūt me.
Aperuerūt ſuper me os ſu
um: ſicut leo rapiēs ⁊ rugiēs
Sicut aqua effuſus ſū: ⁊ diſ
perſa ſūt oīa oſſa mea. Fa=
ctū eſt cor meū tanq̄ꝫ cera li=
queſcēs: ī medio vētris mei.
Aruit tanq̄ꝫ teſta virtꝰ mea
et lingua mea adheſit fauci
bus meis: ⁊ ī puluerē mortꝭ
deduxiſti me. Q̄m circūde=
derunt me canes multi: con
ciliū malignātiū obſedit me
Foderūt manꝰ meas et pe
des meos: dinumerauerunt
oīa oſſa mea. Ipſi vero con=
ſiderauerūt ⁊ īſpexerūt me:
diuiſerūt ſibi veſtimēta mea:
et ſuper veſtē meā miſerunt
ſortē. Tu aūt dn̄e ne elōga=
ueris auxilium tuū a me: ad
defenſionem meā conſpice.
Erue a framea deus animā
meā: et de manu canis vnicā
meā. Salua me ex ore leo=
nis: et a cornibus vnicorniū
humilitatē meā. Narrabo
nomen tuū fratribꝰ meis: in
medio eccleſie laudabo te.
Qui timetis dn̄m laudate
eum: vniuerſum ſemē iacob
glorificate eū. Timeat eum
omne ſemē iſrl̄: q̄m nō ſpre=
uit neq̄ꝫ deſpexit deprecatio
nem pauperis. Nec auertit
faciē ſuā a me: et cum clama
rem ad eum exaudiuit me.
Apud te laus mea in eccle=
ſia magna: vota mea reddaꝫ
in conſpectu timentiū eum.
Edent pauperes et ſatura=
būtur: ⁊ laudabūt dn̄m q̄ re=
quirūt eū: viuent corda eorū
in ſeculū ſcl̄i. Reminiſcent
et cōuertent ad dn̄m: vniuer
ſi fines terre. Et adorabunt
in conſpectu eiꝰ: vniuerſe fa
milie gentiū. Q̄m dn̄i eſt re
gnū: ⁊ ipſe dn̄abitur gentiū.
Manducauerunt et adora=
uerunt oēs pingues terre: ī
conſpectu eius cadent oēs q̄
deſcendunt in terrā. Et aīa
mea illi viuet: ⁊ ſemē meum
ſeruiet ipſi. Annūciabitur
dn̄o generatio ventura: ⁊ an
nūciabūt celi iuſtitiā eiꝰ: po
pulo qui naſcetur queꝫ fecit
dn̄s. Gloria. An. Dn̄e in vir
tute tua letabit rex. ps. xxij.

Dominꝰ regit me ⁊ ni
hil mihi deerit: in lo=
co paſcue ibi me collocauit.
Super aquā refectiōis edu
cauit me: animā meā cōuer=
tit. Deduxit me ſuper ſemi
tas iuſtitie: ꝓpter nomē ſuū
Nam et ſi ābulauero in me
dio vmbre mortis non time=
bo mala: q̄m tu mecum es.
Virga tua ⁊ baculus tuus:
ipſa me ꝯſolata ſunt. Para=

ſti in conſpectu meo mēſaꝫ:
aduerſus eos q̄ tribulāt me
Impinguaſti in oleo caput
meū:et calix meus inebꝛiās
q̄ꝫ p̄clarꝰ eſt. Et mīa tua ſub
ſequeſ me: oībus diebꝰ vite
mee. Et vt ihabitē in domo
dn̄i: in longitudinē dierum.
Glia patri. Pſalmus. xxiij.
Domini eſt terra ⁊ ple
nitudo eiꝰ: oꝛbis ter=
rarū et vniuerſi qui habitāt
in eo. Qꝛ ipe ſup maria fun
dauit eū: ⁊ ſup flumina p̄pa=
rauit eū. Quis aſcēdet i mō
tē dn̄i: aut q̄s ſtabit i loco ſā
cto eius? Innocēs manibꝰ
et mūdo coꝛde: q̄ nō accepit
in vano animā ſuā: nec iura=
uit i dolo pꝛoximo ſuo. Hic
accipiet bn̄dictionē a domi=
no: ⁊ mīaꝫ a deo ſalutari ſuo.
Hec eſt generatio querētiū
eū: querētiū faciē dei iacob.
Attollite poꝛtas pꝛīcipes
veſtras: et eleuamini poꝛte
eternales: et itroibit rex glo
rie. Quis eſt iſte rex gloꝛie?
dn̄s foꝛtis et potēs: dn̄s po=
tēs i p̄lio. Attollite poꝛtas
pꝛincipes v̄ras: et eleuami=
ni poꝛte eternales: et introi=
bit rex gloꝛie. Quis eſt iſte
rex gloꝛie? dn̄s virtutū ipſe
eſt rex gloꝛie. Glia p̄ri. An.
Dn̄s regit me et nihil mihi
deerit in loco paſcue ibi me
collocauit. Pſalmus. xxiiij.
Ad te dn̄e leuaui aīaꝫ
meā: deꝰ meꝰ in te cō
fido nō erubeſcā. Neqꝫ irri=
deāt me inimici mei: etenim
vniuerſi q̄ ſuſtinēt te nō con=
fundenſ. Confundātur om
nes iniqua agentes: ſup̄ua=
cue. Uias tuas dn̄e demon
ſtra mihi: ⁊ ſemitas tuas do
ce me. Dirige me in verita=
te tua ⁊ doce me: qꝛ tu es de
us ſaluatoꝛ meus: et te ſuſti
nui tota die. Reminiſcere
miſerationū tuarū dn̄e: ⁊ mi
ſericoꝛdiarū tuarū que a ſe=
culo ſūt. Delicta iuuētutis
mee ⁊ ignoꝛantias meas: ne
memineris. Secundū mīaꝫ
tuā memēto mei tu: pꝛopter
bonitatē tuā dn̄e. Dulcis ⁊
rectꝰ dn̄s: pꝛopter hoc legē
dabit delinquentibus in via
Diriget manſuetos in iudi
cio: docebit mites vias ſuas
Uniuerſe vie domini miſe=
ricoꝛdia et veritas: requirē=
tibus teſtamētum eius ⁊ te=
ſtimonia eius. Pꝛopter no=
men tuū domine p̄pitiabe=
ris peccato meo: multuꝫ eſt
enim. Quis eſt homo qui ti
met dominuꝫ: legem ſtatuit
ei in via quā elegit. Anima
eius in bonis demoꝛabitur:

et ſemē eius hereditabit ter
ram. Firmamentum eſt do
minus timentibus eū: et te=
ſtamentum ipſius vt manife
ſtetur illis. Oculi mei ſemp
ad dominū: quoniā ipe euel=
let de laqueo pedes meos.
Reſpice in me et miſerere
mei: quia vnicus et pauper
ſum ego. Tribulatiões cor
dis mei multiplicate ſūt: de
neceſſitatibus meis erue me
Uide humilitatem meam ⁊
laborem meum: et dimitte
vniuerſa delicta mea. Re=
ſpice inimicos meos quoni
am multiplicati ſunt: ⁊ odio
iniquo oderunt me. Cuſto=
di animā meam et erue me:
non erubeſcam quoniā ſpe=
raui in te. Innocentes ⁊ re=
cti adheſerūt mihi: quia ſuſ=
tinui te. Libera deꝰ iſrael:
ex omnibus tribulationibꝰ
ſuis. Gloria patri. Ps. xxv.

Iudica me dñe quoniā
ego in inocentia mea
ingreſſus ſum: et in domino
ſperans non infirmabor.
Proba me dñe et tenta me:
vre renes meos et cor meū.
Quoniaz miſericordia tua
ante oculos meos eſt: ⁊ com
placui in veritate tua. Non
ſedi cum concilio vanitatis:
et cū iniqua gerentibus non
introibo. Odiui eccleſiam
malignantiū: ⁊ cū ipijs non
ſedebo. Lauabo iter inocē=
tes manꝰ meas: ⁊ circūdabo
altare tuū dñe. Ut audiam
vocem laudis: ⁊ enarrem vni
uerſa mirabilia tua. Domi
ne dilexi decorē domus tue:
et locum habitationis glo=
rie tue. Ne perdas cum im
pijs deꝰ aīaz meā: ⁊ cū viris
ſanguinū vitam meam. In
quorum manibus iniquita=
tes ſunt: dextera eorum re=
pleta eſt muneribus. Ego
autem in innocentia mea in
greſſus ſuz: redime me ⁊ mi
ſerere mei. Pes eī meꝰ ſtetit
in directo: in eccleſijs bene=
dicam te dñe. Gloria patri.
Sicut erat. An. Oculi mei
ſemper ad dñm quoniā ipſe
euellet de laqueo pedes me
os. ℣. Memor fui nocte no=
minis tui domine. Et cuſto
diui legē tuā. ¶ In ſecūdo
nocturno. Pſalmus. xxvi.

Dominus illumi=
natio mea ⁊ ſalus
mea: quē timebo.
Dominus prote=
ctor vite mee: a quo trepida
bo. Duz appropiant ſuper
me nocentes: vt edant car=
nes meas. Qui tribulant
me inimici mei: ipſi infir=

mati ſūt ⁊ ceciderūt. Si cō-
ſiſtant aduerſum me caſtra:
nō timebit cor meū. Si ex-
urgat aduerſum me preliuz:
in hoc ego ſperabo. Unam
petij a dño hanc requirā: vt
inhabitē in domo dñi oībus
diebus vite mee. Ut videā
voluntatē dñi: ⁊ viſitē tēplū
eiꝰ. Qm̄ abſcondit me in ta
bernaculo ſuo ī die malorū:
protexit me in abſcōdito ta-
bernaculi ſui. In petra ex-
altauit me: ⁊ nunc exaltauit
caput meū ſup īimicos me-
os. Circuiui ⁊ īmolaui ī ta
bernaculo eiꝰ hoſtiā vocife-
rationis: cantabo ⁊ pſalmuz
dicā dño. Exaudi dñe vocē
meā qua clamaui ad te: miſe
rere mei ⁊ exaudi me. Tibi
dixit cor meuz exquiſiuit te
facies mea: faciē tuā dñe re
quirā. Ne auertas faciē tuā
a me: ne declines in ira a ſer
uo tuo. Adiutor meus eſto
ne derelinquas me: neqȝ de-
ſpicias me deꝰ ſalutarȝ meꝰ
Quoniā pater meus et ma
ter mea dereliquerūt me: do
minus autem aſſumpſit me
Legē pone mihi dñe in via
tua: ⁊ dirige me in ſemita re
cta propter inimicos meos.
Ne tradideris me in aīas
tribulantiū me: qm̄ inſurre-
xerunt in me teſtes iniqui: ⁊
mentita eſt iniquitas ſibi.
Credo videre bona dñi: in
terra viuentiū. Expecta do
minū viriliter age: et confor
tetur cor tuū et ſuſtine dñm
Gloria pr̄i. Pſalmus. xxvii
AD te dñe clamabo de
us meus ne ſileas a
me: neqñ taceas a me: ⁊ aſſi-
milabor deſcendentibꝰ in la
cū. Exaudi dñe vocē depre
cationis mee duȝ oro ad te:
dū extollo manꝰ meas ad tē
plum ſanctū tuū. Ne ſimul
tradas me cū pctōribꝰ: ⁊ cū
operantibꝰ iniq̄tatē ne pdas
me. Qui loquūtur pacē cū
ꝓximo ſuo: mala autē in cor
dibus eorū. Da illis ſcd̄m
opa eoꝝ: ⁊ ſcd̄ȝ nequitiā ad-
inuētionū ip̄oꝝ. Scd̄m opa
manuū eoꝝ tribue illis: red-
de retributionem eorū ipſis
Qm̄ nō intellexerūt opera
dñi ⁊ in opa manuū eius de
ſtrues illos et nō edificabis
eos. Benedictus dñs: quo-
niā exaudiuit vocē depreca-
tionis mee. Dominꝰ adiu-
tor meus ⁊ ꝓtector meꝰ: ⁊ in
ip̄o ſperauit cor meū ⁊ adiu
tus ſum. Et refloruit caro
mea: ⁊ ex voluntate mea cō-
fitebor ei. Dominus forti-
tudo plebis ſue: ⁊ protector

ſaluationū xp̄i ſui eſt. Saluum fac populū tuū dn̄e/ et
bn̄dic hereditati tue:et rege
eos ⁊ extolle illos vſq; i eter
nū. Gloria pr̄i. An. Dn̄s de
fenſoꝛ vite mee. ps. xxviij.

Afferte dn̄o filij dei:
afferte dn̄o filios arie
tū. Afferte dn̄o gloriā ⁊ ho
noꝛē: afferte dn̄o gloꝛiā no=
mini eiꝰ; adoꝛate dn̄z i atrio
ſctō eius Vox dn̄i ſup aq̄s:
deꝰ maieſtatis itonuit dn̄s
ſup aquas multas Vox dn̄i
in ꝟtute:vox dn̄i in magnifi=
cētia. Vox dn̄i cōfringētis
cedros: ⁊ confringet dn̄s ce
dros libani. Et comminuet
eos tāq̄ vitulū libani:⁊ dile
ctus quēadmodū filius vni=
coꝛniū. Vox dn̄i interciden
tis flāmā ignis:vox dn̄i con
cutientis deſertū:⁊ ꝯmoue=
bit dn̄s deſertū cades Vox
dn̄i p̄parātis ceruos ⁊ reue=
labit ꝯdenſa: ⁊ in tēplo eius
oēs dicēt gloꝛiā. Dn̄s dilu=
uiū ihabitare facit:⁊ ſedebit
dn̄s rex in eternū. Dn̄s ꝟtu
tē pplo ſuo dabit:dn̄s bn̄di=
cet pplo ſuo in pace. Gloꝛia
patri. Sicut erat. ps. xxix.

Exaltabo te dn̄e qm̄ ſuſ
cepiſti me: nec dele=
ctaſti inimicos meos ſup me.
Dn̄e deꝰ meus clamaui ad
te:⁊ ſanaſti me. Dn̄e eduxi=
ſti ab inferno aiam meā: ſal=
uaſti me a deſcēdentibus in
lacū. Pſallite dn̄o ſcti eius:
et confitemini memoꝛie ſcti
tatis eiꝰ. Qm̄ ira i indigna
tione eius:et vita in volunta
te eius. Ad veſperū demo=
rabit fletus: et ad matutinū
letitia. Ego aūt dixi in abū
dantia mea: nō moueboꝛ in
eternum. Dn̄e in voluntate
tua: p̄ſtitiſti decoꝛi meo ꝟtu
tem. Auertiſti faciem tuā a
me:⁊ factus ſum cōturbatꝰ.
Ad te domīe clamabo:⁊ ad
deū meū depꝛecaboꝛ. Que
vtilitas i ſanguine meo: dū
deſcendo in coꝛruptionem?
Nunquid cōfitebit tibi pul
uis: aut annūciabit veritatē
tuā? Audiuit dn̄s et miſer=
tus eſt mei: dn̄s factꝰ eſt ad=
iutoꝛ meus. Conuertiſti plā
ctum meū in gaudiuz mihi:
cōcidiſti ſaccū meū ⁊ circū=
dediſti me letitia. Vt cātet
tibi gl̄ia mea ⁊ nō cōpūgar:
dn̄e deus meus in eternum
cōfiteboꝛ tibi. An. Adoꝛate
dn̄m i aula ſctā eiꝰ. ps. xxx.

In te dn̄e ſperaui non
cōfundar i eternū: i iu
ſtitia tua libera me. Inclia
ad me aurē tuaz: accelera vt
eruas me. Eſto mihi in deū

protectorē et in domū refu-
gij: vt saluū me facias. Qm̄
fortitudo mea ⁊ refugiū me
um es tu: et propter nomen
tuū deduces me et enutries
me. Educes me de laqueo
quē abſconderunt mihi: qm̄
tu es ꝓtector meus. In ma
nus tuas cōmendo ſpm̄ me-
um: redemiſti me dn̄e deꝰ ve
ritatis. Odiſti obſeruantes
vanitates: ſuperuacue Ego
autē i dn̄o ſperaui: exultabo
et letabor i mīa tua. Qm̄ re
ſpexiſti humilitatem meam:
ſaluaſti de neceſſitatibꝰ ani-
maꝫ meā. Nec cōcluſiſti me
in manibus inimici: ſtatuiſti
i loco ſpatioſo pedes meos.
Miſerere mei dn̄e qm̄ tribu
lor: cōturbatus eſt in ira ocu
lus meꝰ: aīa mea ⁊ vent meꝰ
Qm̄ defecit in dolore vita
mea: ⁊ anni mei in gemitibꝰ
Infirmata eſt i paupertate
virtus mea: ⁊ oſſa mea ꝯtur-
bata ſunt. Sup oēs īimicos
meos factꝰ ſuꝫ opprobriū vi
cinis meis valde: ⁊ timor no
tis meis Qui videbāt me fo
ras fugerūt a me: obliuioni
datꝰ ſum tanq̄ꝫ mortuꝰ a cor
de. Factus ſum tāq̄ꝫ vas ꝑ-
ditū: qm̄ audiui vituperatio-
nē multoꝝ cōmorantiū i cir-
cuitu. In eo dū ꝯuenirēt ſi-
mul aduerſū me: accipe aīaꝫ
meā ꝯſiliati ſunt. Ego autē
in te ſperaui dn̄e: dixi deus
meꝰ es tu: in manibꝰ tuis ſor
tes mee Eripe me de manu
inimicoꝝ meoꝝ: ⁊ a ꝑſeq̄nti-
bus me. Illuſtra faciē tuaꝫ
ſup ſeruū tuū: ſaluū me fac i
mīa tua: dn̄e non confundar
qm̄ inuocaui te. Erubeſcāt
impij et deducantur in infer
nū: muta fiant labia doloſa.
Que loquunt aduerſus iu-
ſtum iniq̇tatē: in ſupbia et in
abuſione. Quā magna mul
titudo dulcedinis tue domi
ne: quā abſcōdiſti timētibus
te. Perfeciſti eis q̇ ſperāt in
te: in conſpectu filioꝝ hoīm.
Abſcōdes eos i abſcōdito
faciei tue: a cōturbatione ho
minū. Proteges eos in ta-
bernaculo tuo: a ꝯtradictio-
ne linguarum. Benedictus
dn̄s: qm̄ mirificauit miſeri-
cordiaꝫ ſuā mihi in ciuitate
munita. Ego aūt dixi in ex-
ceſſu mētis mee: ꝓiectus ſū
a facie oculoꝝ tuorū. Ideo
exaudiſti vocē orōnis mee:
dum clamarē ad te. Diligi-
te dominuꝫ oēs ſancti eius:
quoniā veritatē requiret do-
minus: et retribuet abundā
ter facientibus ſuperbiam.
Viriliter agite et conforte-

tur coꝛ veſtrum: omnes qui ſperatis in dño. Ps. xxxi.

BEati quoꝝ remiſſe ſūt iniquitates: ⁊ quoꝛum tecta ſunt peccata. Beatus vir cui non imputauit dominus peccatū: nec eſt in ſpiritu eius dolus. Qm̄ tacui inueterauerunt oſſa mea: dum clamarē tota die. Quoniaꝫ die ac nocte grauata eſt ſup me manꝰ tua: conuerſus ſuꝫ in erūna mea dum configit ſpina. Delictū meū cognitum tibi feci: et īiuſtitiā meā non abſcondi. Dixi confiteboꝛ aduerſum me iniuſtitiā meā dño: et tu remiſiſti ipietatem peccati mei. Pꝛo hac oꝛabit ad te omnis ſanctꝰ: in tēpoꝛe oppoꝛtuno. Verūtamen in diluuio aquarū multaꝝ: ad eū nō appꝛoximabūt. Tu es refugiū meū a tribulatione q̄ circundedit me: exultatio mea erue me a circūdantibꝰ me. Intellectū tibi dabo ⁊ inſtruā te: ī via hac q̄ gradieris firmabo ſup te oculos meos. Nolite fieri ſicut equus ⁊ mulus: quibꝰ nō eſt intellectus. In chamo ⁊ freno maxillas eoꝛū cōſtringe: qui non appꝛoximant ad te. Multa flagella peccatoꝛis: ſperantē aūt in dño mīa circundabit. Letamini in dño et exultate iuſti: et gl'iamini oēs recti coꝛde. Gl'ia. An. In tua iuſtitia libera me domine. ℣. Media nocte ſurgebam ad cōfitendum tibi. ℟. Sup iudicia iuſtificationis tue. ¶ In .iij. nocturno.

Canticum eſaie. xxxiij.

DOmīe miſerere noſtri te enim expectauimus: eſto bꝛachium noſtrum in mane: ⁊ ſalus noſtra in tēpore tribulationis. A voce angeli fugerūt ppl'i: ⁊ ab exaltatiōe tua diſpſe ſunt gētes. Et cōgregabunt ſpolia vr̄a ſicut colligit bꝛucus: velut cū foſſe plene fuerint de eo. Magnificatꝰ eſt dñs qm̄ habitauit in excelſo: īpleuit ſiō iudicio ⁊ iuſtitia: ⁊ erit fides in tēpoꝛibꝰ ſuis. Diuitie ſalutis ſapiētia ⁊ ſciētia: timoꝛ dñi ipe theſaurus eiꝰ. Ecce videntes clamabunt foꝛis: angeli pacis amare flebunt. Diſſipate ſunt vie: ceſſauit tranſiens p ſemitā: irritū factū eſt pactū: pꝛoiecit ciuitates non reputauit homines. Luxit ⁊ elanguit terra: confuſus eſt libanus ⁊ obſoꝛduit. Et factus eſt ſaron ſicut deſertū: ⁊ concuſſa eſt baſan

et carmelus. Nunc exurgã dicit dñs: nunc exaltabor et nũc ſublimabor. Gloria patri. Canticum eſaie. xxxiij.

AUdite q̇ longe eſtis q̃ feceri dicit dñs: ꝛ cognoſcite vicini fortitudinez meã. Coterriti ſunt in ſion pctõres: poſſedit tremor hypocritas. Quis poterit habitare de vobis cuz igne devorante: aut q̇s habitabit ex vobis cũ ardoribꝰ ſempiternis? Qui ambulat in iuſticijs ꝛ loquit̃ veritatẽ: q̇ proijcit auariciã ex calũnia: et excutit manꝰ ſuas ab oĩ munere. Qui obturat aures ſuas ne audiat ſanguinẽ: et claudit ocl'os ſuos ne videat malum. Iſte in excelſis habitabit: munimenta ſaxorũ ſublimitas eiꝰ: panis ei datꝰ eſt: aque eiꝰ fideles ſunt. Regẽ in decore ſuo videbunt oculi eius: cernent terrã de longe cor tuũ meditabitur timorẽ. Gloria. Cãti. Eccle. xxxvi.

MIſerere dñe plebi tue ſup quã ĩuocatũ ẽ nomẽ tuũ: et iſrl' quẽ coequaſti primogenito tuo. Miſerere ciuitati ſctificatiõis tue hieruſalẽ ciuitati requiei tue. Reple ſiõ inenarrabilibꝰ ꝟtutibꝰ tuis: ꝛ glia tua ppl'z tuũ. Da teſtimoniũ q2 ab initio creature tue ſũt: et ſuſcita ꝑdicationes q̃s locuti ſũt ĩ noĩe tuo ꝓphete priores. Da mercedẽ dñe ſuſtinẽtibꝰ te/ vt ꝓphete tui fideles ĩueniant̃: ꝛ exaudi oſonẽ ſeruoꝝ tuorũ. Scdm bñdictionẽ aarõ da ppl'o tuo: ꝛ dirige nos in viã iuſtitie. Ut ſciãt oẽs q̇ habitant terrã: q2 tu es deꝰ cõſpector ſeculoꝝ. Glia pri. An. Allla. iiij. ℣. Exaltare dñe in ꝟtute tua. Cãtabimꝰ ꝛ pſallemus virtutes tuas. ¶ Ad lau. ps. l. Miſerere. ps. cxvij. Cõfitemini. ps. lxij. Deꝰ deꝰ meꝰ. Cãticũ daniel. iij. Bñdicite ps. cxlviij. Laudate dñz. An. Allla. vij. Cpm. Apoca. vij.

BEnedictio et claritas et ſapiẽtia et gratiarũ actio: honor ꝛ ꝟtꝰ et fortitudo deo nr̃o ĩ ſcl'a ſcl'oꝝ amẽ. Deo gr̃. R. breue. Hec ẽ dies Quã fecit dñs. ℣. Exultemꝰ et letemur in ea. Quã. Hyꝰ. Splẽdor pat'ne gl'ie. ℣. Dñs regnauit decorẽ ĩdutꝰ ẽ. Indutꝰ ẽ dñs fortitudinẽ ꝛ ꝑcixit ſe. An. ad bñ⁹ et oſo patẽt ſuis ĩ locis. ¶ Scda fer. ad nocturnum. Inuita. Venite Exultemꝰ dño. ps. Iubilemꝰ deo ſa. hyꝰ. Eterne rerum conditor. ps. dñs. xxxij.

Exultate iuſti in domino: rectos decet laudatio. Confitemini dño ī cithara: ī pſalterio decē chordarū pſallite illi: Cantate ei canticum nouū: bene pſallite ei in vociferatione. Q ꝛ rectuz eſt verbū dñi: ꝛ oīa opa eius in fide. Diligit miſericordiam ꝛ iudicium: miſericordia dñi plena eſt terra. Verbo dñi celi firmati ſūt: ꝛ ſpiritu oris eius omnis virtus eoꝝ Congregans ſicut in vtre aquas maris: ponens in theſauris abyſſos Timeat dominū omnis terra: ab eo aūt cōmoueātur oēs inhabitantes orbem. Qm̄ ipſe dixit ꝛ facta ſunt: ipſe mandauit et creata ſūt. Dñs diſſipat cōſilia gentiū: reprobat aūt cogitationes populorū: et reprobat conſilia principum. Conſiliū aūt dñi in eternuz manet: cogitationes cordis eius in gñationē ꝛ gñationē Beata gēs cui⁹ eſt dñs de⁹ ei⁹: ppl's quē elegit ī hereditatem ſibi. De celo reſpexit dñs: vidit oēs filios hoīm. De ꝑparato hītaculo ſuo: reſpexit ſup oēs q̀ habitant terrā. Qui finxit ſingillatī corda eoꝝ: qui intelligit oīa opa eoꝝ. Non ſaluaꝭ rex p multā ꝟtutē: et gigas nō ſaluabiꝭ in multitudine ꝟtutis ſue. Fallax equus ad ſalutē: in abūdantia aūt virtutis ſue nō ſaluabiꝭ. Ecce oculi dñi ſup metuētes eū: et ī eis qui ſperant ſuper mīa eius. Ut eruat a morte aīas eoꝝ: et alat eos in fame. Anima noſtra ſuſtinet dñm: qm̄ adiutor et protector noſter eſt. Quia in eo letabitur cor noſtrū: et in noīe ſancto ei⁹ ſperabimus. Fiat mīa tua domine ſup nos: quēadmoduz ſperauimus in te. Ps. xxxiii.

Benedicā dñm ī omni tēpore: ſemp laus ei⁹ in ore meo. In dño laudabitur aīa mea: audiāt manſueti et letentur. Magnificate dñm mecū: ꝛ exaltemus nomē ei⁹ in idipm. Exquiſiui dñm ꝛ exaudiuit me: ꝛ ex oībus tribulationib⁹ meis eripuit me. Accedite ad eū et illūinamini: ꝛ facies vr̄e non cōfundenꭍ. Iſte pauper clamauit ꝛ dñs exaudiuit eū: ꝛ de oībus tribulationib⁹ ei⁹ ſaluauit eū. Immittet angelus dñi in circuitu timentiū eū: ꝛ eripiet eos. Guſtate et videte qm̄ ſuauis ē dñs: beatus vir q̀ ſperat ī eo. Time=

te dñm oẽs ſancti ei⁹: qm̃ nõ
eſt inopia timentibus eum.
Diuites eguerunt et eſurie
runt: inquirentes aũt dñm nõ
minuent oĩ bono. Venite fi
lij audite me: timorẽ dñi do
cebo vos. Quis eſt hõ qui
vult vitã: diligit dies videre
bonos? Prohibe linguã tu=
am a malo: et labia tua ne lo
quãtur dolũ. Diuerte a ma
lo ⁊ fac bonũ: inquire pacẽ ⁊
pſequere eã. Oculi dñi ſup
iuſtos: ⁊ aures eius in pces
eorũ. Vultus aũt dñi ſuper
facientes mala: vt perdat de
terra memoriã eorum. Cla
mauerunt iuſti ⁊ dñs exaudi
uit eos: et ex oĩbus tribula=
tionibus eoꝝ liberauit eos.
Iuxta eſt dñs his q̃ tribu=
lato ſunt corde: ⁊ hũiles ſpũ
ſaluabit. Multe tribulatio=
nes iuſtorũ: et de oĩbus his
liberabit eos dñs Cuſtodit
dñs omnia oſſa eorũ: vnũ ex
his non conteret. Mors pec
catorũ peſſima: ⁊ qui oderũt
iuſtũ delinquent. Redimet
dñs animas ſeruorũ ſuorũ: ⁊
nõ delinquẽt oẽs q̃ ſperãt in
eo. Gloria pri. An. Rectos
decet collaudatio. ps. xxxiiij.
Iudica dñe nocentes
me: expugna ĩpugnã=
tes me. Apprehende arma
et ſcutũ: ⁊ exurge in adiuto=
rium mihi. Effunde frameã
et conclude aduerſus eos q̃
pſequunt me: dic aĩe mee ſa=
lus tua ego ſũ. Cõfundant
et reuereant: querẽtes aĩam
meã. Auertant retrorſuz et
cõfundant: cogitantes mihi
mala. Fiãt tãq̃ puluis ãte
faciẽ vẽti: ⁊ ãgelus dñi coar=
tans eos. Fiat via illoꝝ te=
nebre ⁊ lubricũ: ⁊ angel⁹ dñi
perſequẽs eos. Qm̃ gratis
abſcõderũt mihi interitũ la=
quei ſui: ſupuacue exprobra
uerũt aĩam meã. Veniat illi
laque⁹ quẽ ignorat: ⁊ captio
quã abſcõdit apphẽdat eũ:
et in laqueũ cadat in ipſuz
Aĩa autẽ mea exultabit in
dño: ⁊ delectabit ſup ſaluta=
ri ſuo. Oĩa oſſa mea dicent:
dñe q̃s ſimilis tibi? Eripi=
ens inopẽ de manu fortiorũ
eius: egenũ ⁊ pauperẽ a diri
piẽtib⁹ eũ. Surgẽtes teſtes
iniq̃: q̃ ignorabã ĩterrogabãt
me. Retribuebant mihi ma
la pro bonis: ſterilitatẽ aĩe
mee. Ego autẽ cũ mihi mo
leſti eſſent: induebar cilicio.
Humiliabã in ieiunio aĩam
meã: et orõ mea in ſinu meo
conuertet. Quaſi proximũ
quaſi fratrẽ noſtrũ ſic cõpla=
cebã: quaſi lugẽs ⁊ cõtriſta=

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

tus ſic humiliabar. Et ad=
uerſum me letati ſunt ⁊ con=
uenerũt: congregata ſũt ſup
me flagella ⁊ ignoraui. Diſ
ſipati ſũt nec cõpũcti: tenta=
uerũt me ſubſannauerũt me
ſubſãnatione: frenduerũt ſu
per me dentibus ſuis. Dñe
qñ reſpicies / reſtitue aĩam
meam a malignitate eorũ: a
leonib⁹ vnicã meã. Confite
bor tibi ĩ eccl'ia magna: ĩ po
pulo graui laudabo te. Nõ
ſupergaudeãt mihi q̇ aduer
ſant mihi inique: qui oderũt
me gratis ⁊ annuũt oculis.
Qm̃ mihi quidẽ pacifice lo
quebant: ⁊ in iracũdia terre
loquentes dolos cogitabãt
Et dilatauerunt ſup me os
ſuũ: dixerũt euge euge vide
rũt oculi noſtri. Vidiſti dñe
ne ſileas: dñe ne diſcedas a
me. Exurge ⁊ intende iudi
cio meo deus meus: et dñs
meus in cauſam meam. Iu
dica me ſcd̃m iuſtitiã tuã do
mine deus meus: ⁊ nõ ſup=
gaudeãt mihi. Non dicant
in cordibus ſuis euge euge
aĩe noſtre: nec dicãt deuora=
bimus eũ. Erubeſcant ⁊ re
uereantur ſimul: qui gratu=
lantur malis meis. Induan
tur cõfuſione ⁊ reuerentia: q̇
maligna loquũtur ſuper me

Exultent ⁊ letent q̇ volunt
iuſtitiaȝ meã: ⁊ dicant ſemp
magnificet dñs q̇ volũt pa=
cẽ ſerui eius. Et ligua mea
meditabit iuſtitiã tuaȝ: tota
die laudẽ tuam. An. Expu=
gna ĩpugnãtes me. Ps. xxxv.

Dixit iniuſtus vt deli
quat in ſemetipſo: nõ
eſt timor dei ãte oculos ei⁹
Qm̃ doloſe egit ĩ cõſpectu
ei⁹: vt ĩueniat iniq̇tas ei⁹ ad
odiũ. Verba oris ei⁹ iniqui
tas ⁊ dol⁹: noluit ĩtelligere
vt bñ ageret. Iniq̇tatẽ me=
ditat⁹ eſt in cubiculi ſuo: aſti
tit oĩ vie nõ bone: malciã au
tẽ nõ odiuit. Dñe ĩ celo mi
ſericordia tua: ⁊ veritas tua vſ
q̃ ad nubes. Iuſtitia tua ſi=
cut montes dei: iudicia tua
abyſſus multa. Hoĩes ⁊ iu=
menta ſaluabis dñe: quẽad=
modũ multiplicaſti miaȝ tu
am de⁹. Filii aũt hoĩm: ĩ te
gmine alarũ tuaꝝ ſperabũt.
Inebriabuntur ab vbertate
dom⁹ tue: ⁊ torrẽte volupta
tis tue potabis eos. Quo=
niã apud te ẽ fons vite: ⁊ ĩ lu
mine tuo videbimus lumen
Pretende miam tuã ſciẽti=
bus te: ⁊ iuſtitiã tuã his qui
recto ſũt corde. Nõ veniat
mihi pes ſupbie: et manus
peccatoris non moueat me.

I bi ceciderunt qui operant
iniquitatez: expulſi ſunt nec
potuerunt ſtare. Ps. xxxvi.
N Oli emulari in mali=
gnantibus: neqꝫ zela=
ueris faciētes iniquitatem.
Q uoniam tanqꝫ fenū velo=
citer areſcēt: et quēadmodū
olera herbarū cito decident
S pera in dño ꝛ fac bonita=
tē: et inhabita terrā ꝛ paſce=
ris ī diuitiis eius. D electa
re in dño: ꝛ dabit tibi petitio
nes coꝛdis tui. R euela dño
viā tuā ꝛ ſpera in eo: ꝛ ipē fa
ciet. E t educet quaſi lumen
iuſtitiā tuā: ꝛ iudiciū tuū tā=
qꝫ meridiem: ſubdit⁹ eſto do
mino ꝛ oꝛa eū. N oli emula=
ri in eo qui pꝛoſperat in via
ſua: in homine faciente iniu
ſtitias. D eſine ab ira ꝛ dere
lique furoꝛem: noli emulari
vt maligneris. Q m̄ qui ma
lignātur exterminabunt: ſuſ
tinētes aūt dñm ipſi heredi
tabunt terrā. E t adhuc pu=
ſillū et nō erit peccatoꝛ: et q̄=
res locum eius ꝛ non iueni=
es. M anſueti aūt heredita=
bunt terrā: ꝛ delectabuntur
in multitudine pacis. O b=
ſeruabit peccatoꝛ iuſtū: ꝛ ſtri
debit ſuper eū dentib⁹ ſuis
D ñs aūt irridebit eū: qm̄ ꝓ
ſpicit ꝙ veniet dies ei⁹. G la
diū euaginauerunt peccato
res: intenderunt arcū ſuum.
V t decipiāt pauperē ꝛ ino=
pem: vt trucidēt rectos coꝛ=
de. G ladius eoꝝ intret ī coꝛ
da ipſoꝛū: ꝛ arcus eoꝝ cōfri
gatur. M elius eſt modicuꝫ
iuſto: ſup diuitias peccatoꝛū
multas. Q m̄ bꝛachia pecca
toꝝ conterent: confirmat au
tem iuſtos dñs. N ouit do=
minus dies imaculatoꝝ: et
hereditas eoꝝ ineternū erit
N on confundentur in tēpo
re malo: et in diebus famis
ſaturabūtur: qꝛ peccatoꝛes
peribunt. I nimici vero dñi
mox vt honoꝛificati fuerunt
et exaltati: deficientes quē=
admodum fumus deficient.
M utuabitur peccatoꝛ et nō
ſoluet: iuſtus aūt miſeretur
ꝛ tribuet. Q uia bñdicentes
ei hereditabūt terrā: maledi
centes autez ei diſperibunt.
A pud dñm greſſus homi=
nis diriget: ꝛ viam eius vo=
let. C um ceciderit non col=
lidetur: qꝛ dñs ſupponit ma
nū ſuam. I unioꝛ fui etenim
ſenui: ꝛ non vidi iuſtū dereli
ctū: nec ſemen eius querens
panem. T ota die miſeretur
ꝛ cōmodat: ꝛ ſemē illi⁹ ī bñ=
dictiōe erit. Phares.
D Eclina a malo et fac

bonū:⁊ inhabita in ſeculū ſe
culi. Quia dn̄s amat iudici
um:et nō derelinquet ſctōs
ſuos:ineternū conſeruabun
tur. Iniuſti punient̄:⁊ ſemē
impioꝝ peribit. Iuſti autē
hereditabūt terrā:⁊ īhabita
bunt in ſeculū ſeculi ſup eā
Os iuſti meditabit̄ ſapien=
tiā:⁊ lingua eius loquet̄ iu=
diciū. Lex dei eius in coꝛde
ipſius:et nō ſupplantabunt̄
greſſus eiꝰ. Cōſiderat pec=
catoꝛ iuſtū:et querit moꝛtifi
care eū. Dn̄s aūt non dere=
linquet eū in manibus eius:
nec dānabit eū cū iudicabit̄
illi. Expecta dn̄m ⁊ cuſtodi
viam eius:et exaltabit te vt
hereditate capias terrā:cū
perierit peccatoꝛes videbis
Vidi impiū ſuperexaltatū:
et eleuatū ſicut cedros liba
ni. Et trāſiui ⁊ ecce nō erat:
queſiui eū ⁊ non eſt inuētus
locus eius. Cuſtodi innocē
tiā ⁊ vide equitatē:qm̄ ſunt
reliq̄e homini pacifico. In=
iuſti aūt diſperibunt: ſimul
reliquie īpioꝝ īteribūt. Sa
lus aūt iuſtoꝝ a dn̄o: ⁊ pꝛo=
tectoꝛ eoꝝ in tēpoꝛe tribula
tiōis. Et adiuuabit eos do
minꝰ et liberabit eos:⁊ eru=
et eos a peccatoꝛibꝰ:⁊ ſalua
bit eos quia ſperauerūt ī eo

Gloꝛia. An. Reuela dn̄o viā
tuam. ps. xxxvii.
Domine ne ī furoꝛe tuo
arguas me: neq̄ in ira tua
coꝛripias me. Qm̄ ſagitte
tue infixe ſunt mihi:⁊ confir
maſti ſuper me manū tuam.
Nō eſt ſanitas ī carne mea
a facie ire tue:nō eſt pax oſſi
bus meis a facie pctōꝝ meo
rum. Qm̄ iniquitates mee
ſupergreſſe ſunt caput meū:
⁊ ſicut onus graue grauate
ſunt ſuper me. Putruerūt ⁊
coꝛrupte ſūt cicatrices mee:
a facie īſipiētie mee. Miſer
factus ſum ⁊ curuatꝰ ſum vſ
q̄ in finē:tota die contriſta=
tus ingrediebar. Qm̄ lum=
bi mei impleti ſunt illuſioni
bus: ⁊ nō eſt ſanitas ī carne
mea. Afflictus ſum ⁊ humi
liatus ſum nimis: rugiebā
a gemitu coꝛdis mei. Dn̄e
ante te oē deſideriū meū: et
gemitus meꝰ a te nō eſt abſ=
conditus. Coꝛ meū ꝯturba
tū eſt:dereliq̄t me vtꝰ mea:
⁊ lumen oculoꝝ meoꝝ ⁊ ipē
non eſt mecū. Amici mei et
pꝛoximi mei: aduerſum me
appꝛopinquauerūt ⁊ ſteterūt
Et qui iuxta me erant de lō
ge ſteterūt:et vim faciebant
qui querebāt aīam meā. Et
qui inquirebāt mala mihi lo

cuti ſunt vanitates:⁊ dolos
tota die meditabātur. Ego
autem tanq̄ȝ ſurdus non au
diebam: et ſicut mutus non
aperiens os ſuum. Et factꝰ
ſum ſicut homo non audiēs:
et non habens in oꝛe ſuo re=
dargutiones. Quoniam in
te dn̄e ſperaui: tu exaudies
me dn̄e deꝰ meꝰ. Quia dixi
nequādo ſuꝑgaudeāt mihi
inimici mei:et dum commo
uent̄ pedes mei ſuꝑ me ma=
gna locuti ſūt. Qm̄ ego ī fla
gella paratꝰ ſū:⁊ doloꝛ meꝰ
in ꝯſpectu meo ſemꝑ. Qm̄
iniq̄tatē meā annūciabo: et
cogitabo ꝓ pctō meo. Ini=
mici aūt mei viuūt ⁊ ꝯfirma
ti ſunt ſuꝑ me:⁊ multiplica=
ti ſunt qui oderunt me iniq̄.
Qui retribuūt mala pꝛo bo
nis detrahebant mihi: quo=
niam ſeq̄bar bonitatē. Ne
derelinquas me dn̄e deꝰ meꝰ:
ne diſceſſeris a me. Intē de
in adiutoꝛiū meū: dn̄e deus
ſalutis mee. Glia. An. Ne
in ira tua arguas me dn̄e. ℣.
Delectare in dn̄o. Et dabit
tibi petitiones coꝛdis tui.
Lctō bꝛeuis. Treñ. ſecūdo
Conſurge. lauda in nocte
in pꝛincipio vigiliarū:⁊ effū
de ſicut aquā coꝛ tuū añ con
ſpectū dn̄i dei tui. Leua ad
eū manus tuas. ⁊ miſerebit
tui. Tu aūt dn̄e miſerere no
ſtri. Re. bꝛeue. Bn̄dicā dn̄m
In omni tp̄e. ℣. Semꝑ laus
eius in oꝛe meo. In. In ſe
cūdo nocturno. ps. xxxviii.

Dixi cuſtodiā vias
meas: vt nō delin=
quā in ligua mea.
Poſui oꝛi meo cu
ſtodiā: cū cōſiſteret pctōꝛ ad
uerſū me. Obmutui ⁊ hūilia
tꝰ ſū ⁊ ſilui a bonis:⁊ doloꝛ
meꝰ renouatꝰ eſt. Concaluit
coꝛ meū itra me:⁊ in medita
tiōe mea exardeſcet ignis.
Locutꝰ ſū in ligua mea: no
tū fac mihi dn̄e finē meū. Et
numerū dierū meoꝝ q̄s eſt:
vt ſciā q̄d deſit mihi. Ecce
menſurabiles poſuiſti dies
meos:⁊ ſubſtātia mea tanq̄ȝ
nihilū āte te. Verūtamē vni
uerſa vanitas: oīs hō viuēs
Verūtamen in imagine ꝑ=
tranſit homo: ſed et fruſtra
conturbatur. Theſaurizat:
et ignoꝛat cui congregabit
ea. Et nunc que eſt expecta
tio mea nonne dn̄s: ⁊ ſubſtā
tia mea apud te eſt. Ab om
nibꝰ iniquitatibꝰ meis erue
me: oppꝛobꝛiū inſipienti de
diſti me. Obmutui ⁊ nō ape
rui os meum: qm̄ tu feciſti
amoue a me plagas tuas.

A fortitudīe manꝰ tue ego
defeci in increpationibus: ꝓ
pter īiquitatē coꝛripuiſti ho
minem. Et tabeſcere feciſti
ſicut araneaꝫ animam eius:
verūtamen vane conturba=
tur omnis homo. Exaudi
oꝛationem meam domine ⁊
depꝛecationem meam: auri
bus percipe lachꝛymas me
as. Ne ſileas quoniam ad=
uena ego ſum apud te: ⁊ pe=
regrinus ſicut om̄es patres
mei. Remitte mihi vt refri
gerer pꝛiuſq̄ꝫ abeam: ⁊ āpli
us non ero. Gloꝛia. p.xxxix.

Expectans expectaui
dn̄m: et intēdit mihi.
Et exaudiuit pꝛeces meas:
et eduxit me de lacu miſerie
et de luto fecis. Et ſtatuit
ſupꝛa petrā pedes meos: et
direxit greſſus meos. Et ī=
miſit ī os meū cāticū nouū:
carmē deo noſtro. Videbūt
multi ⁊ timebūt: et ſperabūt
in domino. Beatus vir cu=
ius eſt nomen domini ſpes
eius: et non reſpexit ī vani=
tates ⁊ īſanias falſas. Mul
ta feciſti tu dn̄e deꝰ meꝰ mi=
rabilia tua: et cogitationibꝰ
tuis non eſt qui ſimilis ſit ti
bi. Annunciaui et locutus
ſum: multiplicati ſunt ſuper
numerum. Sacrificium et
oblationē noluiſti: aures au
tē perfeciſti mihi. Olocau=
ſtum ⁊ pꝛo peccato nō poſtu
laſti: tūc dixi ecce venio. In
capite libꝛi ſcriptū eſt de me
vt facerem voluntatem tuā:
deus meus volui ⁊ legē tuā
in medio coꝛdis mei. Annū
ciaui iuſtitiam tuam in eccle
ſia magna: ecce labia mea
non ꝓhibebo domine tu ſci
ſti. Iuſtitiam tuam nō abſ=
condi in coꝛde meo: verita=
tem tuam ⁊ ſalutare tuuꝫ di
xi. Non abſcondi miſericoꝛ
diam tuam ⁊ veritatē tuam:
a conſilio multo. Tu autem
dn̄e ne longe facias miſera=
tiones tuas a me: miſericoꝛ
dia tua ⁊ veritas tua ſemper
ſuſceperunt me. Quoniam
circundederunt me mala q̄=
rum non eſt numerus: com=
pꝛehenderunt me iniquita=
tes mee: et non potui vt vi=
derē. Multiplicate ſunt ſup
capillos capitis mei: et coꝛ
meū dereliquit me. Cōpla
ceat tibi dn̄e vt eruas me: do
mine ad adiuuandū me re=
ſpice. Confundantur et re=
uereantur ſimul: qui querūt
animā meā vt auferant eaꝫ.
Auertantur retroꝛſum et
reuereantur: qui volūt mihi
mala. Ferant confeſtim cō

fuſionez ſuā: qui dicūt mihi
euge euge. Exultent ⁊ letē-
tur ſuper te oēs q̄rētes te: et
dicant ſemp magnificet do-
minꝰ qui diligūt ſalutare tu
um. Ego aūt mēdicus ſum
et pauper: dn̄s ſollicitus eſt
mei. Adiutor meꝰ ⁊ prote-
ctor meus tu es: deꝰ meus
ne tardaueris. Glia. Jn. xl.
In. Ut non delinquam in lin
gua mea. Pſalmꝰ xl.
Beatus q̄ intelligit ſu
per egenuz ⁊ pauperē: in die
mala liberabit eū dn̄s. Do
minꝰ conſeruet eum ⁊ viuifi
cet eū: ⁊ beatū faciat eū ī ter
ra: ⁊ non tradat eū in animaz
inimicorū eius. Dn̄s opem
ferat illi ſuper lectū doloris
eius: vniuerſum ſtratū eius
verſaſti in infirmitate eius.
Ego dixi dn̄e miſerere mei:
ſana animā meā quia pecca
ui tibi. Inimici mei dixert
mala mihi: quādo morietur
et peribit nomen eius. Et ſi
ingrediebat vt videret vana
loquebat: cor eius cōgrega
uit iniquitatē ſibi. Egredie
bat foras: ⁊ loquebat in idip
ſum. Aduerſum me ſuſur-
rabant omnes inimici mei:
aduerſum me cogitabāt ma
la mihi. Verbū iniquū con-
ſtituerūt aduerſum me: num
quid qui dormit nō adiiciet
vt reſurgat? Etenim hō pa
cis mee ī quo ſperaui: q̄ ede
bat panes meos magnifica
uit ſup me ſupplantationez.
Tu aūt dn̄e miſerere mei: ⁊
reſuſcita me ⁊ retribuaz eis
In hoc cognoui qm̄ volui-
ſti me: qm̄ non gaudebit ini-
micus meꝰ ſup me. Me aūt
propter innocentiā ſuſcepi-
ſti: ⁊ confirmaſti me in cōſpe
ctu tuo in eternū. Bn̄dictus
dn̄s deus iſrael a ſeculo et ī
ſeculū: fiat fiat. Glia. p. xli.
Quēadmodum deſide
rat ceruus ad fontes
aquaꝝ: ita deſiderat aīa mea
ad te deus. Sitiuit aīa mea
ad deū fontē viuum: quādo
veniam ⁊ apparebo ante fa
ciē dei. Fuert mihi lachry
me mee panes die ac nocte:
dū dicitur mihi quotidie vbi
eſt deus tuus. Hec recorda
tus ſum ⁊ effudi in me aīam
meā: quoniā trāſibo in locū
tabernaculi āmirabilis vſq;
ad domū dei. In voce exul
tationis ⁊ cōfeſſionis: ſonus
epulātis. Quare triſtis es
aīa mea: ⁊ quare conturbas
me? Spera ī deo qm̄ adhuc
confitebor illi: ſalutare vul-
tus mei ⁊ deꝰ meꝰ. Ad me-
ipſum aīa mea cōturbata ē:

pꝛopterea memoꝛ ero tuī de
terra ioꝛdanis ⁊ hermonii a
mōte modico. Abyſſus a-
byſſuz inuocat: ī voce catha
ractarū tuarū. Oīa excelſa
tua ⁊ fluctꝰ tui: ſup me trāſ-
ierūt. In die mādauit dñs
miam ſuam: ⁊ nocte canticū
eius. Apud me orō deo vi-
te mee: dicam deo ſuſceptoꝛ
meus es. Quare oblitꝰ es
mei: ⁊ quare contriſtatus in
cedo dū affligit me inimicꝰ?
Dū confringunt oſſa mea
exꝓbꝛauerūt mihi: qui tri
bulant me inimici mei. Dū
dicunt mihi per ſingulos di
es vbi eſt deꝰ tuꝰ: quare tri-
ſtis es aīa mea ⁊ quare con-
turbas me? Spa ī deo quo-
niā adhuc cōfiteboꝛ illi: ſalu
tare vultus mei ⁊ deꝰ meus
Glia. An. Sana dñe animā
meā q̀a peccaui tibi. p̄. xlii.
Iudica me deus et diſ
cerne cauſam meam
de gente nō ſancta: ab homi
ne iniquo ⁊ doloſo erue me.
Quia tu es deus foꝛtitudo
mea: quare me repuliſti ⁊ q̄-
re triſtis incedo duz affligit
me inimicus? Emitte lucez
tuā ⁊ veritatē tuam: ipſa me
deduxerūt ⁊ adduxerunt in
mōtē ſanctū tuū ⁊ in taber-
nacula tua. Et introibo ad
altare dei: ad deū qui letifi-
cat iuuentutē meā. Confite
boꝛ tibi in cithara deus deꝰ
meꝰ: quare triſtis es anima
mea ⁊ quare cōturbas me?
Spera in deo qm̄ adhuc cō
fiteboꝛ illi: ſalutare vultus
mei ⁊ deus meus. ps. xliii.
Deus auribus noſtris
audiuimus: pr̄es no
ſtri annūciauerīt nobis. Opꝰ
qd̄ operatꝰ es in diebꝰ eoꝝ:
⁊ in diebus antiquis. Manꝰ
tua gētes diſperdidit et plā
taſti eos: afflixiſti populos ⁊
expuliſti eos. Nec enim in
gladio ſuo poſſiderūt terrā:
⁊ bꝛachiū eoꝝ non ſaluauit
eos. Sed dextera tua ⁊ bꝛa
chiū tuū ⁊ illuminatio vultꝰ
tui: qm̄ complacuiſti in eis.
Tu es ipſe rex meus et de-
us meus: qui mandas ſalu-
tes iacob. In te inimicos no
ſtros vētilabimꝰ coꝛnu: ⁊ in
noīe tuo ſpernemꝰ inſurgen
tes in nobis. Non eñ in ar
cu meo ſperabo: ⁊ gladiꝰ me
us nō ſaluabit me. Saluaſti
enim nos de affligentibus
nos: ⁊ odiētes nos confudi-
ſti. In deo laudabimur tota
die: ⁊ in nomine tuo confite
bimur in ſclm̄. Nunc autez
repuliſti ⁊ confudiſti nos: et
nō egredieris in virtutibus

nr̄is. Auertiſti nos retror=
ſū poſt inimicos nr̄os:⁊ qui
oderūt nos diripiebāt ſibi.
Dediſti nos tāq̄ oues eſca
rū:⁊ in gentibus diſperſiſti
nos. Vendidiſti populū tu
um ſine p̄cio:⁊ nō fuit mul=
titudo in cōmutationib⁹ eo
rū. Poſuiſti nos opprobriū
vicinis noſtris:ſubſānatio=
nē ⁊ deriſū his q̄ ſūt i circui
tu noſtro. Poſuiſti nos in ſi
militudinē gentibus: cōmo
tionem capitis in populis.
Tota die verecundia mea
cōtra me eſt:et cōfuſio faci=
ei mee cooperuit me. A vo
ce exprobrātis et obloquen
tis:a facie inimici ⁊ perſeq̄n
tis. Hec oīa venerunt ſuper
nos:nec obliti ſumus te et ii
que nō egimus in teſtamēto
tuo. Et nō receſſit retro cor
noſtrū:⁊ declinaſti ſemitas
noſtras a via tua. Q̄m hu=
miliaſti nos in loco afflictio
nis:⁊ cooperuit nos vmbra
mortis. Si obliti ſumus no
men dei noſtri:⁊ ſi expandi=
mus man⁹ noſtras ad deuz
alienum. Nōne deus requi
ret iſta: ipſe enim nouit abſ=
condita cordis. Quoniam
propter te mortificamur to=
ta die:eſtimati ſumus ſicut
oues occiſiōis Exurge q̄re
obdormis dn̄e:exurge ⁊ ne
repellas in finē. Quare fa=
ciē tuā auertis:obliuiſceris
inopie noſtre ⁊ tribulatiōis
noſtre? Q̄m hūiliata eſt in
puluere aīa noſtra:congluti
natus eſt in terra venter no=
ſter. Exurge domīe adiuua
nos:et redime nos propter
nomen tuū. Gl'ia. Ps. xliiii.

Eructauit cor meū ver
buz bonum: dico ego
opa mea regi. Ligua mea
calam⁹ ſcribe:velociter ſcri
bētis Specioſus forma p̄ fi
liis hoīm:diffuſa eſt gr̄a i la
biis tuis:propterea bn̄dixit
te deus in eternum. Accin
gere gladio tuo :ſup femur
tuū potētiſſime. Specie tua
⁊ pulchritudinē tua : intēde
proſpere procede et regna.
Propter veritatē ⁊ manſue
tudinem ⁊ iuſtitiam:⁊ dedu
cet te mirabilit' dextera tua
Sagitte tue acute:populi
ſub te cadent in corda ini=
micorum regis Sedes tua
deus in ſeculū ſeculi :virga
directionis virga regni tui
Dilexiſti iuſtitiā et odiſti ii
quitatē: propterea vnxit te
deus deus tuus oleo letitie
pre conſortibus tuis. Myr
rha ⁊ gutta ⁊ caſia a veſtimē
tis tuis a domibus eburne=

is:ex q̄bus delectauerūt te filie regū ī honore tuo. Aſtitit regina a dextris tuis ī veſtitu deaurato:circūdata varietate. Audi filia ⁊ vide et inclina aurem tuam et obliuiſcere populū tuū ⁊ domū patris tui. Et concupiſcet rex decorem tuū:qm̄ ipſe eſt dn̄s deus tuus ⁊ adorabunt eum. Et filie tyri in muneribus:vultum tuū dep̄cabunt oēs diuites plebis. Oīs gloria eius filie regis ab intus: in fimbrijs aureis circūamicta varietatibus. Adducētur regi virgines poſt eā:p̄xime eius afferent tibi. Afferent in leticia ⁊ exultatiōe: adducentur in tēplū regis. Pro patribus tuis nati ſūt tibi filij:conſtitues eos principes ſup omnē terrā. Memores ero noīs tui dn̄e:in omni generatione ⁊ generatione. Propterea populi confitebūtur tibi in eternū:⁊ in ſeculū ſeculi. Gloria p̄ri. An. Eructauit cor meum verbū bonum. An. Alleluia. iij.

Cap̄m. j. Ad corinthios. xvj.

Vigilate ⁊ ſtate ī fide: viriliter agite ⁊ cōfortamini:omnia veſtra in charitate fiant. Deo gratias. ℟. Sedes tua de⁹ in ſeculum ſeculi. Virga directiōis virga regni tui. Kyrieleiſon. Chriſte eleiſon. Kyrieleiſō. Pater noſter. Et ne nos inducas. Sz libera nos a malo. Dominus vobiſcum. Et cum ſpiritu tuo. Oratio.

Salua nos oēs deus: ⁊ lucē nobis cōcede p̄petuā. Et famulos tuos ab oī aduerſitate cuſtodi. Per dn̄m noſtrū ieſum xp̄m filiū tuū:qui te. vi. ⁊ reg. in vnitate ſpiritusſancti deus. Per oīa ſecula ſeculorum. Amē. Dn̄s vobiſcū. Benedicam⁹ dn̄o. ¶ Ad laud. ps. l. Miſerere. ps. v. Verba. p̄. xxxv. Dixit iniuſtus. Canticum eſaie. Cōfitebor. ps. cxlviij. Laud. An. Miſerere mei.

Nox (Cp̄. Ad ro. xiij.

Nox p̄ceſſit dies autem appropiq̄bit abijciamus ergo opa tenebrarū ⁊ induamur arma lucis:ſic vt ī die honeſte ābulem⁹. Deo g̃. ℟. breue. Dn̄e in celo Mia tua. ℣. Et ỽitas tua vſq3 ad nubes Miſeri. Hymnus. Splendor. ℣. In matutinis domine meditabor in te. Qr fuiſti adiutor meus. Ad bn̄. An. Benedict⁹ deus iſrael Oratio dn̄icalis. ¶ Feria iij. ad noct. Inuitatoriū. In

bilemus deo Salutari no=
ſtro. ps. Venite. Inuⁱ. Eter=
ne rerum. Pſalmus.xlv.

DEus noſter refugi
um ⁊ virtus: adiu=
toꝛ in tribulationi
bus q̄ inuenerunt
nos nimis. Propterea non
timebimꝰ dū turbabitur ter
ra: ⁊ trāſferent montes ī coꝛ
maris. Sonuerūt ⁊ turbate
ſunt aq̄ eoꝝ: conturbati ſunt
montes in foꝛtitudine eius.
Fluminis īpetus letificat
ciuitatē dei: ſanctificauit ta
bernaculū ſuum altiſſimus.
Deus ī medio eius nō com
mouebit: adiuuabit eā deus
mane diluculo. Conturba=
te ſunt gētes ⁊ inclinata ſūt
regna: dedit vocē ſuam mo
ta eſt terra. Dn̄s virtutum
nobiſcū: ſuſceptoꝛ noſter de
us iacob. Venite et videte
opera dn̄i q̄ poſuit pꝛodigia
ſuper terrā: auferēs bella vſ
qꝫ ad finē terre. Arcū conte
ret ⁊ confringet arma: ⁊ ſcu
ta cōburet igni. Vacate ⁊ vi
dete qm̄ ego ſum deus: exal
taboꝛ in gētibꝰ ⁊ exaltaboꝛ ī
terra. Dn̄s virtutū nobiſcū:
ſuſceptoꝛ noſter deus iacob
Gloꝛia patri. ps.xlvi.

OMnes gentes plaudi
te manibus: iubilate
deo ī voce exultatiōis. Qm̄
dominus excelſꝰ terribilis:
rex magnus ſup omnem ter
raꝫ. Subiecit ppl'os nobis:
⁊ gentes ſub pedibus nr̄is.
Elegit nobis hereditatē ſu
am: ſpeciē iacob quē dilexit
Aſcēdit deus in iubilo: do
minus in voce tube. Pſalli
te deo noſtro pſallite: pſalli
te regi noſtro pſallite. Qm̄
rex oīs terre deus: pſallite
ſapienter. Regnabit deus
ſuper gentes: deus ſedet ſu
per ſedem ſanctā ſuā. Prin
cipes populoꝛū congregati
ſunt cū deo abꝛahā: qm̄ dii
foꝛtes terre vehemēter ele=
uati ſunt. Gloꝛia. An. Adiu
toꝛ in tribulatiōibꝰ. ps.xlvii.

MAgnus dn̄s ⁊ lauda
bilis nimis: in ciuita=
te dei noſtri in mōte ſancto
eius. Fundat exultatione
vniuerſe terre: mons ſion la
tera aqlonis ciuitas regis
magni. Deus in domibus
eius cognoſcet: cū ſuſcipiet
eam. Qm̄ ecce reges cōgre
gati ſunt: cōuenerunt in vnū
Ipſi videntes ſic ammirati
ſunt: cōturbati ſunt cōmoti
ſunt: tremoꝛ apphēdit eos
Ibi doloꝛes vt parturiētis:
in ſpiritu vehemēti cōteres
naues tharſis. Sicut audi=

uimus ſicvidimus in ciuita
te domini virtutũ ĩ ciuitate
dei noſtri: deus fundauit eã
in eternum. Suſcepimꝰ de-
us miam tuam: in medio tẽ-
pli tui. Scdm nomen tuum
deus ſic et laus tua in fines
terre: iuſtitia plena eſt dexte
ra tua. Letetur mons ſion
et exultent filie iude: ꝓpter
iudicia tua dñe. Circũdate
ſion et complectimini eam:
narrate ĩ turribus eiꝰ. Po-
nite corda veſtra in virtute
eius: et diſtribuite domos
eius vt enarretis in proge-
nie altera. Qm̃ hic eſt deus
deus noſter in eternum ⁊ in
ſeculũ ſeculi: ipſe reget nos
in ſecula. G Ria prĩ. p̃. xlviii.

AUdite hec oẽs gen-
tes: auribus percipi
te oẽs qui habitatis orbem.
Quicqꝫ terrigene et filij ho-
minũ: ſimul ĩ vnum diues ⁊
pauper. Os meũ loquet̃ ſa-
pientiã: et meditatio cordis
mei prudentiaꝫ. Inclinabo
in parabolã aurẽ meã: ape-
riam in pſalterio propoſitio
nẽ meã. Cur timebo in die
mala: ĩiquitas calcanei mei
circundabit me. Qui confi
dunt in virtute ſua: ⁊ in mul
titudine diuitiaꝝ ſuarũ glo
riantur. Frater non redi-
mit redimet homo: non da-
bit deo placationem ſuam.
Et precium redemptionis
anime ſue: ⁊ laborabit ĩ eter
num ⁊ viuet adhuc in finem
Non videbit interitum cuꝫ
viderit ſapientes moriẽtes:
ſimul inſipiẽs ⁊ ſtultus peri
bunt. Et relinquent alienis
diuitias ſuas: et ſepulchra
eorum domus illorũ in eter
num. Tabernacula eorum
in progenie et progenie: vo-
cauerunt nomina ſua in ter-
ris ſuis. Et homo cũ in ho
nore eſſet non intellexit: cõ-
paratus eſt iumentis inſipi-
entibus: ⁊ ſimilis factus eſt
illis. Hec via illorum ſcan-
dalum ipſis: et poſtea in ore
ſuo ꝯplacebũt. Sicut oues
in inferno poſiti ſunt: mors
depaſcet eos. Et domina-
buntur eoꝝ iuſti ĩ matutino:
et auxilium eorũ veteraſcet
in ĩferno a gloria eoꝝ. Ve-
runtamẽ deus redimet ani-
mam meaꝫ de manu inferi:
cũ acceperit me. Ne timue
ris cum diues factus fuerit
homo: et cum multiplicata
fuerit gloria domus eius.
Qm̃ cum interierit non ſu-
met omnia: neqꝫ deſcendet
cum eo gloria eius. Q2 ani
ma eius invita ipſius bene-

dicetur: confitebitur tibi cū bñfeceris ei. Introibit vſqꝫ in progenies patrum ſuorū: vſqꝫ in eternū nō videbit lumen. Homo cum in honore eſſet nō intellexit: ꝯparatus eſt iumētis inſipientibus: et ſimilis fact⁹ eſt illis. Gloria. An. Magnus dñs et laudabilis nimis. Pſalmus. xlix.

Deus deorū dñs locutus eſt: ꝛ vocauit terrā. A ſolis ortu vſqꝫ ad occaſū: ex ſion ſpecies decoris eius. Deus manifeſte veniet: deus nr̄ ꝛ nō ſilebit. Ignis i ꝯſpectu ei⁹ exardeſcet: ꝛ ī circuitu ei⁹ tēpeſtas valida. Aduocauit celū deſurſuꝫ: ꝛ terrā diſcernere populum ſuū. Congregate illi ſctōs ei⁹: q̇ ordinant teſtamentū ei⁹ ſup ſacrificia. Et annūciabunt celi iuſtitiā eius: qm̄ de⁹ iudex eſt. Audi populus meus ꝛ loquar: iſrael ꝛ teſtificabor tibi: de⁹ deus tuus ego ſum. Non ī ſacrificijs tuis arguā te: olocauſta autē tua in conſpectu meo ſunt ſemp. Non accipiaꝫ de domo tua vitulos: neqꝫ de gregib⁹ tuis hircos. Quoniam mee ſūt oēs fere ſyluaꝝ: iumēta in mōtibus ꝛ boues. Cognoui oīa volatilia celi: ꝛ pulchritudo agri mecuꝫ eſt. Si eſuriero nō dicā tibi: meus eſt em̄ orbis terre et plenitudo eius. Nunq̇d māducabo carnes tauroꝝ: aut ſanguinē hircorum potabo? Immola deo ſacrificiū laudis: ꝛ redde altiſſimo vota tua. Et inuoca me in die tribulatiōis: eruā te ꝛ honorificabis me. Peccatori aūt dixit deus quare tu enarras iuſtitias meas: ꝛ aſſumis teſtamētū meū per os tuum? Tu vero odiſti diſciplinā: et proieciſti ſermones meos retrorſum. Si vidబas furē currebas cū eo: et cū adulteris portionē tuā ponebas. Os tuū abundauit malicia: ꝛ lingua tua concinnabat dolos. Sedens aduerſus fratrē tuum loquebaris: et aduerſus filiū matris tue ponebas ſcandaluꝫ: hec feciſti et tacui. Exiſtimaſti inique q̇ᵭ ero tui ſimilis: arguā te et ſtatuā contra faciē tuā. Intelligite hec q̇ obliuiſcimini deū: neq̄n rapiat ꝛ nō ſit q̇ eripiat. Sacrificiuꝫ laudis honorificabit me: et illic iter quo oſtēdam illi ſalutare dei. Gloria patri. ps. l.

Miſerere mei de⁹: ſcdꝫ magnā miaꝫ tuā. Et ſcdm multitudinē miſeratio

nū tuarū: dele iniq̇tatē meā.
Amplius laua me ab iniq̇=
tate mea: et a pctō meo mun
da me. Qm̄ iniquitatē meā
ego cognoſco: ⁊ pctm̄ meū
contra me eſt ſemp. Tibi ſo
li peccaui ⁊ malū corā te fe=
ci: vt iuſtificeris in ſermoni=
bus tuis ⁊ vincas cū iudica
ris. Ecce em̄ in iniq̇tatibus
cōcept⁹ ſum: ⁊ in pctis cōce
pit me mater mea. Ecce em̄
veritatē dilexiſti: incerta et
occulta ſapientie tue mani=
feſtaſti mihi. Aſperges me
hyſopo ⁊ mūdabor: lauabis
me et ſuper niuē dealbabor.
Auditui meo dabis gaudi
um ⁊ letitiā: ⁊ exultabunt oſ
ſa humiliata. Auerte faciē
tuā a pctis meis: ⁊ oēs iniqui
tates meas dele. Cor mun
dum crea in me de⁹: ſpm̄ re=
ctū innoua i viſcerib⁹ meis.
Ne proiicias me a facie tua:
et ſpiritum ſanctū tuum ne
auferas a me. Redde mihi
letitiam ſalutaris tui: ⁊ ſpū
pricipali cōfirma me. Do=
cebo iniquos vias tuas: ⁊ im
pij ad te cōuertent̄. Libera
me de ſanguinib⁹ deus de⁹
ſalutis mee: ⁊ exultabit lin=
gua mea iuſtitiā tuā. Dn̄e
labia mea aperies: ⁊ os meū
annūciabit laudē tuā. Qm̄
ſi voluiſſes ſacrificiū dediſ=
ſem vtiq̄: olocauſtis nō dele
ctaberis. Sacrificiū deo ſpi
ritus ꝯtribulat⁹: cor cōtritū
et humiliatum deus non de
ſpicies. Benigne fac dn̄e in
bona voluntate tua ſion: vt
edificentur muri hieruſalē.
Tūc acceptabis ſacrificiū
iuſtitie oblationes ⁊ olocau
ſta: tunc imponent ſup alta=
re tuū vitulos. Gl̄ia. ps. lj.

Quid gloriaris in ma=
licia: q̇ potēs es i ini=
quitate? Tota die iniuſtitiā
cogitauit lingua tua: ſicut no
uacula acuta feciſti dolum.
Dilexiſti maliciā ſuper be
nignitatē: iniq̇tatē magiſq̄
loqui eq̇tatē. Dilexiſti om=
nia verba p̄cipitationis: lin
gua doloſa. Propterea de⁹
deſtruet te in finem: euellet
te et emigrabit te de taber=
naculo tuo: ⁊ radicem tuam
de terra viuentiū. Videbūt
iuſti ⁊ timebunt: ⁊ ſuper eū
ridebunt et dicent: ecce ho=
mo qui non poſuit deum ad
iutorem ſuū. Sed ſperauit
in multitudine diuitiarū ſua
rum: et preualuit in vanita=
te ſua. Ego aūt ſicut oliua
fructifera i domo dei: ſpera
ui in mīa dei in et̄nū et i ſcl̄m
ſcl̄i. Cōfitebor tibi in ſecu=

lum quia feciſti: et expecta=
bo nomen tuum quoniā bo=
nū in cōſpectu ſctoꝛū tuoꝝ.
G lia pri. An. Deus deoꝛū
dn̄s locutus eſt. ℣. Immola
deo ſacrificium laudis. Et
redde altiſſimo vota tua. Le
ctio breuis Prouerbioꝛū .3.
DOminꝰ ſapiētia fun=
dauit terram: ſtabili
uit celos prudentia. Sapiē
tia illius eruperunt abiſſi: ⁊
nubes roꝛe cōcreſcunt. Tu
autem dn̄e miſerere noſtri.
℞. breue. Deus in nomine
tuo Saluum me fac dn̄e. ℣.
Et in virtute tua libera me.
Saluū me fac dn̄e. ¶ In ſe
cūdo nocturno. Pſalmꝰ .lii.
DIxit inſipiens i
coꝛde ſuo: non
eſt deꝰ. Coꝛru
pti ſunt et abo=
minabiles facti
ſunt in iiquitatibus: non eſt
qui faciat bonuz. Deus de
celo proſpexit ſup filios ho
minū: vt videat ſi eſt intelli=
gens aut requirens deum.
Omnes declinauerunt ſi=
mul inutiles facti ſunt: non
eſt qui faciat bonum non eſt
vſq; ad vnuz. Nonne ſcient
oēs qui operantur iniquita=
tem: q̄ deuoꝛant plebē meaz
vt cibū panis. Deū non in=
uocauerunt: illic trepidaue
rūt timoꝛe vbi nō fuit timoꝛ
Q̄m deꝰ diſſipauit oſſa eo=
rum qui hominibus placēt:
cōfuſi ſunt qm̄ deus ſpreuit
eos. Quis dabit ex ſion ſa=
lutare iſrael: cum conuerte
rit deus captiuitatē plebis
ſue: exultabit iacob ⁊ letabi
tur iſrael. Gloria. ps .liii.
DEus in nomine tuo
ſaluū me fac: ⁊ in vir=
tute tua iudica me. Deꝰ ex=
audi oꝛationem meam: auri
bus percipe verba oꝛis mei
Quoniam alieni inſurrexe
runt aduerſum me: ⁊ foꝛtes
queſierunt animā meam: et
non propoſuerunt deū ante
conſpectum ſuuz. Ecce eni
deus adiuuat me: et domi=
nus ſuſceptoꝛ eſt anime mee
Auerte mala inimicis me=
is: et i veritate tua diſperde
illos. Voluntarie ſacrifica
bo tibi: ⁊ confitebor nomini
tuo dn̄e quoniam bonuz eſt.
Quoniam ex omni tribula
tione eripuiſti me: ⁊ ſup ini=
micos meos deſpexit ocu=
lus meus. Glia. In .xl. an̄.
Auertat dn̄s captiuitatem
plebis ſue. Pſalmus .liiii.
EXaudi deus oꝛationē
meā: ⁊ ne deſpexeris
depꝛecationē meaz: intende

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

mihi ⁊ exaudi me. Contri-
ſtatus ſum in exercitatione
mea: et conturbatus ſum a
voce inimici ⁊ a tribulatiōe
peccatoris. Quoniā decli-
nauerūt in me iniquitates:
et in ira moleſti erant mihi.
Cor meum conturbatū eſt
in me: ⁊ formido mortis ce-
cidit ſup me. Timor et tre-
mor venerūt ſuper me: ⁊ cō-
texerūt me tenebre. Et di-
xi quis dabit mihi pennas
ſicut columbe: ⁊ volabo ⁊ re
quieſcā? Ecce elongaui fu-
giens: et manſi ī ſolitudine.
Expectabā euꝫ q̇ ſaluū me
fecit: a puſillanimitate ſpiri
tus ⁊ tempeſtate. Precipi-
ta dñe diuide linguas eorū:
qm̄ vidi iniquitatē ⁊ cōtradi
ctionem in ciuitate. Die ac
nocte circundabit eaꝫ ſuper
muros eius iniquitas: ⁊ la-
bor in medio eius et iniuſti-
tia. Et non defecit de plate
is eiꝰ: vſura ⁊ dolus. Quo-
niam ſi inimicus meus ma-
lediriſſet mihi: ſuſtinuiſſem
vtiqꝫ. Et ſi is qui oderat me
ſuper me magna locutus fu
iſſet: abſcondiſſem me forſi-
tan ab eo. Tu vero homo
vnanimis: dux meus et no-
tus meus. Qui ſimul mecū
dulces capiebas cibos: in
domo dei ambulauimus cū
conſenſu. Veniat mors ſup
illos: et deſcendant in infer
num viuentes. Quoniā ne-
quitie in habitaculis eoruꝫ:
in medio eorum. Ego autē
ad deum clamaui: et domi-
nus ſaluauit me. Veſpere ⁊
mane et meridie narrabo et
annunciabo: et exaudiet vo-
cem meam. Redimet in pa
ce animaꝫ meam ab his qui
appropinquant mihi: quo-
niam inter multos erant me
cum. Exaudiet deus ⁊ hu-
miliabit illos: qui eſt ante ſe
cula. Non eñ eſt illis com-
mutatio et non timuerunt
deum: extendit manum ſuā
in retribuendo. Contami-
nauerunt teſtamētum eius:
diuiſi ſunt ab ira vultus eiꝰ:
et appropinquauit cor illiꝰ.
Molliti ſunt ſermones eiꝰ
ſuper oleum: ⁊ ipſi ſunt iacu
la. Iacta ſuper dominū cu-
ram tuam ⁊ ipſe te enutriet:
et non dabit in eternum flu-
ctuationem iuſto. Tu vero
deus: deduces eos in puteū
interitus. Viri ſanguinum
et doloſi non dimidiabunt
dies ſuos: ego aūt ſperabo
in te domine. Gloria. ps.lv.
Miſerere mei deꝰ quo-
niam conculcauit me

homo: tota die impugnans
tribulauit me. Conculcaue-
rūt me inimici mei tota die:
quoniā multi bellantes ad-
uerſum me. Ab altitudine
diei timebo: ego vero in te
ſperabo. In deo laudabo
ſermones meos: in deo ſpe-
raui non timebo quid faciat
mihi caro. Tota die verba
mea execrabantur: aduer-
ſum me om̄es cogitationes
eorum in malum. Inhabi-
tabunt et abſcōdent: ipſi cal
caneum meum obſeruabūt.
Sicut ſuſtinuerunt animaꝫ
meam pro nihilo ſaluos fa-
cies illos: in ira populos cō
fringes. Deus vitam meā
annunciaui tibi: poſuiſti la-
chrymas meas in cōſpectu
tuo. Sicut ⁊ in promiſſione
tua: tunc conuertentur ini-
mici mei retrorſuꝫ. In qua
cunqꝫ die inuocauero te: ec-
ce cognoui quoniā deꝰ meꝰ
es. In deo laudabo verbū:
in domino laudabo ſermo-
nem: in deo ſperaui nō time
bo quid faciat mihi homo.
In me ſunt deus vota tua:
que reddam laudationes ti-
bi. Quoniam eripuiſti ani-
mam meā de morte: et pe-
des meos de lapſu: vt pla-
ceam coram deo in lumine
viuentium. Gloria pa. An.
Intende in me ⁊ exaudi me
domine. Pſalmus. lvj.

Miſerere mei deus mi
ſerere mei: quoniam
in te confidit anima mea.
Et in vmbra alarum tuarū
ſperabo: donec tranſeat ini-
quitas. Clamabo ad deum
altiſſimum: deum qui bene-
fecit mihi. Miſit de celo et
liberauit me: dedit in oppro
brium conculcantes me.
Miſit deus miſericordiam
ſuam ⁊ veritatē ſuam: et eri-
puit animā meam de medio
catulorū leonū: dormiui cō-
turbatus. Filij hominum
dentes eorum arma ⁊ ſagit-
te: et lingua eorum gladius
acutus. Exaltare ſup celos
deus: ⁊ in omni terra gloria
tua. Laqueū parauerūt pe-
dibus meis: ⁊ incuruauerūt
aīam meā. Foderūt āte fa-
ciē meā foueā: et inciderunt
in eā. Paratū cor meū deꝰ
paratū cor meū: cantabo et
pſalmū dicam. Exurge glo
ria mea exurge pſalteriū et
cithara: exurgam diluculo.
Confitebor tibi in populis
dn̄e: et pſalmū dicam tibi in
gentibus. Qm̄ magnifica-
ta eſt vſqꝫ ad celos mīa tua:
⁊ vſqꝫ ad nubes veritas tua.

Exaltare ſuper celos deus:
et ſuper omnem terram glo
ria tua. Pſalmus. lvii.

Si vere vtiqꝫ iuſtitiā lo
quimini: recte iudicate filii
hoim. Eteni in corde iniqui
tates operamini in terra: in
iuſtitias manus veſtre cōci=
nant. Alienati ſunt pecca=
tores a vulua: errauerunt ab
vtero: locuti ſunt falſa. Fu=
ror illis ſcd̄m ſimilitudinem
ſerpentis: ſicut aſpidis ſur=
de ꝛ obturantis aures ſuas.
Que nō exaudiet vocem in
cantātiū: ꝛ venefici incātan=
tis ſapiēter. Deus conteret
dētes eorū in ore ipſorū: mo
las leonū confringet domi=
nus. Ad nihilū deueniēt tā
q̄ꝫ aqua decurrēs: intēdit ar
cum ſuū donec infirmentur.
Sicut cera q̄ fluit auferenꝛ:
ſupcecidit ignis ꝛ non vide
runt ſolē. Priuſq̄ꝫ intellige
rent ſpine vr̄e rhānum: ſicut
viuentes ſic in ira abſorbet
eos. Letabitur iuſtus cum
viderit vindictā: manꝰ ſuas
lauabit in ſanguine peccato
ris. Et dicet hō ſi vtiqꝫ ē fru
ctus iuſto: vtiqꝫ eſt deus iu=
dicans eos in terra. Ps. lviii.

Eripe me de inimicis
meis deꝰ meꝰ: ꝛ ab in
ſurgētibus in me libera me.
Eripe me de operātibꝰ ini=
quitatē: ꝛ de viris ſanguinū
ſalua me. Quia ecce cepert
aīam mrā: irruerūt in me for
tes. Neqꝫ iniquitas mea ne
qꝫ peccatū meū dn̄e: ſine ini
quitate cucurri ꝛ direxi. Ex
urge in occurſū meū ꝛ vide
et tu dn̄e deꝰ virtutū deꝰ iſ=
rael. Intende ad viſitandas
oēs gētes: nō miſerearis oi=
bus qui operanꝛ iniqtatem.
Conuertētur ad veſperā et
famē patienꝛ vt canes: ꝛ cir=
cuibūt ciuitatē. Ecce loquē
tur in ore ſuo: et gladiꝰ in la
biis eorū: q̄m quis audiuit?
Et tu dn̄e deridebꝫ eos: ad
nihiluꝫ deduces oēs gētes.
Fortitudinē meā ad te cu=
ſtodiā: q2 deus ſuſceptor me
us: deus meus mīa eius p̄=
ueniet me. Deus oſtēdit mi
hi ſuper inimicos meos: ne
occidas eos: nequando obli
uiſcantur populi mei. Diſp
ge illos in virtute tua: ꝛ de=
pone eos protector meꝰ dn̄e
Delictū oris eorū ſermonē
labiorū ipſorū: ꝛ comp̄hēdā
tur ī ſuperbia ſua. Et de ex
ecratione et mendacio an=
nunciabuntur in conſumma
tione: in ira conſummatio=
nis et non erunt. Et ſcient:
quia deꝰ dn̄abitur iacob ꝛ fi

niũ terre. Conuertentur ad vesperã et famẽ patiẽtur vt canes:⁊ circuibũt ciuitatez. Ipſi diſpergent ad manducandũ:ſi vero non fuerint ſaturati ⁊ murmurabũt. Ego aũt cãtabo foꝛtitudinẽ tuã: ⁊ exultabo mane miam tuã. Quia factus es ſuſceptoꝛ meus:⁊ refugiũ meũ in die tribulationis mee. Adiutoꝛ meus tibi pſallam: quia deus ſuſceptoꝛ meus es:deus meus mia mea. Gloꝛia. An. Juſte iudicate filii hoĩz An. Alleluia allã allã. Cp. vtã ſcꝫ Uigilate. ℣ Deus vitaz meã annũciaui tibiꝰ. Poſuiſti lachꝛymas meas in cõſpectu tuoꝰ. Oꝛatio. Salua nos oĩps deusꝰ ⁊ lucem nobis concede perpetuã. Et faꝰ. ¶ Ad laudes. ps. l. Miſerere mei deꝰ. ps. xlii. Judica. ps. lvi. Miſerere mei deꝰ miſerere mei. Cãti. Ego dixi. p. cxlviii. Laudate. An. Tibi ſoli peccaui dñe miſerere mei. Capĩm. Nox preceſſit. R. breue. Miſerere mei deus. Miſerere mei. ℣ꝰ. Quoniam in te confidit anima mea. Miſerere. Hymnus. Splendoꝛ pa. ℣. In matutinis. Ad bñꝰ ãn. Uiſitauit ⁊ fecit redẽptionẽ dñs plebis ſue. Oĩo dñicalis. ¶ Feria. iiii. ad noc. Inuitatoꝛiũ. In manu tua dñe Omnes fines terre. ps. Uenite. Hymnꝰ. Eterne. p. lix.

Deus repuliſti nos et deſtruxiſti nos: iratus es ⁊ miſertus es nobis. Cõmouiſti terrã ⁊ conturbaſti eã:ſana contritiones eiꝰ qꝛa commota eſt. Oſtendiſti populo tuo dura: potaſti nos vino cõpunctionis. Dediſti metuẽtibus te ſignificationẽ:vt fugiant a facie arcus. Ut liberent dilecti tui: ſaluũ fac dextera tua ⁊ exaudi me. Deus locutus eſt in ſãcto ſuo:letaboꝛ ⁊ partiboꝛ ſichimã:⁊ conuallẽ tabernaculoꝛum metiboꝛ. Meus ẽ galaad et meꝰ eſt manaſſes: et effraim foꝛtitudo capitis mei. Iuda rex meus:moab olla ſpei mee. In idumeam extendam calciamẽtũ meũ: mihi alienigene ſubditi ſũt. Quis deducet me in ciuitatem munitaz:quis deducet me vſqꝫ in idumeã: Nonne tu deus qui repuliſti nos et non egredieris deꝰ ĩ virtutibus noſtris. Da nobis auxiliũ de tribulatione:⁊ vana ſalus hoĩs. In deo faciemꝰ

virtutē:et ipſe ad nihilū de=
ducet tribulantes nos. Glo
ria patri. Pſalmꝰ.lx.
Exaudi deus depreca=
tionē meā:intende orationi
mee. A finibus terre ad te
clamaui dum anxiarer cor
meum:in petra exaltaſti me
Deduxiſti me quia factus
es ſpes mea:turris fortitu=
dinis a facie inimici. Inha
bitabo in tabernaculo tuo ī
ſecula:protegar in velamen
to alarum tuarū. Qm̄ tu de
us meꝰ exaudiſti orationē
meam:dediſti hereditatem
timentibus nomen tuū. Di
es ſuper dies regis adici=
es:annos eius vſqꝫ in diem
generationis ⁊ generatiōis
Permanet in eternū in con
ſpectu dei:miam et veritatē
eius q̄s requiret. Sic pſal=
mum dicā noī tuo in ſeculū
ſeculi:vt reddā vota mea de
die in diem. Gloria. āñ. Da
nobis dñe auxiliū de tribu=
latione. Pſalmꝰ.lxi.
Nonne deo ſubiecta
erit anima mea: ab ipſo enī
ſalutare meum. Nam ⁊ ipſe
deus meus ⁊ ſalutaris meꝰ:
ſuſceptor meus non moue=
bor amplius. Quouſqꝫ ir=
ruitis in hoiem: interficitis
vniuerſi vos:tanqꝫ parieti ī

clinato ⁊ macerie depulſe:
Uerūtamen precium meū
cogitauerunt repellere: cu=
curri in ſiti: ore ſuo bñdice=
bant ⁊ corde ſuo maledice=
bant. Uerūtamen deo ſub=
iecta eſto aīa mea:qm̄ ab ip=
ſo patientia mea. Quia ipē
deus meꝰ ⁊ ſaluator meus:
adiutor meus nō emigrabo
In deo ſalutare meū ⁊ glo=
ria mea:deus auxilii mei et
ſpes mea in deo eſt. Spera
te in eo oīs congregatio po
puli:effundite corā illo cor=
da veſtra:deus adiutor no=
ſter in eternum. Ueruntā=
men vani filii hominū: men
daces filii hominū ī ſtaterꝫ:
vt decipiant ipſi de vanita=
te in idipſum. Nolite ſpera
re in iniq̄tate:⁊ rapinas no=
lite concupiſcere: diuitie ſi
affluant nolite cor apponere
Semel locutus eſt deꝰ duo
hec audiui:q̄r poteſtas dei ē
et tibi domine miſericordia
quia tu reddes vnicuiqꝫ iux
ta opera ſua. Gloria patri.
Deus deus (Pſ.lxii.
meus:ad te de luce vi
gilo. Sitiuit in te aīa mea:
q̄ꝫ multiplicit̄ tibi caro mea
In terra deſerta inuia et in
aquoſa ſic ī ſancto apparui
tibi:vt viderē virtutem tuā

et glřiam tuā Qm̄ melior eſt
mia tua ſup vitas: labia mea
laudabunt te. Sic benedicā
te in vita mea: et in nomine
tuo leuabo man⁹ meas. Si=
cut adipe ⁊ piguedine reple
atur anima mea: ⁊ labiis ex=
ultationis laudabit os meū.
Sic memor fui tui ſup ſtra=
tum meū in matutinis medi
tabor in te: quia fuiſti adiu=
tor meus. Et in velamento
alarū tuarū exultabo: adhe=
ſit aīa mea poſt te: me ſuſce=
pit dextera tua. Ipſi vero i=
uanū queſierūt animā meaꝫ:
introibunt in īferiora terre:
tradent in manus gladii par
tes vulpiū erunt. Rex vero
letabitur in deo: laudabun=
tur omnes qui iurant in eo:
quia obſtructuꝫ eſt os loquē
tium iniqua. Pſalmus.lxiii.

Exaudi deus orationē
meā cū deprecor: a ti=
more inimici eripe aīam me
am. Proteriſti me a cōuētu
malignātiū: a mlťitudīe ope
rantiū iniquitatem. Qr exa
cuerunt vt gladium linguas
ſuas: intenderunt arcum reꝫ
amaram: vt ſagittent in oc=
cultis immaculatum. Subi
to ſagittabunt eum et nō ti=
mebunt: firmauerunt ſibi ſer
monem neqꝫ. Narrauerunt
vt abſconderēt laqueos: di=
xerūt qs videbit eos? Scru
tati ſunt iniquitates: defece
runt ſcrutantes ſcrutinio.
Accedet homo ad cor altū:
et exaltabitur deus. Sagit=
te paruulorum facte ſūt pla
ge eorū: ⁊ infirmate ſunt cō=
tra eos lingue eorum. Con
turbati ſunt omnes qui vide
bant eos: ⁊ timuit omnis ho
mo. Annunciauerunt ope=
ra dei: et facta eius intellexe
runt. Letabitur iuſtus ī do
mino et ſperabit in eo: ⁊ lau=
dabuntur omnes recti cor=
de. Pſalmus.lxiiii.

Te decet hymn⁹ de⁹
in ſion: et tibi reddet votum
in hieruſalem. Exaudi ora=
tionem meā: ad te oīs caro
veniet. Verba iniquorū pre
ualuerunt ſuper nos: ⁊ īpie=
tatibus noſtris tu propitia=
beris. Beatus quem elegi=
ſti ⁊ aſſumpſiſti: inhabitabit
in atriis tuis. Replebimur
in bonis domus tue: ſanctū
eſt tēplū tuū mirabile in eq̇=
tate. Exaudi nos deus ſalu
taris noſter: ſpes omniū fini
um terre ⁊ ī mari lōge. Pre
parans montes in virtute
tua accinctus potentia: q̇ cō
conturbas profundum ma=
ris ſonum fluctuū ei⁹. Tur=

babuntur gẽtes ⁊ timebunt
qui habitant terminos a ſi=
gnis tuis:exitꝰ matutini et
veſpere delectabis. Viſita=
ſti terraȝ ⁊ inebriaſti eã: mul
tiplicaſti locupletare eam.
Flumẽ dei repletũ eſt aq̃s:
paraſti cibũ illorũ qm̄ ita eſt
preparatio eius. Riuos eiꝰ
inebria:multiplica genimi=
na eius:in ſtillicidiis eius le
tabitur germinans. Benedi
ces corone ãni benignitatis
tue :et campi tui replebunt
vbertate. Pingueſcent ſpe=
cioſa deſerti :et exultatione
colles accingentur. Induti
ſunt arietes ouium:⁊ valles
abundabunt frumento:cla=
mabunt etenim hymnum di
cent. Gloria. ps. lxv.
Iubilate deo oĩs ter=
ra:pſalmũ dicite nomini eiꝰ:
date gloriam laudi eiꝰ. Di=
cite deo q̃ȝ terribilia ſũt ope
ra tua dñe:in multitudĩe vir
tutis tue mentientur tibi ĩi=
mici tui. Omnis terra ado=
ret te et pſallat tibi:pſalmuȝ
dicat nomini tuo. Venite ⁊
videte opera dei :terribilis
in cõſiliis ſuper filios hoĩm
Qui cõuertit mare ĩ aridã:
in flumine pertranſibunt pe
de:ibi letabimur ĩ ipſo Qui
dominatur in virtute ſua in

eternum:oculi eius ſuꝑ gen
tes reſpiciunt qui exaſperãt
non exaltentur in ſemetip̄is
Benedicite gentes deum
noſtrum:⁊ auditaȝ facite vo
cem laudis eius. Qui poſu
it animã meam ad vitã:⁊ nõ
dedit in commotionem pe=
des meos. Qm̄ ꝓbaſti nos
deus : igne nos examinaſti
ſicut examinat argentũ. In
duxiſti nos in laqueum:po=
ſuiſti tribulationes in dorſo
nr̃o:impoſuiſti hoĩes ſuꝑ ca
pita noſtra. Tranſiuimꝰ ꝑ
ignẽ ⁊ aquã:⁊ eduxiſti nos ĩ
refrigeriũ. Introibo in do
mũ tuã in olocauſtis: reddã
tibi vota mea q̄ diſtinxerunt
labia mea. Et locutũ eſt os
meum:in tribulatione mea.
Olocauſta medullata offe=
ram tibi cũ incenſo arietum:
offeraȝ tibi boues cũ hircis.
Venite audite et narrabo
oẽs qui timetis deũ:quanta
fecit anime mee. Ad ipſum
ore meo clamaui: et exulta=
ui ſub lĩgua mea. Iniq̃tateȝ
ſi aſpexi ĩ corde meo: nõ ex=
audiet dñs. Propt̃ea exau=
diuit deꝰ:⁊ attendit voci de
precationis mee. Bñdictus
deus : q̇ non amouit oratio=
nem meam ⁊ miam ſuã a me
Glia. An. Bñdicite gentes

deum noſtrum. Ps.lxvi.

DEus miſereatur no=
ſtri et benedicat no=
bis: illuminet vultum ſuum
ſup nos: et miſereat noſtri.
Ut cognoſcamꝰ in terra vi
am tuaʒ: in oībus gentibus
ſalutare tuum. Confiteant
tibi populi deus: confiteant
tibi populi oēs. Letentur ⁊
exultēt gentes: qm̄ iudicas
populos in equitate: ⁊ gen=
tes in terra dirigis. Confi=
teantur tibi populi deus: cō
fiteātur tibi populi oēs: ter
ra dedit fructū ſuū. Bene=
dicat nos deus deus noſter
benedicat nos deus: ⁊ me=
tuant eum oēs fines terre.
Gloria patri. Ps.lxvii.

EXurgat deus ⁊ diſſi=
pētur inimici eius: et
fugiant qui oderunt eum a
facie eius. Sicut deficit fu=
mus deficiant: ſicut fluit ce=
ra a facie ignis ſic pereant
peccatores a facie dei. Et
iuſti epulentur ⁊ exultent in
conſpectu dei: ⁊ delectētur
in letitia. Cantate deo pſal
mū dicite noī eius: iter faci
te ei qui aſcendit ſuper occa
ſum: dn̄s nomen illi. Exul
tate in conſpectu eius: tur=
babuntur a facie eiꝰ patris
orphanorū ⁊ iudicis vidua=
rū. Deus in loco ſācto ſuo:
deus qui īhabitare facit vni
us moris ī domo. Qui edu
cit vinctos in fortitudine: ſi
militer eos qui exaſperant
qui habitant in ſepulchris.
Deus cum egredereris in
cōſpectu populi tui: cū per=
tranſires in deſerto. Terra
mota eſt: etenim celi diſtilla
uerunt a facie dei ſynai a fa
cie dei iſrael. Pluuiam vo=
luntariam ſegregabis deꝰ
hereditati tue ⁊ īfirmata ē:
tu vero perfeciſti eam. Ani
malia tua habitabunt in ea:
paraſti in dulcedine tua pau
peri deus. Dn̄s dabit ver=
bum: euangelizantibus vir=
tute multa. Rex virtutum
dilecti dilecti: ⁊ speciei do=
mꝰ diuidere ſpolia. Si dor=
miatis inter medios cleros
penne colūbe deargentate:
et poſteriora dorſi eius ī pal
lore auri. Dū diſcernit ce=
leſtis reges ſuper eam niue
dealbabuntur ī ſelmō: mōs
dei mōs pinguis. Mōs co=
agulatꝰ mōs piguis: vt q̇d
ſuſpicamini mōtes coagu=
latos? Mons ī quo benepla
citum eſt deo habitare ī eo:
etenim dn̄s habitabit in fi=
nem. Currus dei decē mi=
libus multiplex milia letā=

tium: dn̄s i eis in ſynai in ſā
cto. Aſcendiſti in altum ce
piſti captiuitatē: accepiſti
dona in hominibus. Etenī
nō credentes: īhabitare do
minū deū. Gloria. Phares.

Benedictus dominus
die quotidie: proſpe-
rum iter faciet nobis deus
ſalutarium noſtrorū. Deus
noſter deus ſaluos faciēdi:
et dn̄i dn̄i exitꝰ mortis. Ve
rūtamen deus confriget ca
pita inimicorū ſuorū: verti-
cē capilli perambulātium i
delictis ſuis. Dixit dn̄s ex
baſā conuertā: conuertaz in
profundū maris. Vt intin-
guatur pes tuus in ſangui-
ne: lingua canū tuorū ex ini
micis ab ipſo. Viderunt in
greſſus tuos deus: ingreſſꝰ
dei mei regis mei qui ē i ſā-
cto. Preuenerūt principes
coniuncti pſallentibꝰ: in me
dio iuuencularū tīpaniſtria
rū. In eccleſiis benedicite
deo: dn̄o de fontibus iſrael.
Ibi beniami adoleſcētulꝰ:
in mētis exceſſu. Pricipes
iuda duces eorū: principes
zabulon et pricipes neptali
Manda deus virtuti tue cō
firma deus hoc qđ operatꝰ
es in nobis. A templo tuo
in hieruſalem: tibi offerent
reges munera. Increpa fe
ras arundinis: congregatio
taurorū in vaccis populorū
vt excludant eos qui proba
ti ſunt argento. Diſſipa gē
tes que bella volunt: venīēt
legati ex egypto: ethiopia
preueniet manus eius deo.
Regna terre cantate deo:
pſallite dn̄o. Pſallite deo:
qui aſcendit ſuperceluz celi
ad orientē. Ecce dabit voci
ſue vocē virtutis: date glori
am deo ſuper iſrael: magni-
ficētia eius et virtus eius in
nubibus. Mirabilis deus i
ſanctis ſuis: deus iſrael ip-
ſe dabit virtutem et fortitu
dinem plebi ſue benedictus
deus. Gloria. An. In eccle
ſiis benedicite dn̄o. ℣. Om̄is
terra adoret te deus ꝛ pſal-
lat tibi. Pſalmū dicat nomi
ni tuo domine. Lectio bre-

uis. Sapien. primo.
Diligite iuſtitiaz: q̇ iu
dicatꝭ terrā. Sētite de dn̄o
in bonitate: et in ſimplicita
te cordis querite illū. Quo-
niam inuenitur ab his q̇ nō
tentant illum: apparet autē
eis qui fidem habent in illū.
Tu autem. Rez. breue. In te
domine ſperaui. Nō confun
dar in eternum. ℣. In iuſti-
tia tua libera me et eripe me

Ne proiicias me in tēpore ſenectutis: cū defecerit virt⁹ mea ne derelinquas me. Quia dixerūt inimici mei mihi: et qui cuſtodiebāt aīam meam conſilium fecerūt in vnum. Dicentes deus dereliquit eum: perſequimini ⁊ cōprehendite eū: quia non eſt qui eripiat. Deus ne elongeris a me: deus meus in auxiliū meū reſpice. Confundātur et deficiant detrahētes anime mee: operiantur cōfuſione ⁊ pudore qui querūt mala mihi. Ego autē ſemp ſperabo: ⁊ adiiciā ſuper omnem laudem tuā. Os meū annunciabit iuſtitiā tuā: tota die ſalutare tuum. Quoniā nō cognoui litteraturā introibo ī potentiam dñi: dñe memorabor iuſtitie tue ſolius. Deus docuiſti me a iuuentute mea: ⁊ vſq₃ nunc pnunciabo mirabilia tua. Et vſq₃ in ſenectam ⁊ ſeniū: de⁹ ne derelinquas me. Donec annunciem brachium tuum: generationi omni que ventura eſt. Potentiam tuam ⁊ iuſtitiā tuam deus vſq₃ in altiſſima que feciſti magnalia: de⁹ q̄s ſimilis tibi? Quātas oſtendiſti mihi tribulatiōes multas ⁊ malas: ⁊ conuerſus viuificaſti me: ⁊ de abyſſis terre iterum reduxiſti me. Multiplicaſti magnificētiā tuā: ⁊ conuerſus conſolatus es me. Nam et ego confitebor tibi in vaſis pſalmi veritatē tuā deus: pſallam tibi in cithara ſanctus iſrael. Exultabunt labia mea cū cantauero tibi: ⁊ anima mea quā redemiſti. Sed ⁊ ligua mea tota die meditabitur iuſtitiam tuā: cum confuſi ⁊ reueriti fuerint qui querunt mala mihi. Gloria. An. Dñe de⁹ in adiutoriū meum intende.

Ps. lxxi.

Deus iudicium tuū regi da: ⁊ iuſtitiam tuā filio regis. Iudicare populū tuū in iuſtitia: ⁊ pauperes tuos in iudicio. Suſcipiant montes pacem populo: ⁊ colles iuſtitiā. Iudicabit pauperes populi et ſaluos faciet filios pauperū: ⁊ humiliabit calūniatorem. Et permanebit cū ſole ⁊ ante lunā: in generatione et generationem. Deſcendet ſicut pluuia in vellus: et ſicut ſtillicidia ſtillantia ſuper terram. Orietur in diebus eius iuſtitia ⁊ abundantia pacis: donec auferat luna. Et dominabit a mari vſq₃ ad mare: ⁊ a fluīe vſq₃ ad termios

orbis terraꝝ. C orā illo p=
cidēt ethiopes:⁊ inimici eiꝰ
terram lingēt. Reges thar
ſis et inſule munera offerēt:
reges arabū ⁊ ſaba dona ad
ducēt. Et adorabūt eū oēs
reges: oēs gētes ſeruient ei
Quia liberabit pauperē a
potēte:⁊ pauperem cui non
erat adiutor. Parcet pau=
peri ⁊ inopi:⁊ aīas pauperū
ſaluas faciet. Ex vſuris et
iniqtate redimet aīas eorū:
et honorabile nomē eoꝝ co=
rā illo. Et viuet et dabitur
ei de auro arabie : et adora=
bunt de ipſo ſemp : tota die
benedicēt ei. Erit firmamē
tū in terra in ſūmis montiū
ſuperextolletur ſup libanū
fluctꝰ eius: ⁊ florebūt de ci=
uitate ſicut fenū terre. Sit
nomē eiꝰ benedictū in ſcl̄a:
ante ſolē pmanet nomē eius
Et benedicētur in ipſo oēs
tribꝰ terre:oēs gētes mag=
nificabūt eū. Benedictꝰ do
minꝰ deꝰ iſrl̄:qui facit mira
bilia ſolꝰ. Et benedictū no
mē maieſtatis eiꝰ in eternū:
et replebitur maieſtate eius
ois t̄ra:fiat fiat. G l'a p. lxxij

Quā bonꝰ iſrael deus:
his q̀ recto ſūt corde.
Mei aūt pene moti ſunt pe
des : pene effuſi ſūt greſſus
mei Quia zelaui ſup iniq̄s:
pacē pctoꝝ vidēs. Q ꝛ non
eſt reſpectꝰ morti eoꝝ:⁊ fir=
mamentū in plaga eoꝝ. In
labore hoīm nō ſūt:⁊ cū hōi
bus nō flagellabūtur Ideo
tenuit eos ſupbia: opti ſunt
iniq̀tate ⁊ īpietate ſua. Pro
dijt q̄ſi ex adipe iniq̀tas eo=
rū:trāſierūt ī affectū cordis
Cogitauerūt et locuti ſunt
nequitiā: iniq̀tatē in excelſo
locuti ſūt. Poſuerūt in celū
os ſuū:et lingua eoꝝ tranſi=
uit in terra. Ideo conuerte
tur ppl's meꝰ hic:⁊ dies ple
ni inuenientur in eis. Et di
xerūt quō ſcit deꝰ:⁊ ſi eſt ſci
entia ī excelſo. Ecce ipī pec
catores ⁊ abundātes in ſcl̄o
obtinuerūt diuitias. Et di
xi ergo ſine cauſa iuſtificaui
cor meū:⁊ laui inter innocē=
tes manꝰ meas. Et fui fla=
gellatꝰ tota die:⁊ caſtigatio
mea in matutinis. Si dice=
bā narrabo ſic: ecce nationē
filioꝝ tuoꝝ reprobaui. Exi
ſtimabā vt cognoſcerē: hoc
labor eſt ante me. Donec in
trē in ſanctuariū dei:et intel
ligā in nouiſſimis eoꝝ. Ve=
runtamē ꝑpter dolos poſui
ſti eis: deieciſti eos dū alle=
uarētur. Quō facti ſunt in
deſolationem ſubito defece

Ne proiicias me in tẽpore ſenectutis: cũ defecerit virtꝰ mea ne derelinquas me. Qꝛ dixerũt inimici mei mihi: et qui cuſtodiebãt aĩam meam conſilium fecerũt in vnum. Dicentes deus dereliquit eum: perſequimini ꝛ cõprehendite euꝫ: quia non eſt qui eripiat. Deus ne elongeris a me: deus meus in auxiliũ meũ reſpice. Confundãtur et deficiant detrahẽtes anime mee: operiantur cõfuſione ꝛ pudore qui querũt mala mihi. Ego autẽ ſemꝑ ſperabo: ꝛ adiiciã ſuper omnem laudem tuã. Os meũ annunciabit iuſtitiã tuã: tota die ſalutare tuum. Quoniã nõ cognoui litteraturã introibo ĩ potentiam dñi: dñe memorabor iuſtitie tue ſolius. Deus docuiſti me a iuuentute mea: ꝛ vſqꝫ nunc ꝓnunciabo mirabilia tua. Et vſqꝫ in ſenectam ꝛ ſeniũ: deꝰ ne derelinquas me. Donec annunciem brachium tuum: generationi omni que ventura eſt. Potentiam tuam ꝛ iuſtitiã tuam deus vſqꝫ in altiſſima que feciſti magnalia: deꝰ q̇s ſimilis tibi? Quãtas oſtendiſti mihi tribulatiões multas ꝛ malas: ꝛ conuerſus viuificaſti me: ꝛ de abyſſis terre iterum reduxiſti me. Multiplicaſti magnificẽtiã tuaꝫ: ꝛ conuerſus conſolatus es me. Nam et ego confitebor tibi in vaſis pſalmi veritatẽ tuã deus: pſallam tibi in cithara ſanctus iſrael. Exultabunt labia mea cũ cantauero tibi: ꝛ anima mea quaꝫ redemiſti. Sed ꝛ ligua mea tota die meditabitur iuſtitiam tuã: cum confuſi ꝛ reuerenti fuerint qui querunt mala mihi. Gloria. An. Dñe deꝰ in adiutoriũ meum intende.

ps.lxxi.

Deus iudicium tuũ regi da: ꝛ iuſtitiam tuã filio regis. Iudicare populũ tuũ in iuſtitia: ꝛ pauperes tuos in iudicio. Suſcipiant montes pacem populo: ꝛ colles iuſtitiã. Iudicabit pauperes populi et ſaluos faciet filios pauperꝝ: ꝛ humiliabit calũniatorem. Et permanebit cũ ſole ꝛ ante lunã: in generatione et generationem. Deſcendet ſicut pluuia in vellus: et ſicut ſtillicidia ſtillantia ſuper terram. Orietur in diebus eius iuſtitia ꝛ abundantia pacis: donec auferat luna. Et dominabit a mari vſqꝫ ad mare: ꝛ a fluĩe vſqꝫ ad termios

orbis terraꝝ. Corā illo ꝓ-
cidēt ethiopes:⁊ inimici eiꝰ
terram lingēt. Reges thar
ſis et inſule munera offerēt:
reges arabū ⁊ ſaba dona ad
ducēt. Et adorabūt eū oēs
reges: oēs gētes ſeruient ei
Quia liberabit pauperē a
potēte:⁊ pauperem cui non
erat adiutor. Parcet pau-
peri ⁊ inopi:⁊ aīas pauperū
ſaluas faciet. Ex vſuris et
iniq̄tate redimet aīas eorū:
et honorabile nomē eoꝝ co-
rā illo. Et viuet et dabitur
ei de auro arabie : et adora-
bunt de ipſo ſemꝑ : tota die
benedicēt ei. Erit firmamē
tū in terra in ſūmis montiū
ſuperextolletur ſuꝑ libanū
fluctꝰ eius: ⁊ florebūt de ci-
uitate ſicut fenū terre. Sit
nomē eiꝰ benedictū in ſcl'a:
ante ſolē ꝑmanet nomē eius
Et benedicētur in ipſo oēs
tribꝰ terre:oēs gētes mag-
nificabūt eū. Benedictꝰ do
minꝰ deꝰ iſrl':qui facit mira
bilia ſolꝰ. Et benedictū no
mē maieſtatis eiꝰ in eternū:
et replebitur maieſtate eius
oīs t̄ra:fiat fiat. Kap. lxxij

Quā bonꝰ iſrael deus:
his q̀ recto ſūt corde.
Mei aūt pene moti ſunt pe
des : pene effuſi ſūt greſſus
mei Quia zelaui ſuꝑ iniq̄s:
pacē pctoꝝ vidēs. Q2 non
eſt reſpectꝰ morti eoꝝ:⁊ fir-
mamentū in plaga eoꝝ. In
labore hoīm nō ſūt:⁊ cū hoī
bus nō flagellabūtur Ideo
tenuit eos ſuꝑbia: opti ſunt
iniq̄tate ⁊ īpietate ſua. Pro
dijt q̄ſi ex adipe iniq̄tas eo-
rū:trāſierūt ī affectū cordis
Cogitauerūt et locuti ſunt
nequitiā: iniq̄tatē in excelſo
locuti ſūt. Poſuerūt in celū
os ſuū:et lingua eoꝝ tranſi-
uit in terra. Ideo conuerte
tur ppl's meꝰ hic:⁊ dies ple
ni inuenientur in eis. Et di
xerūt quō ſcit deꝰ:⁊ ſi eſt ſci
entia ī excelſo. Ecce ipi pec
catores ⁊ abundātes in ſcl'o
obtinuerūt diuitias. Et di
xi ergo ſine cauſa iuſtificaui
cor meū:⁊ laui inter innocē-
tes manꝰ meas. Et fui fla-
gellatꝰ tota die:⁊ caſtigatio
mea in matutinis. Si dice-
bā narrabo ſic: ecce nationē
filioꝝ tuoꝝ reprobaui. Exi
ſtimabā vt cognoſcerē: hoc
labor eſt ante me. Donec in
trē in ſanctuariū dei:et intel
ligā in nouiſſimis eoꝝ. Ve-
runtamē ꝓpter dolos poſui
ſti eis: deieciſti eos dū alle-
uarētur. Quō facti ſunt in
deſolationem ſubito defece

runt:perierūt ꝑpter iniq̈ta=
tem ſuā. Velut ſomniū ſur=
gentium:dn̄e in ciuitate tua
imaginē ipſoꝝ ad nihilū re=
diges. Quia inflāmatū eſt
coꝛ meū:ꝛ renes mei cōmu=
tati ſunt:ꝛ ego ad nihilū re=
dactus ſum ꝛ neſciui. Ut iu
mentū factus ſum apud te:
et ego ſemꝑ tecū. Tenuiſti
manū dexterā meā: ꝛ in vo=
luntate tua deduxiſti me: et
cū glīa ſuſcepiſti me. Quid
enī mihi eſt in celo:ꝛ a te q̇d
volui ſuper terrā? Defecit
caro mea ꝛ coꝛ meū: de⁹ coꝛ
dis mei ꝛ pars mea deus in
eternū. Quia ecce qui elon
gant ſe a te peribūt:perdidi
ſti oēs qui foꝛnicātur abs te
Mihi aūt adherere deo bo=
num eſt: ponere in dn̄o deo
ſpem meā. Ut annunciē om
nes p̄dicationes tuas:ī poꝛ
tis filie ſion. Glīa. An. Te=
nuiſti domīe manū dexterā
meā. ān. Allā allā allā. Cp̄.
Uigilate. ℣. Gaudebunt la=
bia mea cum cātauero tibi?
Et aīa mea quā redemiſti?
Ōro. Salua. ¶ Ad lau. p̄. l.
Miſere. p̄. lxiii. Exaudi de=
us orōnē meā cū de. p̄. lxiiij
Te decet. Cā. Exultauit. p̄.
cxlviij. Lau. ā. Redde mihi
letitiā ſalutaris tui dn̄e. Cp̄

Nox p̄ceſſit. R̄. breue. Exau
di nos de⁹ Salutaris nr̄. ℣.
Spes oīm finiū terre ꝛ ī ma
ri lōge. Salu. Hy⁹. Splen=
doꝛ paterne. ℣. In matutis
dn̄e. Ad bn̄⁹ ān. Erexit dn̄s
nobis coꝛnu ſalutis ī domo
dauid pueri ſui. Ōro dn̄ica
lis. ¶ Quinta feria ad noc.
Inuit. Adoꝛem⁹ dn̄m Qm̄
ipſe fecit nos. ps. Uenite ex
ultem⁹. Hy⁹. Etne. p̄. lxxiij.

Vt q̇d deus repuli
ſti ī finē: iratus eſt
furoꝛ tu⁹ ſuꝑ oues
paſcue tue? Mēoꝛ
eſto cōgregationis tue: quā
poſſediſti ab īitio. Redemi
ſti virgam hereditatis tue:
mons ſiō in quo habitaſti in
eo. Leua man⁹ tuas in ſuꝑ
bias eoꝝ in finē: q̄ta malig=
natus eſt inimic⁹ in ſancto?
Et gloriati ſunt q̇ oderunt
te: in medio ſolēnitatis tue.
Poſuerūt ſigna ſua ſigna ꝛ
non cognouerūt: ſicut in exi
tu ſuꝑ ſummū. Quaſi in ſyl
ua lignoꝝ ſecuribus excide
rūt ianuas eius in idipſū: in
ſecuri ꝛ aſcia deiecerūt eam
Incēderūt igni ſanctuariū
tuū in terra: polluerūt taber
naculū noīs tui. Dixerūt in
coꝛde ſuo cognatio eoꝛū ſi=
mul: quieſcere faciam⁹ oēs

dies feſtos dei a terra. Signa
nr̄a nō vidimꝰ/iā nō eſt pro-
pheta: ⁊ nos non cognoſcet
amplius. Uſqꝫquo deꝰ īpro-
perabit inimicus: irritat ad
uerſariꝰ nomē tuū in finem?
Ut quid auertis manū tuā et
dexterā tuā: de medio ſinu
tuo in finē? Deꝰ autē rex nr̄
ante ſecl'a: opatus eſt ſalutē
in medio terre. Tu cōfirma
ſti in v̄tute tua mare: contri
bulaſti capita draconum in
aquis. Tu cōfregiſti capita
draconis: dediſti eū eſcā po
pulis ethiopū. Tu dirupi-
ſti fontes ⁊ torrētes: tu ſicca
ſti fluuios ethan. Tuus eſt
dies ⁊ tua eſt nox: tu fabrica
tus es aurorā ⁊ ſolē. Tu fe-
ciſti oēs terminos terre: eſta
tē ⁊ ver tu plaſmaſti ea. Me
mor eſto huiꝰ/inimicꝰ īpro-
perauit dn̄o: ⁊ ppl's inſipiēs
incitauit nomē tuū. Ne tra
das beſtijs animā cōfitentē
tibi: ⁊ aīas pauperū tuoꝝ ne
obliuiſcaris in finē. Reſpi-
ce in teſtamētū tuū: qꝛ reple
ti ſunt q̇ obſcurati ſūt terre
domibꝰ iniqtatū. Ne auer-
tat humilis factꝰ confuſus:
paup ⁊ inops laudabunt no
men tuū. Exurge deꝰ iudi-
ca cauſā tuā: memor eſto im
properioꝝ tuoꝝ eoꝝ q̄ ab in
ſipiēte ſūt tota die. Ne obli
uiſcaris voces inimicorum
tuorum: ſupbia eoꝝ q̇ te ode
rūt aſcēdit ſp. Gl'a. ps. lxxiiij.

Confitebimur tibi de
us ꝯfitebimur: ⁊ īuo-
cabimꝰ nomē tuū. Narrabi
mꝰ mirabilia tua: cū accepo
tp̄s ego iuſtitias iudicabo.
Liq̄facta eſt terra ⁊ oēs q̇ hi-
tāt in ea: ego ꝯfirmaui colū-
nas eiꝰ. Dixi iniq̇s nolite ii
que agē: ⁊ delinq̄ntibꝰ nolite
exaltare cornu. Nolite ex-
tollere ī altū cornu v̄rm: noli
te loq̇ aduerſꝰ deū iniqtatē.
Q2 neqꝫ ab oriente neqꝫ ab
occidēte neqꝫ a deſ'tis mōti
bus: qm̄ deꝰ iudex eſt. Hūc
humiliat ⁊ hūc exaltat: qꝛ ca
lix ī māu dn̄i vini meri plenꝰ
mixto. Et iclinauit ex hoc ī
hoc: verūtn̄ fex eiꝰ nō eſt ex
inanita: bibent oēs pctōres
terre. Ego aūt annūciabo ī
ſcl'm: cātabo deo iacob. Et
oīa cornua pctōꝝ cōfringā:
et exaltabūtur cornua iuſti.
Gloria. An. Liberaſti vir-
gā hereditatis tue. ps. lxxv.

Notus in iudea deus:
in iſr'l magnū nomen
eius. Et factꝰ eſt in pace lo
cus eius: et habitatio eiꝰ in
ſion. Ibi confregit poten-
tias: arcū/ſcutum/gladium

uerē carnes:et ſicut arenam
maris volatilia pēnata. Et
ceciderūt in medio caſtrorū
eoꝝ:circa tabernacula eoꝝ.
Et mādücauerūt ⁊ ſatura=
ti ſūt nimis/ ⁊ deſideriū eoꝝ
attulit eis: nō ſūt fraudati a
deſiderio ſuo. Adhuc eſce
eoꝝ erant in ore ipſoꝝ: ⁊ ira
dei aſcēdit ſuꝑ eos. Et occi
dit pīgues eoꝝ:⁊ electos iſ=
rael īpediuit. In oībus his
peccauerūt adhuc:⁊ nō cre=
diderūt in mirabilibꝰ eius.
Et defecerūt in vanitate di
es eoꝝ:⁊ anni eoꝝ cū feſtina
tione. Cū occideret eos q̄=
rebāt eū: ⁊ reuertebant⁊ di
luculo veniebant ad eū. Et
rememorati ſūt qꝛ deꝰ adiu=
tor eſt eoꝝ:⁊ deꝰ excelſus re
demptor eoꝝ eſt. Phares.

ET dilexerūt eū in ore
ſuo:⁊ lingua ſua men
titi ſūt ei. Cor aūt eoꝝ non
erat rectū cū eo : nec fideles
habiti ſūt in teſtamēto eius.
Ipſe aūt eſt miſericors ⁊ ꝓpi
tius fiet pctīs eoꝝ:⁊ nō diſ=
perdet eos. Et abūdauit vt
auerteret irā ſuā:⁊ nō accen
dit oēm irā ſuā. Et recorda
tus eſt qꝛ caro ſūt :ſpūs va=
dēs ⁊ nō rediēs. Quotiens
exacerbauerūt eū in deſerto:ī
irā cōcitauerūt eū in inaq̄ſo

Et conuerſi ſūt ⁊ tētauerūt
deū: ⁊ ſctm̄ iſrl̄ exacerbaue=
rūt. Nō ſūt recordati manꝰ
eiꝰ:die q̄ redemit eos de ma
nu tribulātis. Sicut poſuit
ī egypto ſigna ſua:⁊ ꝓdigia
ſua in cāpo thaneos. Et cō=
uertit ī ſāguinē flumīa eoꝝ:
et ībres eoꝝ ne biberēt. Mi
ſit ī eos cinomiā et comedit
eos: ⁊ ranā et diſꝑdidit eos
Et dedit erugini fructꝰ eo=
rum: ⁊ labores eoꝝ locuſte.
Et occidit ī grādine vineas
eoꝝ: ⁊ moros eoꝝ in pruina
Et tradidit grādini iumēta
eoꝝ: ⁊ poſſeſſiones eoꝝ igni
Miſit ī eos irā īdignatiōis
ſue:īdignationē ⁊ irā⁊ tribu
lationē:īmiſſiōes ꝑ angelos
malos. Viā fecit ſemite ire
ſue; nō pepcit a morte aīarū
eoꝝ:⁊ iumēta eoꝝ ī morte cō
cluſit. Et ꝑcuſſit oē primo=
genitū in t̄ra egypti : primi=
tias oīs laboris eoꝝ ī taber
naculis chā. Et abſtulit ſi=
cut oues ppl'z ſuū:et ꝑduxit
eos tāq̄ gregē in deſerto. Et
deduxit eos ī ſpe⁊ nō timue
rūt:⁊ īimicos eoꝝ oꝑuit ma
re. Et īduxit eos ī mōtē ſcti
ficationis ſue: mōtē quē acq̄
ſiuit dextera eiꝰ. Et eiecit a
facie eoꝝ gētes: ⁊ ſorte diui
ſit eis terrā ī funiculo diſtri

butionis. Et hītare fecit in
tabernaculis eoꝝ: trib⁹ iſrl'.
Et tētauerūt et exacerbaue
rūt deū excelſū: ⁊ teſtimonia
ei⁹ nō cuſtodierūt. Et auer
terūt ſe ⁊ nō ſuauerūt pactū
quēadmodū pr̄es eoꝝ ꝯuer
ſi ſunt in arcū prauū. In irā
cōcitauerūt eū in collib⁹ ſu-
is: ⁊ ī ſculptilibus ſuis ad e-
mulationē eū ꝓuocauerunt
Audiuit de⁹ ⁊ ſpreuit: ⁊ ad
nihilū redegit valde iſrl'. Et
reppulit tabernaculū ſylo:
tabernaculū ſuū vbi hītauit
in hoīb⁹. Et tradidit ī capti
uitatē ṽtutē eoꝝ: et pulchri-
tudinē eoꝝ in man⁹ inimici.
Et ꝯcluſit ī gladio ppl'z ſuū
⁊ hereditatē ſuā ſpreuit. Iu
uenes eoꝝ comedit ignis: ⁊
ṽgines eoꝝ nō ſūt lamētate
Sacerdotes eoꝝ ī gladio ce
ciderūt: ⁊ vidue eoꝝ nō plo-
rabant. Et excitat⁹ eſt tāq̄
dormiēs dn̄s: tāq̄ potēs cra
pulat⁹ a vino. Et ꝑcuſſit ini
micos ſuos ī poſteriora: op
probriū ſēpit'nū dedit illis.
Et reppulit tabernaculum
ioſeph: et tribū effrai nō ele-
git. Sz elegit tribum iuda:
mōtē ſiō quē dilexit. Et edi
ficauit ſicut vnicorniū ſctifi-
ciū ſuū: in t'ra quā fūdauit in
ſcl'a. Et elegit dauid ſeruū

ſuū: ⁊ ſuſtulit eū de gregib⁹
ouiū: de poſt fetātes accepit
eū. Paſcē iacob ſuū ſuū: et
iſrl' hereditatē ſuā. Et pauit
eos ī inocētia cordis ſui: ⁊ in
ītellectib⁹ manuū ſuaꝝ ddu
xit eos. G'la. ā. Inclīate au-
rē vr̄az ī ṽba oris mei. p̄. 78.

DE⁹ venert gētes ī he
reditatē tuā polluert
tēplū ſcīn tuū: poſuert hirl'z
ī pomoꝝ cuſtodiā. Poſuert
morticina ſuoꝝ tuoꝝ eſcas
volatilib⁹ celi: carnes ſcōꝝ
tuoꝝ beſtijs t're. Effudert
ſāguinē ipoꝝ tāq̄ aquā ī cir
cuitu hirl'z: ⁊ nō erat q̇ ſepe
liret. Facti ſum⁹ opprobriū
vicinis nr̄is: ſubſānatio ⁊ il
luſio his q̇ ī circuitu nr̄o ſūt
Uſq̄z q̄ dn̄e iraſcer' ī finē: ac
cēdet velut ignis zel⁹ tuus.
Effūde irā tuā ī gētes q̄ te
nō nouert: ⁊ ī regna q̄ nomē
tuū nō iuocauert. Q2 come
dert iacob: ⁊ locū ei⁹ deſola
uert. Ne memier' iniq̇tatū
nr̄aꝝ āṫiq̄ꝝ cito āticipēt noſ
mīe tue q2 paupes fcti ſum⁹
nimis. Adiuua noſ de⁹ ſalu
tar' nr̄: ⁊ ꝓpt' gl'iaz nois tui
dn̄e libera noſ. Et ꝓpiti⁹ eſto
pctīs nr̄is ꝓpt' nomē tuū: ne
forte dicāt ī gētib⁹ vbi ē de⁹
eoꝝ. Et īnoteſcāt ī natiōib⁹
corā ocl'is nr̄is: vltio ſāguis

ſeruoꝝ tuoꝝ qui effuſus eſt
Introeat in conſpectu tuo:
gemitꝰ cõpeditoꝝ. Scd̃m
magnitudinem brachij tui:
poſſide filios mortificatoꝝ.
Et redde vicinis nr̃is ſeptu
plũ in ſinu eoꝝ: improperiũ
ipſoꝝ qd̃ exprobrauerunt ti
bi dñe. Nos aũt pplꝰs tuꝰ
et oues paſcue tue: cõfitebi-
mur tibi in ſcl̃m. In gñatio
ne ⁊ gñationẽ: annũciabimꝰ
laudẽ tuã. Glia. An. Propi
tius eſto pctis nr̃is dñe. ℣.
Deus in ſctõ via tua? Quis
deus magnꝰ ſicut deus no-
ſter? Lectio breuis. Sap. iij
Qui cõfidunt in dño intelli
gẽt veritatẽ? ⁊ fideles in di-
lectione acqeſcẽt illi: qm̃ do
nũ et pax eſt electis dei. Tu
aũt. ℟. breue. Exultate deo
Adiutori nr̃o. ℣. Jubilate
deo iacob. Adiutori. ¶ In
ſecundo nocturno. ps. lxxix.
Qui regis iſrl̃ inten
de: qui deducis ve
lut ouem ioſeph.
Qui ſedes ſuper
cherubin manifeſtare coraꝫ
effraim/beniamin/ ⁊ manaſ-
ſe. Excita potentiã tuã ⁊ ve
ni: vt ſaluos facias nos De
us cõuerte nos: ⁊ oſtẽde fa-
ciẽ tuã ⁊ ſalui erimus. Dñe
deus virtutũ: quouſq; iraſce
ris ſuper orationẽ ſerui tui?
Cibabis nos pane lachry-
maꝝ: ⁊ potũ dabis nobis in
lachrymis i mẽſura. Poſui
ſti nos in cõtradictionẽ vici
nis nr̃is: et inimici nr̃i ſubſã
nauerũt nos. Deus virtutũ
cõuerte nos: ⁊ oſtende faciẽ
tuã ⁊ ſalui erimꝰ. Vineã de
egypto trãſtuliſti: eieciſti gẽ
tes ⁊ plãtaſti eã. Dux itine
ris fuiſti in cõſpectu eius: ⁊
plãtaſti radices eius ⁊ iple-
uit terram. Operuit mõtes
vmbra eiꝰ: ⁊ arbuſta eius ce
dros dei. Extẽdit palmites
ſuos vſq; ad mare: ⁊ vſq; ad
flumen ppagines eius. Vt
qd̃ deſtruxiſti maceriã eius:
et vindemiãt eã oẽs qui pre
tergrediũtur viã? Extermi
nauit eã aper de ſylua: et ſin
gularis ferus depaſtꝰ eſt eã
Deus virtutũ cõuertere: re
ſpice de celo ⁊ vide et viſita
vineã iſtã. Et pfice eã quaꝫ
plãtauit dextera tua: et ſup
filiũ quẽ cõfirmaſti tibi. In
cẽſa igni ⁊ ſuffoſſa: ab incre-
patione vultꝰ tui peribunt.
Fiat manꝰ tua ſuper viruꝫ
dextere tue: ⁊ ſup filiũ hoĩs
quẽ confirmaſti tibi. Et nõ
diſcedimus a te: viuificabis
nos ⁊ nomẽ tuum inuocabi
mus. Dñe deus virtutũ cõ

uerte nos: ꝛ oſtēde faciē tuā
et ſalui erimus. ps. lxxx.
Exultate deo adiutori
noſtro: iubilate deo ia
cob. Sumite pſalmū ꝛ date
tympanū: pſalteriū iocundū
cū cithara. Buccinate ī neo
menia tuba: in inſigni die ſo
lennitatis veſtre. Quia prece
ptum in iſrael eſt: ꝛ iudiciuꝫ
deo iacob. Teſtimonium in
ioſeph poſuit illud: cum exi
ret de terra egypti/ linguaꝫ
quā nō nouerat audiuit. Di
uertit ab oneribꝰ dorſū eiꝰ:
manus eiꝰ in cophino ſeruie
runt. In tribulatione inuo=
caſti me et liberaui te: exau=
diui te in abſcōdito tēpeſta=
tis: probaui te apud aquam
cōtradictionis. Audi ppl's
meus et cōteſtabor te: iſrael
ſi audieris me non erit in te
deus recens; neqꝫ adorabis
deū alienū. Ego eni ſū do=
minus deus tuus qui eduxi
te de terra egypti: dilata os
tuū et implebo illud. Et nō
audiuit ppl's meus vocem
meā: ꝛ iſrael non intēdit mi=
hi. Et dimiſi eos ſc'dm de=
ſideria cordis eoꝝ: ibunt in
adinuētionibus ſuis. Si po
pulus meus audiſſet me: iſ=
rael ſi in vijs meis ambulaſ
ſet. Pro nihilo forſitan ini=
micos eoꝝ humiliaſſē: ꝛ ſup
tribulātes eos miſiſſē manū
meā. Inimici dñi mētiti ſūt
ei: ꝛ erit tempus eoꝝ in ſecu
la. Et cibauit illos ex adi=
pe frumēti: ꝛ de petra melle
ſaturauit eos. Gl'ia. In. xl.
ā. Exltate deo adiutori nr̄o
Deus ſtetit ps. lxxxi.
in ſynagoga deoꝝ: in
medio autē deos dijudicat.
Vſqꝫquo iudicatis iniq̄ta=
tem: et facies peccatoꝝ ſu=
mitis? Iudicate egeno ꝛ pu
pillo: humilē ꝛ pauperē iu=
ſtificate. Eripite pauperē: ꝛ
egenū de manu peccatoris
liberate. Neſcierūt neqꝫ in=
tellexerunt in tenebris am=
bulāt: mouebūtur oīa funda
menta terre. Ego dixi dij
eſtis: et filij excelſi omnes.
Vos autē ſicut hoīes mo=
riemini: ꝛ ſicut vnus de prin
cipibus cadetis. Surge de
us iudica terrā: quoniam tu
hereditabis in omnibꝰ gen
tibus. Gloria pa. ps. lxxxij.
Deus quis ſimilis e=
rit tibi: ne taceas ne=
qꝫ compeſcaris deus. Quo
niam ecce inimici tui ſonue
runt: ꝛ qui oderūt te extule=
runt caput. Super populū
tuum malignauerūt conſili
um: ꝛ cogitauerūt aduerſus

ſanctos tuos. Dixerunt ve
nite ⁊ diſperdamus eos de
gente:et nō memoretur no=
men iſrael vltra. Quoniā cogi=
tauerūt vnanimiť ſimul ad
uerſum te teſtamētū diſpo=
ſuerūt: tabernacl'a idumeo=
rū et hiſmaelite. Moab et
agareni gebal et amon et
amalech:alienigene cū ha
bitantibꝰ tyrū. Eteni aſſur
venit cū illis:facti ſunt i ad
iutoriū filijs loth. Fac illiſ
ſicut madian:⁊ ſyſare:ſicut
iabi i torrēte cyſon. Diſpe
rierūt in endor:facti ſunt vt
ſtercꝰ terre. Pone pricipes
eorum ſicut oreb et zeb:⁊ ze
bee ⁊ ſalmana. Oēs prici=
pes eorū: qui dixerūt here=
ditate poſſideamꝰ ſanctua=
riū dei. Deus meꝰ pone il=
los vt rotā:⁊ ſicut ſtipulam
āte faciē venti. Sicut ignis
qui comburit ſyluā:et ſicut
flāma comburens montes
Ita perſequeris illos i tē
peſtate tua:et i ira tua tur
babis eos. Imple facies
eorum ignominia:et q̄rent
nomē tuū dn̄e. Erubeſcāt
et conturbentur in ſeculum
ſeculi:et cōfundātur et pe=
reant. Et cognoſcāt quia
nomen tibi dn̄e:tu ſolus al
tiſſimus in oī terra Gloria.

ān. Tu ſolus altiſſimus ſu=
per omnem terrā. ps. lxxxiij.

Quam dilecta taber=
nacula tua dn̄e virtu
tū:concupiſcit ⁊ deficit aīa
mea in atria dn̄i. Cor meū
et caro mea:exultauerūt in
deū viuū. Eteni paſſer iue=
nit ſibi domū:⁊ turtur nidū
vbi ponat pullos ſuos. Al
taria tua dn̄e virtutum:rex
meus et deus meus. Bea=
ti qui habitāt in domo tua
dn̄e:in ſecula ſeculorū lau=
dabunt te. Beatꝰ vir cuius
eſt auxiliū abs te:aſcenſio=
nes in corde ſuo diſpoſuit i
valle lachrymaruz:in loco
quez poſuit. Eteni benedi
ctionē dabit legiſlator:ibūt
de virtute in virtutem:vide=
bitur deus deorum in ſion.
Dn̄e deus virtutū exaudi
orōnē meaz:auribꝰ percipe
deus iacob. Protector no=
ſter aſpice deus:et reſpice
in faciem chriſti tui. Quia
melior eſt dies vna in atrijs
tuis:ſuper milia. Elegi ab
iectus eſſe i domo dei mei:
magis q̄ habitare in taber
naculis peccatorū. Quia
miaz ⁊ veritatē diligit deꝰ:
gratiā et gloriā dabit dn̄s.
Non priuabit bonis eos q̄
ābulāt i inocētia:dn̄e v̄tutū

beatus homo q̇ ſperat in te. Gloria. Pſalmus. lxxxiiij.
BEnedixiſti dn̄e ꝰram tuā: auertiſti captiuitatē iacob. Remiſiſti iniq̇tatē plebis tue: operuiſti oīa pctā eorū. Mitigaſti oēm irā tuā: auertiſti ab ira idignatiōis tue. Cōuerte nos deꝰ ſalutar nr̄: ⁊ auerte irā tuā a nobis. Nunq̇d i eꝰnū iraſcer nobis: aut extēdes irā tuā a gn̄atōe i gn̄atiōez. Deus tu ꝯuerſus viuificabis nos: ⁊ plebs tua letabitur in te. Oſtēde nobis dn̄e miam tuā: et ſalutare tuū da nob. Audiā q̇d loquat̄ in me dn̄s deus: qm̄ loquet̄ pacē i plebē ſuā. Et ſup ſanctos ſuos: et i eos q̇ conuertūtur ad cor. Verūtn̄ ꝓpe timētes eū ſalutare ipiꝰ: vt inhabitet glīa in terra nr̄a. Mia ⁊ veritas obuiauerūt ſibi: iuſtitia et pax oſculate ſūt. Veritas de ꝰra orta ē: ⁊ iuſtitia de celo proſpexit. Etenī dn̄s dabit benignitatē: et terra nr̄a dabit fructū ſuū. Iuſtitia an̄ eū ābulabit: et ponet i via greſſus ſuos. Gloria. an̄. Bn̄dixiſti dn̄e terrā tuā. an̄. Allā allā allā. Cā. Uigilate. ℣. Beati q̇ hitāt in domo tua dn̄e? In ſecula ſeculoꝝ laudabūt te? Oratio. Salua nos.

¶ Ad laud. ps. l. Miſerere mei deus. ps. lxxxvij. Dn̄e deus ſalutis. p̄. lxxx. Dn̄e refugiū. Canti. Cātemus. p̄. cxlviij. Laudate. ā. Spiritu principali cōfirma cor meū deꝰ. Cap̄. Nox p̄ceſſit. R̄. bre. Dn̄e refugiū factꝰ es nobis. ℣. A generatione et ꝓgenie. Factꝰ. hyꝰ. Splēdor. ℣. Repleti ſumꝰ mane mia tua? Et exultauimus ⁊ delectati ſumus i oībꝰ diebꝰ nr̄is? Ad bn̄ꝰ. ā. In ſctitate ſuiamꝰ dn̄o: liberabit nos ab īimic nr̄is. Orō vo.

¶ Fer. vj. ad noc. inuit. Dn̄ q̇ fecit nos. Veīte adoremꝰ. p̄. Venite. hy. Eꝰne. p̄. lxxxv

INclina dn̄e aurē tuā et exaudi me: qm̄ inops ⁊ paup ſū ego. Cuſtodi aīaz meā qm̄ ſctūs ſū: ſaluū fac ſuū tuū deꝰ meꝰ ſperātē i te. Miſere mei dn̄e qm̄ ad te clamaui tota die: letifica aīam ſui tui qm̄ ad te dn̄e aīaz meam leuaui. Qm̄ tu dn̄e ſuauis ⁊ mitis: ⁊ multe mie oībꝰ iuocātibꝰ te. Auribus percipe dn̄e orationez meam: et intēde voci deprecationis mee. In die tri-

bulationis mee clamaui ad
te:qꝛ exaudiſti me. Non eſt
ſimilis tui in diis dñe: et nõ
eſt ſcdm̃ opera tua. Omnes
gentes quaſcunqꝫ feciſti ve
nient ⁊ adoꝛabũt coꝛã te do
mine:⁊ gloꝛificabũt nomen
tuũ. Quoniã magnꝰ es tu
et faciẽs mirabilia:tu es de
us ſolus. Deduc me domi
ne in via tua:et ingrediar in
veritatẽ tua:letetur coꝛ me=
um vt timeat nomen tuum.
Cõfitebоꝛ tibi dñe deꝰ me=
us in toto coꝛde meo:⁊ glo=
rificabo nomẽ tuũ in eternũ
Quia mĩa tua magna eſt ſu
per me:et eruiſti aĩam meaꝫ
ex ĩferno inferioꝛi. Deꝰ ini
qui inſurrexerunt ſup me: ⁊
ſynagoga potẽtiũ queſierũt
aĩam meã:⁊ nõ pꝛopoſuerũt
te in ꝯſpectu ſuo. Et tu do=
mine deus miſeratoꝛ ⁊ miſe
ricoꝛs: patiens ⁊ multe mĩe
et verax. Reſpice ĩ me ⁊ mi
ſerẽ mei: da ĩperiũ tuũ pue=
ro tuo:⁊ ſaluũ fac filiũ ancil
le tue. Fac mecũ ſignuꝫ in
bonũ vt videãt qui oderunt
me ⁊ cõfundãtur:qm̃ tu dñe
adiuuiſti me ⁊ cõſolatus es
me. Gloꝛia patri. p̃. lxxxvi.

Fundamẽta eiꝰ in mõ=
tibus ſctĩs: diligit do
minus poꝛtas ſion ſup oĩa
tabernacula iacob. Glorio=
ſa dicta ſũt de te: ciuitas dei
Memoꝛ ero raab et babilo=
nis: ſcientiũ me. Ecce alie=
nigene ⁊ tyꝛus ⁊ ppl's ethio
pũ: hi fuerunt illic. Nunqͦd
ſion dicet hõ / et homo natꝰ
eſt in ea: ⁊ ipe fundauit eam
altiſſimus? Dñs narrabit ĩ
ſcripturis popl'oꝝ ⁊ pꝛinci=
pũ: hoꝝ qui fuerũt ĩ ea. Si=
cut letãtiũ oĩm: habitatio ẽ
ĩ te. Gl'a. An. Inclĩa dñe au
rẽ tuã ⁊ exaudi me. p̃. lxxxvii

Domine deus ſalutis
mee: in die clamaui ⁊
nocte coꝛã te. Intret in con
ſpectu tuo oꝛatio mea: incli=
na aurẽ tuã ad pꝛecẽ meam
Quia repleta eſt malis aĩa
mea: ⁊ vita mea inferno ap=
pꝛopinquauit. Eſtimatus
ſum cũ deſcẽdentibus in la=
cum: factꝰ ſuꝫ ſicut homo ſi
ne adiutoꝛio inter moꝛtuos
liber. Sicut vulnerati doꝛ=
miẽtes in ſepulchꝛis quoꝛũ
nõ es memoꝛ amplꝰ: et ip=
ſi de manu tua repulſi ſunt.
Poſuerũt me ĩ lacu inferio
ri: in tenebꝛoſis et in vmbꝛa
moꝛtis. Sup me cõfirmatꝰ
eſt furoꝛ tuus: ⁊ oẽs fluctus
tuos induxiſti ſup me. Lõ=
ge feciſti notos meos a me:
poſuerũt me abominationẽ

ſibi. Traditꝰ ſum ⁊ nō egre
diebar: oculi mei lāguerunt
pꝛe inopia. Clamaui ad te
dn̄e: tota die expandi ad te
manꝰ meas. Nunq̇d moꝛtu
is facies mirabilia: aut me-
dici ſuſcitabūt ⁊ ꝯfitebūtur
tibi? Nunq̇d narrabit aliq̇s
in ſepulchꝛo miam tuā: ⁊ ve
ritatē tuā in ꝑditionē? Nū-
q̇d cognoſcētur in tenebꝛis
mirabilia tua: ⁊ iuſtitia tua ī
terra obliuiōis? Et ego ad
te dn̄e clamaui: et mane orō
mea ꝑueniet te. Ut q̇d dn̄e
repellis orōnē meā: auertis
faciē tuā a me? Pauper ſuꝫ
ego ⁊ in laboꝛibꝰ a iuuētute
mea: exaltatꝰ aūt humiliatꝰ
ſū et ꝯturbatꝰ. In me trāſie
rūt ire tue: ⁊ terroꝛes tui cō-
turbauerūt me. Circūdede
runt me ſicut aqua tota die:
circūdederūt me ſimul. Elō
gaſti a me amicū et ꝓximū:
et notos meos a miſeria. ps

Miſericoꝛdi (lxxxviij.
as dn̄i: in eternū cāta
bo. In gn̄atione ⁊ gn̄ationē
annūciabo ꝟitatē tuā in oꝛe
meo. Qm̄ dixiſti ineternuꝫ
mia edificabit in celis: ꝑpa-
rabit ꝟitas tua in eis. Diſ-
poſuit teſtamētū electis me
is: iuraui dauid ſuo meo vſ-
q; ineternū ꝑparabo ſemen
tuū. Et edificabo in gn̄atio
ne ⁊ gn̄ationē: ſedē tuā. Cō
fitebūtur celi mirabilia tua
dn̄e: etenī ꝟitatē tuā ī eccl'ia
ſctōꝝ. Qm̄ q̇s in nubibus
equabit dn̄o: ſil'is erit dn̄o ī
filijs dei? Deꝰ q̇ glīficat in
cōſilio ſctōꝝ: magnꝰ ⁊ terri-
bilis ſuper oēs q̇ in circuitu
eiꝰ ſunt. Dn̄e deꝰ ꝟtutū q̇s
ſil'is tibi/ potēs es dn̄e: ⁊ ve
ritas tua ī circuitu tuo. Tu
dn̄aris poteſtati maris: mo
tum aūt fluctuū eiꝰ tu miti-
gas. Tu hūiliaſti ſicut vul-
neratū ſupbū: in bꝛachio vir
tutis tue diſpſiſti inimicos
tuos. Tui ſunt celi ⁊ tua eſt
terra: oꝛbē tre ⁊ plenitudinē
eius tu fūdaſti: aq̇lonē ⁊ ma
re tu creaſti. Thaboꝛ ⁊ her
mon in noīe tuo exultabūt:
tuū bꝛachiū cū potētia. Fir
metur manꝰ tua ⁊ exaltetur
dextera tua: iuſtitia ⁊ iudici
um ꝑparatio ſedis tue. Mīa
et ꝟitas pꝛecedēt faciē tuā:
btūs ppl's q̇ ſcit iubilationē.
Dn̄e in lumīe vultꝰ tui am
bulabūt: ⁊ ī noīe tuo exulta-
būt tota die: ⁊ in iuſtitia tua
exaltabūtur. Qm̄ glīa ꝟtu
tis eoꝝ tu es: ⁊ in bn̄placito
tuo exaltabitur coꝛnu nr̄m.
Quia dn̄i eſt aſſūptio nr̄a:
et ſancti iſrael regis noſtri.

Gloria patri. Phares.

Tunc locutus es in vi
ſiõe ſctis tuis: ⁊ dixi
ſti poſui adiutorium in po=
tente: ⁊ exaltaui electuz de
plebe mea. Inueni dauid
ſuũ meũ: oleo ſctõ meo vnxi
euz. Manꝰ enĩ mea auxilia
bitur ei: ⁊ brachiũ meũ ꝯfir
mabit eũ. Nihil ꝓficiet ĩi=
micus in eo: et filius iniq̃ta
tis non apponat nocere ei.
Et cõcidã a facie ipſius ini
micos eiꝰ: et odiẽtes eum ĩ
fugã ꝯuertã. Et vitas mea
⁊ mĩa mea cũ ipſo: et in noĩe
meo exaltabitur cornu eiꝰ.
Et ponã in mari manũ eiꝰ:
et ĩ fluminibꝰ dexterã eius.
Ipſe iuocabit me paṫ meꝰ
es tu: deꝰ meus ⁊ ſuſceptor
ſalutis mee. Et ego primo
genitũ ponã illum: excelſuz
pre regibꝰ terre. In eternũ
ſeruabo illi mĩam meã: ⁊ te
ſtamẽtũ meũ fidele ipſi. Et
ponã in ſeculũ ſeculi ſemen
eius: et thronũ eius ſicut di
es celi. Si aũt dereliquerit
filij eiꝰ legẽ meam: et ĩ iudi
cijs meis nõ ambulauerint
Si iuſtitias meas ꝓphana
uerit: ⁊ mãdata mea nõ cu=
ſtodierint. Viſitabo in vga
iniquitates eorum: et in ver
beribus peccata eorũ. Mi

ſericordiam autẽ meaz non
diſpergam ab eo: neq̃ noce
bo in veritate mea. Neq̃ pro
phanabo teſtamẽtũ meũ: ⁊
q̃ procedũt de labijs meis
nõ faciã irrita. Semel iura
ui in ſctõ meo ſi dauid men=
tiar: ſemen eiꝰ in etnũ mane
bit. Et thronꝰ eiꝰ ſicut ſol
in cõſpectu meo: et ſicut lu
na ꝑfecta ĩ eternuz: et teſtis
in celo fidelis. Tu vero re=
puliſti et deſpexiſti: diſtuli
ſti xp̃z tuũ. Auertiſti teſta
mentũ ſerui tui: ꝓphanaſti
ĩ ẗra ſãctuariũ eiꝰ. Deſtru
xiſti oẽs ſepes eiꝰ: poſuiſti
firmamẽtũ eiꝰ formidinem.
Diripuerũt eũ oẽs trãſeun
tes viã: factꝰ eſt opprobriuz
vicinis ſuis. Exaltaſti dex
terã deprimẽtiũ eũ: letifica
ſti oẽs inimicos eiꝰ. Auer=
tiſti adiutoriũ gladij eiꝰ: et
non es auxiliatꝰ ei in bello.
Deſtruxiſti eum ab emũda
tione: ⁊ ſedẽ eiꝰ in terra colli
ſiſti. Minoraſti dies tp̃is eiꝰ:
perfudiſti eũ ꝯfuſiõe. Uſq̃
quo dñe auertis ĩ finẽ: exar
deſcet ſicut ignis ira tua?
Memorare q̃ mea ſubſtan=
tia: nunq̇d eniz vane ꝯſtitui
ſti oẽs filios hoĩm? Quis ẽ
hõ q̇ viuet et nõ videbit mor
tẽ: eruet aĩam ſuã de manu

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

iferi? Ubi ſunt mīe tue an-
tiq̄ domine: ſicut iuraſti da
uid ī veritate tua? Memoꝛ
eſto dn̄e opprobꝛiĳ ſeruoꝛuꝫ
tuoꝝ: quod continui in ſinu
meo multarū gētiū. Quod
exprobꝛauerunt inimici tui
dn̄e qđ exprobꝛauerīt ꝯmu-
tatiōeꝫ xp̄i tui. Bn̄dict⁹ dn̄s
ī etnū: fiat fiat. Glia. ā. Bn̄
dict⁹ dn̄s ī eternū. p̄. lxxxix.
Domie refugiū fact⁹
es nobis: a genera-
tione in gn̄atione. Priuſq̄
mōtes fierēt aut foꝛmare-
tur terra ⁊ oꝛbis: a ſeculo ⁊
in ſeculum tu es deus. Ne
auertas hoieꝫ in hūilitatē:
⁊ dixiſti ꝯuertimī filiĳ hoiꝫ.
Qm̄ mille anni an̄ oculos
tuos: tanq̄ dies heſterna q̄
p̄teriĳt. Et cuſtodia in no-
cte: q̄ ꝓ nihilo habent eoꝝ
āni erūt. Mane ſicut herba
trāſeat: mane floꝛeat ⁊ trāſ
eat: veſpere decidat indu-
ret ⁊ areſcat. Quia defeci-
m⁹ in ira tua: ⁊ ī furoꝛe tuo
turbati ſum⁹. Poſuiſti ini
quitates nr̄as in cōſpectu
tuo: ſeculū noſtrū in illumi-
natione vultus tui. Quoni
am om̄s dies noſtri defece-
rūt: et in ira tua defecimus
Anni nr̄i ſicut aranea me
ditabunt: dies ānoꝝ noſtro
rū in ipſis ſeptuaginta an
ni. Si autē in potentatib⁹
octoginta āni: et ampli⁹ eo
rū laboꝛ et doloꝛ. Qm̄ ſup-
uenit māſuetudo: et coꝛripi
emur. Quis nouit poteſta
tē ire tue: et pꝛe timoꝛe tuo
irā tuam dinumerare? De
xterā tuā ſic notā fac: ⁊ eru
ditos coꝛde in ſapiētia. Cō
uertere dn̄e vſq̄quo: ⁊ dep̄ca-
bilis eſto ſuper ſuos tuos.
Repleti ſum⁹ mane mīa
tua: ⁊ exultauim⁹ ⁊ delecta
ti ſum⁹ ī oīb⁹ dieb⁹ nr̄is. Le
tati ſumus pꝛo diebus qui
bus nos humiliaſti: ānis q̄
bus vidimus mala. Reſpi-
ce in ſeruos tuos et in ope-
ra tua: et dirige filios eoꝝ
Et ſit ſplendoꝛ dn̄i dei no
ſtri ſuper nos: et opera ma-
nuū noſtrarū dirige ſuper
nos: et opus manuū noſtra
rū dirige. Gloꝛia pr̄i. p̄. xc.
Qui habitat ī adiuto-
rio altiſſimi: in prote-
ctione dei celi cōmoꝛabit.
Dicet dn̄o ſuſceptoꝛ meus
es tu ⁊ refugiū meū: de⁹ me
us ſperabo in eū. Quoniā
ip̄e liberabit me de laqueo
venantiū: et a verbo aſpero
Scapulis ſuis obūbꝛabit
tibi: ⁊ ſub pēnis eius ſpera
bis. Scuto circūdabit te ve

ritas eius:non timebis a ti=
more nocturno. A ſagitta
volāte in die/a negocio per=
ambulāte in tenebris:ab in=
curſu ⁊ demonio meridiano
C adēt a latere tuo mille:et
decem milia a dextris tuis:
ad te aūt non appropinqua=
bit. V eruntñ oculis tuis cō
ſiderabis: et retributionem
pctōꝝ videbis. Q uoniā tu
es dn̄e ſpes mea : altiſſimuz
poſuiſti refugiū tuū. N ō ac
cedet ad te malū: ⁊ flagellū
nō appropinq̄bit tabernacu
lo tuo. Q uoniā angelis ſu=
is mādauit de te: vt cuſtodi
ant te ī oībus vijs tuis. I n
manibꝰ portabūt te:ne forte
offendas ad lapidē pedē tu=
um. S up aſpidē ⁊ baſiliſcū
ambulabis: ⁊ ↄculcabis leo
nē ⁊ draconē. Q m̄ ī me ſpe=
uit liberabo eū : ꝓtegā eum
qm̄ cognouit nomen meum
C lamabit ad me ⁊ ego ex=
audiā eū : cū ipſo ſū in tribu
latione:eripiā eum ⁊ glꝛifica
bo eū. L ōgitudine dieꝝ re=
plebo eū:⁊ oſtendā illi ſalu=
tare meum. G loria. ps.xcj.

B Onū eſt cōfiteri dn̄o:
et pſallere noī tuo al=
tiſſime. A d annūciādū ma=
ne miam tuā:et ꝟitatē tuam
per noctez. I n decachordo
pſalterio : cū cātico ī citha=
ra. Q ꝛ delectaſti me dn̄e in
factūra tua:⁊ in operibꝰ ma
nuū tuaꝝ exultabo. Q uam
magnificata ſunt opera tua
dn̄e: nimis ꝓfunde facte ſūt
cogitationes tue. V ir īſipi
ens nō cognoſcet:et ſtultus
nō intelliget hec. C ū exorti
fuerint pctōres ſicut fenuz:
et apparuerint oēs q̇ operā=
tur iniq̄tatē. V t intereāt in
ſeculū ſcl'i:tu aūt altiſſimus
in eternū dn̄e. Q m̄ ecce ini
mici tui dn̄e/ qm̄ ecce inimi=
ci tui peribūt: ⁊ diſpergētur
oēs qui operātur iniq̄tatem
E t exaltabitur ſicut vnicor
nis cornu meū:⁊ ſenectꝰ mea
ī miſa vberi E t deſpexit ocu
lus meus inimicos meos:⁊
inſurgētibꝰ in me malignā=
tibꝰ audiet aur's mea. I u=
ſtus vt palma florebit: ſicut
cedrus libani multiplicabit
P lātati in domo dn̄i:ī atri
is domus dei nr̄i florebunt.
A dhuc multiplicabunt in
ſenecta vberi:⁊ bene patien=
tes erūt vt annunciēt. Q m̄
rectus dn̄s deꝰ nr̄: ⁊ non eſt
iniq̄tas in eo. G l'ia. ps.xcij.

D Ominꝰ regnauit de=
corē indutꝰ eſt: indu=
tus eſt dn̄s fortitudinē ⁊ pre
cinxit ſe. E tenī firmauit or

bem terre: q̄ nō cōmouebit.
Parata ſedes tua ex tunc:a
ſeculo tu es. Eleuauerūt flu=
mina dn̄e: eleuauerūt flumi
na vocē ſuam. Eleuauerūt
flumina fluctus ſuos: a voci
bus aquarū multarum. Mira=
biles elationes maris: mira
bilis in altis dn̄s. Teſtimo
nia tua credibilia facta ſunt
nimis: domū tuā decet ſan=
ctitudo dn̄e in longitudineꝫ
dierum. Gloria pa. Ps. xciii.
DEus vltionū dn̄s: de=
us vltionū libere egit
Exaltare qui iudicas terrā
redde retributionē ſuperbiſ.
Vſqꝫquo peccatores domi
ne: vſqꝫquo peccatores glo=
riabuntur? Effabuntur et lo=
quent iniquitatē: loquentur
oēs qui operātur iniuſtitiā.
Populū tuum dn̄e humilia
uerunt: et hereditatē tuā ve=
xauerunt. Viduā ⁊ aduenā
interfecerūt: ⁊ pupillos occi
derunt. Et dixerūt nō vide
bit dn̄s: nec intelliget deꝰ ia
cob. Intelligite inſipientes
in populo: et ſtulti aliquādo
ſapite. Qui plantauit aureꝫ
nō audiet: aut qui finxit ocu
lum nō cōſiderat. Qui cor=
ripit gētes nō arguet: q̄ do=
cet hominē ſcientiam. Dn̄s
ſcit cogitationes hoīm: q̄m
vane ſunt. Beatus hō quem
tu erudieris dn̄e: et de lege
tua docueris eū. Vt mitiges
ei a diebus malis: donec fo=
diat peccatori fouea. Quia
nō repellet dn̄s plebē ſuam:
et hereditatē ſuā nō derelin=
quet. Quoaduſqꝫ iuſtitia cō
uertat in iudicium: ⁊ q̄ iuxta
illam? omnes qui recto ſunt
corde. Quis cōſurget mihi
aduerſus malignantes: aut
quis ſtabit mecuꝫ aduerſus
operantes iniquitatē? Niſi
quia dn̄s adiuuit me: paulo=
minus habitaſſet in inferno
aīa mea. Si dicebā motꝰ eſt
pes meus: mīa tua dn̄e adiu
uabat me. Secūdū multitu
dinē dolorū meorū in corde
meo: cōſolationes tue letifi=
cauerūt aīam meā. Nunq̄d
adheret tibi ſedes iniq̄tatis
qui fingis laborē in p̄cepto?
Captabunt in aīam iuſti: et
ſanguinē innocentē cōdem=
nabunt. Et factus eſt mihi
dn̄s in refugiū: et deus meꝰ
in adiutorium ſpei mee. Et
reddet illis iniquitatē ipſo=
rum: ⁊ in malitia eorum diſper
det eos: diſperdet illos dn̄s
deus noſter. Gloria pa. An.
Exaltare qui iudicas terrā.
℣. Beatus hō quē tu erudie
ris dn̄e? Et de lege tua do=

cueris eũ? **Lec. bre. Sap. i.**

Benignus eſt ſpũs ſapiẽtie et nõ liberabit maledictuʒ a labijs ſuis? quoniam renum illius teſtis eſt deꝰ/ et cordis eius ſcrutator eſt verus/ ⁊ lingue illius auditor. Quoniã ſpiritus dñi repleuit orbem terrarũ? ⁊ hoc qđ ꝯtinet oĩa ſciẽtiã habet vocis. Tu aũt.

R. breue. Miſericordias tuas domine In eternum cãtabo. **V.** In generatione ⁊ progenie. In eternũ. **Ps. xciiii.**

Venite exultemus domino: iubilemus deo ſalutari noſtro. Preoccupemus faciẽ eius in confeſſione: et in pſalmis iubilemus ei. Qm̃ deus magnus dñs: et rex magnus ſuper omnes deos. Quia in manu eiꝰ ſũt oẽs fines terre: ⁊ altitudines montiũ ipſius ſũt. Quoniã ipſius eſt mare ⁊ ipſe fecit illud: ⁊ ſiccã manus eius formauerit. Venite adoremus et procidamus et ploremus ante dñm qui fecit nos: quia ipſe eſt deus noſter. Et nos populus paſcue eiꝰ: et oues manus eius. Hodie ſi vocẽ eius audieritis: nolite obdurare corda veſtra. Sicut in irritatione: ſecũdũ diẽ tentationis in deſerto. Ubi tẽtauerunt me patres veſtri: probauerũt me ⁊ viderunt opera mea. Quadraginta ãnis offenſus fui generationi illi: et dixi ſemp hi errant corde. Et iſti nõ cognouerũt vias meas: vt iuraui in ira mea ſi introibunt in requiem meã. Gloria.

In. ii. noc. p̃. xcv.

Cantate dño canticum nouũ: cantate dño omnis terra. Cãtate dño ⁊ bñdicite noĩ eiꝰ: annunciate de die in diẽ ſalutare eius. Annũciate inter gentes gloriã eius: in oĩbus populis mirabilia eius. Quoniã magnus dñs ⁊ laudabilis nimis: terribilis eſt ſup omnes deos. Quoniã omnes dij gentiũ demonia: dominꝰ aũt celos fecit. Confeſſio et pulchritudo in cõſpectu eiꝰ: ſctimonia ⁊ magnificẽtia ĩ ſctificatione eius. Afferte dño patrie gẽtiũ afferte dño gloriã et honorẽ: afferte dño gloriã nomini eiꝰ. Tollite hoſtias et introite in atria eiꝰ: adorate dñm ĩ atrio ſctõ eiꝰ. Commoueatᷣ a facie eiꝰ vniuerſa terra: dicite in gẽtibꝰ qr dñs regnauit. Etenim correxit orbẽ terre q̇ non ꝯmouebitᷣ: iudicabit pplos in equitate.

Letent celi ⁊ exultet terra
commoueat mare ⁊ plenitu
do eiꝰ: gaudebūt cāpi ⁊ oīa
q̄ in eis ſūt. Tūc exultabūt
oīa ligna ſyluaꝝ a facie dn̄i
qr venit: qm̄ venit iudicare
terrā. Iudicabit orbē terre
in equitate: et pplos in veri
tate ſua. Gloria. ps. xcvj.
Dominꝰ regnauit ex-
ultet tra: letent iſule
multe. Nubes et caligo in
circuitu eius: iuſtitia ⁊ iudi
cium correctio ſedis eius.
Ignis an̄ ip̄m p̄cedet ⁊ in-
flāmabit ī circuitu inimicos
eiꝰ. Alluxerūt fulgura eius
orbi tre: vidit et cōmota eſt
terra. Mōtes ſicut cera flu
xerūt a facie dn̄i: a facie dn̄i
omnis terra. Annunciaue-
rūt celi iuſtitiā eiꝰ: ⁊ viderūt
oēs ppli gloriā eius. Con-
fundant oēs q̄ adorant ſcul
ptilia: ⁊ qui gloriant in ſimu
lachris ſuis. Adorate euz
omnes angeli eius: audiuit
et letata ē ſyō. Et exultaue-
runt filie iude: propter iudi
cia tua dn̄e. Quoniā tu do-
minus altiſſimꝰ ſup omnez
terram: nimis exaltatus es
ſuper omnes deos. Qui di
ligitis dn̄m odite maluz: cu
ſtodit dn̄s animas ſeruorū
ſuoruz: de manu peccatoris
liberabit eos. Lux orta eſt
iuſto: et rectis corde letitia
Letamini iuſti in dn̄o: ⁊ cō
fitemini memorie ſanctifica
tionis eius. Gloria. In. xl.
an. Cantate dn̄o et benedi-
cite nomini eius. ps. xcvij.
Cantate dn̄o canticū
nouum: quia mirabi-
lia fecit. Saluauit ſibi de-
xtera eiꝰ: et brachiū ſanctū
eiꝰ. Notū fecit dn̄s saluta-
re ſuū: in cōſpectu gentium
reuelauit iuſtitiā ſuam. Re
cordatꝰ eſt mie ſue: et verita
tis ſue domui iſrael. Vide
rūt oēs termini terre ſaluta
re dei nr̄i: iubilate dn̄o oīs
tra: cātate ⁊ exultate ⁊ pſal
lite. Pſallite dn̄o ī cithara
ī cithara ⁊ voce pſalmi: ī tu
bis ductilibus ⁊ voce tube
cornee. Iubilate ī cōſpectu
regis dn̄i: moueat mare et
plenitudo eiꝰ: orbis terrarū
et q̄ habitāt ī eo. Flumina
plaudēt manu ſimul: mōtes
exultabūt a cōſpectu dn̄i: qm̄
venit iudicare trā. Iudica-
bit orbem terrarum in iuſti
tia: et populos in equitate.
Gloria p̄ri. Pſalmꝰ. xcviij.
Dominꝰ regnauit ira
ſcant populi: q̄ ſedes
ſuper cherubin moueat ter
ra. Dn̄s in ſion magnus: et

excelſus ſup omnes pplos. Confiteant noi tuo magno/ qm̄ terribile et ſanctū eſt: et honoꝛ regis iudiciū diligit. Tu paraſti directiones: iudiciū ⁊ iuſtitiā in iacob tu feciſti. Exaltate dn̄m deū noſtrum: ⁊ adoꝛate ſcabellū pedū eius/ qm̄ ſctm̄ eſt. Moyſes ⁊ aaron in ſacerdotibus eiꝰ: ⁊ ſamuel inter eos q̇ inuocāt nomē eius. Inuocabāt dn̄m ⁊ ipſe exaudiebat eos: in colūna nubis loquebat ad eos. Cuſtodiebāt teſtimonia eiꝰ: et preceptū qđ dedit illis. Dn̄e deꝰ noſter tu exaudiebas eos: deus tu ꝓpitius fuiſti eis: ⁊ vlciſcēs in oēs adinuētiones eoꝛum. Exaltate dn̄m deū nr̄m: et adoꝛate in monte ſctō eius: qm̄ ſctūs dn̄s deus noſter. Gloꝛia pr̄i. An. Quia mirabilia fecit dn̄s. ps. xcix.

Iubilate deo oīs terra: ſeruite dn̄o in leticia. Introite in ↄſpectu eiꝰ: in exultatione. Scitote qm̄ dn̄s ipſe eſt deus: ipſe fecit nos et nō ipſi nos. Populꝰ eius et oues paſcue eius/ introite poꝛtas eiꝰ in cōfeſſione: atria eiꝰ in hymnis confitemi illi. Laudate nomen eiꝰ qm̄ ſuauis eſt dn̄s/ in eternum mīa eius: et vſq3 in generatione et gn̄ationē veritas eius. Gloꝛia. ps. C.

Mıſericoꝛdiā ⁊ iudiciū cātabo tibi dn̄e: pſallā ⁊ intelligā in via īmaculata quādo venies ad me. Perambulabā in innocentia coꝛdis mei: in medio domus mee. Nō pꝛoponebaȝ ante oculos meos rem iniuſtam: faciētes pꝛeuaricationes odiui. Non adheſit mihi coꝛ pꝛauū declinantem a me malignū non cognoſcebam. Detrahētem ſecreto pꝛoximo ſuo: hunc pſequebar. Superbo oculo ⁊ inſatiabili coꝛde: cum hoc non edebam. Oculi mei ad fideles terre vt ſedeāt mecum: ambulans in via īmaculata hic mihi miniſtrabit. Non habitabit in medio domus mee qui facit ſuperbiā: q̇ loquit iniqua nō direxit in cōſpectu oculoꝝ meoꝛuȝ. In matutino interficiebaȝ oēs peccatoꝛes terre: vt diſperderē de ciuitate dn̄i omnes operantes iniquitatē. Gl̄ia. An. Jubilate dn̄o oīs terra. an. All'a all'a all'a. Cap. Uigilate. ℣. Jubilate deo oīs terra. ℟. Seruite dn̄o i leticia. Oro. Salua nos. Ad

lau. ps. l. Miſerere. ps. lxxv Notꝰ in iud. ps. xcj. Bonuz eſt. Cāticū. Dñe audiui. ps. cxlviij. Laudate dñm de celis. An. Sacrificiū deo ſpiritus cōtribulatꝰ. Cp. Nox preceſſit. R. bre. Ad annunciandū mane Miam tuam. V. Et veritatē tuā per noctē. Miſe. Hyꝰ. Splēdoꝛ. V. Repleti. Ad bñꝰ an. Per viſcera mie dei nr̄i viſitauit nos oriēs ex alto. Oro dñicalis

¶ Sabbato ad noc. Inuit. Dñm deū nr̄m Venite adoremus. ps. Venite. Hymnꝰ Eterne. Pſalmus. cj.

Dñe mie exaudi orationē meam: et clamoꝛ meꝰ ad te veniat. Nō auertas faciē tuā a me: in quacunq; die tribuloꝛ īclina ad me aurem tuā. In quacūq; die inuocauero te: velociter exaudi me. Quia defecerunt ſicut fumus dies mei: et oſſa mea ſicut cremiū aruerunt. Percuſſus ſum vt fenum ⁊ aruit coꝛ meū: qꝛ oblitꝰ ſuz comedere panē meū. A voce gemitus mei: adheſit os meū carni mee. Similis factus ſum pellicano ſolitudinis: factus ſū ſicut nicticorax ī domicilio. Vigilaui: ⁊ factus ſū ſicut paſſer ſolitarius in tecto. Tota die exprobrabāt mihi īimici mei: et q̀ laudabāt me aduerſuz me iurabāt. Quia cinerem tanq̄ panē manducabam: ⁊ poculū meū cū fletu miſcebam. A facie ire īdignationis tue: quia eleuās alliſiſti me. Dies mei ſicut vmbꝛa declinauerūt: ⁊ ego ſicut fenū arui. Tu aūt dñe in eternū permanes: et memoꝛiale tuū in gñatione ⁊ gñationē. Tu exurgens miſereberis ſion: qꝛ tp̄s miſerēdi eius qꝛ venit tp̄s. Qm̄ placuerūt ſeruis tuis lapides eius: et terre eius miſerebūtur. Et timebūt gētes nomē tuum dñe: ⁊ oēs reges terre gl̄iaz tuā. Qꝛ edificauit dñs ſiō: et videbit in gl̄ia ſua. Reſpexit in orōnē humiliū: et nō ſpꝛeuit precē eoꝝ. Scribant hec ī gñatione altera: et pplus q̀ creabit laudabit dñm. Quia pſpexit de excelſo ſctō ſuo: dñs de celo ī terram aſpexit. Vt audiret gemitꝰ cōpeditoꝝ: vt ſolueret filios interemptoꝝ. Vt annunciēt in ſion nomē dñi: et laudē eius in hierl̄m. In cōueniēdo populos in vnū: et reges vt ſeruiāt domino.

R eſpõdit ei in via virtutis ſue: paucitatẽ dierum meo-rum nuncia mihi. N e reuo-ces me ĩ dimidio dierꝝ meo-rum: in generationẽ ⁊ gene-rationẽ anni tui. I nitio tu dñe terrã fundaſti: et opera manuũ tuarꝝ ſunt celi. I p-ſi peribũt tu aũt permanes: et oẽs ſicut veſtimentũ vete-raſcẽt. E t ſicut opertoꝛium mutabis eos ⁊ mutabũtur: tu aũt idẽipſe es / ⁊ anni tui nõ deficiẽt. F ilij ſeruoꝛum tuoꝛum habitabũt: ⁊ ſemen eoꝛum ĩ ſeculum dirigetur. G loꝛia patri. Pſalmus. cij.

B Enedic aĩa mea dño: et oĩa q̃ intra me ſũt nomini ſctõ eius. B enedic aĩa mea dño: ⁊ noli obliuiſci oẽs retributiones eiꝰ. Q ui ꝓpitiaꝛ oĩbus iniq̃tatibus tuis: q̇ ſanat oẽs infirmita-tes tuas. Q ui redemit de ĩ-teritu vitã tuã: qui coꝛonat te in mĩa ⁊ miſerationibus. Q ui replet ĩ bonis deſide-riũ tuũ: renouabiꝛ vt aquile iuuẽtus tua. F aciẽs mĩas dñs: ⁊ iudiciũ oĩbus iniuri-am patiẽtibꝰ. N otas fecit vias ſuas moyſi: filijs iſra-el volũtates ſuas. M iſera-toꝛ ⁊ miſericoꝛs dñs: lõga-nimis et multũ miſericoꝛs.

N õ in ꝑpetuũ iraſceꝛ: neq̃ in eternũ cõminabiꝛ. N on ſcd̃m pctã nr̃a fecit nobis: neq̃ ſm iniq̃tates nr̃as re-tribuit nobis. Q m̃ ſm alti-tudinẽ celi a terra: coꝛrobo-rauit mĩam ſuã ſuꝑ timẽtes ſe. Q uãtũ diſtat oꝛtꝰ ab oc-cidẽte: lõge fecit a nobis ĩi-quitates nr̃as. Q uõ miſe-reꝛ pr̄ filioꝝ miſertꝰ eſt dñs timentibꝰ ſe: qm̃ ipſe cogno-uit figmẽtũ nr̃m. R ecoꝛda-tus eſt qm̃ puluis ſumꝰ: hõ ſicut fenũ dies eiꝰ: tañ flos agri ſic effloꝛebit. Q m̃ ſpũs ꝑtrãſibit ĩ illo ⁊ nõ ſubſiſtet et nõ cognoſcet ampliꝰ locũ ſuũ. M ĩa aũt dñi ab eterno ⁊ vſq̃ in eternũ: ſuꝑ timentes eũ. E t iuſtitia illiꝰ in filios filioꝝ: his q̇ ſeruãt teſtamẽ-tũ eiꝰ. E t memoꝛes ſũt mã-datoꝛũ ipſiꝰ: ad faciẽdũ ea. D ñs in celo parauit ſedẽ ſuã: et regnũ ipſiꝰ oĩbꝰ dña-biꝛ. B ñdicite dño oẽs ange-li eiꝰ potẽtes v̄tute: faciẽtes verbũ illiꝰ ad audiẽdã vocẽ ſermonũ eiꝰ. B ñdicite dño oẽs v̄tutes eiꝰ: miniſtri eiꝰ q̇ facitis volũtatẽ eiꝰ. B ñ-dicite dño oĩa opera eiꝰ / in oĩ loco dñationis eiꝰ: bene-dic aĩa mea dño. G loꝛia pa-tri. An. Clamoꝛ meus ad te

veniat deus. Psalmus. ciij.

Benedic aīa mea dn̄o: dn̄e deꝰ meꝰ magnifi
catꝰ es vehemēter. Cōfeſ-
ſionē ⁊ decorē induiſti: ami-
ctus lumine ſicut veſtimēto
Extendēs celū ſicut pellē:
qui tegis aq̄s ſupiora eius.
Qui ponis nubē aſcēſū tu-
um: q̀ ambulas ſup pennas
vētorū Qui facis angelos
tuos ſpūs: ⁊ miniſtros tuos
ignem vrentē. Qui fūdaſti
terrā ſuper ſtabilitatē ſuaȝ:
nō inclinabit in ſeculū ſecu-
li. Abyſſus ſicut veſtimen-
tum amictus eius: ſup mon
tes ſtabunt aque. Ab incre
patione tua fugient: a voce
tonitrui tui formidabunt.
Aſcendūt mōtes ⁊ deſcen
dunt campi: in locū quē fun
daſti eis. Terminū poſuiſti
quē non tranſgredient: neqȝ
cōuertentur operire terraȝ.
Qui emittis fontes in con
uallibus: inter mediū mon-
tiū pertranſibunt aq̄. Pota
bunt oēs beſtie agri: expe-
ctabūt onagri ī ſiti ſua. Su
per ea volucres celi habita
bunt: de medio petrarū da
bunt voces. Rigans mōtes
de ſuperioribus ſuis: de fru
ctu operū tuorū ſatiabit ter
ra. Producēs fenū iumen-
tis: et herbā ſeruituti hoīm.
Ut educas panē de terra:
et vinū letificet cor homīs.
Ut exhilaret faciē in oleo:
et panis cor hoīs cōfirmet.
Saturabunt ligna campi/
et cedri libani quas plāta-
uit: illic paſſeres nidifica-
bunt. Herodij domus dux
eſt eorū: montes excelſi cer-
uis: petra refugium herina
cijs. Fecit lunā in tempo-
ra: ſol cognouit occaſum ſu-
um. Poſuiſti tenebras ⁊ fa
cta eſt nox: in ipſa pertrāſi-
bunt oēs beſtie ſylue. Ca-
tuli leonum rugiētes vt ra-
piant: ⁊ querāt a deo eſcam
ſibi. Ortus eſt ſol ⁊ congre-
gati ſunt: ⁊ in cubilibus ſu-
is collocabunt. Exibit ho-
mo ad opus ſuū: et ad ope-
rationē ſuam vſqȝ ad veſpe
rū. Quā magnificata ſunt
opera tua dn̄e: oīa in ſapiē-
tia feciſti: impleta eſt terra
poſſeſſione tua. Gloria pr̄i.

Hoc mare (Phares.
magnū et ſpatioſum
manibꝰ: illic reptilia quorū
nō eſt numerꝰ. Animalia pu-
ſilla cū magnis: illic naues
pertranſibunt. Draco iſte
quē formaſti ad illudenduȝ
ei: oīa a te expectant vt des
illis eſcā in tempore. Dan

te te illis colligēt: apiēte te manū tuā oīa implebuntur bonitate. Auertente autez te faciē turbabunt: auferes ſpiritū eorū ⁊ deficient: ⁊ in puluerē ſuū reuertēt. Emit te ſpm̄ tuū et creabunt: ⁊ renouabis faciē t̄re. Sit gloria dn̄i in ſeculū: letabit dominus ī operib⁹ ſuis. Qui reſpicit terrā et facit eā tremere: qui tāgit montes ⁊ fumigant. Cantabo domino in vita mea: pſallā deo meo quamdiu ſum. Iocundum ſit ei eloquiū meū: ego vero delectabor ī dn̄o. Deficiāt peccatores a terra ⁊ iniqui itavt nō ſint: benedic anima mea domino. Gloria. ā. Benedic aīa mea dn̄o. ps. ciiij.

Confitemini domino ⁊ inuocate nomē ei⁹: annūciate inter gentes opera eius. Cantate ei et pſallite ei: narrate om̄ia mirabilia eius: laudamini in nomine ſancto eius. Letetur cor querētiū dn̄m: querite dn̄z et confirmamini: querite faciem eius ſemper. Mementote mirabiluz eius que fecit: prodigia eius et iudicia oris eius. Semen abraham ſerui eius: filij iacob electi eius. Ipſe dominus deus noſter: in vniuerſa terra iudicia eius. Memor fuit in ſeculum teſtamenti ſui: verbi quod mandauit in mille generatiōes. Quod diſpoſuit ad abraham: et iuramēti ſui ad yſaac. Et ſtatuit illud iacob in preceptum: et iſrael in teſtamentum eternum. Dicens tibi dabo terram chanaan: funiculuz hereditatis veſtre. Cum eſſent numero breui: paucisſimi et incole eius. Et pertranſierunt de gente in gentem: et de regno ad populum alteruz. Non reliquit hominem nocere eis: et corripuit pro eis reges. Nolite tangere chriſtos meos: ⁊ ī prophetis meis nolite malignari. Et vocauit famem ſuper terram: ⁊ omne firmamentum panis contriuit. Miſit ante eos virum: ī ſeruum venundatus eſt ioſeph. Humiliauerunt in compedibus pedes eius: ferrum pertranſijt animam eius donec veniret verbum eius. Eloquium domini inflammauit eum: miſit rex et ſoluit eum: princeps populorum et dimiſit eum. Conſtituit eum dominum domus ſue: et principem omnis poſ

ſeſſionis ſue. Ut erudiret
principes eius ſicut ſemet=
ipſum: et ſenes eius pruden
tiaz doceret. Gl'ia. Phares
ET itrauit iſrael i egy
ptum: ꝛ iacob accola
fuit i terra cham. Et auxit
ppl'z ſuū vehement': et firma
uit eū ſuper inimicos eius.
Conuertit cor eorū vt odi=
rent populum eius: et dolū
facerent in ſuos ei⁹. Miſit
moyſen ſeruum ſuuz: aaron
quē elegit ipz. Poſuit i eis
verba ſignorum ſuorū ꝛ pro
digiorū: in terra cham. Mi=
ſit tenebras et obſcurauit:
et non exacerbauit ſmones
ſuos. Conuertit aquas eo=
ruz in ſanguinē: ꝛ occidit pi
ſces eoꝝ. Et dedit t'ra eorū
ranas: i penetrabilib⁹ regū
ipſoꝝ. Dixit ꝛ venit cinomia
ꝛ cinifes in oib⁹ finib⁹ eorū.
Poſuit pluuias eoꝝ grādi
nē: ignē cōburentez in terra
ipſorū. Et percuſſit vineas
eorū et ficulneas eorū: et cō
triuit lignū finiū eorū. Di=
xit et venit locuſta: et bruc⁹
cuius non erat numer⁹. Et
comedit omne fenū in terra
eorum: et comedit omnē fru
ctū terre eorū. Et percuſſit
omnē primogenitū in terra
eorum: primitias omnis la

boris eoruz. Et eduxit eos
cum argento et auro: et non
erat in tribub⁹ eorū infirm⁹
Letata eſt egyptus in pro=
fectione eoꝝ: quia incubuit
timor eorū ſup eos. Expan
dit nubē in protectionē eoꝝ
et ignē vt luceret eis per no=
ctem. Petierunt et venit co
turnix: ꝛ pane celi ſaturauit
eos. Dirupit petrā ꝛ fluxe=
rūt aque: abierūt ī ſicco flu
mina. Qm̄ memor fuit ver=
bi ſācti ſui: quod habuit ad
abrahā puerū ſuū. Et edu=
xit populū ſuū in exultatio=
ne: ꝛ electos ſuos in letitia.
Et dedit illis regiones gē=
tiū: ꝛ labores populorū poſ
ſederūt. Ut cuſtodiāt iuſti
ficationes eius: ꝛ legē eius
requirāt. Gloria. An. Lete
tur cor querētiū dominū. ℣.
Querite dn̄m et confirma=
mini. ℟. Querite faciē ei⁹ ſem
per. ℟. Lectio bre. Eccl'ia. xij.
Benefac iuſto: et inuenies
retributionē magnā. ꝛ ſi nō
ab ipſo: certe a dn̄o. Non eſt
enī ei bene qui aſſiduus eſt i
malis: ꝛ elemoſynā nō dāti
qm̄ ꝛ altiſſimus odio habet
pctōres: ꝛ miſert⁹ eſt penitē
tib⁹. ℟. breue. Dn̄e exaudi
Orōnē meā. ℣. Et clamor
meus ad te veniat. Oratio.

¶ In .ij. noct. Pſalmus .cv.

COnfitemī dn̄o qm̄
bonus: qm̄ in ſecu
lū mīa eiꝰ. Quis
loq̄tur potentias
dn̄i: auditas faciet oēs lau
des eiꝰ. Btī q̇ cuſtodiūt iu
diciū: et faciūt iuſtitiā in oī
tpe. Memēto nr̄i dn̄e ī be-
neplacito populi tui: viſi-
ta nos ī ſalutari tuo. Ad
vidēdū ī bonitate electorū
tuoꝝ: ad letādū ī letitia gē
tis tue: vt lauderis cū here
ditate tua. Peccauimꝰ cū
p̄r̄ibus nr̄is: iniuſte egimꝰ
iniquitatē fecimꝰ. Patres
noſtri ī egypto nō ītellexe-
rūt mirabilia tua: nō fuer̄t
memores mľtitudinis mīe
tue. Et irritauerūt aſcēdē
tes ī mari mari rubro: ⁊ ſal
uauit eos ꝓpter nomē ſuū:
vt notā faceret potētiā ſuā
Et increpuit mare rubruz
et exſiccatuz eſt: et deduxit
eos in abiſſis ſicut in deſer
to. Et ſaluauit eos de ma
nu odientiū: et redemit eos
de manu inimici. Et operu
it aqua tribulātes eos: vnꝰ
ex eis nō remāſit. Et credi
derūt verbis eius: ⁊ lauda-
uerūt laudē eiꝰ. Cito fece
rūt obliti ſūt operū eiꝰ: non
ſuſtinuerunt conſiliū eius.
Et concupierūt cōcupiſcē
tiā in deſerto: et tētauerūt
deuz in inaquoſo. Et dedit
eis petitionē ipſoꝝ: ⁊ miſit
ſaturitatē ī aīas eorū. Et
irritauer̄t moyſen ī caſtris
aaron ſanctū dn̄i. Aperta
ē terra ⁊ deglutiuit dathā
et operuit ſuper congrega
tionē abiron. Et exarſit ig-
nis ī ſynagoga eoꝝ: flāma
cōbuſſit peccatores. Et fe
cerūt vitulū in oreb: et ado
rauer̄t ſculptile. Et muta
uerūt gloriā ſuā: in ſimili-
tudinē vituli comedētis fe-
nū. Obliti ſūt deū q̇ ſalua-
uit eos: q̇ fecit magnalia in
egypto mirabilia ī tra chā:
terribilia ī mari rubro. Et
dixit vt diſpderet eos: ſi nō
moyſes electus eiꝰ ſtetiſſet
in cōfractione in cōſpectu
eiꝰ. Et auerteret irā eiꝰ ne
diſperderet eos: ⁊ pro nihi
lo habuerūt terrā deſidera
bilē. Non crediderunt ver-
bo eius: et murmurauerūt
in tabernaculis ſuis: nō ex
audierunt vocē dn̄i. Et ele
uauit manū ſuā ſuper eos:
vt ꝓſterneret eos ī deſer-
to. Et vt deijceret ſemē eo
rū in nationibus: et diſper-
geret eos in regionibus.
Et īiciati ſūt beelphegor:

⁊ comederūt ſacrificia moꝛ
tuoꝛū. Et irritauerunt euꝫ
in adinuentionibus ſuis: ⁊
multiplicata eſt ī eis ruina
Et ſtetit phinees et placa
uit:⁊ ceſſauit quaſſatio. Et
reputatū eſt ei in iuſtitiā:in
generatione ⁊ generationē
vſqꝫ ad ſempiternū. Gloria
Et patri ⁊ filio. Phares.
Et irritauerūt euꝫ ad
aquam contradictionis: et
vexatus eſt moyſes pꝛopter
eos:quia exacerbauerīt ſpi=
ritū eius. Et diſtinxit in la
bijs ſuis:non diſperdiderūt
gentes quas dixit dominꝰ
illis. Et cōmixti ſunt inter
gentes:⁊ didicerunt opera
eoꝛū et ſeruierunt ſculptili
bus eoꝛū:et factum eſt illis
in ſcandalū. Et immolaue=
runt filios ſuos et filias ſu
as:demonijs. Et effuderūt
ſanguinem innocentem ſan
guinem filioꝛū ſuoꝛum ⁊ fi=
liarum ſuarum:quas ſacrifi
cauerunt ſculptilibꝰ chana
an. Et infecta eſt terra in
ſanguinibus:et contamina=
ta eſt in operibus eoꝛum:et
foꝛnicati ſunt in adinuentio
nibus ſuis. Et iratꝰ eſt fu=
roꝛe dn̄s in populum ſuū:⁊
abominatus eſt hereditatē
ſuā. Et tradidit eos in ma=
nus gentiū: et dominati ſūt
eoꝛum qui oderunt eos. Et
tribulauerīt eos inimici eo=
rū:et humiliati ſunt ſub ma
nibus eoꝛuꝫ:ſepe liberauit
eos. Ipſi autē exacerbaue
runt eū in conſilio ſuo: ⁊ hu
miliati ſunt ī iniquitatibus
ſuis. Et vidit cū tribularen
tur:⁊ audiuit oꝛationem eo
rū. Et memoꝛ fuit teſtamē
ti ſui:et penituit eū ſecundū
multitudinem miſericoꝛdie
ſue. Et dedit eos in miās:
in conſpectu omniū qui ce=
perāt eos. Saluos fac nos
domine deus noſter:et con=
grega nos de nationibus.
Ut cōfiteamur nomini ſan
cto tuo:et gloꝛiemur in lau
de tua. Benedictꝰ dominꝰ
deus iſrael a ſeculo et vſqꝫ
in ſeculū: et dicet omnis po
pulus fiat fiat. Gloria. In
xl. ān. Uiſita nos domine in
ſalutari tuo. Pſalmus. cvj.
Confitemini dn̄o quo
niā bonus: quoniā in
ſeculum miſericoꝛdia eius.
Dicant qui redēpti ſunt a
domīo:quos redemit de ma
nu inimici:de regionibꝰ con
gregauit eos. A ſolis oꝛtu
et occaſu:ab aquilone ⁊ ma
ri. Errauerūt in ſolitudine
in inaquoſo:viam ciuitatis

habitaculi non inuenerunt.
Eſurientes ⁊ ſitientes: ani=
ma eorum in ipſis defecit.
Et clamauerūt ad dominū
cū tribularentur:⁊ de neceſ
ſitatibus eorū eripuit eos.
Et deduxit eos inviam re=
ctā:vt irent in ciuitatē habi
tationis. Confiteantur do
mino miẽ eius: et mirabilia
eius filijs hominū Quia ſa
tiauit animā inanem:et ani=
mā eſurientē ſatiauit bonis
Sedentes in tenebris ⁊ vm
bra mortis : vinctos in men
dicitate et ferro. Quia exa
cerbauerunt eloquia dei:et
cōſiliū altiſſimi irritauerūt
Et humiliatū eſt in labori
bus cor eorū:infirmati ſunt
nec fuit qui adiuuaret. Et
clamauerunt ad dominum
cū tribularentur: ⁊ de neceſ
ſitatibus eorū liberauit eos
Et eduxit eos de tenebris
et vmbra mortis: et vincula
eoꝝ diſrupit. Cōfiteantur
domino miẽ eius:et mirabi
lia eiꝰ filijs hominū. Quia
cōtriuit portas ereas:et ve=
ctes ferreos ꝯfregit. Suſ=
cepit eos de via iniquitatis
eorū:propter iniuſtitias eni
ſuas humiliati ſunt. Om=
nē eſcam abominata eſt ani=
ma eorū:et appropinquaue
runt vſqȝ ad portas mortis
Et clamauerunt ad domi=
nū cū tribularentur:⁊ de ne
ceſſitatibus eorū liberauit
eos. Miſit verbū ſuuȝ et ſa
nauit eos: et eripuit eos de
interitionibus eorū. Confi
teātur dño miſericordie eiꝰ:
⁊ mirabilia eius filijs homi
nū. Et ſacrificent ſacrifici=
um laudis:⁊ ānuncient ope
ra eius in exultatiōe. Qui
deſcendunt mare in nauibꝰ
facientes operationeȝ ī aq̇s
multis. Ipſi viderunt opa
dñi:et mirabilia eius ī pro=
fundo. Gloria. Phares.
Dixit ⁊ ſtetit ſpiritus
pcelle:⁊ exaltati ſūt
fluctus eius. Aſcendūt vſ=
qȝ ad celos et deſcendūt vſ=
qȝ ad abyſſos:anima eorum
in malis tabeſcebat. Tur=
bati ſunt et moti ſunt ſicut
ebrius : et omnis ſapientia
eoruȝ deuorata eſt. Et cla
mauerunt ad dñm cum tri=
bularentur:et de neceſſitati
bus eoꝝ eduxit eos. Et ſta
tuit procellaȝ eius in aurā:
et ſiluerūt fluctus eius. Et
letati ſunt qꝛ ſiluerunt:et de
duxit eos ī portū volūtatis
eorū. Cōfiteantur dño miẽ
eiꝰ:et mirabilia eiꝰ filijs ho
minū. Et exaltēt eū in eccle

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

ſia plebis:et in cathedra ſe=
niorū laudēt eum. Poſuit
flumia ĩ deſertū:et exit⁹ aqua
rū in ſiti. Terrā fructiferā
ĩ ſalſuginē:a malitia inhabi
tātiū ĩ ea. Poſuit deſertū in
ſtagna aq̄rū:et terrā ſine aq̄
in exit⁹ aquarum. Et collo
cauit illic eſuriētes:et cōſti=
tuerīt ciuitatē hītatiōis Et
ſeminauerīt agros ⁊ planta
uerūt vineas:et fecerūt fru
ctū natiuitatis. Et bn̄dixit
eis ⁊ mľtiplicati ſūt nimis:
et iumēta eoꝝ nō minorauit
Et pauci facti ſunt:et vexa
ti ſunt a tribulatiōe malorū
⁊ dolore. Effuſa eſt ꝯtentio
ſup pricipes:et errare fecit
eos ĩ inuio ⁊ nō ivia. Et ad
iuuit paupem de ĩopia:⁊ po
ſuit ſicut oues familias Vi
debūt recti ⁊ letabūt: et oīs
ĩiq̄tas eoꝝ oppilabit os ſuū
Quis ſapiens et cuſtodiet
hec:et intelliget mias dn̄i?
Gľia. An. De neceſſitatib⁹
nr̄is libera nos dn̄e. p̄. cviij.
Paratū cor meū deus/
paratum cor meū: cā=
tabo ⁊ pſallā in gloria mea
Exurge pſalteriū et citha=
ra:exurgam diluculo. Cō=
fitebor tibi in populis dn̄e:
et pſallā tibi in nationibus.
Q2 magna ē ſup celos mia
tua ⁊ vſq; ad nubes veritas
tua. Exaltare ſup celos de
us:⁊ ſuper oēz terrā gloria
tua:vt liberētur dilecti tui.
Saluū fac dextera tua ⁊ ex
audi me:de⁹ locut⁹ eſt in ſan
cto ſuo Exultabo ⁊ diuidā
ſichimā:et ꝯuallē taberna=
culorū dimetiar. Meus eſt
galaad ⁊ me⁹ eſt manaſſes:
et effraim ſuſceptio capitis
mei. Iuda re⁹ me⁹:moab le
bes ſpei mee In idumeam
extendā calciamētū meuz:
mihi alienigene amici fa=
cti ſūt. Quis deducet me
ĩ ciuitatē munitā: q̇s dedu=
cet me vſq; in idumeā? Nō
ne tu deus q̇ repuliſti nos:
⁊ non exibis de⁹ ĩ virtutib⁹
noſtris? Da nobis auxiliū
de tribulatione:q2 vana ſa=
lus hominis. In deo facie
mus virtutē:⁊ ipe ad nihilū
deducet inimicos noſtros.
Deus laudē ps. cviij.
meā ne tacueris:q2 a
os peccatoris ⁊ os doloſi ſu
per me apertū eſt. Locuti
ſunt aduerſuz me ligua do
loſa:et ſermonibus odij cir
cundederūt me:⁊ expugna
uerūt me gratis Pro eo vt
me diligerent detrahebāt
mihi:ego aūt orabā. Et po
ſuerūt aduerſuz me mala p

bonis:⁊ odium pro dilectio
ne mea. Cõſtitue ſuper eũ
peccatorẽ: et diabolus ſtet
a dextris eius. Cũ iudica
tur exeat condẽnatꝰ:et orõ
eiꝰ fiat in pctm̃. Fiãt dies
eiꝰ pauci:⁊ epatũ eius acci
piat alter. Fiãt filij eiꝰ or=
phani : et vxor eius vidua.
Nutãtes trãſferantur filij
eius et mẽdicẽt: eijciant de
hĩtationibus ſuis. Scrutet
fenerator oẽm ſubſtantiam
eius:⁊ diripiãt alieni labo=
res eiꝰ. Nõ ſit illi adiutor:
nec ſit q̇ miſereat pupillis
eiꝰ. Fiãt nati eiꝰ in interi=
tũ : in gñatione vna deleat
nomẽ eius. In memoriã re
deat iniq̇tas patrũ eius in
ↄſpectu dñi:⁊ pctm̃ matris
eius nõ deleat. Fiãt cõtra
dñm ſemp : et diſpereat de
terra memoria eoꝝ / pro eo
ꝙ nõ eſt recordatus facere
miam. Et perſecutꝰ eſt ho
minẽ inopẽ ⁊ mendicũ:⁊ cõ=
punctũ corde mortificare.
Et dilexit maledictionẽ et
veniet ei:⁊ noluit bñdictio=
nẽ ⁊ elongabit ab eo. Et in=
duit maledictionẽ ſicut ve=
ſtimentũ:⁊ intrauit ſicut aq̃
in interiora eiꝰ / ⁊ ſicut oleũ
in oſſibꝰ eius. Fiat ei ſicut
veſtimentũ quo operit;et ſi=

cut zona qua ſemper precin
gitur. Hoc opus eoꝝ q̇ de=
trahũt mihi apud dñm:et q̇
loquunt mala aduerſꝰ ani=
mã meã. Et tu dñe dñe fac
mecum ꝓpter nomẽ tuũ: qr
ſuauis eſt mia tua. Libera
me qr egenꝰ et pauper ego
ſũ:⁊ cor meũ conturbatũ eſt
intra me. Sicut vmbra cuꝫ
declinat ablatus ſum:⁊ ex=
cuſſus ſũ ſicut locuſte. Ge=
nua mea infirmata ſũt a ie=
iunio: et caro mea ĩmutata
eſt ꝓpter oleũ. Et ego fa=
ctus ſum opprobriũ illis:vi
derũt me ⁊ mouerũt capita
ſua. Adiuua me dñe deus
meꝰ:ſaluũ me fac ſcd̃m mi=
ſericordiã tuã. Et ſciant qr
manus tua hec:⁊ tu dñe fe=
ciſti eã. Maledicẽt illi et tu
bñdices: q̇ inſurgunt in me
cõfundant:ſeruus aũt tuus
letabit. Induantur qui de
trahũt mihi pudore:et ope=
riant ſicut dyploide confu=
ſione ſua. Confitebor dño
nimis in ore meo: ⁊ ĩ medio
multoꝝ laudabo euꝫ. Qui
aſtitit a dextris pauperis:
vt ſaluã faceret a pſequẽti=
bus animã meã. Gl'ia. An.
Confitebor dño nimis ĩ ore
meo. ã. All'a all'a all'a. Ch.
Vigilate. ℣. Cõfitebor dño

nimis in ore meo⁊ Et in me
dio mltoꝝ laudabo eũ. Oſo.
Salua nos. ¶ Ad lau. ꝑ. l.
Miſere. ꝑ. cxlij. Dñe exau-
di ora. me. au. Cãticũ. Audi
te celi. ꝑs. cxlviij. Laudate
dñm de cel. ã. Benigne fac
ĩ bona voluntate tua dñe.
Cpꝫ. Nox ꝑceſſit. Re. breue.
Auditã fac mihi mane Mi
ſericordiã tuã. v. Qr ĩ te ſpe
raui dñe. Miſeri. hy⁹. Splẽ
dor. vſ⁹. Repleti ſum⁹. Ad
bñ⁹. ãn. Inviã pacis dirige
nos dñe. Oro dñi. ¶ Dñicꝫ
diebus ad veſpas. ps. cix.

DIxit dominus do
mino meo: ſede a
dextris meis. Do
nec ponam inimi-
cos tuos: ſcabellum peduꝫ
tuorum. Virgam virtutis
tue emittet dñs ex ſion do-
minare in medio inimicorũ
tuorũ. Tecum principium
in die virtutis tue in ſplẽdo
ribus ſctõruꝫ: ex vtero ante
luciferũ genui te. Iurauit
dñs ⁊ nõ penitebit eũ: tu es
ſacerdos ĩ eternũ ſcdm ordi
nem melchiſedech. Dñs a
dextris tuis: confregit ĩ die
ire ſue reges. Iudicabit in
nationib⁹ implebit ruinas:
cõquaſſabit capita in terra
multoꝝ. De torrẽte in via
bibet: ꝑpterea exaltabit ca
put. Gloria patri. ꝑs. cx.

COnfitebor tibi dñe ĩ
toto corde meo: in ꝯſi
lio iuſtoꝝ et congregatione
Magna opa dñi: exquiſita
ĩ oẽs volũtates eius. Con-
feſſio ⁊ magnificentia opus
eius: iuſtitia eius manet in
ſeculũ ſeculi. Memoriã fe-
cit mirabilium ſuoruꝫ miſe
ricors ⁊ miſerator domin⁹:
eſcam dedit timentibus ſe.
Memor erit in ſeculum te-
ſtamenti ſui: virtutem ope-
rum ſuorũm annũciabit po
pulo ſuo. Ut det illis here-
ditatẽ gẽtiũ: opera manuũ
eius veritas et iudiciũ. Fi
delia omnia mandata eius
confirmata in ſeculũ ſeculi:
facta in veritate et equitate
Redẽptionẽ miſit dñs po-
pulo ſuo: mãdauit in eternũ
teſtamentũ ſuũ. Sanctũ et
terribile nomen eius: initiũ
ſapientie timor domini. In
tellectus bonus omnib⁹ fa
cientib⁹ eũ: laudatio ei⁹ ma
net in ſclm ſcli. Glia. ꝑ. cxj.

BEat⁹ vir qui timet do
minũ: in mãdatis ei⁹
volet nimis. Potens in ter
ra erit ſemẽ eius: generatio
rectorũ benedicetur. Glo-
ria et diuitie in domo eius:

et iuſtitia eius manet in ſecu
lũ ſeculi. Exortũ eſt in tene-
bris lumẽ rectis: miſericors
et miſerator ⁊ iuſtus. Iocũ-
dus homo qui miſeretur et
comodat: diſponit ſermões
ſuos in iudicio: quia in eter-
num non cõmouebitur. In
memoria eterna erit iuſtus:
ab auditione mala nõ time-
bit. Paratum cor eius ſpe-
rare in domino: confirmatũ
eſt cor eius: non cõmouebit
donec deſpiciat iimicos ſu-
os. Diſperſit dedit pauperi
bus: iuſtitia eiꝰ manet in ſe-
culũ ſeculi: cornu eiꝰ exalta-
bit i gl'ia. Peccator videbit
et iraſcetur: dentibꝰ ſuis fre-
met et tabeſcet: deſiderium
peccatorum peribit. ps. cxij
Laudate pueri domi-
nũ: laudate nomẽ do
mini. Sit nomẽ dñi benedi-
ctum ex hoc nũc ⁊ vſqꝫ in ſe-
culum. A ſolis ortu vſqꝫ ad
occaſũ: laudabile nomẽ dñi.
Excelſus ſup oẽs gẽtes do
minus: ⁊ ſup celos gl'ia eiꝰ.
Quis ſicut dñs deꝰ noſter:
qui in altis habitat et humi-
lia reſpicit in celo ⁊ in terra:
Suſcitans a terra inopem:
et de ſtercore erigẽs paupe-
rem. Ut collocet eũ cũ prin
cipibus: cũ principibus po-
puli ſui. Qui habitare facit
ſterilẽ in domo: matrẽ filiorꝫ
letantẽ. Gloria. An. Sede a
dextris meis dixit dñs dño
meo. Capitulũ.ij.ad corin.i.
Benedictus deꝰ ⁊ pater dñi
noſtri ieſu xpi: pater miarꝫ
et deus totiꝰ cõſolationis: q
cõſolat nos in oi tribulatiõe
nr̃a. Deo gr̃as. Re. bre. Quã
magnificata ſũt Opera tua
dñe. V. Omnia in ſapiẽtia fe
ciſti repleta eſt terra. Opera
hyꝰ. Deus creator oium. V.
Dirigatur dñe or̃o mea: Si
cut incẽſum in cõſpectu tuo:
Ad magt ã. et or̃o patent ſu
is in locis. ¶ Feria ſecunda
ad veſperas. Pſalmus cxiii.
In exitu iſrael de
egypto: domꝰ ia
cob de pplo bar
baro. Facta eſt
iudea ſanctifica-
tio eiꝰ: iſrael poteſtas eius.
Mare vidit et fugit: iorda-
nis conuerſus ẽ retrorſum.
Mõtes exultauerũt vt arie-
tes: ⁊ colles ſicut agni ouiũ
Quid eſt tibi mare qd fugi
ſti: ⁊ tu iordanis qr cõuerſus
es retrorſum: Mõtes exul-
taſtis ſicut arietes: ⁊ colles
ſicut agni ouiũ. A facie do
mini mota ẽ terra: a facie dei
iacob. Qui cõuertit petrã

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

in ſtagna aquaꝝ:⁊ rupē ī fon
tes aquaꝝ. Non nobis dn̄e
nō nobis:ſꝫ noī tuo da glīaꝫ
Sup mia tua ⁊ veritate tua:
nequādo dicant gentes vbi
eſt deus eoꝝ. Deus aūt no=
ſter in celo: oīa quecūqꝫ vo=
luit fecit. Simulachꝛa gen=
tiū argentū ⁊ aurū:opa ma=
nuū hoim. Os habent ⁊ nō
loquenť:oculos habent ⁊ nō
videbunt. Aures habent et
nō audiēt:nares habēt et nō
odoꝛabunt. Manus habent
et nō palpabūt:pedes habēt
et nō ambulabūt: nō clama=
bunt in gutture ſuo. Simi=
les illis fiant q̇ faciunt ea:et
omnes qui confidunt in eis.
Dom⁹ iſrael ſperauit ī dn̄o:
adiutoꝛ eoꝛum et protectoꝛ
eoꝝ eſt. Domus aaron ſpe=
rauit in domino:adiutoꝛ eo=
rum et protectoꝛ eoꝛum eſt.
Qui timent dominū ſpera=
uerunt in domino: adiutoꝛ
eoꝛum et protectoꝛ eoꝛū eſt.
Dominus memoꝛ fuit no=
ſtri:et benedixit nobis. Be=
nedixit domui iſrael:benedi
xit domui aaron. Benedi=
xit omnibus qui timent do=
minū:puſillis cū maioꝛibus
Adiiciat dominus ſup vos
ſuper vos et ſuper filios ve=
ſtros. Benedicti vos domi
no:qui fecit celum ⁊ terram
Celum celi domino: terrā
autem dedit filiis hominuꝫ.
Non moꝛtui laudabunt te
domine:neqꝫ omnes qui de=
ſcendunt in infernum. Sed
nos qui viuimus benedici=
mus dn̄o: ex hoc nūc ⁊ vſqꝫ ī
ſeculū. G̃ lia. An. Facta eſt
iudea ſctificatio ei⁹. p̄.cxiiij.
Dilexi quoniam exau
diet dn̄s: vocem oꝛa=
tionis mee. Quia inclina=
uit aurē ſuam mihi:⁊ in die=
bus meis inuocabo. Circū
dederunt me doloꝛes moꝛ=
tis: et pericula inferni inue=
nerunt me. Tribulationē et
doloꝛē inueni:⁊ nomē dn̄i in
uocaui. O dn̄e libera animā
meam: miſericoꝛs dn̄s ⁊ iu=
ſtus:⁊ de⁹ noſter miſeretur.
Cuſtodiēs paruulos dn̄s:
humiliat⁹ ſuꝫ ⁊ liberauit me
Cōuertere aīa mea ī requiē
tuā:quia dn̄s benefecit tibi.
Quia eripuit aīam meā de
moꝛte: oclos meos a lachꝛy
mis: pedes meos a lapſu.
Placebo dn̄o:in regiōe vi=
uoꝝ. G̃ lia. An. Inclinauit
dn̄s aurē ſuā mihi. p̄s.cxv.
Credidi propter quod
locutus ſum:ego au=
tem humiliatus ſum nimis.
Ego dixi ī exceſſu meo:om

nis homo mēdax. Quid re=
tribuam dño: pro oibus que
retribuit mihi? Calicem ſa
lutaris accipiā: ⁊ nomen do
mini inuocabo. Vota mea
dño reddā corā omni popu=
lo eius: precioſa in cōſpectu
domini mors ſanctorū eius.
O dñe quia ego ſeruus tu⁹:
ego ſeruus tuus ⁊ filius an=
cille tue. Dirupiſti vincula
mea: tibi ſacrificabo hoſtiaꝫ
laudis: et nomē dñi inuoca=
bo. Vota mea dño reddam
in conſpectu ois populi ei⁹:
in atrijs domus dñi in me=
dio tui hieruſalem. ps. cxvi.

LAudate dñm oēs gē
tes: laudate eum oēs
populi. Qm̄ confirmata eſt
ſup nos mia eius: et veritas
dñi manet i eternū. Gloria
patri. An. Credidi propter
quod locutus ſum. ps. cxvij

COnfitemini dño qm̄
bonus qm̄ in ſeculum
mia eius. Dicat nunc iſrael
quoniā bonus: qm̄ in ſeculū
mia eius. Dicat nūc dom⁹
aaron: quoniā in ſeculū mi=
ſericordia eius. Dicāt nūc
qui timent dñm: qm̄ in ſecu=
lum mia ei⁹. De tribulatio=
ne inuocaui dñm: et exaudi=
uit me in latitudine domin⁹
Dñs mihi adiutor: nō time
bo quid faciat mihi homo.
Dominus mihi adiutor: et
ego deſpiciā īimicos meos.
Bonū eſt confidere in dño:
q̄ꝫ confidere in hoie. Bonū
eſt ſperare in dño: q̄ꝫ ſperare
in principibus. Omnes gen
tes circuierunt me: et in no=
mine dñi q̄r vltus ſum i eos.
Circundantes circundede
rūt me: ⁊ in nomine dñi quia
vltus ſum i eos. Circunde=
derunt me ſicut apes: ⁊ exar
ſerūt ſicut ignis in ſpinis: et
in noie dñi quia vltus ſuꝫ in
eos. Impulſus euerſus ſuꝫ
vt caderē: ⁊ dñs ſuſcepit me
Fortitudo mea ⁊ laus mea
dñs: ⁊ factus eſt mihi i ſalu=
tem. Vox exultationis ⁊ ſa
lutis: in tabernaculis iuſto=
rū. Dextera dñi fecit virtu=
tē: dextera dñi exaltauit me
dextera dñi fecit virtutem.
Non moriar ſed viuā: ⁊ nar
rabo opera domini. Caſti=
gans caſtigauit me domin⁹
et morti non tradidit me.
Aperite mihi portas iuſti=
tie: ingreſſus in eas confite=
bor dño: hec porta domini
iuſti intrabūt in eā. Cōfite=
bor tibi qm̄ exaudiſti me: et
factus es mihi in ſalutem.
Lapidē quē reprobauerūt
edificantes: hic factus eſt in

caput anguli. A dño factũ eſt iſtud: ⁊ eſt mirabile ĩ ocu lis nr̃is. Hec eſt dies quã fecit dñs: exultemus et lete mur in ea. O dñe saluũ me fac: o dñe bene proſperare: benedictus qui venit in no mine dñi. Benediximꝰ vo bis de domo dñi: deus dñs et illuxit nobis. Conſtitui te diem ſolenne in conden ſis: vſq ad cornu altaris. Deus meus es tu ⁊ confi tebor tibi: deus meus es tu et exaltabo te. Confitebor tibi quoniã exaudiſti me: et factus es mihi in ſalutem. Confitemini dño quoniã bonus: qm̃ in ſeculũ miſeri cordia eiꝰ. Glia. ¶ Dñicis diebus ad Primã. hyꝰ. Iam lucis or. ⁊c. Aleph. ps. cxviij

Beati imaculati in via: q̃ ambulant in lege dñi. Beati q̃ ſcrutãtur teſtimo nia eius: in toto corde exq̃ runt eum. Non enĩ qui ope rant iniquitatẽ: in vijs eius ambulauerũt. Tu manda ſti: mãdata tua cuſtodiri ni mis. Utinã dirigantur vie mee: ad cuſtodiẽdas iuſtifi cationes tuas. Tunc nõ cõ fũdar: cũ pſpexero in oibꝰ mãdatis tuis. Confitebor tibi in directione cordis: in eo qđ didici iudicia iuſtitie tue. Iuſtificatiões tuas cu ſtodiã: non me derelinquas vſq quaq. Gloria. Beth.

In quo corrigit adole ſcentior viã ſuam: in cuſtodiẽdo ſermones tuos. In toto corde meo exquiſi ui te: ne repellas me a man datis tuis. In corde meo abſcõdi eloquia tua: vt non peccẽ tibi. Benedictus es dñe: doce me iuſtificationeſ tuas. In labijs meis: pnũ ciaui oĩa iudicia oris tui. In via teſtimoniorũ tuorũ delectatꝰ ſum: ſicut in om nibꝰ diuitijs. In mãdatis tuis exercebor: et cõſidera bo vias tuas. In iuſtifica tionibꝰ tuis meditabor: nõ obliuiſcar ſermones tuos.

Retribue ſer- Gimel. uo tuo: viuifica me ⁊ cuſtodiam ſermones tuos. Reuela oculos meos: ⁊ cõ ſiderabo mirabilia de lege tua. Incola ego ſũ in terra nõ abſcõdas a me mãdata tua. Cõcupiuit aĩa mea de ſiderare iuſtificationes tu as ĩ oĩ tpe. Increpaſti ſup bos: maledicti q̃ declinãt a mãdatis tuis. Aufer a me opprobrium et contẽptum:

quia teſtimonia tua exq̇ſiui
Etenim ſederũt pꝛincipes
et aduerſũ me loquebantur
ſeruus aũt tuus exercebat
in iuſtificationib⁹ tuis. Nã
ꝛ teſtimonia tua meditatio
mea eſt: ꝛ cõſiliũ meũ iuſtifi
cationes tue. Deleth.
ADheſit pauimento
anima mea: viuifica
me ſcd̃m verbũ tuũ. Uias
meas enunciaui ꝛ exaudiſti
me: doce me iuſtificationes
tuas. Uiã iuſtificationum
tuarum inſtrue me: ꝛ exerce
boꝛ ĩ mirabilib⁹ tuis. Doꝛ
mitauit aĩa mea pꝛe tedio:
cõfirma me in verbis tuis.
Uiã iniq̇tatis amoue a me
et de lege tua miſerere mei
Uiã veritatis elegi: iudicia
tua nõ ſum oblit⁹. Adheſi
teſtimonijs tuis domĩe: no=
li me cõfundere. Uiã mãda
toꝛum tuoꝝ cucurri: cũ di=
lataſti coꝛ meũ. Glia. Añа.
Alleluia alľa alľa alľa alľa
alľa Ep̃.j.ad Tymotheũ.j.
REgi ſeculoꝝ immoꝛ=
tali inuiſibili ſoli deo
honoꝛ ꝛ glia: in ſecula ſecu=
loꝝ amen. Deo grãs. ¶ In
aduẽtu dñi ꝛ.lxx. Ep̃. eſaie
DOmine miſe (xxxiij.
rere nr̃i: te eni expe=
ctauim⁹: eſto bꝛachiũ nr̃m
in mane: ꝛ ſalus noſtra in tẽ
poꝛe tribulatiõis. Deo gra
tias. ℣. Exurge domine ad
iuua nos: Et redie nos. ꝛc.
IN hac hoꝛa hu Oro.
ius diei tua nos q̃ſu=
mus dñe reple mĩa: vt ꝑ to=
tum diẽ exultantes / in tuis
laudib⁹ delectemur. Et fa
mulos tuos ab omni aduer
ſitate cuſtodi: Per do. ¶ Fi
des catholica athanaſii epi
QUicunq̃ʒ vult ſaluus
eſſe: ante oĩa opus eſt
vt teneat catholicam fidem
Quam niſi quiſq̃ʒ integraʒ
inuiolatãq̃ʒ ſeruauerit: abſ=
q̃ʒ dubio in eternũ peribit.
Fides autẽ catholica hec
eſt: vt vnum deũ in trinitate
et trinitatẽ in vnitate vene=
remur. Neq̃ʒ cõfundentes
perſonas: neq̃ʒ ſubſtantiam
ſeparãtes. Alia eſt eni per
ſona pr̃is: alia filij / alia ſpi=
ritusſancti. Sed patris et
filij et ſpiritusſancti vna eſt
diuinitas: equalis glia / co=
eterna maieſtas. Qualis
pater / talis filius: talis ſpi
ritusſanctus. Increat⁹ pa=
ter / increatus filius: increa
tus ſpiritusſanctus. Immẽ
ſus pater / immẽſus filius:
immenſus ſpiritusſanctus.
Eternus pater / eternus fi=

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

lius: eternus ſpirituſſanct⁹
Et tamen non tres eterni:
ſed vnus eternus. Sicut nō
tres increati nec tres immē
ſi: ſed vnus increatus et vn⁹
immēſus. Similiter omni-
potēs pater/ oīpotens fili⁹:
omnipotēs ſpirituſſanctus
Et tñ nō tres oīpotentes:
ſed vnus oīpotens. Ita de
us pater/ de⁹ filius: de⁹ ſpi-
rituſſanctus. Et tñ nō tres
dij: ſed vnus eſt deus. Ita
dñs pater/ dñs filius: dñs
ſpirituſſanctus. Et tñ non
tres dñi: ſed vnus eſt dñs.
Quia ſicut ſigillatī vnam-
quāq; perſonā deū aut dñm
confiteri: chriſtiana veritate
cōpellimur. Ita tres deos
aut dños dicere: catholica
religione ꝓhibemur. Pa-
ter a nullo eſt fact⁹: nec crea
tus/ nec genitus. Filius a
patre ſolo eſt: nō factus nec
creatus ſed genit⁹. Spiri-
tuſſanctus a pr̄e et filio: non
factus/ nec creat⁹/ nec geni
tus/ ſed ꝓcedēs. Unus er-
go pater/ nō tres pr̄es: vn⁹
filius/ nō tres filij: vn⁹ ſpiri
tuſſctūs/ nō tres ſpirituſſan
cti. Et ī hac trinitate nihil
prius aut poſteri⁹: nihil ma
ius aut min⁹. Sꝫ tote tres
perſone coeterne ſibi ſunt: ⁊
coequales. Ita vt per om-
nia ſicut iam ſupradictum
eſt: ⁊ vnitas in trinitate ⁊ tri
nitas in vnitate venerāda ſit
Qui vult ergo ſaluus eſſe:
ita de trinitate ſentiat. Sed
neceſſariū eſt ad eternā ſalu
tem: vt incarnationē quoq;
dñi noſtri ieſu xp̄i fideliter
credat Eſt ergo fides recta
vt credamus ⁊ confiteamur
quia dñs noſter ieſus chri-
ſtus dei fili⁹ deus et homo
eſt. Deus eſt ex ſubſtantia
patris ante ſecula genitus:
et homo eſt ex ſubſtātia ma-
tris in ſeculo natus. Per-
fectus deus: perfectus ho-
mo ex anima rationali et hu
mana carne ſubſiſtēs. Eq̄-
lis patri ſcd̄m diuinitatem:
minor patre ſcd̄m humani-
tatem. Qui licet deus ſit ⁊
homo: non duo tñ ſed vnus
eſt chriſtus. Unus autē nō
cōuerſione diuinitatis ī car
nem: ſed aſſumptione hūa-
nitatis in deum. Unus om
nino non cōfuſione ſubſtan-
tie: ſed vnitate perſone. Nā
ſicut anima rationalis ⁊ ca-
ro vnus eſt homo: ita de⁹ et
homo vnus eſt xp̄us. Qui
paſſus eſt pro ſalute noſtra
deſcendit ad īferos: tertia die
reſurrexit a mortuis. Aſcē

dit ad celos ſedet ad dex=
teram dei patris oĩpoten=
tis: inde venturus iudica=
re viuos et mortuos. A d
cuius aduentũ omnes ho
mines reſurgere habẽt cũ
corporibus ſuis: ⁊ redditu
ri ſunt de factis pprijs ra=
tionem. E t qui bona ege=
runt ibũt in vitam eternã:
qui vero mala in ignẽ eter=
num. H ec eſt fides catho=
lica: quam niſi quiſqꝫ fideli
ter firmiterqꝫ crediderit/ ſal=
uus eſſe non poterit. G lo
ria patri. Vꝰ. Benedicat nos
deus deus noſter benedi=
cat nos deus? Et metuãt
eum oẽs fines terre? Dñs
vobiſcum? Oremus. Oro.
O Mnipotẽs ſempiter
ne deus: q̇ dediſti fa=
mulis tuis in cõfeſſione ve
re fidei eťne trinitatis glo
riam agnoſcere? ⁊ in poten
tia maieſtatis adorare vni=
tatẽ: queſumꝰ. vt eiuſdẽ fi=
dei firmitate/ ab oĩbus ſem
per muniamur aduerſis? p
dñm. Dñs vobiſcũ? Et cũ
ſpũ tuo? Benedicamꝰ dño
Deo grãs? ¶ Agẽda capli
P Recioſa in conſpectu
dñi? Mors ſanctorũ
eius? Sãcta maria mr̃ dñi
nr̃i ieſu xpi/ ⁊ oẽs ſcti inter
cedãt pro nobis/ vt merea
mur adiuuari ab eo qui vi=
uit ⁊ regnat per oĩa ſecula
ſeculoꝝ. Amen. D eus in
adiutoriũ meũ intende. ⁊c.
vſqꝫ tertio cum Gloria pr̃i
⁊c. Kyriel. Xpel. Kyrieleiſõ
Pater nr̃. Et ne nos. Sed
libe. V. Reſpice dñe in ſer
uos tuos ⁊ in opera tua: et
dirige filios eorum? Et ſit
ſplẽdor dñi dei nr̃i ſup nos
et opera manuũ nr̃aꝝ diri
ge ſup nos: ⁊ opus manuũ
noſtrarũ dirige? Oremus.
D Irigere ⁊ ſctificare
dignare dñe ſctẽ pa
ter oĩpotens eterne deus
hodie corda ⁊ corpora nr̃a
in lege tua ⁊ in operibꝰ mã
datoꝝ tuoꝝ: vt hic ⁊ ĩ eter=
num te auxiliãte ſemp ſal=
ui eſſe mereamur. Per do=
minũ noſtrũ. ⁊c. Per oĩa ſe
cula ſeculoꝝ? Amẽ? Deide
A nime fratrũ familiariũ
et bñfactoꝝ ordinis noſtri
Requieſcãt in pace? Amẽ?
ps. cxxix. De profũdis. ⁊c.
Requiẽ eternã? Et lux? Pr
nr̃. Et ne? A porta inferi?
Erue dñe aĩas eorũ? Dñs
A vobiſcũ? Oreꝰ. Or
Bſolue dñe aĩas fi=
delium tuoꝝ ab oĩ vinculo
delictoꝝ? vt in reſurrectio

nis gloria/inter ſctōs tuos
reſuſcitati reſpirent. Per
dn̄m ꝛc. Per oīa ſcl'a ſcl'o-
rū. Amē. Dn̄s vobiſcum.
Reqeſcāt in pace. Adiuto
riū nr̄m in noīe dn̄i. Qui fe
cit celū ꝛ terrā. ¶ Ad ter-
tiam hy⁹. Nūc ſctē no. Re.

LEgē pone mihi
dn̄e viā iuſtifica
tionū tuaꝝ:ꝛ ex
quirā eam ſemp
D a mihi intel-
lectū ꝛ ſcrutabor legē tuā:
et cuſtodiā illā in toto cor-
de meo. D educ me ī ſemi-
ta mādatoꝝ tuoꝝ:qꝛ ipſam
volui. I nclina cor meū in
teſtimonia tua:ꝛ nō in aua
riciā. A uerte oculos me-
os ne videāt vanitatē:ī via
tua viuifica me. S tatue ſer
uo tuo eloquiū tuū:ī timo-
re tuo. A mputa opprobri
um meū qđ ſuſpicat⁹ ſū:qꝛ
iudicia tua iocunda. E cce
cōcupiui mādata tua:in eq
tate tua viuifica me. G lia.

ET veniat ſup Vau.
me mia tua dn̄e:ſalu
tare tuū ſcđm eloquiū tuū
E t rn̄debo exprobrantib⁹
mihi vbū:qꝛ ſpaui in ſmo-
nibus tuis. E t ne auferas
de ore meo vbū vitatꝫ vſqꝫ
quaqꝫ:qꝛ ī iudicijs tuis ſup
ſpaui. E t cuſtodiā legē tuā
ſēp:in ſcl'm ꝛ ī ſcl'm ſcl'i. E t
āmbulabā ī latitudīe:qꝛ mā-
data tua exquiſiui. E t loq̄
bar ī teſtimonijs tuis in cō
ſpectu regū:ꝛ nō ꝯfūdebar
E t meditabar in mādatis
tuis:que dilexi. E t leuaui
man⁹ meas ad mādata tua
q̄ dilexi:ꝛ exercebor ī iuſti-
ficationib⁹ tuis. G lia. Zay.

MEmor eſto verbi tui
ſuo tuo: ī q̊ mihi ſpē
dediſti. H ec me ꝯſolata eſt
in hūilitate mea:qꝛ eloq̀uꝫ
tuū viuificauit me. S upbi
iniq̄ agebāt vſqꝫq̄qꝫ: a lege
aūt tua nō decliaui. M ēor
fui iudicioꝝ tuoꝝ a ſeculo
dn̄e:ꝛ ꝯſolat⁹ ſū. D efectio
tenuit me:ꝓ pctōrib⁹ dere
linq̄ntib⁹ legē tuā. C ātabi
les mihi erāt iuſtificatiōes
tue:ī loco ꝑegrinatōis mee
M emor fui nocte noīs tui
dn̄e:ꝛ cuſtodiui legē tuam
H ec facta ē mihi: qꝛ iuſtifi
catiōes tuas exq̀ſiui. G la
ā. Alla. v. Cp̄.j. Johis.iiij.

DEus charitas ē: et q̀
manet ī charitate in
deo māet:ꝛ de⁹ ī eo. Deo ḡ.
℟. Ego dixi dn̄e miſē mei.
Sana aīaꝫ meā qꝛ peccaui
tibi. Pro do. ¶ Ad.vj.hy⁹
Rector potēs verax. Beth.

POrtio mea dñe: dixi cuſtodire legem tuã. Deꝑcat⁹ ſuz faciem tuã in toto corde meo: miſere mei ſecũdum eloquium tuuz. Cogitaui vias meas: ꝛ ↄuerti pedes meos in teſtimonia tua. Parat⁹ ſuz ꝛ nõ ſum turbat⁹: vt cuſtodiã mandata tua. Funes pctõꝛuz circũplexi ſũt me: ꝛ legẽ tuã nõ ſũ oblitus. Media nocte ſurgebã ad ↄfitẽdũ tibi: ſuꝑ iudicia iuſtificationis tue. Particeps ego ſum omnium timẽtium te: ꝛ cuſtodientiũ mandata tua. Mia tua dñe plena eſt tra: iuſtificatiões tuas doce me. Glia. Theth.

BOnitatẽ feciſti cũ ſeruo tuo dñe: ſcd͛z ꝟbuz tuũ. Bonitatẽ et diſciplinã ꝛ ſcientiã doce me: qꝛ mãdatis tuis credidi. Priuſq̃ humiliarer ego deliq̃: ꝓpterea eloquiũ tuum cuſtodiui. Bonus es tu: ꝛ in bonitate tua doce me iuſtificationes tuas. Multiplicata eſt ſuꝑ me iniq̃tas ſuꝑboꝛũ: ego autem in toto corde ſcrutaboꝛ mãdata tua. Coagulatũ ẽ ſicut lac coꝛ eoꝛũ: ego ꝟo legẽ tuã meditat⁹ ſum. Bonũ michi qꝛ humiliaſti me vt diſcã iuſtificatiões tuas. Bonũ mihi lex oꝛis tui: ſuꝑ milia auri ꝛ argẽti. Glia. Ioth

MAnus tue fecerũt me ꝛ plaſmauerũt me: da mihi ĩtellectũ vt diſcã mandata tua. Qui timẽt te videbũt me ꝛ letabunt: qꝛ ĩ ꝟba tua ſuꝑſperaui. Cognoui dñe qꝛ eq̃tas iudicia tua: et ĩ veritate tua hũiliaſti me. Fiat mĩa tua vt conſoletur me: ſecundum eloquium tuum ſeruo tuo. Veniant michi miſerationes tue et viuam: quia lex tua meditatio mea eſt. Confundantur ſuperbi quia iniuſte iniquitatem fecerunt in me: ego autem exercebor in mandatis tuis. Conuertant michi timentes te: et qui nouerunt teſtimõia tua. Fiat coꝛ meum immaculatum in iuſtificationibus tuis: vt non confundar. Glia. An. Allꝉa allꝉa alleluia alleluia alleluia.

Capitulũ ad galathas. vj.

ALter alteri⁹ onera poꝛtate: ꝛ ſic adimplebitis legem xp̃i. Deo gra. ℣.
Dñs regit me et nihil mihi deerit. In loco paſcue ibi me collocauit.

Oratio.

DEus qui cõſpicis omni nos ꝟtute deſtitui

interius exteriusq; custodi? vt ab omnibus aduersitatibus muniamur in corpore: et a prauis cogitationibus mundemur in mente. Et famulos? Per dñm nostrum.

¶ Ad nonã hymnus. Rerũ deus tenax vigor. Caph.

DEfecit in salutare tuum anima mea: et in verbum tuũ supsperaui. Defecerũt oculi mei in eloquium tuum: dicentes quando consolaberis me? Quia factus sum sicut vter in pruina: iustificationes tuas non sum oblitus. Quot sunt dies serui tui: quando facies de persequentibus me iudicium? Narrauerunt mihi iniqui fabulationes: sed nõ vt lex tua. Omnia mãdata tua veritas: iniqui psecuti sũt me adiuua me. Paulominus cõsummauerunt me in terra: ego autem nõ dereliqui mãdata tua. Secũdum misericordiã tuam viuifica me: ⁊ custodiam testimonia oris tui. Gloria. Lamech.

IN eternũ domĩe: verbum tuuz permanet ĩ celo. In generationez ⁊ generationez veritas tua: fundasti terram et permanet. Ordiatione tua perseuerat dies: quoniam omnia seruiunt tibi. Nisi ꝙ lex tua meditatio mea est: tunc forte perijssem ĩ humilitate mea. In eternuz non obliuiscar iustificationes tuas: quia ĩ ipsis viuificasti me. Tuus sum ego saluuz me fac: quoniam iustificatiões tuas exquisiui. Me expectauerunt peccatores vt perderẽt me: testimõia tua ĩtellexi. Omnis consummationis vidi finem: latum mandatum tuũ nimis. Gloria. Mem.

QUomodo dilexi legẽ tuã domine: tota die meditatio mea est. Super inimicos meos prudentem me fecisti mãdato tuo: qr in eternũ mihi est. Super omnes docentes me intellexi: quia testimõia tua meditatio mea est. Super senes ĩtellexi: quia mãdata tua exquisiui. Ab omni via mala phibui pedes meos: vt custodiam verba tua. A iudiciis tuis nõ declinaui: quia tu legẽ posuisti mihi. Quã dulcia faucibus meis eloquia tua: super mel ori meo. A mandatis tuis ĩtellexi: propterea odiui omnẽ viaz iniqtatis. Gloria. An. Al-

leluia. ℟. Cap.j. Corin.vj.
Empti eſtis ꝓcio ma-
gno: glificate et por-
ta te deum in corporevestro
Deo gratias. ℣. Ab occul
tis meis munda me domie.
Et ab alienis pce ſeruo tuo
Ratie tue que- Oro.
ſum⁹ dñe ſupplicib⁹ tu
is tribue largitatē: vt man
data tua te operante ſectā-
tes conſolationem preſent
vite percipiant ꝛ future. Et
fa: Per do. ¶ Scda feria.
Ad tertiã. Aña.
Ucerna pedibus
meis vbũ tuuz: et
lumē ſemit meis.
Iuraui: et ſtatui cuſtodire
iudicia iuſtitie tue. Humilia
tus ſum vſqꝫquaqꝫ: dñe viui
fica me ſecundũ verbuz tuũ
Uoluntaria oris mei bene
placita fac dñe: et iudicia
tua doce me. Aĩa mea in
manibus meis ſemp: et le-
gē tuā nō ſum oblitus. Po
ſuerũt peccatores laqueuz
michi: ꝛ de mādatis tuis nō
erraui. Hereditate acqui-
ſiui teſtimonia tua ĩ eternũ
q2 exultatio cordis mei ſũt
Inclinaui cor meũ ad faci
endas iuſtificationes tuas
in eternũ: ꝓpter retributio-
nē. Gloria patri. Samech.

Iniquos odio habui:
ꝛ legē tuā dilexi. Ad
iutor ꝛ ſuſceptor me⁹ es tu:
et ĩ verbũ tuũ ſuperſperaui
Declinate a me maligni: et
ſcrutabor mādata dei mei.
Suſcipe me ſecundũ eloq
um tuũ ꝛ viuā: ꝛ nō ꝯfũdas
me ab expectatiõe mea. Ad
iuua me et ſaluus ero: ꝛ me
ditabor in iuſtificationibus
tuis ſemper. Spreuiſti oēs
diſcedētes a iuſtitijs tuis:
quia iniuſta cogitatio eorũ
Preuaricantes reputaui
oēs peccatores terre: ideo
dilexi teſtimonia tua. Con
fige timore tuo carnes me-
as: a iudicijs enim tuis ti-
mui. Gloria. Aña.
Feci iudiciũ ꝛ iuſtitiā:
non tradas me calũniātib⁹
me. Suſcipe ſuũ tuũ ĩ bo-
nũ: nō calũnient me ſupbi.
Oculi mei defecerũt ĩ ſalu
tare tuũ: et in eloquiũ iuſti-
tie tue. Fac cum ſeruo tuo
ſecundũ miam tuā: ꝛ iuſtifi
catiões tuas doce me. Ser
uus tuus ſuz ego: da mihi ĩ-
tellectũ vt ſciam teſtimonia
tua. Temp⁹ faciendi dñe:
diſſipauerũt legē tuā. Ideo
dilexi mādata tua: ſup au-
rũ et topazion. Propterea
ad oĩa mandata tua dirige

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

barꝛ:oēm viā iniquā odio ha
bui. Gloꝛia pri. An. Adiu=
ua me et saluus ero domine
Capitulū Hieremie. xvij.
SAna me dn̄e ⁊ sana=
boꝛ: saluū me fac ⁊ sal
uus ero: qm̄ laus mea tu es
Deo gratias. Rs. Adiutoꝛ
me⁹ esto dn̄e ne dereliquas
me: Neq₃ despicias me de⁹
salutaris meus: Oratio.
PRopitiare dn̄e sup=
plicationibus nr̄is ⁊
aīarū nostrarū medere lan=
guoꝛibus: vt remissiōe per=
cepta in tua semꝑ bn̄dictio
ne letemur. Et fa: Per do=
minum. ¶ Ad sextam. Fe.
MIrabilia testionia
tua: ideo scrutata
est ea anima mea.
Declaratio ſmo
nū tuoꝝ illuminat: ⁊ ītelle=
ctū dat puulis. Os meum
apui ⁊ attraxi spm̄: qꝛ māda
ta tua desiderabā. Aspice
ī me ⁊ miſere mei: secūdū iu
diciū diligētiū nomē tuuz:
Gressus meos dirige scd̄z
eloqum tuū: ⁊ nō dn̄et mei
oīs iniustitia. Redime me
a calūnijs hoīz: vt custodiā
mādata tua. Faciē tuā il=
lumina sup seruū tuū: ⁊ do=
ce me iustificationes tuas.
Exit⁹ aquarū deduxerunt
oculi mei: qꝛ non custodiert
legē tuā. Gloꝛia. Sade.
IUstus es dn̄e ⁊ rectū
iudiciū tuū. Manda
sti iustitiā testionia tua: ⁊ ve
ritatē tuā nimis. Tabesce
re me fecit zel⁹ meus: quia
obliti suntverba tua iimici
mei. Ignitū eloquiū tuuz
vehement: et seru⁹ tuus di=
lexit illud. Adolescentul⁹
sum ego et ꝯtēpt⁹: iustifica
tiones tuas nō suz oblitus.
Iustitia tua iustitia in eter
nū: et lex tua veritas. Tri=
bulatio ⁊ āgustia iuenerūt
me: mādata tua meditatio
mea est. Equitas testimōia
tua in eternū: intellectū da
mihi ⁊ viuā. Gloꝛia. Coph.
CLamaui ī toto coꝛde
exaudi me dn̄e: iustifi
catiōes tuas requirā. Cla=
maui ad te saluum me fac:
vt custodiam mandata tua.
Pꝛeueni ī maturitate ⁊ cla
maui: qꝛ inverba tua supsꝑe
raui. Pꝛeuenert oculi mei
ad te diluculo: vt meditarer
eloquia tua. Vocē meā au=
di secūdū miam tuā dn̄e: et
secūdū iudiciū tuū viuifica
me. Appꝛopinquauerūt ꝑ
sequētes me iniquitati: a le=
ge autē tua longe facti sunt
Pꝛope es tu dn̄e: et oēs vie

tue veritas. Initio cognoui de teſtimonijs tuis: quia in eternũ fundaſti ea. Gl'ia. An. Aſpice in me et miſere mei dñe. Cap. Alter alterꝰ ℣. Dñs regit me. ꝛc. Oratio

Deus inocẽtie reſtitutor et amator dirige ad te tuoꝝ corda ſuorũ: vt ſpiritus tui feruore ꝯcepto et in fide inueniant ſtabiles et in opere efficaces. Et fa. Per dñm. ❡ Ad. ix. Res.

Vide humilitatem meã ꝛ eripe me: qꝛ legem tuã nõ ſum oblitꝰ. Iudica iudiciũ meũ et redime me: ꝓpter eloquium tuum viuifica me. Longe a peccatoribus ſalus: quia iuſtificationes tuas nõ exqſierũt. Miſericordie tue multe dñe: ſecundũ iudiciũ tuuꝫ viuifica me. Multi qui pſequũt me ꝛ tribulãt me: a teſtimonijs tuis nõ declinaui. Vidi preuaricantes et tabeſcebã: qꝛ eloquia tua nõ cuſtodierũt. Vide qm̃ mãdata tua dilexi: dñe ĩ mĩa tua viuifica me. Pricipiũ ꝟborũ tuorũ veritas: in eternũ oĩa iudicia iuſtitie tue. Gloria. Syn.

Principes pſecuti ſunt me gratis: et a verbis tuis formidauit cor meum. Letabor ego ſup eloquia tua: ſicut qui inuenit ſpolia mľta. Iniqtatẽ odio habui ꝛ abominatꝰ ſũ: legẽ aũt tuã dilexi. Septies ĩ die laudẽ dixi tibi: ſup iudicia iuſtitie tue. Pax mľta diligẽtibꝰ legẽ tuã: et nõ eſt illis ſcãdalũ. Expectabam ſalutare tuũ dñe: et mandata tua dilexi. Cuſtodiuit aĩa mea teſtimonia tua: ꝛ dilexit ea vehemẽt. Seruaui mãdata tua et teſtimonia tua: qꝛ oẽs vie mee ĩ ꝯſpectu tuo. Gloria. Thau.

Appropinqt deꝓcatio mea ĩ ꝯſpectu tuo dñe: iuxta eloquꝫ tuum da mihi intellectũ. Intret poſtulatio mea in ꝯſpectu tuo: ſcd̃m eloquiũ tuum eripe me. Eructabũt labia mea hymnũ: cũ docuerꝭ me iuſtificatiões tuas. Pronũciabit lĩgua mea eloquiuꝫ tuũ: qꝛ oĩa mandata tua eqtas. Fiat manus tua vt ſaluet me: qm̃ mãdata tua elegi. Cõcupiui ſalutare tuuꝫ domĩe: ꝛ lex tua meditatio mea ẽ. Viuet aĩa mea ꝛ laudabit te: ꝛ iudicia tua adiuuabunt me. Erraui ſicut ouis q̃ periſt q̃re ſeruũ tuũ qꝛ mãdata tua nõ ſũ oblitꝰ.

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK

Baden-Württemberg

Gloria. An. Uide hũilitatẽ meã dñe ⁊ eripe me. Capl̃m. Empti eſtis p̃cio magno. ⁊c. ℟. Ab occultis meis mũda me. ⁊c. Oro. Da nob̄ dñe q̃s pſeuerãtẽ in tua voluntate famulatũ: vt in dieb⁹ nr̃is ⁊ merito ⁊ numero ppl̃s tibi ſeruiẽs augeat. Et fa. Per dñz. ¶ Feria.iij.et ſeq̃ntib⁹ ad.iij. Cãti. graduũ. p̃.cxix.

Ad dñz cũ tribularer clamaui: ⁊ exaudiuit me. Dñe libera aĩaz meã a labijs ĩiq̃s: ⁊ a ligua doloſa. Quid det tibi aut q̃d apponat tibi: ad linguã doloſã. Sagitte potẽtis acute: cuz carbonibus deſolatorijs. Heu mihi q2 ĩcolat⁹ me⁹ p̄logat⁹ ẽ hĩtaui cũ hĩtãtibus cedar mľtũ incola fuit aĩa mea. Cũ his q̇ oderũt pacẽ erã pacific⁹: cũ loq̄bar illis ĩpugnabãt me gratis. Gloria. Cãticũ graduũ. p̃s.cxx.

Leuaui oculos meos ĩ mõtes: vnde veniet auxiliuz mihi. Auxiliũ meum a dño: q̇ fecit celũ ⁊ t̃rã. Nõ det ĩ ɔmotionẽ pedẽ tuum: neq̃ dormitet qui cuſtodit te. Ecce nõ dormitabit neq̃ dormiet q̇ cuſtodit iſrľ. Dñs cuſtodit te: dñs p̄tectio tua ſup manũ dexterã tuã. Per diẽ ſol nõ vret te: neq̃ luna p noctẽ. Dñs cuſtodit te ab oĩ malo: cuſtodiat aĩaz tuã dñs. Dñs cuſtodiat ĩtroitũ tuũ: ⁊ exitũ tuũ ex hoc nũc ⁊ vſq̃ in ſeculũ. Gl̃a. Cãti. graduũ. p̃.cxxi.

Letat⁹ ſũ ĩ his q̃ dicta ſũt mihi: ĩ domũ dñi ibim⁹. Stãtes erant pedes nr̃i: in atrijs tuis hieruſalez. Hieruſalẽ q̄ edificat vt ciuitas: cuius p̄ticipatio eius ĩ idip̃m. Illuc enĩ aſcẽdert̃ tribus trib⁹ dñi: teſtimoniũ iſrael ad cõfitendũ nomini dñi. Quia illic ſederunt ſedes in iudicio: ſedes ſuper domũ dauid. Rogate q̄ ad pacẽ ſunt hieruſalẽ: et abundantia diligentib⁹ te. Fiat pax in virtute tua: et abũdantia in turrib⁹ tuis. Propter fratres meos et proximos meos: loquebar pacez de te. Propter domuz dñi dei noſtri: queſiui bona tibi. Gloria. An. Clamaui ⁊ exaudiuit me. Cap. Sana me dñe. ⁊c. vt̃s ℟. Adiutor meus. ⁊c. vt̃s. Oratio. Propitiare domine ſupplicationibus. ⁊c. ¶ Ad ſextam. Canticum graduum. p̃s.cxxij.

AD te leuaui ocu-
los meos: q̇ habi-
tas in celis. Ecce
ſicut oculi ſeruo-
rũ: in manibꝰ dñorum ſuo-
rum. Sicut oculi ancille in
manibꝰ dñe ſue: ita ocl̃i nr̃i
ad dñz deũ nr̃z donec miſe-
reaꝶ nr̃i. Miſerẽ nr̃i dñe mi
ſerere nr̃i q2 mlt̃ũ repleti ſu
mꝰ deſpectione. Q2 multũ
repleta eſt aĩa nr̃a: oppro-
briũ abundantibꝰ ꝛ deſpe-
ctio ſuperbis. Gloria pr̃i.
Canticũ graduũ. p̃s. cxxiij
NIſi q2 dñs erat in no
bis dicat nũc iſrael:
niſi q2 dñs erat ĩ nobꝫ. Cũ
exurgerẽt hoies in nos: for-
te viuos deglutiſſent nos.
Cũ iraſcereꝶ furor eorũ in
nos: forſitã aq̃ abſorbuiſſẽt
nos. Torrentem ꝑtranſiuit
aĩa nr̃a: forſitan ꝑtrãſiſſet
aĩa nr̃a aquã intolerabilem
Bñdictus dñs: q̇ nõ dedit
nos in captionẽ dẽtibꝰ eorũ
Aĩa noſtra ſicut paſſer ere
pta ẽ: de laq̃o venãtiũ. Laq̃
us cõtritꝰ eſt: ꝛ nos liberati
ſumꝰ. Adiutoriũ nr̃m ĩ no-
mine dñi: q̇ fecit celũ ꝛ t̃rã.
Gloria. Cañ. g̃. p̃s. cxxiiij.
QUi ↄfidũt ĩ dño ſicut
mõs ſiõ: nõ cõmoue-
biꝶ ĩ eternũ q̇ h̃itat ĩ hierl̃m

Mõtes ĩ circuitu eiꝰ: ꝛ dñs
in circuitu ppl̃i ſui ex hoc
nũc ꝛ vſq3 ĩ ſcl̃z. Q2 nõ reli-
q̃t dñs v̾gã pctõꝝ ſup ſortẽ
iuſtorũ: vt nõ extẽdant iuſti
ad iniquitatẽ manus ſuas.
Bñfac dñe: bonis ꝛ rectis
corde. Declinãtes aũt ĩ ob
ligationes adducet dñs cũ
opantibus iniq̃tatẽ: pax ſup
iſrael. Gl̃a. An. Qui h̃itas
ĩ celis miſere nobꝫ. Cã. Al
ter alt̃iꝰ. ꝛc. vt ſ̃. V. Dñs re-
git me. ꝛc. vt ſ̃. Orõ. Deus
innocẽtie. ꝛc. vt ſ̃. ¶ Ad. ix.
Canticũ graduũ. p̃s. cxxv.
IN ↄuertẽdo do-
minꝰ captiuita-
tẽ ſion: facti ſu-
mꝰ ſicut ↄſolati.
Tũc repletũ ẽ
gaudio os nr̃m: ꝛ lingua no
ſtra exultatiõe. Tũc dicẽt
inter gentes: magnificauit
dñs facere cũ eis. Magnifi
cauit dñs facere nobiſcuz:
facti ſumꝰ letãtes. Cõuerte
dñe captiuitatẽ nr̃am: ſicut
torrẽs in auſtro. Qui ſemi-
nãt ĩ lachrymis: ĩ ext̃atiõe
metẽt. Eũtes ibãt ꝛ flebãt
mittentes ſemina ſua. Ve-
niẽtes aũt venient cum ex-
ultatione: portantes mani-
pulos ſuos. Gloria patri.
Canticum graduũ. p̃. cxxvj

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

NIſi dñs edificauerit
domū:īvanū labora
uerīt q̇ edificāt eā. Niſi dñs
cuſtodierit ciuitatē: fruſtra
vigilat q̇ cuſtodit eā. Vanū
ē vobis añ lucē ſurgere: ſur
gite poſtq̄ ſederitꝫ q̇ mādu-
catꝫ panē doloris. Cū dede
rit dilectꝫ ſuis ſomnū: ecce
hēditas dñi filij merces fru
ctꝰ vētris. Sicut ſagitte in
manu potētꝫ ita filij excuſſo
rū. Btūs vir q̇ īpleuit deſi-
deriū ſuū ex ipis:nō ꝯfūdet
cū loq̄tur īimicꝫ ſuis ī porta
Gloria. Can.gra.p̄. cxxvij.
BEati oēs q̇ timēt dñꝫ
q̇ ambulāt in vijs eiꝰ.
Labores manuū tuarū qꝛ
māducabis:btūs es ꝛ bñ ti
bi erit. Vxor tua ſicut vitis
abūdās ī lateribꝰ domꝰ tue
Filij tui ſicut nouelle oli-
uarꝫ:ī circuitu mēſe tue. Ec
ce ſic bñdicetur hō: q̇ timet
dñm. Bñdicat tibi dñs ex
ſion: et videas bona hierl'm
oībus diebꝰ vite tue. Et vi
deas filios filiorū tuorꝫ: pa
cē ſup iſrl'. Glia. An. Facti
ſumꝰ ſicut ꝯſolati. Cpꝫ. Em
pti eſtis. ꝛc. vtā. ℣. Ab oc-
cultis. ꝛc. vtā. Oratio. Da
nobis dñe perſeuerantem.
S ꝛc. Cañ.g.p̄. cxxviij.
Epe expugnauerunt
me a iuuentute mea: dicat
nūc iſrael. Sepe expugna
uerunt me a iuuētute mea:
eteni nō potuerīt mihi. Su
pra dorſum meū fabricaue
rūt peccatores:prolōgaue-
rūt iniq̄tatē ſuā. Dñs iuſtꝰ
concidet ceruices peccato-
rū:cōfundant et conuertan
tur retrorſum oēs qui ode-
runt ſion. Fiant ſicut fenū
tectorum:quod priuſq̄ euel
lat exaruit. De quo nō im
pleuit manū ſuā q̇ metet:et
ſinū ſuū q̇ manipulos colli-
get. Et nō dixerūt q̇ p̄teri-
bāt bñdictio dñi ſuper vos:
bñdiximꝰ vobis ī nomie dñi
Gloria. An. Benediximꝰ
vobis ī noie dñi. Cpm. Be
nedictus deꝰ. Re. breue. Ad
iutoriū noſtrū In noie dñi.
℣. Qui fecit celum et terrā.
In. Hyꝰ. Deus creator. ℣ꝰ.
Dirigatur dñe. Ad mag. ā.
Magnificat aīa mea dñm.
Orō dñica. ¶ Tertia feria
ad veſpas. Cā. gra. p̄. cxxix.
DE pfundis cla-
maui ad te dñe
dñe exaudi vo-
cē meā. Fiant
aures tue inten
dentes:in vocē deprecatio-
nis mee. Si iniquitates ob
ſeruaueris domine:domine

quis ſuſtinebit? Quia apȝ
te ꝓpitiatio eſt: ⁊ propter le
gē tuā ſuſtinui te dn̄e. Suſ-
tinuit aīa mea in ꝟbo eius:
ſperauit aīa mea in dn̄o.
A cuſtodia matutina vſqꝫ
ad noctē: ſperet iſrl̄ in dn̄o.
Quia apud dn̄m mīa: ⁊ co-
pioſa apud eum redēptio.
Et ipſe redimet iſrl̄: ex oī-
bus iniq̄tatibꝰ eius. Glia.
An. De profundis clamaui
ad te dn̄e. Canticū graduū

Domine nō ps. cxxx.
eſt exaltatū cor meū:
neqꝫ elati ſūt oculi mei. Ne
qꝫ ambulaui in magnis: ne-
qꝫ in mirabilibus ſuper me
Si non humiliter ſentiebā:
ſed exaltaui aīam meā. Si
cut ablactatus eſt ſup ma-
trem ſuam: ita retributio in
animā meam. Speret iſrael
in dn̄o: ex hoc nunc ⁊ vſqꝫ in
ſeculū. Gloria. An. Speret
iſrael in dn̄o. Cāticū grad.

Memēto dn̄e p̄. cxxxi.
dauid: ⁊ oēs manſue-
tudines eiꝰ. Sicut iurauit
dn̄o: votū vouit deo iacob.
Si introiero in tabernacu-
lum domꝰ mee: ſi aſcendero
in lectū ſtrati mei. Si dede
ro ſomnū oculis meis: ⁊ pal
pebris meis dormitationē.
Et reqez tpibꝰ meis donec
inueniā locū dn̄o: taberna-
culū deo iacob. Ecce audi
uimꝰ eā in effrata: inuenimꝰ
eā in cāpis ſylue. Introibi
mus ī tabernaculū eiꝰ: ado-
rabimꝰ in loco vbi ſteterūt
pedes eiꝰ. Surge dn̄e in re
quiē tuā: tu ⁊ archa ſctifica
tionis tue. Sacerdotes tui
induant iuſtitiā: ⁊ ſcti tui ex
ultēt. Propter dauid ſeruū
tuū: nō auertas faciem xp̄i
tui. Iurauit dn̄s dauid ve-
ritatē et nō fruſtrabit eū: de
fructu ventris tui ponā ſup
ſedē tuā. Si cuſtodierint fi-
lij tui teſtamentū meū: ⁊ te-
ſtimonia mea hec q̄ docebo
eos. Et filij eoꝝ vſqꝫ in ſecu
lū: ſedebūt ſuper ſedē tuam
Quō̄ elegit dn̄s ſion: elegit
eā in habitationē ſibi. Hec
reqes mea in ſeculū ſcl̄i: hic
habitabo qm̄ elegi eam. Vi
duā eius bn̄dicens bn̄dicā:
pauperes eius ſaturabo pa
nibus. Sacerdotes eius in
duā ſalutari: ⁊ ſcti eius ex-
ultatione exultabūt. Illuc
producā cornu dauid: para-
ui lucernā xp̄o meo. Inimi
cos eiꝰ induā confuſione: ſu
per ipſū aūt efflorebit ſctifi-
catio mea. Glia. An. Me-
mēto dn̄e dauid: ⁊ oīs man-
ſuetudis eiꝰ. Cā. g. p̄. cxxxii

Ecce ꝙ bonū ⁊ ꝙ iocū
dum: habitare frēs ī
vnū. Sicut vnguentū in ca
pite: qḋ deſcēdit in barbam
barbā aaron. Qḋ deſcēdit
in orā veſtimēti eius: ſicut
ros hermon qui deſcēdit in
montē ſiō. Qm̄ illic māda=
uit dn̄s bn̄dictionē: ⁊ vitam
vſqꝫ in ſcl'm. Gl'ia. An. Ec=
ce ꝙ bonū et ꝙ iocundū ha=
bitare frēs in vnū. Cā. hyꝰ.
℟. ℣. ⁊ orō hac die ⁊ ſequē=
tibꝰ vt in ſcda fer. Ad mḡt
An. In deo ſalutari meo ex
ultauit ſpūs meꝰ. Cā. grad
Ecce nūc (ps. cxxxiij.
bn̄dicite dn̄z: oēs ſer
ui dn̄i. Qui ſtatis in domo
dn̄i: in atrijs domꝰ dei nr̄i.
In noctibꝰ extollite manꝰ
vr̄as in ſctā: ⁊ bn̄dicite dn̄z
Bn̄dicat te dn̄s ex ſiō: q̇ fe
cit celum ⁊ terrā. Gl'ia pr̄i
Fer. iiij. ad veſ. p. cxxxiiij
Laudate nomē do
mini: laudate ſui
dn̄m. Qui ſtatis
in domo dn̄i: ī atri
is domus dei nr̄i. Lauda=
te dn̄m qꝛ bonꝰ dn̄s: pſalli=
te noī eius qm̄ ſuaue. Qm̄
iacob elegit ſibi dn̄s: iſrael
in poſſeſſionē ſibi. Qꝛ ego
cognoui qḋ magnꝰ eſt dn̄s:
et deus nr̄ pre oībus dijs.

Omnia quecūqꝫ voluit do=
minus fecit in celo ⁊ in ter=
ra: in mari ⁊ in oībus abyſ=
ſis. Educens nubes ab ex
tremo terre: fulgura in plu
uiam fecit. Qui pducit vē=
tos de theſauris ſuis: q̇ per
cuſſit primogenita egypti/
ab hoīe vſqꝫ ad pecꝰ. Emi=
ſit ſigna et pdigia in medio
tui egypte: in pharaonē et
in oēs ſeruos eiꝰ. Qui per=
cuſſit gētes multas: ⁊ occi
dit reges fortes. Seon re=
gem amorreoꝝ ⁊ og regē ba
ſan: ⁊ om̄ia regna chanaan.
Et dedit terrā eoꝝ heredi=
tatē: hereditatē iſrael popu
lo ſuo. Dn̄e nomē tuum in
eternū: dn̄e memoriale tuū
in generatione ⁊ generatio
nē. Quia iudicabit dn̄s po
pulū ſuū: ⁊ in ſeruis ſuis de
precabit. Simulachra gen
tium argentū ⁊ aurū: opera
manuū hoīm. Os habēt et
nō loquent: oculos habent
et non videbūt. Aures ha
bent ⁊ nō audiēt: neqꝫ enim
eſt ſpūs in ore ipſoꝝ. Simi
les illis fiāt qui faciunt ea:
et oēs qui confidunt in eis.
Domus iſrael benedicite
dn̄o: domus aaron bn̄dici=
te dn̄o. Domus leui bene=
dicite dn̄o: qui timetis do=

minū benedicite dn̄o. Benedictus dn̄s ex ſion: q̇ habitat in hieruſalē. Gloria.
An. Omnia quecunqꝫ voluit dn̄s fecit. Ps.cxxxv.

Confitemini dn̄o quoniā bonꝰ: qm̄ in eternum mīa eius. Cōfitemini deo deoꝝ: qm̄ in eternū miſericordia eius. Confitemini dn̄o dn̄oꝝ: qm̄ in. Qui facit mirabilia magna ſolus: qm̄. Qui fecit celos in itellectu: qm̄. Qui firmauit terram ſuper aquas: qm̄. Qui fecit luminaria magna: qm̄. Solē in poteſtatē diei: qm̄. Lunā ⁊ ſtellas in poteſtatem noctis: qm̄. Qui ꝑcuſſit egyptū cū primogenitis eoꝝ: qm̄. Qui eduxit iſrael de medio eoꝝ: qm̄. In manu potēti ⁊ brachio excelſo qm̄. Qui diuiſit mare rubrum in diuiſiones: qm̄ in. Et eduxit iſrael per mediū eius: qm̄. Et excuſſit pharaonē ⁊ virtutē eius in mari rubro: qm̄. Qui traduxit populū ſuū per deſertū: qm̄. Qui percuſſit reges magnos: qm̄. Et occidit reges fortes: qm̄. Seō regē amorreorū: qm̄. Et og regem baſan: qm̄. Et dedit terrā eoꝝ hereditatē: qm̄. Hereditatē iſrael ſeruo ſuo: qm̄. Quia in humilitate noſtra memor fuit noſtri: qm̄. Et redemit nos ab inimicis noſtris: qm̄. Qui dat eſcam omni carni qm̄. Confitemini deo celi: qm̄. Confitemini dn̄o dn̄orū: qm̄ in eternum mīa eius. Gloria. An. Quoniā in eternum mīa eius. Ps.cxxxvi.

Super flumina babylonis illic ſedimus et fleuimꝰ: dū recordaremur tui ſion. In ſalicibꝰ in medio eiꝰ: ſuſpendimꝰ organa nr̄a. Qꝛ illic īterrogauerūt nos qui captiuos duxerūt nos: verba cātionū. Et qui abduxerūt nos: hymnū cantate nobis de cāticis ſion. Quō cātabimꝰ canticū dn̄i in terra aliena? Si oblitus fuero tui hierl'm: obliuioni dek dextera mea. Adhereat lingua mea faucibus meis: ſi non meminero tui. Si nō ꝓpoſuero hierl'm: in principio letitie mee. Memor eſto dn̄e filioꝝ edom: in die hierl'm. Qui dicūt exinanite exinanite: vſqꝫ ad fundamentū in ea. Filia babylonis miſera: btūs q̇ retribuet tibi retributionē tuā quā retribuiſti nobis. Btūs q̇ tenebit: ⁊ allidet ꝑuulos ſuos

ad petrā. G lia. ā. Hymnū
cātate nobis decāticis ſiō.
C Onfitebor ꝑ. cxxxvij
tibi dn̄e ī toto corde
meo: qm̄ audiſti verba oris
mei. I n cōſpectu angeloꝝ
pſallā tibi: adorabo ad tem
plū ſctm̄ tuū ꝛ ꝯfitebor noī
tuo. S up mia tua ꝛ ꝟitate
tua: qm̄ magnificaſti ſup oē
nomē ſctm̄ tuū. I n q̄cunqꝫ
die īuocauero te exaudi me
multiplicabis ī aīa mea ꝟ-
tutē. C ōfiteāt tibi dn̄e oēs
reges terre: qꝛ audierūt oīa
ꝟba oris tui. E t cātēt in vi-
is dn̄i: qm̄ magna eſt glīa
dn̄i. Q m̄ excelſ⁹ dn̄s ꝛ hu-
milia reſpicit: ꝛ alta a lōge
cognoſcit. S i ābulauero in
medio tribulationis viuifi-
cabis me: ꝛ ſup irā inimico-
rū meoꝝ extēdiſti manū tu
am: ꝛ ſaluū me fecit dextera
tua. D n̄s retribuet ꝑ me:
dn̄e mīa tua in ſeculū: opa
manuū tuarū ne deſpicias.
G lia. ā. In ꝯſpectu angelo
rū pſallā tibi de⁹ me⁹. Ad
mgt ā. Fecit mihi dn̄s mag
q̄ potēs ē ꝛ ſctm̄ nomen ei⁹.
¶ Fer. v. Ad vē. ꝑ. cxxxviij
D Omine ꝓbaſti me
et cognouiſti me:
tu cognouiſti ſeſſi-
onem meā: ꝛ reſur
rectionē meā. I ntellexiſti
cogitationes meas de lon
ge: ſemitā meā ꝛ funiculum
meū inueſtigaſti. E t oēs vi
as meas preuidiſti: qꝛ nō eſt
ſermo ī lingua mea. E cce
tu dn̄e cognouiſti oīa nouiſ
ſima ꝛ antiq̄: tu formaſti me
ꝛ poſuiſti ſup me manū tuā
M irabilis facta eſt ſciētia
tua ex me: ꝯfortata eſt ꝛ nō
poto ad eā. Q uo ibo a ſpū
tuo: ꝛ q̊ a facie tua fugiam?
S i aſcēdero in celū tu illic
es: ſi deſcēdero ī infernum
ades. S i ſūpſero pēnas me
as diluculo: ꝛ hītauero ī ex
tremis maris. E teni illuc
man⁹ tua deducet me: ꝛ te-
nebit me dextera tua. G lia
E T dixi for- Phares.
ſitā tn̄bre ꝯculcabūt
me: et nox illumīatio mea ī
delicijs meis. Q ꝛ tn̄bre nō
obſcurabūt a te: ꝛ nox ſicut
dies illuminabit: ſicut tene
bre eius ita ꝛ lumen eius.
Q m̄ tu poſſediſti renes me
os: ſuſcepiſti me de vtero
mr̄is mee. C onfitebor tibi
qꝛ terribilit magnificat⁹ es
mirabilia opera tua: et aīa
mea cognoſcet nimis. N ō
eſt occultatū os meum a te
q̄ᵭ feciſti in occulto: et ſub-
ſtātia mea ī inferiorib⁹ ter-

re. Imperfectũ meũ vide-
runt oculi tui: ⁊ in libro tuo
oẽs ſcribent: dies formabũ
tur ⁊ nemo in eis. Mihi aũt
nimis honorificati ſũt ami-
ci tui deꝰ: nimis confortatꝰ
eſt principatus eoꝝ. Dinu
merabo eos et ſup arenam
multiplicabunt: exurrexi et
adhuc ſum tecũ. Si occide
ris deus pctõres: viri ſan-
guinũ declinate a me. Q ꝛ
dicitis in cogitatione acci-
piant in vanitate ciuitates
ſuas. Nonne qui oderũt te
dñe oderã: et ſup inimicos
tuos tabeſcebã? Perfecto
odio oderã illos: inimici fa
cti ſunt mihi. Proba me de
us ⁊ ſcito cor meũ: interro-
ga me et cognoſce ſemitas
meas. Et vide ſi via iniq̃ta
tis in me eſt: et deduc me in
via eterna. Gl'ia. An. Dñe
pbaſti me et cognouiſti me

Eripe me ps. cxxxix.
dñe ab hoĩe malo: a
viro iniquo eripe me. Qui
cogitauerũt iniquitates in
corde: tota die cõſtituebãt
prelia. Acuerũt linguã ſu
am ſicut ſerpẽtes: venenum
aſpidũ ſub labiiſ eoꝝ. Cu
ſtodi me dñe de manu pec-
catoris: et ab hoĩbus iniq̃s
eripe me. Qui cogitauerũt
ſupplantare greſſus meos:
abſcõderũt ſuperbi laqueũ
mihi. Et funes extẽderunt
in laqueũ: iuxta iter ſcanda-
lum poſuerunt mihi. Dixi
dño deus meꝰ es tu: exaudi
dñe vocẽ depcationis mee.
Dñe dñe vtus ſalutis mee
obumbraſti ſup caput meũ
in die belli. Nõ tradas me
dñe a deſiderio meo pecca-
tori: cogitauerunt cõtra me
ne derelinquas me ne forte
exaltent. Caput circuitus
eoꝝ: labor labioꝝ ipoꝝ ope
riet eos. Cadent ſuper eos
carbones: in ignem deiicies
eos: in miſeriis nõ ſubſiſtẽt
Vir linguoſus nõ diriget
in terra: viꝝ iniuſtũ mala ca
pient in interitu. Cognoui
quia faciet dñs iudiciũ ino
pis: ⁊ vindictam pauperum
Veruntñ iuſti confitebunt
nomini tuo: ⁊ habitabũt re-
cti cũ vultu tuo. Gl'ia. An.
A viro iniq̃ libera me dñe.

Domine clamaui p. cxl.
ad te exaudi me:
intẽde voci mee cum clama
uero ad te. Dirigatur ora
tio mea ſicut incenſũ in con
ſpectu tuo: eleuatio manuũ
mearum ſacrificiũ veſperti
num. Pone dñe cuſtodiã
ori meo: ⁊ oſtiũ circunſtãtie

labijs meis. Nō declines coꝛ meū in verba malicie: ad excuſādas excuſationes in pctis. Cū hoībus operāti bus iniqtatē: ⁊ non cōmuni cabo cū electis eoꝝ. Coꝛri piet me iuſtꝰ in mīa ⁊ incre- pabit me: oleū aūt pctōꝛis non impinguet caput meū Qm̄ adhuc ⁊ oꝛatio mea in beneplacitis eoꝝ: abſoꝛpti ſunt iūcti petre iudices eo- rū. Audierūt v̄ba mea qm̄ potuerunt: ſicut craſſitudo terre erupta eſt ſuper terrā Diſſipata ſunt oſſa nr̄a ſe- cus īfernū: qꝛ ad te dn̄e dn̄e oculi mei: in te ſperaui non auferas aīam meā. Cuſto di me a laqueo quem ſtatue rūt mihi: ⁊ a ſcādalis operā tiū iniqtatē. Cadēt in rhe- tiaculo eiꝰ pctōꝛes: ſingula riter ſum ego donec trāſeā. Glia. An. Dn̄e clamaui ad te exaudi me. Ad mag. āñ. Depoſuit potētes de ſede: et exaltauit hūiles. ¶ Sexta feria ad veſpas ps. cxlj.

VOce mea ad do- minū clamaui: vo ce mea ad dn̄z de precatꝰ ſum. Ef- fundo in cōſpectu eius oro nē meā: et tribulationē meā ante ipſū ꝓnuncio. In defi ciendo ex me ſpm̄ meū: ⁊ tu cognouiſti ſemitas meas. In via hac qua ambulabā: abſcōderūt ſupbi laqueum mihi. Cōſiderabā ad dexte rā et videbā: ⁊ nō erat q̇ co- gnoſceret me. Perijt fuga a me: ⁊ nō eſt q̇ reqrat aīam meā. Clamaui ad te domie dixi tu es ſpes mea: poꝛtio mea in terra viuētiū. Intē- de ad depꝛecationē meā: qꝛ humiliatꝰ ſū nimis. Libe- ra me a pſeqntibꝰ me: qꝛ cō foꝛtati ſūt ſup me. Educ de cuſtodia aīam meā ad cōfi- tendū noī tuo: me expectāt iuſti donec retribuas mihi. Glia. An. Poꝛtio mea dn̄e ſit in terra viuētiū. ps. cxlij.

DOmine exaudi oro- nē meā: auribꝰ ꝑcipe obſecrationē meā: in verita te tua exaudi me ī tua iuſti- tia. Et nō intres in iudiciū cū ſeruo tuo: qꝛ nō iuſtifica- bit in ꝯſpectu tuo oīs viuēs Q ꝛ pſecutꝰ eſt inimicꝰ ani mā meā: humiliauit ī terra vitā meā. Collocauit me ī obſcuris ſicut moꝛtuos ſe- culi: ⁊ anxiatꝰ eſt ſup me ſpi ritꝰ meꝰ: in me turbatuꝫ eſt coꝛ meū. Memoꝛ fui dierū antiquoꝝ: meditatꝰ ſū in oī bus operibꝰ tuis: in factis

manuū tuaruꝫ meditabar. Expādi manꝰ meas ad te: aīa mea ſicut terra ſine aq̄ tibi. Velocit̄ exaudi me domine: defecit ſpūs meꝰ Nō auertas faciē tuā a me: et ſimilis ero deſcēdētibus ī lacū. Auditā fac mihi mane miam tuam: qꝛ in te ſperaui. Notā fac mihi viā in q̄ ambulē: qꝛ ad te leuaui aīam meā. Eripe me de inimicis meis dn̄e ad te ꝯfugi: doce me facere volūtatē tuā q̀a deꝰ meꝰ es tu. Spiritꝰ tuus bonꝰ deducet me ī terrā rectā: ꝓpter nomē tuū dn̄e viuificabis me ī equitate tua. Educes de tribulatōe animā meā ꝛ ī mīa tua diſꝑdes inimicos meos. Et perdes oēs q̀ tribulāt aīaꝫ meam: qm̄ ego ſuꝰ tuꝰ ſum. P̄. cxliiij

BEnedictus dn̄s deꝰ meus q̀ docet manꝰ meas ad pꝛeliū: et digitos meos ad bellū. Miſericordia mea ꝛ refugiū meum: ſuſceptoꝛ meus ꝛ liberatoꝛ meus. Protectoꝛ meus ꝛ ī ipō ſperaui: qui ſubdit populū meū ſub me. Dn̄e q̀d ē homo quia innotuiſti ei: aut filius hominis qꝛ reputas eū. Homo vanitati ſimilis factus eſt: dies eius ſicut vmbꝛa pꝛetereunt. Dn̄e inclina celos tuos ꝛ deſcēde: tāge montes et fumigabunt. Fulgura choꝛuſcationem et diſſipabis eos: emitte ſagittas tuas et conturbabis eos. Emitte manū tuaꝫ de alto: eripe me et libera me de aq̀s multis: et de manu filioꝛū alienoꝛū. Quoꝝ os locutū eſt vanitatē: ꝛ dextera eoꝛū dextera iniquitatis. Gloꝛia patri. Phares.

DEus cāticū nouū cātabo tibi: ī pſalterio decacoꝛdo pſallā tibi. Qui das ſalutē regibus: q̀ redemiſti dauid ſuū tuū de gladio maligno eripe me. Et erue me de manu filioꝝ alienoꝝ: quoꝝ os locutū ē vanitatē: et dextera eoꝝ dextra īiquitatis. Quoꝝ filij ſicut nouelle plātatiōes ī iuuētute ſua. Filie eoꝝ cōpoſite: circūoꝛnate vt ſiilitudo templi. Pꝛōptuaria eoꝝ plena eructantia ex hoc in illud. Oues eoꝝ fetoſe abūdāteſ ī egreſſibꝰ ſuis: boues eoꝛū craſſe. Nō ē ruina macerie: neq꞉ trāſitꝰ neq꞉ clamoꝛ in plateis eoꝝ. Btm̄ dixerūt ppl'ꝫ cui hec ſūt: btūs ppl's cuiꝰ dn̄s deꝰ eiꝰ. Gl'a. A. Bn̄dictꝰ dn̄s deꝰ meꝰ. P̄. cxliiij.

Exaltabo te deꝰ meus rex ⁊ bñdicā noī tuo ī ſcl'z ⁊ ī ſcl'z ſcl'i. Per ſingulos dies bñdicā tibi: ⁊ laudabo nomē tuū ī ſcl'z ⁊ ī ſcl'z ſcl'i. Magnꝰ dñs ⁊ laudabilis nimis: ⁊ magnitudis eiꝰ nō ē finis. Gñatio ⁊ gñatio laudabūt opa tua: ⁊ potentiā tuā pnūciabūt. Magnificētiā glīe ſctītat tue loquētur: et mirabilia tua narrabūt. Et v'tutē t'ribiliū tuoꝝ dicēt: ⁊ magnitudinē tuam narrabūt. Memoriā abūdātie ſuauitat tue eructabūt: et iuſticia tua exultabunt. Miſ'ator et miſ'icors dñs: patiēs ⁊ m'ltū miſ'icors. Suauis dñs vniuerſis: ⁊ miſ'ationes eiꝰ ſup oīa opa eius. Glīa. An. Per ſingulos dies bñdicā te dñe. Ad mag. ā. Suſcepit iſrl' pueꝝ ſuuz recordatꝰ dominꝰ mie ſue.

¶ Sabbō. ad veſ. Phares.

Confiteant' tibi domine omnia opera tua: et ſancti tui benedicant tibi. Gloriam regni tui dicent: et potentiam tuam loquentur. Ut notaz faciant filijs hominū potentiam tuaz: et gloriā magnificentie regni tui. Regnū tuū regnuz oīz ſeculorū: ⁊ dñatio tua ī omni generatiōe et generatione. Fidelis dñs in omnibꝰ verbis ſuis: ⁊ ſanctꝰ in omnibꝰ operibꝰ ſuis. Alleuat dñs oēs qui corruunt: ⁊ erigit oēs eliſos. Oculi oīm ī te ſperāt dñe: ⁊ tu das eſcā illoꝝ ī tpe opportūo. Aperis tu manū tuaz: ⁊ imples omne animal benedictione Iuſtus dñs in omnibꝰ vijs ſuis: et ſanctꝰ in oībus operibus ſuis. Prope ē dñs oībus īuocantibꝰ euz: omnibꝰ inuocantibꝰ eum ī veritate. Uolūtatem timentiū ſe faciet: et depcationē eorū exaudiet: et ſaluos faciet eos Cuſtodit dñs oēs diligentes ſe: et oēs pctōres diſpdet. Laudationē dñi loquetur os meū: ⁊ benedicat omnis caro nomini ſancto eiꝰ ī ſeculū ⁊ in ſeculū ſcl'i. Glīa An. Regnū tuū dñe regnū omniū ſeculorum. ps. cxlv.

Lauda anima mea dominū: laudabo dñz ī vita mea: pſallam deo meo quādiu fuero. Nolite cōfidere ī principibus: in filijs hoīm in quibus nō eſt ſalꝰ Exibit ſpirītꝰ eiꝰ et reuertetur in terrā ſuā: ī illa die pibunt oēs cogitatiōes eorū.

Beatus cuius deus iacob
adiutor eius: ſpes ei⁹ ī dño
deo ipſius: q̇ fecit celū et ter
rā mare et oīa q̄ i eis ſunt
Qui cuſtodit veritatē in ſe=
culū: facit iudiciū iniuriā pa
tientibus: dat eſcā eſurienti
bus Dñs ſoluit cōpeditos
dñs illuminat cecos Dñs
erigit eliſos: dñs diligit iu=
ſtos. Dominus cuſtodit ad
uenas: pupillū ⁊ viduā ſuſci
piet: ⁊ vias pctōrum diſper
det. Regnabit dñs in ſecu
la: deus tuus ſion ī genera=
tionē et generationē. Glia.
An. Laudabo deum meuz
in vita mea. Pſalm⁹. cxlvi.
Laudate dñz qm̄ bon⁹
eſt pſalm⁹: deo noſtro
ſit iocunda decoraq; lauda=
tio. Edificans hierl'm dñs:
diſperſiōes iſraelis congre
gabit. Qui ſanat contritos
corde: et alligat cōtritiōes
eoꝝ Qui numerat multitu
dinē ſtellaꝝ: ⁊ oībus eis no=
mina vocat. Magnus dñs
noſter ⁊ magna virt⁹ eius: ⁊
ſapientie ei⁹ non eſt numer⁹
Suſcipiēs mā ſuetos dñs:
humilians aūt pctōres vſq;
ad terrā. Precinite dño in
ↄfeſſione: pſallite deo nr̄o in
cithara Qui opit celū nubi
bus: et parat terre pluuiam
Qui pducit ī mōtib⁹ fenū:
⁊ herbā ſuituti hoim. Qui
dat iumentis eſcā ipoꝝ: et
pullis coruoruz īuocantib⁹
eū. Non in fortitudine equi
voluntatē habebit: nec in ti
bijs viri bn̄placitum erit ei
Bn̄placitū eſt dño ſuper ti
mentes eū: et ī eis q̇ ſperāt
ſup mīa ei⁹. Glra. An. Deo
noſtro iocunda ſit laudatio.
Lauda hie= P. cxlvij.
ruſalem dn̄m: lauda
deū tuū ſion. Qm̄ ↄfortauit
ſeras portaꝝ tuaꝝ: bn̄dixit
filijs tuis ī te. Qui poſuit fi
nes tuos pacē: ⁊ adipe fru=
menti ſatiat te. Qui emittit
eloquiū ſuū t're: velocit' cur
rit ſmo ei⁹. Qui dat niuem
ſicut lanā: nebulā ſicut cine
rē ſpargit. Mittit criſtallū
ſuam ſicut buccellas: an̄ fa
ciē frigoris ei⁹ q̇s ſuſtinebit
Emittet verbū ſuū et lique
faciet ea: flabit ſpūs ei⁹ ⁊ flu
ent aque Qui annūciat ver
bū ſuū iacob: iuſtitias ⁊ iu=
dicia ſua iſrael. Non fecit
taliter omni nationi: et iu=
dicia ſua non manifeſtauit
eis. Gla. An. Bn̄dixit filijſ
tuis in te. Cpm. Bn̄dictus
Re. breue. Magnus dñs nr̄
⁊ Magna virt⁹ ei⁹. V. Et ſa
pientie eius non eſt numer⁹

Magna. Hy⁹. De⁹ creator
℣. Veſpertina oratio aſcen-
dat ad te dñe.℟ Et deſcẽdat
ſup nos mia tua.℟ ps. cxlviij
L Audate dñz de celis
laudate eũ ĩ excelſis
Laudate eũ oẽs angeli ei⁹
laudate eũ oẽs virtutes ei⁹
Laudate eũ ſol ⁊ luna: lau
date eũ oĩs ſtelle ⁊ lumen
Laudate eũ celi celorũ: et
aque q̃ ſup celos ſũt laudẽt
nomen dñi. Q2 ipſe dixit ⁊
facta ſunt: ipſe mandauit et
creata ſunt. Statuit ea ĩ ſe-
culũ ⁊ ĩ ſeculũ ſeculi: prece
ptũ poſuit ⁊ non preteribit.
Laudate dñz de terra: tra
cones et oĩs abiſſi. Ignis
grando nix glacies ſpũs p
cellarũ: q̃ faciũt verbũ ei⁹.
Montes ⁊ oẽs colles: ligna
fructifera et oẽs cedri. Be-
ſtie ⁊ vniuerſa pecora: ſerpẽ
tes ⁊ volucres pennate. Re
ges terre ⁊ oẽs ppl'i: princi-
pes ⁊ oẽs iudices terre. Iu
uenes ⁊ virgines ſenes cum
iunioribus laudẽt nomẽ dñi:
q2 exaltatũ eſt nomẽ ei⁹ ſoli
us. Confeſſio eius ſup ce-
lũ ⁊ terrã: ⁊ exaltauit cornu
ppl'i ſui. Hymn⁹ oĩb⁹ ſctis
ei⁹: filijs iſrl' ppl'o appropi-
quanti ſibi. ps. cxlix.
C Antate dño cãticuz
nouũ: laus eius ĩ eccl'ia ſan
ctorum. Letetur iſrael ĩ eo
qui fecit eũ: et filie ſiõ exul-
tent in rege ſuo. Laudẽt no
men eius in choro: ĩ tympa-
no et pſalterio pſallant ei.
Quia beneplacitũ ẽ dño ĩ
populo ſuo: ⁊ exaltauit mã
ſuetos in ſalutem. Exulta-
bunt ſancti in gl'ia: letabun
tur in cubilibus ſuis. Exul
tationes dei ĩ gutture eorũ:
et gladij ancipites in mani-
bus eorum. Ad faciendam
vindictã in natiõibus: incre
pationes in populis. Ad al
ligandos reges eorũ ĩ com
pedibus: et nobiles eorũ in
manicis ferreis. Ut faciãt
in eis iudiciũ cõſcriptũ: glo
ria hec eſt omnib⁹ ſctis eius
L Audate dñm in ps. cl.
ſanctis eius: laudate
eũ ĩ firmamẽto ꝟtutis eius.
Laudate eũ in virtutibus
eius: laudate eum ſecundũ
mltitudinez magnitudinis
eius. Laudate euz in ſono
tube: laudate eũ ĩ pſalterio
et cithara. Laudate euz in
tympano et choro: laudate
eum in chordis et organo.
Laudate euz in cymbalis
beneſonãtibus: laudate eũ
ĩ cymbalis iubilatiõis: om-
nis ſpirit⁹ laudet dominũ.

¶Canticū eſaie. xij. caplo.
Confitebor tibi do
mine quoniā irat⁹
es mihi: ↄuerſus ē
furor tuus ⁊ cōſo
latus es me. Ecce de⁹ ſalua
tor me⁹: fiducialiť agā et nō
timebo. Q2 fortitudo mea
⁊ laus mea dn̄s: ⁊ factus eſt
mihi ī ſalutē. Haurietꝭ aq̄s
in gaudio de fontib⁹ ſalua-
toris: et dicetis ī illa die cō
fitemini dn̄o et inuocate no
men ei⁹. Notas facite ī po
pulis adiuētiōes ei⁹: memē
tote q̄m excelſuȝ ē nomē ei⁹
Cātate dn̄o q̄m magnifice
fecit: ānūciate hoc ī vniuer-
ſa terra. Exulta ⁊ lauda ha
bitatio ſiō: q2 magn⁹ in me-
dio tui ſctūs iſrł. Gł̄ia pr̄i.
¶Cāticū ezechie regꝭ. eſa.
Ego dixi: ī xxxviij. ca.
dimidio dierꝝ meorꝝ
vadā ad portas īferi. Que
ſiui reſiduū ānorꝝ meorꝝ: di
xi nō videbo dn̄ȝ deū in ťra
viuētiū. Nō aſpiciā hoīem
vltra: ⁊ h̄itatorē q̇etis. Gn̄a
tio mea ablata ē et ↄuoluta
ē a me: q̄ſi tabernaculū pa-
ſtorū. Precisa ē velut a te-
xēte vita mea: dū adhuc or-
direr ſuccidit me: de mane
vſqȝ ad veſperā finies me.
Sperabā vſqȝ ad mane: q̄ſi
leo ſic cōtriuit oīa oſſa mea
De mane vſqȝ ad veſperaȝ
finies me: ſicut pull⁹ hirun
dinis ſic clamabo: medita-
bor vt columba. Attenua-
ti ſunt oculi mei: ſuſpicien-
tes ī excelſo. Dn̄e vim pa-
tior rn̄de pro me: q̇d dicam
aut q̇d rn̄debit mihi cū ipſe
feceri. Recogitabo oēs an
nos meos: ī amaritudīe aīe
mee. Dn̄e ſi ſic viuiť ⁊ ī tali
b⁹ vita ſpūs mei corripies
me ⁊ viuificabis me: ecce in
pace amaritudo mea ama
riſſima. Tu aūt eruiſti aīaȝ
meā vt nō periret: proiecisti poſt
tergū tuū oīa pctā mea. Q2
nō infern⁹ ↄfitebiť tibi neqȝ
mors laudabit te: nō expe-
ctabūt q̇ deſcēdūt ī lacū ve
ritatē tuā. Viuēs viuēs ipſe
ↄfitebiť tibi ſicut ⁊ ego ho-
die: pr̄ filijs notā faciet vita
tē tuā. Dn̄e ſaluū me fac: et
pſalmos nr̄os cātabim⁹ cū-
ctis dieb⁹ vite nr̄e in domo
dn̄i. Gł̄ia. ¶Cāti. āne. j. Re
Exultauit cor (gū. ij.
meū ī dn̄o ⁊ exaltatū
ē cornu meū ī deo meo. Di
latatū ē os meū ſup īimicoſ
meos: q2 letata ſū ī ſalutari
tuo. Nō ē ſctūs vt ē dn̄s: ne
qȝ enī ē ali⁹ extra te: et nō ē
fortis ſicut de⁹ noſter. No-

lite multiplicare loq̃ ſubli=
mia: gl'iãtes Recedãt veta
de oꝛe vr̃o: q꞉ de⁹ ſciaꝝ dñs
ē: ⁊ ip̄i p̄paraut cogitatiões
Arc⁹ fortiū ſupat⁹ ē: ⁊ infir
mi accincti ſũt roboꝛe. Re
pleti pꝛi⁹ ꝑ panib⁹ ſe loca=
uerūt: ⁊ famelici ſaturati ſũt
Donec ſteril' pepit pl'imos
et q̃ multos habebat filios
ĩfirmata ē. Dñs moꝛtificat
⁊ viuificat: deducit ad infe=
ros ⁊ reducit. Dñs paupeꝫ
facit ⁊ ditat: hũiliat ⁊ ſuble
uat. Suſcitat de puluere
egenũ: et de ſtercoꝛe eleuat
paupeꝫ. Ut ſedeat cũ pꝛin
cipib⁹: et ſoliũ gl'ie teneat.
Dñi eni ſũt cardines t're: ⁊
poſuit ſup eos oꝛbē Pedes
ſctōꝝ ſuoꝝ ſuabit: ⁊ ĩpij in
tenebꝛis ꝯticeſcent q꞉ nō in
foꝛtitudĩe ſua roboꝛabitur
vir Dñz foꝛmidabũt aduer
ſarij ei⁹: ⁊ ſup ip̄os ĩ celis to
nabit Dñs iudicabit fines
t're: ⁊ dabit ĩperiũ regi ſuo:
⁊ ſublimabit coꝛnu xp̄i ſui.
Ora. Cãti. filioꝝ iſrl'. Exo.
Cantem⁹ dño (xv. ca.
gl'ioſe ei magnificat⁹
ē: equũ ⁊ aſcēſoꝛē deiecit in
mare. Foꝛtitudo mea et
laus mea dñs: ⁊ fact⁹ ē mihi
ĩ ſalutē. Iſte de⁹ me⁹ ⁊ gl'ifi
cabo eũ de⁹ p̄ris mei ⁊ exal
tabo eũ. Dñs q̃ſi vir pugna
toꝛ oīps nomē ei⁹: curr⁹ pha
raonis ⁊ exercitũ ei⁹ ꝓiecit
ĩ mare. Electi pꝛĩcipes ei⁹
ſubmerſi ſunt ĩ mari rubꝛo:
abyſſi opuerūt eos deſcēderūt
ĩ ꝓfũdũ q̃ſi lapis. Dextera
tua dñe magnificata ē ĩ foꝛ
titudĩe: dextera tua dñe ꝑcuſ
ſit ĩimicũ: ⁊ ĩ mltitudĩe glo
rie tue ꝯpoſuiſti aduerſari
os meos. Miſiſti irã tuam
q̃ deuoꝛauit eos ſicut ſtipu
lã: ⁊ ĩ ſpũ furoꝛis tui cõgre
gate ſunt aq̃. Stetit vnda
fluēs: ꝯgregate ſunt abyſſi
ĩ medio mari. Dixit ĩimic⁹
ꝑſequar ⁊ cõpꝛehendã: diui
dã ſpolia implebit aĩa mea
Euaginabo gladiũ meũ: ĩ
terficiet eos manus mea.
Flauit ſpũs tuus ⁊ operu
it eos mare: ſubmerſi ſũt q̃ſi
plũbũ in aquis vehementi=
bus. Quis ſimilis tui ĩ foꝛ
tibus dñe quis ſimilis tui?
magnific⁹ ĩ ſanctitate: terri
bilis atqꝫ laudabilis et fa=
ciens mirabilia. Extēdiſti
manũ tuã: et deuoꝛauit eos
terra. Dux fuiſti ĩ mĩa tua:
populo queꝫ redemiſti. Et
poꝛtaſti eũ ĩ foꝛtitudĩe tua:
ad habitaculũ ſanctũ tuũ.
Aſcenderũt populi ⁊ irati
ſunt: doloꝛes obtinuerūt ha=

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK Baden-Württemberg

bita tores philiſtiſm. Nunc
ꝯturbati ſũt pricipes edõ:
robuſtos moab obtinuit tre
mor: obriguerunt oẽs habi=
tatores chanaã. Irruat ſu
per eos formido et pauor: ĩ
magnitudine brachij tui.
Fiant immobiles quaſi la
pis donec pertrãſeat popu=
lus tuus dñe: donec ꝑtrãſ=
eat populꝰ tuꝰ iſte quẽ poſ=
ſediſti. Introduces eos et
plantabis ĩ mõte heredita
tis tue: firmiſſimo habitacu
lo tuo quod operatꝰ es dñe
Sanctuariũ tuũ dñe qđ fir
mauerĩt manus tue: dñs re=
gnabit ineťnũ et vltra. In=
greſſꝰ ẽ ei eques pharao cũ
curru ⁊ eq̃tibꝰ eiꝰ ĩ mare: et
reduxit ſup eos dñs aquas
maris. Filij aũt iſrł ãbula
uerĩt ꝑ ſiccũ: in medio eius.
Gł'ia. Cañ. abbacuc. iij. cꝑ.

DOmine audiui audi=
tionẽ tuam: et timui
Dñe opus tuum: in medio
annoꝝ viuifica illud. In
medio annorũ notum faci=
es: cuꝫ iratus fueris mĩe re
cordaberis. Deꝰ ab auſtro
veniet et ſanctus de monte
pharã. Operuit celos glo
ria eius: et laudis eius ple=
na eſt terra. Splendor eius
vt lux erit: cornua in mani=

bus eius. Ibi abſcõdita eſt
fortitudo eius: ante faciem
eiꝰ ibit mors. Egredietur
diabolus ante pedes eius:
ſtetit et menſus eſt terram.
Aſpexit et diſſoluit gẽtes:
et cõtriti ſunt mõtes ſeculi
Incuruati ſũt colles mũdi
ab itineribꝰ eternitatis eiꝰ.
Pro iniquitate vidi tẽtoria
ethiopie: turbabunť pelles
terre madian. Nunq̇d ĩ flu=
minibus iratus es dñe: aut
in fluminibus furor tuꝰ: aut
in mari ĩdignatio tua: Qui
aſcendes ſup equos tuos: ⁊
quadrige tue ſaluatio. Su
ſcitans ſuſcitabis arcũ tuũ:
iuramenta tribubꝰ q̃ locutꝰ
es. Fluuios ſcĩdes terre:
viderũt te et doluerũt mon
tes: gurges aquarũ tranſijt
Dedit abyſſus vocẽ ſuã: al=
titudo manus ſuas leuauit.
Sol et luna ſteterũt in habi
taculo ſuo: in luce ſagittaꝝ
tuarũ ibũt: in ſplendore ful
gurãtis haſte tue. In fremi
tu cõculcabis terrã: et in fu
rore obſtupefacies gentes.
Egreſſus es in ſalutẽ popu
li tui: ĩ ſalutẽ cũ chriſto tuo.
Percuſſiſti caput de domo
impij: denudaſti fundamen
tũ vſq3 ad collũ. Maledixi=
ſti ſceptris eius: capiti bel=

latorum eius:venientibꝰ vt
turbo ad diſpergendū me.
Exultatio eorum : ſicut eiꝰ
qui deuorat pauperē in abſ
condito. Uiam feciſti ī ma=
ri equis tuis:in luto aquaꝝ
multarum. Audiui et con=
turbatus eſt venter meus: a
voce contremuerunt labia
mea Ingrediatur putredo
ī oſſibus meis:et ſubter me
ſcateat. Ut requieſcam in
die tribulatiōis:vt aſcendā
ad populum accinctum no
ſtrum. Ficus enī non flore
bit: et nō erit germē in vine
is. Mentietur opus oliue:
et arua non afferent cibum.
Abſcidetur de ouili pecus
et non erit armentum ī pre=
ſepibus. Ego autē in domi
no gaudebo: et exultabo in
deo ieſu meo. Deꝰ dominꝰ
fortitudo mea:et ponet pe=
des meos quaſi ceruorum.
Et ſup excelſa mea dedu=
cet me victor:in pſalmis ca
nentem. Gloria. Canticum
moyſi deuteronomij.xxxij.
Audite celi q̄ loquor:
audiat terra verba
oris mei. Cōcreſcat in plu
uiam doctrina mea:fluat vt
ros eloquiū meū Quaſi im
ber ſuper herbā:et quaſi ſtil
le ſuper gramīa:quia nomē
dn̄i īuocabo. Date magni=
ficentiā deo noſtro:dei per=
fecta ſunt opa:et omnes vie
eius iudicia. Deus fidelis
et abſq; vlla īiquitate iuſtꝰ
et rectus : peccauerūt ei nō
filij eius in ſordibus. Gene
ratio praua atq; pu̇erſa:hec
cine reddis dn̄o popule ſtul
te et inſipiens? Nunq̇d nō
ipſe eſt pater tuus qui poſſe
dit te:et fecit et creauit te?
Memento dierū antiquoꝝ:
cogita generationes ſingu=
las. Interroga patrē tuum
et annūciabit tibi :maiores
tuos et dicēt tibi. Quando
diuidebat altiſſimꝰ gentes:
quando ſepabat filios adā.
Conſtituit termīos popu
lorū:iuxta numerū filiorum
iſrael. Pars aūt dn̄i pplus
eiꝰ:iacob funiculꝰ heredita
tis eius. Inuenit eū in tra
deſerta:ī loco horroris ⁊ va
ſte ſolitudinis. Circundu=
xit eū ⁊ docuit:⁊ cuſtodiuit
q̄ſi pupillā oculi ſui. Sicut
aquila prouocās ad volan=
dū pullos ſuos:⁊ ſuper eos
volitās. Expandit alas ſu
as et aſſūpſit eū:atq; porta
uit ī humeris ſuis. Dn̄s ſo
lus dux eius fuit:et nō erat
cū eo deꝰ alienus. Cōſtitu=
it eū ſup excelſam trā : vt co

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

mederet fruct⁹ agroꝝ. Ut
ſugeret mel de petra: oleū
qꝫ de ſaxo duriſſimo. Bu-
tirū de armēto ⁊ lac de oui
bus: cū adipe agnoꝝ ⁊ arie
tū filioꝝ baſan. Et hircos
cū medulla tritici: ⁊ ſangui
nē vue biberēt meraciſſimū
Incraſſat⁹ eſt dilect⁹ ⁊ re
calcitrauit: icraſſat⁹ impin
guat⁹ dilatatus. Dereliqt
deū factorē ſuū: ⁊ receſſit a
deo ſalutari ſuo. Prouoca
uerūt eū in diis alienis: et i
abominationib⁹ ad iracun-
diā cōcitauerūt. Immola-
uerunt demoniis ⁊ nō deo:
deos q̊s ignorabāt. Noui
recēteſqꝫ venerūt: q̊s nō co
luerūt pr̃es eoꝝ. Deū q̇ te
genuit dereliq̇ſti: ⁊ oblitus
es dn̄i creatoris tui. Uidit
dn̄s ⁊ ad iracūdiā ꝯcitat⁹ eſt
qꝛ ꝓuocauerūt eū filii ſui et
filie. Et ait abſcondā faciē
meā ab eis: ⁊ ꝯſiderabo no-
uiſſima eoꝝ. Gn̄atio eni ꝑ-
uerſa eſt: ⁊ īfideles filii. Ip
ſi me ꝓuocauerūt i eo q̇ nō
erat de⁹: ⁊ irritauerūt i va-
nitatib⁹ ſuis. Et ego ꝓuo-
cabo eos i eo q̇ nō eſt ppl̄s:
et in gēte ſtulta irritabo il-
los. Gloria patri. Phares.

Ignis ſuccēſus eſt in
furore meo: ⁊ ardebit
vſqꝫ ad īferni nouiſſia. De-
uorabitqꝫ trā cū germie ſuo
et mōtiū fūdamēta ꝯburet
Cōgregabo ſuꝑ eos mala
et ſagittas meas ꝯplebo i
eis. Cōſumēt fame: ⁊ deuo
rabūt eos aues morſu ama
riſſio. Dētes beſtiaꝝ imit-
tā i eos: cū furore trahētiū
ſuꝑ trā atqꝫ ſpētiū. Foris
vaſtabit eos gladi⁹ ⁊ it⁹ pa
uor: iuuenē ſil' ac v̇ginē la-
ctentē cū hoīe ſenc. Et dixi
vbinā ſt: ceſſare faciā ex hoī
b⁹ mēoriā eoꝝ. Sꝫ ꝓpt irā
iimicoꝝ diſtuli: ne forte ſuꝑ
birent hoſtes eoꝝ. Et dice
rēt man⁹ nr̄a excelſa: ⁊ non
dn̄s fecit hec oīa. Gēs abſ-
qꝫ ꝯſilio ē ⁊ ſine prudētia: vti
nā ſaperēt ⁊ intelligerēt / ac
nouiſſia ꝓuiderēt. Quō ꝑſe
q̄batur vn⁹ mille ⁊ duo fugarēt
decē milia? Nōne iō qꝛ de⁹
ſu⁹ vēdidit eos: ⁊ dn̄s ꝯclu-
ſit illos? Nō eni ē de⁹ nr̄ vt
de⁹ eoꝝ: ⁊ iimici nr̄i ſūt iu-
dices. De vinea ſodomoꝝ
vinea eoꝝ: ⁊ de ſuburbanis
gomorre. Uua eoꝝ vua fel
lis: ⁊ botri amariſſimi. Fel
draconū vinū eoꝝ: ⁊ vene-
nū aſpidū iſanabile. Nōne
hec condita ſūt apud me: ⁊
ſignata in theſauris meis?
Mea ē vltio ⁊ ego retribuā

eis i tẽpore: vt labat pes eo=
rũ. Iuxta eſt dies pditiõis:
et adeſſe feſtinant tpa. Iu=
dicabit dñs populũ ſuũ: ⁊ in
ſeruis ſuis miſerebit. Uide
bit q̃ð ĩfirmata ſit manus: et
clauſi quoqꝫ defecerunt: reſi
duiqꝫ ꝯſumpti ſũt. Et dicẽt
vbi ſunt dij eoꝝ: in quib⁹ ha=
bebant fiduciã: De quoruꝫ
victimis comedebãt adipes
et bibebant vinũ libaminuꝫ.
Surgãt ⁊ opitulent vobis:
et in neceſſitate vos ꝓtegãt.
Uidete ꝙ ego ſim ſolus: et
nõ eſt ali⁹ de⁹ p̃ter me. Ego
occidam ⁊ ego viuere faciã:
percutiã ⁊ ego ſanabo: et nõ
eſt q̀ de manu mea poſſit eru
ere. Leuabo ad celũ manũ
meã: ⁊ dicã viuo ego in eter=
nũ. Si acuero vt fulgur gla
dium meũ: ⁊ arripuerit iudi
ciũ manus mea. Reddã vl=
tionẽ hoſtibus meis: et his
qui oderũt me retribuã. In
ebriabo ſagittas meas ſan=
guine: et gladius me⁹ deuo=
rabit carnes. De cruore oc=
ciſorũ: et de captiuitate nu=
dati ĩimicoꝝ capitis. Lau=
date gẽtes populũ ei⁹: quia
ſanguinẽ ſeruorũ ſuoꝝ vlci=
ſcetur. Et vindictã retribuet
in hoſtes eorum: et propiti⁹
erit terre populi ſui. Gl'ia.

Hy⁹ triũ puerorꝫ Dan. iii. c.
Benedicite omnia ope
ra dñi dño: laudate et
ſuperexaltate eum in ſecula
Benedicite angeli dñi do=
mino: bñdicite celi domino.
Benedicite aque omnes q̃
ſuper celos ſunt dño: benedi
cite omnes ꝟtutes dñi dño.
Benedicite ſol ⁊ luna domi
no: benedicite ſtelle celi dño
Bñdicite imber ⁊ ros dño:
bñdicite omnis ſpiritus dei
dño. Bñdicite ignis ⁊ eſtus
dño: bñdicite frigus ⁊ eſtas
domio. Benedicite rores et
pruina dño: bñdicite gelu et
frigus dño. Benedicite gla
cies ⁊ niues dño: benedicite
noctes et dies dño. Benedi
cite lux et tenebre dño: bene
dicite fulgura et nubes do=
mino. Benedicat terra do=
minũ: laudet et ſuperexaltet
eũ in ſecula. Bñdicite mon=
tes ⁊ colles dño: benedicite
vniuerſa germinantia in ter
ra dño. Bñdicite fontes do
mino: bñdicite maria et flu=
mina dño. Bñdicite cete et
oia q̃ mouent i aq̃s dño: bñ=
dicite oẽs volucres celi dño.
Bñdicite oẽs beſtie ⁊ peco=
ra dño: bñdicite filij hominũ
dño. Bñdicat iſrl' dñm: lau=
det ⁊ ſuperexaltet eũ in ſecula

Benedicite ſacerdotes dñi dño: bñdicite ſerui dñi dño. Benedicite ſpũs ⁊ aie iuſto rũ dño: bñdicite ſcti ⁊ humiles corde dño. Bñdicite anania azaria miſael dño: laudate ⁊ ſuperexaltate eũ ĩ ſecula. Bñdicam⁹ patrẽ ⁊ filium cum ſancto ſpũ: laudemus ⁊ ſuperexaltemus eũ ĩ ſecula. Bñdictus es dñe ĩ firmamẽto celi: ⁊ laudabilis ⁊ glorioſus ⁊ ſuperexaltatus in ſecula.

¶ Cãti. zacharie. Lu. i. ca.

Benedict⁹ dñs de⁹ iſrl': q2 viſitauit ⁊ fecit redẽptionẽ plebis ſue. Et erexit cornu ſalutis nobis: ĩ domo dauid pueri ſui. Sicut locutus eſt p os ſctoꝝ: q̃ a ſeculo ſunt ꝓphetarũ eius. Salutẽ ex inimicis nr̃is: et de manu oĩm q̃ oderunt nos. Ad faciẽdã miam cũ patribus noſtris: ⁊ memorari teſtamenti ſui ſancti. Iuſiurandum qđ iurauit ad abrahã patrẽ noſtrũ: daturũ ſe nobis. Ut ſine timore de manu inimicorũ nr̃oꝝ liberati: ſeruiamus illi. In ſctitate ⁊ iuſtitia coram ipo: oib⁹ dieb⁹ noſtris. Et tu puer propheta altiſſimi vocaberis: preibis eĩ ãte faciem dñi parare vias eius. Ad dandã ſcientiaz ſalutis plebi eius: in remiſſionẽ peccatorũ eoꝝ. Per viſcera miſericordie dei noſtri: ĩ quib⁹ viſitauit nos oriens ex alto. Illuminare his qui in tenebris ⁊ ĩ vmbra mortis ſedẽt: ad dirigẽdos pedes noſtros in viã pacis. Gloria.

¶ Canticum beate marie. Luce. i.

Magnificat anima mea dñz. Et exultauit ſpiritus meus: in deo ſalutari meo. Quia reſpexit humilitatẽ ancille ſue: ecce enim ex hoc beatã me dicent omnes generationes. Quia fecit mihi magna q̃ potẽs eſt: ⁊ ſctm̃ nomẽ eius. Et mia eius a progenie in progenies: timentibus. Fecit potentiã in brachio ſuo: diſpſit ſupbos mẽte cordis ſui. Depoſuit potẽtes de ſede: ⁊ exaltauit humiles. Eſuriẽtes impleuit bonis: ⁊ diuites dimiſit inanes. Suſcepit iſrael pueruz ſuũ: recordat⁹ miſericordie ſue. Sicut locutus eſt ad patres noſtros: abrahã ⁊ ſemini eius in ſecula. Gloria.

¶ Canticũ ſymeonis. Lu. ii.

Nunc dimittis ſeruum tuũ dñe: ſcđm verbuz tuũ in pace. Quia viderunt oculi mei ſalutare tuũ. Qđ paraſti ante faciẽ oĩm popu=

loꝛū. Lumē ad reuelationē
gentiū: et gl'iam plebis tue
iſrael. Gl'ia. Ambroſianus.
TE deū laudamus: te
dn̄m cōfitemur. Te
eternū patrē: oīs terra vene
ratur. Tibi oēs angeli: ti=
bi celi/⁊ vniuerſe poteſtates
Tibi cherubin ⁊ ſeraphin:
inceſſabili voce proclamāt
Sanctꝰ. Sanctꝰ. Sanctꝰ.
Dn̄s deus ſabaoth. Pleni
ſunt celi ⁊ terra: maieſtatis
gl'ie tue. Te glorioſus apo
ſtoloꝝ choꝛus. Te pphetā=
rū: laudabilis numerꝰ. Te
martyꝝ cādidatꝰ: laudat ex
ercitus. Te per oꝛbē terra=
rū: ſctā confitet̄ eccl'ia. Pa=
trē: immēſe maieſtatis. Ve
nerādū tuū verū: et vnicum
filiū. Sctm̄ quoqꝫ: paracli=
tū ſpm̄. Tu rex: gloꝛie xp̄e.
Tu patris: ſempiternꝰ es
filius. Tu ad liberādū ſuſ=
cepturus hoīem: nō hoꝛrui=
ſti virginis vterū. Tu deui=
cto moꝛtis aculeo: aperuiſti
credētibꝰ regna celoꝝ. Tu
ad dexterā dei ſedes: i gl'ia
p̄ris. Iudex crederꝭ: eſſe vē
turus. Te ergo q̄s tuis fa=
mulis ſubueni: quos precio
ſo ſanguīe redemiſti. Eter
na fac: cū ſctis tuis in gl'ia
numerari. Saluū fac popu

lum tuū dn̄e: ⁊ benedic here
ditati tue. Et rege eos: ⁊ ex
tolle illos vſqꝫ i etnū. Per
ſingulos dies: bn̄dicimꝰ te.
Et laudamꝰ nomē tuū in ſe
culū: et in ſeculū ſeculi. Di
gnare dn̄e die iſto: ſine pctō
nos cuſtodire. Miſerere no
ſtri dn̄e: miſerere nr̄i. Fiat
mīa tua dn̄e ſup nos: quēad
moduꝫ ſperauimꝰ in te. In
te domine ſperaui: non con
fundar in eternum. ¶ Oro
dominicalis. Matthei. vi.
PAter noſter q̄ es i ce=
lis. Sanctificet̄ nomē
tuū. Adueniat regnū tuuꝫ.
Fiat volūtas tua/ſicut in ce
lo et in terra. Panē noſtruꝫ
quotidianū da nobis hodie
Et dimitte nobis debita no
ſtra/ſicut ⁊ nos dimittimus
debitoꝛibꝰ nr̄is. Et ne nos
inducas in tēptationē. Sed
libera nos a malo. Amen.
¶ Symbolum apoſtoloꝝ.
CRedo in deū p̄rem oī
potentē creatoꝛē celi
et terre. Et in ieſum xp̄m fi
lium eiꝰ vnicū dn̄m noſtruꝫ.
Qui cōceptꝰ eſt de ſpū ſctō
natꝰ ex maria virgine. Paſ=
ſus ſub pōtio pylato cruci=
fixus moꝛtuus et ſepultus.
Deſcendit ad inferna tertia
die reſurrexit a moꝛtuis.

Aſcendit ad celos ſedet ad
dexteram dei patris omnipo
tentis. Inde venturus iudi
care viuos et mortuos.
Credo i ſpm̃ ſctm̃: ſan
ctã eccl'iaz catholicã
ſctõrũ ↄmunionẽ remiſſionẽ
pctõrũ. Carnis reſurrectio
nem vitã eternam Amen.

¶ In reſurrectione domini.
Canticũ eſaie. lxiij. Cp.

Quis eſt iſte q̃ venit
de edõ: tinctis ve-
ſtibus de boſra?
Iſte formoſus in
ſtola ſuo gradiẽs i multitu
dine fortitudĩs ſue. Ego q̃
loquor iuſtitiam: et ꝓpugna
tor ſũ ad ſaluandũ. Quare
ergo rubrũ eſt idumẽtũ tuũ
et veſtimẽta tua ſicut calcã
tiũ in torculari? Torcular
calcaui ſol⁹: ⁊ de gentib⁹ nõ
eſt vir mecũ. Calcaui eos
in furore meo: ⁊ conculcaui
eos i ira mea. Et aſperſ⁹ eſt
ſanguis eorũ ſup veſtimẽta
mea: ⁊ om̃ia indumẽta mea
inq̃naui. Dies vltionis in
corde meo: ann⁹ retributio-
nis mee venit. Circũſpexi
⁊ nõ erat auxiliator: q̃ſiui et
nõ fuit q̃ adiuuaret. Et ſal
uauit mihi brachiũ meũ: et
indignatio mea ipſa auxilia
ta eſt mihi. Can oſee. vj. cp.

Venite et reuertamur
ad dñm: q: ipſe cepit
et ſanabit nos: percutiet et
curabit nos. Viuificabit
nos poſt duos dies: i die ter
tia ſuſcitabit nos: ⁊ viuem⁹
in conſpectu ei⁹. Sciemus
ſequemurq;: vt cognoſcam⁹
dñm. Quaſi diluculũ pre-
paratus eſt egreſſus ei⁹: et
veniet q̃ſi imber nobis tẽpo
raneus et ſerotinus terre.
Quid faciã tibi effraim qd
faciã tibi iuda: mia vr̃a qua
ſi nubes matutina: et quaſi
ros mane ꝑtranſiens. Pro
pt̃ hoc dolaui in ꝓphet̃: oc
cidi eos in v̾bis oris mei: et
iudicia tua q̃ſi lux egrediẽ-
tur. Quia miam volui ⁊ nõ
ſacrificium: et ſcientiam dei
plus q̃ olocauſta. Gloria.

¶ Cãticũ ſophonie .iii. c.

Expecta me dicit dñs
in die reſurrectionis
mee in futurũ: quia iudiciũ
meũ vt congregẽ gentes et
colligaz regna. Et effundã
ſuper eos indignationẽ me
am: ⁊ omnẽ irã furoris mei.
In igne eni zeli mei deuo-
rabitur oĩs terra: quia tunc
reddã populis labium ele-
ctũ: vt inuocent oẽs nomen
dñi et ſeruiant ei hũero vno
Vltra flumina ethiopie in-

de ſupplices mei: filij diſ-
perſorum meoꝝ defecerent
munus mihi. In die illa nõ
confunderis ſup cũctis ad-
inuentionibꝰ tuis: q̄bus pre
uaricata es in me. Q᷑ tũc
auferã de medio tui magni
loquos ſuperbie tue: et non
adijcies exaltari amplꝰ in
mõte ſancto meo. Et dere-
linquã in medio tui populũ
pauperẽ et egenũ: et ſpera-
bunt in noĩe dñi. Reliquie
iſrael non facient iniquitatẽ
nec loquent mendacium: et
non inuenietur in ore eorũ
lingua doloſa. Q̃m ipſi paſ-
centur ⁊ accubabunt: ⁊ non
erit qui exterreat. Gloria.

¶ De apoſtolis ⁊ martyri-
bus. Canticũ eſaie. lxi. Cap.

Vos ſancti dñi vo
cabimini: miniſtri
dei nr̄i dicetur vo
bis. Fortitudinẽ
gentiũ comedetis: ⁊ in gl'ia
eorũ ſuperbietis. Pro cõfu
ſione vr̄a duplici et rubore:
laudabũt partẽ eorũ. Pro-
pter hoc in terra ſua dupli-
cia poſſidebunt: letitia ſem
pit'na erit eis. Q᷑ ego dñs
diligens iudiciũ: ⁊ odio ha-
bens rapinã in olocauſtum.
Et dabo opus eorum in ve
ritate: et fedus perpetuum
feriam eis. Et ſcietur in gẽ
tibus ſemen eorum: et ger-
men eorum in medio popu-
lorum. Omnes enim qui vi-
derint eos cognoſcent illos
quia iſti ſunt ſemen cui be-
nedixit dominus. Gloria.

¶ Cãticũ libri ſapiẽ. iij. ca.

Fulgebũt iuſti: ⁊ tãq̃
ſcintille in arũdineto
diſcurrent. Iudicabũt na-
tiones et dñabuntur popu-
lis: ⁊ regnabit dñs illorum
imperpetuũ. Qui confidũt
in dño intelligent veritatẽ:
et fideles in dilectiõe acq̃e-
ſcent illi. Q̃m donũ ⁊ pax
eſt: electis dei. Gloria pr̄i.

¶ Cãticũ libri ſapiẽ. x. Cap.

Reddidit deus merce
dẽ laborũ ſctõrũ ſuo
rũ: ⁊ deduxit illos ĩ via mi
rabili. Et fuit illis in vela-
mẽto diei: ⁊ in luce ſtellarũ
nocte. Tranſtulit illos per
mare rubrum: ⁊ trãſuexit il
los p aquã nimiam. Inimi
cos aũt illoꝝ demerſit ĩ ma
re: ⁊ ab altitudine inferorũ
eduxit illos. Ideo iuſti tu-
lerũt ſpolia ĩpiorũ: ⁊ decan
tauerũt dñe nomẽ ſctm̃ tuũ
Et victricẽ manũ tuã lau-
dauerũt pariter dñe deꝰ nr̄.

¶ De marty. ⁊ confeſ. Cãti
cũ Eccleſiaſti. xiiij. ⁊ xv. ca.

Beat⁹ vir q̄ in ſapiētia
morabitur: ⁊ q̄ in iuſti
tia meditabitur ⁊ in ſenſu co
gitabit circūſpectionē dei.
Cibabit illū pane vite ⁊ in=
tellect⁹: ⁊ aq̄ ſapiētie ſaluta
ris potabit illū. Et firmabi
tur in illo ⁊ nō flectet: ⁊ cōti=
nebit illū ⁊ nō ꝯfundet: ⁊ ex=
altabit illū apud ꝓximos ſu
os. Et noīe et̄no heredita=
bit illū: dn̄s de⁹ nr̄. Gloria.

Cātic̄u hieremie. xvij. c.

Benedictus vir q̄ confi
dit in dn̄o: ⁊ erit dn̄s fi
ducia ei⁹. Et erit tāq̄ lignū
q̄d trāſplātatur ſup aquas:
q̄d ad humorem mittit radi
ces ſuas: ⁊ nō timebit cū ve
nerit eſtus. Et erit foliū ei⁹
viride: ⁊ in t̄pe ſiccitatis nō
erit ſollicitū: nec aliq̄n deſi
net facere fructum. Gl̄ia.

Cātic̄u eccl̄iaſtici. iij. ca.

Beat⁹ vir q̄ inuēt⁹ eſt ſi
ne macula: ⁊ q̄ poſt au
rū non abijt: nec ſperauit in
pecunie theſauris. Quis ē
hic ⁊ laudabim⁹ eū: fecit eni
mirabilia ī vita ſua. Qui ꝓ
batus eſt in illo ⁊ perfectus
inuentus eſt: ⁊ erit illi in glo
ria et̄na. Qui potuit tranſ=
gredi et non eſt tranſgreſſ⁹:
et facere mala et non fecit.
Ideo ſtabilita ſunt bona il
lius in domino: et elemoſy=
nas illius enarrabit omnis
eccleſia ſanctorum. Gloria.

De virginibus. Canticū Eccleſiaſtici. xxxix. Cp̄.

Audite me diuini fru
ctus: ⁊ quaſi roſa plā
tata ſuper riuos aquaꝝ fru
ctificate. Quaſi libanus
odorem ſuauitatis habete.
Florete flores quaſi liliū
et date odorem: et frondete
in gratiā et collaudate can
ticum: et benedicite dn̄m in
operib⁹ ſuis. Date noī eius
magnificētiā: ⁊ ꝯfitemini illi
in voce labioꝝ vr̄oꝝ. In cā
ticis labioꝝ ⁊ cytharꝫ: et ſic
dicetis in cōfeſſiōe opa dn̄i
vniuerſa bona valde. Gl̄ia.

Canticum eſaie. lxi. Cp̄.

Gaudēs gaudebo ī do
mino: et exultabit aīa
mea in deo meo. Q⁊ induit
me veſtimētis ſalutis: ⁊ īdu=
mēto iuſtitie circūdedit me
Quaſi ſponſū decoratū co
rona: ⁊ q̄ſi ſpōſaꝫ ornatā mo
nilib⁹ ſuis. Sicut eni t̄ra ꝓ=
fert germē ſuū ⁊ ſicut ort⁹ ſe
mē ſuū germīat: ſic dn̄s de⁹
germīabit iuſtitiā ⁊ laudē co
rā vniuerſis gētib⁹. Gloria.

Canticū eſaie. lxij. Cap̄.

Non vocaberis vltra de
relicta: ⁊ terra tua nō

vocabit amplius deſolata. Sed vocaberis volūtas mea in ea: et terra tua inhabitabitur. Q. et cōplacuit dn̄o in te et terra tua inhabitabitur. Habitabit enī iuuenis cum virgine: et habitabūt in te filij tui. Et gaudebit ſpōſus ſup ſpōſam: et gaudebit ſuper te deus tuus. O. li. apri. ¶ Septē pſalmi penitēciales. ps. vi. Dn̄e ne in furore. j. fol. j. ps. xxxi. Btī quorū. fo. x. ps. xxxvij. Dn̄e ne ī furore. ij. f. xiij. p. l. Miſerere mei deus: ſcd̄m magnā. fo. xvij. ps. cj. Dn̄e exaudi orōnem meā: et cla. fo. xxxv. p. cxxix. De profundis cla. fo. xlviij. p. cxlij. Dn̄e exaudi orōnē meā auribus. fo. lj. An. Ne reminiſcaris dn̄e delicta mea vel parentum meorum: neq̃ vindictam ſumas de pctīs meis.

Letania.

Kyri eleiſō Kyri eleiſō. Xpe eleiſō Xp̄e eleiſon. Chriſte audi nos. Xp̄e audi nos. Pat. de celis deus Miſere no. Fili redēptor mūdi deus. Miſe. Spūs ſctē deus. Miſerere nobis.
Sctā trinitas vnus deus. Mi.
Sctā maria Ora p nobis.
Sctā dī genitrix Ora p no.
Sctā vgo vginū or
Sctē michael or
Sctē gabriel or
Sctē raphael or
Oēs ſcti btōrum ſpirituum ordines. Orate pro nobis.
Sctē iohēs baptiſta or
Oēs ſcti patriarche et prophete Orate pro nobis.
Sctē petre or
Sctē paule or
Sctē andrea or
Sctē iacobe or
Sctē iohannes or
Sctē thoma or
Sctē iacobe or
Sctē philippe or
Sctē bartholomee or
Sctē mathee or
Sctē ſymon or
Sctē thadee or
Sctē mathia or
Sctē luca or
Sancte marce or
Oēs ſancti apoſtoli et euangeliſte. Orate pro nobis.
Omnes ſancti diſcipuli dn̄i Orate pro nobis.
Oēs ſctī innocētes Orate.
Sctē ſtephane or
Sctē clemēs or
Sancte ſixte or
Sancte corneli or
Sancte cypriane or
Sancte laurenti or
Sancte vincenti or
Sancte ignaci or

Sancte fabiane oꝛ
Sancte ſebaſtiane oꝛ
Scē dionyſi cū ſociſs tu. oꝛ
Sctē maurici cū ſoci. tu. oꝛ
Oēs ſcti mar. Oꝛate ꝓ no.
Sctē ſiluester oꝛ
Sctē martine oꝛ
Sancte nicolae oꝛ
Sancte gregoꝛi oꝛ
Sancte ambroſi oꝛ
Sancte auguſtine oꝛ
Sancte hieronyme oꝛ
Sancte benedicte oꝛ
Sancte bernarde oꝛ
Sancte paule oꝛ
Sancte anthoni oꝛ
Sancte hilarion oꝛ
Omnes ſancti confeſſoꝛes.
Oꝛate pro nobis.
Sancta felicitas oꝛ
Sancta perpetua oꝛ
Sancta agatha oꝛ
Sancta lucia oꝛ
Sancta agnes oꝛ
Sancta cecilia. ij. oꝛ
Sancta anaſtaſia oꝛ
Sancta ſcolaſtica oꝛ
Sancta katherina oꝛ
Sancta vrſula cum ſodali-
bus tuis oꝛ
Scā maria magdalena. oꝛ
Sctā elizabeth oꝛ
Oēs ſancte vgines et conti
nentes Oꝛate pro nobis.
Oēs ſancti Oꝛate ꝓ nobis.
Propitius eſto. Parce no-
bis domine.
Propiti⁹ eſto Libera nos
dñe. Ab inſidijs diaboli. l.
Ab oī immūdicia mentis ⁊
corporis Libera nos dñe.
A ventura ira Libera.
Ab omni malo Libera.
Per natiuitatē tuā Libe.
Per paſſionē et crucez tuā
Libera. Per glioſaz reſur-
rectionē tuā. Libera. Per
admirabilē aſcēſionē tuā. l.
Per aduētū ſpūs ſcti para
cliti. l. Per merita oīm ſctō
rū tuoꝝ. l. Peccatoꝛes. Te
rogam⁹ audi nos. Ut pacē
⁊ ↄcordiā nobis dones. Te
rogam⁹. Ut mīa et pietas
tua nos cuſtodiat. Te roga.
Ut ſpatiū penitētie ⁊ emē-
dationem vite nobis dones
Te roga. Ut gratiam ſpiri
tuſſcti cordibus noſtris cle
menter infundere digneris
Te rogam⁹. Ut eccleſiā tu
am regere et defenſare di-
gneris. Te roga. Ut dñm
apoſtolicum et omnem gra
dum eccleſiaſticū in ſctā re-
ligione conſeruare digneꝛ.
Te rogamus audi nos. Ut
antiſtitē ⁊ abbates noſtros
et cunctas congregationes
illis cōmiſſas in tuo ſctō ſer
uitio conſeruare digneris.
Te rogamus. Ut cunctum

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

populũ christianũ precioſo ſanguine tuo redemptũ conſeruare digneris. Te rogamus. Ut omnibus benefactoribus noſtris eterna bona retribuere digneris. Te rogamꝰ. Ut omnibus fidelibus defunctis requiē eternā donare digneris. Te rogamꝰ. Ut nos exaudire digneris. Te rogamꝰ audi nos. Filli dei. Te rogamus au. Agnus dei qui tollis peccata mundi. Parce nobis dñe. Agnus dei qui tollis peccata mũdi. Exaudi nos dñe. Agnus dei qui tollis peccata mũdi. Miſerere nobis. Kyrie eleiſõ. bis. Xpe eleiſon. bis. Kyrie eleiſon. bis. Pater nr̃. Et ne nos inducas in temptationē. Sed libera nos a malo. Ego dixi dñe miſerere mei. Sana animaz meam quia peccaui tibi. Confiteantur tibi dñe omnia opera tua. Et sancti tui benedicant tibi. Sacerdotes tui domīe induant iuſtitiam. Et ſcti tui exultent. Peccauimꝰ dñe cum pr̃ibꝰ nr̃is. Iniuſte egimus iniquitatem fecimus. Dñe non ſecundũ peccata noſtra facias nobis. Neqꝫ ſcđm iniquitates noſtras retribuas nobis. Dñe ne memineris iniquitatum noſtrarũ antiquarũ. Cito anticipent nos miſericordie tue quia paupes facti ſumꝰ nimis. Adiuua nos deꝰ ſalutaris noſter. Et propter gloriam nomīs tui dñe libera nos ⁊ ꝓpitiꝰ eſto peccatꝫ noſtris propter nomen tuũ. Eſto nobꝫ domīe turris fortitudinis. A facie inimici. Dñe deus virtutũ cõuerte nos. Et oſtende faciez tuā ⁊ ſalui erimꝰ. Dñe exaudi orõnem meā. Et clamor meꝰ ad te veniat. Dñs vobiſcũ. Et cũ ſpũ tuo. Or.

Omniũ ſctõꝝ tuoꝝ q̃s dñe ſupplicatiõe placatꝰ et veniā nobis tribue ⁊ remedia ſempiterna ꝯcede. Deus a quo ſctā deſideria recta ꝯſilia ⁊ iuſta ſunt opera da ſeruis tuis illam quā mundus dare nõ poteſt pacem vt et corda noſtra mandatis tuis dedita ⁊ hoſtiuz ſublata formidine: tempora ſint tua ꝓtectione tranq̃lla. Omnipotens ſempiterne deꝰ q̃ viuorũ dñaris ſimul ⁊ mortuorum oīmqꝫ miſereris quos tuos fide et opere futuros eſſe prenoſcis te ſuppliciter exoramus vt pro quibꝰ effundere p̄ces decreuimus quoſqꝫ vel

preſens ſcl'm adhuc in carne retinet vel futurũ iã exutos corpore ſuſcepit: pietatis tue clementia omniũ delictorum ſuorum veniam et gaudia cõſequi mereantur eterna. Per dñm nr'm. ꝛc. Dñs vobiſcum. ꝛc. Benedicamus dño. ꝛc. Fideliũ aie per miſericordiã dei requieſcant in pace. Amen.

¶ Bñdictiones. In .j. noct.

Deus miſereatur noſtri: et benedicat nobis.

Illuminet dñs vultũ ſuũ ſuper nos: ꝛ miſereat̃ noſtri.

Benedicat nos deꝰ deꝰ nr': benedicat nos deus.

Ille nos benedicat: q̇ ſine fine viuit et regnat.

¶ In ſcđo nocturno.

Benedictione ꝑpetua: benedicat nos pater eternus.

Unigenitus dei filius: nos bñdicere ꝛ adiuuare dignet̃.

Spũſſcti grã: illuminare dignet̃ corda noſtra.

In vnitate ſcti ſpũs: benedicat nos pater et filius.

¶ In tertio noct.

Euãgelica lectio: ſit nobis ſalus et protectio.

Doctrinas euãgelicas: doceat nos paterna charitas.

Sapiẽtia dei patris: euãgelicꝫ nos iſtruat diſciplinis.

Intellectum ſancti euangelii: aperiat nobis gratia ſpiritusſancti.

¶ Et nota ꝙ in officio regulari cũ vnica lectio ſeruatur ſemper prima benedictio dicitur. In tribus autẽ lectionibus due ſequentes ſuper adduntur. Cum vero die priuata homelia legitur tres vltime bñdictiones tertij nocturnus recitantur. ¶ Feriatis diebus extra aduentum dñi et ſeptuageſimam: et etiam extra tẽpꝰ paſchale. ¶ Ad noctur. de tempore. Hymnꝰ

Eterne rex conditor / noctẽ diẽqꝫ q̇ regis: et tẽporum das tpa: vt alleues faſtidium. Preco diei iã ſonat / noctis ꝓfunde peruigil: nocturna lux viãtibus / a nocte noctem ſegregãs. Hoc excitatus lucifer / ſoluit polum caligine: hoc omnis errorum chorus / viam nocendi deſerit. Hoc nauta vires colligit / põtiqꝫ miteſcũt freta: hoc ipſa petra eccl'e: canẽte culpã diluit. Surgamꝰ ğ ſtrẽnue / gallus iacẽtes excitat / ꝛ ſõnolẽtos ĩcrepat / gallus negantes arguit. Gallo canẽte ſpes redit / egrꝭ ſalus refũdit̃: mucro latrõis ꝯdit̃ /

lapſis fides revertitur. Ieſu
labentes reſpice/ ⁊ nos videndo corrige: ſi reſpicis lapſi
ſtabunt/ fletuqꝫ culpa ſoluitur
Tu lux refulge ſenſibꝰ/ mentiſqꝫ ſōnū diſcute: te nr̄a vox
primū ſonet/ ⁊ vota ſoluamꝰ
tibi. Deo prī. ⁊c. ¶ Ad lau. Hyꝰ.
Splēdor pater=
ne glorie/ de luce lucē
proferens: lux lucis et fons
luminis/ dies diē illuminās
Veruſqꝫ ſol illabere/ micās
nitore perpeti: iubarqꝫ ſcti
ſpiritus/ infunde nr̄is ſenſibus. Votis vocemꝰ te patrē/ patrē perēnis glorie: pater potentis gratie/ culpam
releget lubricā. Informet
actꝰ ſtrēnuos/ dētē retūdat
inuidi: caſus ſecūdet aſpos/
donet gerēdi gratiā. Mētē
gubernet ⁊ regat/ caſto fideli corpore: fides calore ferueat/ fraudis venena neſciat. Chriſtuſqꝫ nobꝫ ſit cibꝰ/
potuſqꝫ noſter ſit fides: leti
bibamus ſobriā/ ebrietatē
ſpiritus. Letꝰ dies hic trāſeat/ pudor ſit vt diluculum:
fides velut meridies: crepuſculū mens neſciat. Aurora curſus prouehat/ aurora
totus prodeat: in patre totus filius/ ⁊ totus in verbo
pater. Deo patri ſit gloria/
eiuſqꝫ ſoli filio: cū ſpiritu paraclito/ et nunc et in perpetuū Amē. ¶ Ad primā. hyꝰ
Iam lucꝫ orto ſidere/
deuꝫ p̄cemur ſupplices: vt ī diurnis actibꝰ/ nos
ſuet a nocētibus. Linguaꝫ
refrenās temperet/ ne litis
horror inſonet: viſū fouēdo
contegat/ ne vanitates hauriat. Sint pura cordis intima/ abſiſtat et vecordia: carnis terat ſupbiā/ potus cibiqꝫ parcitas. Vt cū dies abſ
ceſſerit/ noctēqꝫ ſors reduxerit: mūdi per abſtinentiā/
ipſi canamus gloriaꝫ. Deo
prī. vtš. ¶ Ad. iij. Hymnꝰ.
Nunc ſancte nobꝫ ſpiritus/ vnū patri cū filio: dignare promptꝰ ingeri/
noſtro refuſus pectori. Os
ligua mens ſenſus vigor/ cōfeſſionē perſonet: flāmeſcat
igne charitas/ accendat ardor p̄ximos. Preſta pr̄ piiſſime/ patriqꝫ cōpar vnice:
cū ſpiritu paraclito/ regnās
per oē ſeculū Amē. ¶ Ad. vj. Hyꝰ.
Rector potēs
verax deꝰ/ q̄ tēperas
rerū vices: ſplendore mane
inſtruis/ et ignibus meridiē
Extingue flāmas litiū/ aufer calorē noxiū: cōfer ſalutē corporū/ veraqꝫ pacē cor

diū. Preſta pater pijſſime.
¶ Ad nonam. Hymnus.
Rerū deꝰ tenax vigor/
īmotꝰ ī te pmanēs: lu=
cis diurne tpa ſucceſſibꝰ de
terminās. Largire clarū ve=
ſpere/ q̊ vita nuſq̄ decidat:
ſz p̄miū mortꝫ ſacre/ perēnis
inſtet gl'ia. Preſta pater pi
iſſime. ¶ Ad vſ. Hymnus.
Deus creator oīm/ po
liq̄ȝ rector veſtiēs: diē
decoro lumine/ noctē ſopo=
ris gr̄a. Artꝰ ſolutos vt q̇=
es/ reddat laborꝫ vſui: mētes
q̄ȝ feſſas alleuet/ luctuſq̄ȝ ſol
uat anxios. Grates pacto
tā die/ ⁊ noctis exortu p̄ces:
voti reos vt adiuues/ hym=
nū canētes ſoluimꝰ. Te cor
dis yma ꝯcināt/ te vox cano
ra cōcrepet: te diligat caſtꝰ
amor/ te mens adoret ſobria
Ut cū pfunda clauſerit/ diē
caligo noctium: fides tene=
bras neſciat/ ⁊ nox fide relu
ceat. Dormire mentē ne ſi=
nas/ dormire culpa nouerit:
caſtos fides refrigeret/ ſom
ni vaporē temperet. Exuta
ſenſu lubrico te cordis/ alta
ſōnient ne hoſtis inuidi dolo
pauor q̇etos ſuſcitet. Chri
ſtū rogemus ⁊ patrē/ chriſti
patriſq̄ȝ ſpiritū: vnū potēs
per oīa foue precantes tri=
nitas. Am̄. ¶ Ad ꝯple. hyꝰ.
Te lucis an̄ t'minū/ re=
rū creator poſcimꝰ:
vt ſolita clementia/ ſis pſul
ad cuſtodiam. Procul rece
dāt ſōnia/ et noctiū fātaſma
ta: hoſtēq̄ȝ nr̄ꝫ comprime/ ne
polluant corpa. Pr̄a pater
op̄s/ per ieſuȝ xp̄m dn̄m: q̇ te
cū imppetuū/ regnat cū ſan
cto ſpū. Amē. ¶ In paſche
ad veſperas. Hymnus.
Ad cenā agni pui=
di/ ⁊ ſtolis albis cā
didi: poſt trāſitum
marꝫ rubri/ xp̄o ca=
namꝰ pricipi. Cuiꝰ corpus
ſctiſſimū/ ī ara crucꝫ torridū:
cruore eiꝰ roſeo/ guſtādo vi=
uimꝰ deo. Protecti paſche
veſpe/ a deuaſtāte angelo/
erepti de duriſſimo/ pharao
nis impio. Iā paſcha nr̄m
xp̄s ē/ q̇ imolatꝰ agnꝰ eſt/ ſin=
ceritatꝫ azima/ caro eiꝰ obla
ta eſt. O vere digna hoſtia/
p quā fracta ſūt tartara: re
dēpta plebs captiuata/ red
dita vite p̄mia. Conſurgit
xp̄us tumulo/ victor redit
de baratro: tirānū trudēs vi
culo/ ⁊ reſerās paradiſum.
Queſumꝰ auctor oīm/ ī hoc
paſchali gaudio: ab oī mortꝫ
impetu tuū defende ppl'm.
Gl'ia tibi dn̄e/ q̇ ſurrexiſti a

moꝛtuis: cū patre et ſctō ſpiritu / in ſempiterna ſecula. Amen. ¶ Ad noc. Hymn⁹.

TE lucis auctoꝛ pſonēt / hui⁹ caterue carmina: quā tu repleſti gratia / anaſtaſis potentia. Nobis dies hec innuit / diē ſupmū ſiſtere: quo moꝛtuos reſurgere / viteq; fas ſit reddere. Octaua pꝛima reddit / dum moꝛs abūda tollit: dū mēte circūcidimur / nouiq; demū naſcimur. Dū mane noſtrū cernimus / rediſſe victis hoſtibus: mūdiq; luxū tenim⁹ / panē ſalutis ſumim⁹. Hec alma ſit ſolēnitas / ſit clara hec feſtiuitas: ſit feriata gaudijs / dies reducta ab iferis. Gloꝛia tibi dn̄e. vtſ. ¶ Ad lau. hy⁹.

AUroꝛa lucis rutilat / celū laudib⁹ intonat: mūdus exultās iubilat / gemēs infern⁹ vlulat. Cū rex ille foꝛtiſſim⁹ / moꝛtis ꝯfract; virib⁹: pede ꝯculcans tartara / ſoluit a pena miſeros. Ille q̄ clauſus lapide / cuſtodit ſub milite: triumphās pōpa nobili / victoꝛ ſurgit de funere. Solut; iā; gemitib⁹ ⁊ inferni doloꝛib⁹: q2 ſurrexit dn̄s / ſplēdēs clamabat angel⁹. Triſtes erāt apl'i / de nece ſui dn̄i: quē pena moꝛtis crudeli / ſerui dānarūt ipij. Gloꝛia tibi do. ꝛc. ¶ A do. Jubilate vſq; ad aſcenſione. Ad veſpe. Hy⁹.

UIta ſctoꝝ dec⁹ angeloꝝ / vita cūctoꝝ pariter pioꝝū: xp̄e q̄ moꝛtis moꝛiens miniſtrum / exſuperaſti. Tu tuo letos famulos tropheo / nūc in his ſerua placidis dieb⁹: in q̄bus ſanctū celebrat oēȝ / paſcha per oꝛbē. Paſcha quo victoꝛ rediens ab ymo / atq; cū multis alijs reſurgēs: ipe ſuſceptam ſup alta carnē / aſtra leuaſti. Nūc in excelſis dn̄s refulgēs / ⁊ ſupꝛa celos de⁹ eleuatus: inde vētur⁹ hō iudicat⁹ / denuo iudex. Coꝛda tu ſurſū modo nr̄a tolle / quo patri dexter reſides in alto: ne reſurgētes facias in yma / p̄cipitari. Hoc pr̄ tecū hoc idē ſacrat⁹ / p̄ſtet āboꝝū pie xp̄e flat⁹: cū quib⁹ regnas deus vn⁹ oī / iugit euo. Am̄. ¶ Ad noc. et lau. vtſ. ¶ In aſcēſione dn̄i ad veſpas. Hymn⁹.

HEſtū nūc celebꝛe magnaq; gaudia / ꝯpellūt aīos carmīa pmere: cū xp̄s ſoliū ſcādit ad arduū celoꝝ pi⁹ arbit. Cōſcēdit iubilās let⁹ ad ethera / ſanctoꝝū ppl's p̄dicat inclytū: cōcinit

parit ãgelicꝰ chorꝰ victoris
boni gloriã. Qui ſcãdẽs ſu=
peros viculavixerat/ donãs
krigenis munera plurima:
diſtrictꝰ rediet arbit oim/ q̇
mitis modo trãſijt. Oramꝰ
dñe ꝯditor iclyte/ deuotos
famulos reſpice ꝑtegẽs: ne
nos liuor edax dmonis ob=
ruat/ demergat vel in iferos
Ut cũ flãmiuoma nube re=
uerteris/ occulta hoiz pãde
re iudicãs: ne des ſupplicia
horrida noxijs/ ſed iuſtis bo
na ꝓmia. Preſta hoc geni=
tor optie maxime/ o tu nate
dei et bone ſpũs: regnãs ꝑ=
petuo fulgida trinitas/ ꝑ cũ
cta pie ſcl'a. Am̃. ¶ Ad noc. hyꝰ.

IEſu nr̃a redem=
ptio / amor et deſide=
riũ: deꝰ creator oiz/ hõ in fine
tẽpoꝝ. Que te vicit clemẽ=
tia/ vt ferres nr̃a crimia: cru
delẽ mortẽ patiẽs/ vt nos a
morte tolleres. Inferni clau
ſtra penetrans/ tuos capti=
uos redimẽs: victor trium=
pho nobili/ ad dextram pa=
tris reſidẽs. Ipſa te cogat
pietas / vt mala nr̃a ſupes:
ꝑcendo ⁊ voti cõpotes/ nos
tuo vultu ſaties. Gl'ia ti. vt
infra. ¶ Ad laudes. Hyꝰ.

DA nobis illuc ſedula/
deuotiõe tẽdere: quo
te ſedere cum pr̃e/ in arce re
gni credimꝰ. Gl'ia tibi dñe/
q̇ ſcãdis ſuꝑ ſidera: cũ pr̃e ⁊
ſctõ ſpũ/ in ſẽpit'na ſcl'a. am̃.
¶ In pẽthecoſte ad vſ̃ hyꝰ.

VEni creator ſpũs/ mẽ
tes tuoꝝ viſita: imple
ſuperna gratia/ q̃ tu creaſti
pectora. Qui paclitus di=
ceris/ donũ dei altiſſimi: fõs
viuꝰ ignis charitas/ ⁊ ſpiri=
talis vnctio. Tu ſeptifor=
mis munere / dextre dei tu
digitus: tu rite ꝓmiſſo pr̃is/
ſmone ditãs guttura. Ac=
cẽde lumẽ ſenſibus / ifunde
amorẽ cordibꝰ: ifirma noſtri
corꝑis/ v̾tute firmãs ꝑpeti.
Hoſtẽ repellas lõgius/ pa=
cẽqꝫ dones protinus: ducto
re ſic te preuio/ vitemꝰ omne
noxiũ. Per te ſciamꝰ da pa
trẽ/ noſcamꝰ atqꝫ filiũ: te vtri=
uſqꝫ ſpiritũ/ credamꝰ oi tem
pore. Am̃. ¶ Ad noct. hyꝰ.

BEata nobis gaudia/
ãni reduxit orbita: cuz
ſpũs paclitꝰ/ effulſit i diſci=
pulos. Ignis vibrãte lumi=
ne/ lingue figurã detulit: ver
bis vt eſſẽt ꝓflui/ ⁊ charitate
feruidi. Linguis loquũtur
oiz/ turbe pauẽt gentilium:
muſto madẽ deputãt / quos
ſpiritus repleuerat. Patra
ta ſunt hec myſtice paſche

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

peracto tpe:ſacro dierū nu=
mero q̊ lege fit remiſſio Sit
laus. vt ſupra. ¶ Ad lau. hyꝰ
IAm nūc deus piiſſime/
vultu precamur cer=
nuo:illapſa nobis celitꝰ/lar
gire dona ſpūs. Dudū ſa=
crata pectora/ tua repleſti
gratia:dimitte nūc peccami
na ⁊ da quieta tēpora. Hic
xp̄e nūc paclitꝰ/p̱ te piꝰ nos
viſitet:nouāſqꝫ terre faciem
culpis ſolutos recret. Sit
laus pr̄i cū filio ſctō ſit pa=
clito:nobiſqꝫ mittat filiꝰ cariſ
ma ſcti ſpūs. Amen. ¶ De
ſctā trinitate. Ad vſ. Hyꝰ.
O Lux btā trinitas/ et
pricipalis vnitas iam
ſol recedit igneꝰ īfūde lumē
cordibꝰ. Te mane laudum
carmine te dep̄cemur veſpe
re te nr̄a ſupplex glīa p̱ cū=
cta laudet ſecula. Deo pa
¶ Ad nocturnū. Hymnus.
Adeſto ſacta trinitas
par ſplendor vna dei
tas: que extas rerū oiꝫ ſine
fine principiū. Te celorum
militia/laudat adorat predi
cat: triplexqꝫ mūdi machia
bn̄dicit p̱ ſecula. Aſſumus
et nos cernui/ te adorantes
famuli:vota preceſqꝫ ſuppli
cū/hymnis iunge celeſtiuꝫ.
Vnū te lumē credimꝰ/ qđ ⁊
ter idē colimꝰ:alpha ⁊ o quē
dicimꝰ/te laudat oīs ſpiritꝰ
Laus. vt ſupra. Ad lau. ⁊ ij.
O Trinitas lau (vſ hyꝰ
dabilis/⁊ vnitas mira
bilis:ī ſimplici ſubſtātia/v̄tꝰ
manēs in termina. Tu chari=
tas tu puritas/tu pax ⁊ im=
mortalitas:pr̄is nati paclitī
decore pollēs p̱peti. Fides
corona ſupplicū/in te pie fi=
dētiū:extīge ſordes mētium
fortī ſuccurrēs pauperum.
Laus pr̄i ſit ingenito/laus
eiꝰ vnigenito:laus ſit ſācto
ſpūi/trino deoꝝ ſimplici. am̄
¶ De corpe xp̄i. ad vſ. hyꝰ.
PAnge lingua glorioſi
corpis myſteriū:ſāgui
niſqꝫ p̄cioſi quē ī mūdi pre=
ciū:fructus vētris generoſi
rex effudit gentiū. Nobis
natus nobis datꝰ ex ītacta
virgine:⁊ in mūdo cōuerſa=
tus ſparſo verbi ſemine:ſui
moras īcolatꝰ miro clauſit
ordine. In ſupreme nocte
cene recūbens cū fr̄ibꝰ:ob=
ſeruata lege plene cibis in
legalibꝰ: cibū turbe duode=
ne ſe dat ſuis manibꝰ. Ver
bū caro panē verū v̄bo car
nē efficit: fitqꝫ ſāguis chriſti
merū et ſi ſenſus deficit: ad
firmandū cor ſincerū ſola fi=
des ſufficit. Tantū ergo ſa

cramētū veneremur cernui
et antiquū documētū nouo
cedat ritui: p̄ſtet fides ſup
plementū ſenſuū defectui.
Genitori genitoq; laus ⁊ iu
bilatio: ſalꝰ honor virtꝰ quoq;
ſit et benedictio: ꝓcedēti ab
vtroq; compar ſit laudatio
Amen. ¶ Ad noc. Hymnꝰ
Sacris ſolēnijs iuncta
ſint gaudia: ⁊ ex p̄cor
dijs ſonēt p̄conia: recedant
vetera noua ſint oīa/corda
voces et opera. Noctis re
colitur cena nouiſſima/qua
chriſtus credit agnū et azi
ma: dediſſe fratribꝰ iuxta le
gittima/priſcis indulta pa
tribꝰ. Poſt agnū tipicū ex
pletis epulis / corpꝰ dñicū
datū diſcipulis: ſic totū oī
bus ꝙ totū ſingulis eiꝰ fate
mur manibꝰ. Dedit fragili
bꝰ corpis ferculū/dedit ⁊ tri
ſtibꝰ ſanguis poculū: dicēs
accipite qđ trado vaſculū
oēs ex eo bibite. Sic ſacri
ficiū iſtđ īſtituit cuiꝰ officiū
ↄmitti voluit: ſolis p̄ſbyteꝝ
q̄bus ſic ↄgruit/vt ſumant ⁊
dent ceteris. Panis angeli
cus fit panis hoīm/dat pa
nis celicꝰ figuris terminū: o
res mirabilis māducat dñz
paup ſeruꝰ ⁊ hūilis. Te tri
na deitas vnaq; poſcimꝰ/ſic
⁊ nos viſites ſicut te colimꝰ
per tuas ſemitas duc nos q̄
tendimꝰ / ad lucē quā ihabi
tas. Amē. ¶ Ad laud. Hyꝰ.
Verbū ſupernū p̄diēs
nec p̄ris linq̄ns dex
terā: ad opꝰ ſuū exiēs/venit
ad vite veſperā. In mortē
a diſcipulo/ſuis tradendus
emulis: priꝰ i vite ferculo/ſe
tradidit diſcipulis. Quibꝰ
ſub bina ſp̄e / carnē dedit et
ſāguinē: vt duplicis ſubſtā
tie/totū cibaret hoiem. Se
naſcēs dedit ſociū/ↄueſcēs
in edulīū: ſe moriēs in p̄ciū/
ſe regnās dat i p̄miū. O ſa
lutaris hoſtia / q̄ celi pandis
oſtiū: bella p̄mūt hoſtilia/
da robur fer auxiliū. Vni
trinoq; dño/ſit ſēpiterna glo
ria: q̄ vitā ſine termino/nobis
donet in p̄ria Amen. ¶ De
apoſtolis ⁊ euāg. ad vtraſq;
veſperas ⁊ laudes. Hymnꝰ
Exultet celū laudi
bus/reſultet terra
gaudijs: apl'orum
glia/ſacra canunt
ſolēnia. Vos ſecli iuſti iudi
ces/⁊ vera mūdi lūina: votis
p̄camur cordiū/audite p̄ces
ſupplicū. Qui celum verbo
clauditis/ſeraſq; eiꝰ ſoluitis/
nos a pctis oībꝰ/ſoluite iuſ
ſu q̄s. Quoꝝ p̄cepto ſubdi

tur/ſalus ⁊ lāguor omniuꝫ:
ſanate egros morbus/nos
reddentes virtutibus. Ut
cum iudex aduenerit/ chri-
ſtus in fine ſeculi/nos ſem-
piterni gaudij/ faciat eſſe cō-
potes. Deo patri ſit gloria
eiuſqꝫ ſoli filio: cum ſpiritu
paraclito/et nunc et imper-
petuum. Amen.

¶ Ad nocturnū. Hymnus.

EEterna chriſti mune-
ra/apoſtolorum glo-
riam/laudes ferentes debi
tas/letis canamus mentibꝰ
Eccleſiaruꝫ principes/bel
li triumphales duces:cele-
ſtis aule milites/⁊vera mū
di lumina. Terrore victo
ſeculi/ peniſqꝫ ſpretis cor-
poris:mortis ſacre compē-
dio/vitam beatam poſſidēt
Deuota ſanctorum fides/
inuicta ſpes credentiū: per
fecta chriſti charitas/mun-
di triumphat principem.
In his paterna gloria/ in
his voluntas ſpiritus: exul
ultat in his filius/ celum re
pletur gaudio. Te nunc re
dēptor q̄s/ vt ipſoꝝ ꝯſortio:
iungas precātes ſeruulos/
in ſempiterna ſecula. Amē.

¶ De marty. ad. ſ. vē. Hyꝰ.

SAnctorū meritis in-
clyta gaudia/panga
mus ſocij geſtaqꝫ fortia:naꝫ
gliſcit animus ꝓmere canti
bus/ victoꝝ genꝰ optimum.
Hi ſunt q̊s retinēs/ mundꝰ
inhorruit ipm nā ſterili flore
per ariduꝫ:ſpreuere penitꝰ
teqꝫ ſecuti ſūt rex chriſte bo
ne celitus. Hi pro te furias
atqꝫ ferocia/calcarunt hoīꝫ
ſeuaqꝫ verbera: ceſſit his la
cerans fortiter vngula/nec
carpſit penetralia. Ceduu
tur gladijs more bidenti-
um/nō murmur reſonat nō
querimonia:ſed corde taci
to mens bene cōſcia/conſer
uat patientiaꝫ. Que vox q̄
poterit lingua retexere/que
tu martyribus munera pre
paras:rubri nā fluido ſāgui
ne laureis/ditant bene ful-
gidis. Te ſūma deitas vna
qꝫ poſcimꝰ/vt culpas ablu-
as noxia ſubtrahas/des pa
cem famulis nos quoqꝫ glo
riam/per cuncta tibi ſecula
Amen. ¶ Ad noc. Hymnꝰ

EEterna chriſti mune-
ra/et martyrum victo
rias: laudes ferentes debi
tas/ letis canamus menti-
bus. Terrore victo ſeculi/
peniſqꝫ ſpretis corpis:mor
tis ſacre cōpendio/vitā bea
tam poſſidēt. Tradunt igni
martyres/⁊ beſtiarum denti

bus: armata ſeuit vngulis/
tortorꝫ iſani manꝰ. Nudata
pendent viſcera/ ſanguis ſa
cratꝰ fūdit: ſed pmanēt imo
biles/ vite pennis gr̄a. In
his pr̄na glīa/ i his volūtas
ſpūs/ exultat in his filiꝰ/ ce-
lū replet gaudio. Te nunc
redēptor q̄s/ vt martyr̄ con
ſortio: iūgas precātes ſuu-
los/ in ſempit̄na ſcl̄a. Amē.
¶ Ad lau. ⁊ ſcdas veſ. hyꝰ
Rex glīoſe martyr̄ co
rōa ꝯfitētiū: q̄ reſpuē
tes trena/ pducꝫ ad celeſtia.
Aurē bēignā ptinꝰ/ appone
nr̄is vocibus: trophea ſacra
pāgimꝰ/ ignoſce q̄d d̄liq̄mꝰ
Tu vicꝫ i martyribꝰ/ pcēdo
ꝯfeſſoribꝰ: tu vice nr̄a crimi
na/ donādo idulgētiā. Pr̄a
pr̄ pi. ⁊c. ¶ De vno mar. ad
vtraſqꝫ veſ. ⁊ lau. hyꝰ
Deꝰ tuor̄ militū/ ſors
⁊ corōa p̄miū: laudes canē-
tes martyrꝫ/ abſolue nexu
cris. Hic nēpe mūdi gaudia
⁊ bladimēta noxia/ caduca ri
te deputāſ/ puēit ad celeſtia
Penas cucurrit fortit/ ⁊ ſuſ
tulit viriliꝫ: p te effūdēs ſan
guinē/ et̄na dōa poſſidꝫ. Ob
hoc p̄catu ſupplicite poſci-
mꝰ piſſime: in hoc triūpho
martyrꝫ/ dimitte noxā ſeruu
lis. Laus ⁊ p̄ēnis glīa/ deo

pr̄i ⁊ filio: ſctō ſil' pacltto i ſē
pit̄na ſcl̄a. Am̄. Ad noc. hyꝰ
Martyr dei q̄ vnicū/ pa
tris ſeq̄ndo filiū: vicꝫ
triūphas hoſtibꝰ/ victor fru
ens celeſtibꝰ. Tui p̄catꝰ mu
nere/ nr̄ꝫ reatū dilue: arcēs
mali ꝯtagiū/ vite r̄mouēs te
diū. Soluta ſūt iā vīcl̄a tui
ſacrati corpis: nos ſolue vi
clis ſcl̄i amore filij dei. Deo
pr̄i. ¶ De ꝯfeſ. ad .j. veſ. hyꝰ
Iſte ꝯfeſſor dn̄i ſacra
tꝰ/ feſta plebs cuiꝰ ce
lebrat p orbē: hodie letꝰ me
ruit ſecreta/ ſcādē celi. Qui
piꝰ prudēs hūil' pudicꝰ/ ſobri
us caſtꝰ fuit ⁊ q̄etꝰ: vita dum
p̄ns vegetauit eiꝰ/ corpis ar
tꝰ. Ad ſacr̄ cuiꝰ tumulū fre
q̄nt/ mēbra lāguētū mō ſa-
nitati: q̄libet morbo fuerint
grauata/ reſtituūt. Vn̄ nūc
nr̄ chorꝰ in honore/ ipiꝰ hym
nū canit hunc libent: vt piis
eiꝰ meritꝫ iuuemur/ oē p euū
Sit salꝰ illi decꝰ atqꝫ ꝟtꝰ/ q̄
ſupra celi reſidēs cacumē:
totiꝰ mundi machinā guber
nat/ trinꝰ ⁊ vnꝰ. Am̄. Ad no.
Cōfeſſor dei. ⁊c. vt ſ̄ de vno
mar. ¶ Ad lau. ⁊ ij. veſ. hyꝰ
Hic ēverꝰ xp̄icola apl'o
rū aſſecla: cuius mr̄
eccleſia/ ſacra promit ſolē-
nia. Quis ille felix gaudia/

ouās cōſcēdit ardua:celige
nax epulis/fruitur⁹ pennib⁹
Hui⁹ o xp̄e meritꝫ nr̄is ade
ſto p̄cib⁹:q̄ tibi laudū debi=
ta/deferamus obſeq̄a. Tibi
pr̄iqꝫ gl'ia/cū ſcō ſit ſpirami
ne:i ſūma celi curia/nūc ꝛ p
cūcta ſcl'a. Am̄. ¶ De vgi.
ad vtraſqꝫ veſ. ꝛ laud. Hy⁹.

IEſu corona vginum/
quē mat illa ꝯcepit:q̄
ſola vgo pturit/hec vota cle
mēs accipe. Qui paſcis int
lilia/ſept⁹ choreis vginum:
ſpōſas decorās gl'ia/ſpōſiſ=
qꝫ reddēs p̄mia. Quocūqꝫ
pgis vgines/ſequunt atqꝫ
laudib⁹:poſt te canētes cur
ſitāt/hymnoſqꝫ dulces pſo=
nant. Te dep̄camur largi⁹/
nr̄is adauge mētib⁹/neſcire
p̄rſ⁹ oia/corruptiōis vulne
ra. Pr̄a pr̄ pi. ꝛc. ¶ Ad no.
De vgie mar. ex itegro. hy⁹

VIrgis ples opifexqꝫ
mr̄is/vgo quē geſſit
pepitqꝫ vgo:vginis feſtum
canim⁹ tropheū/accipe vo=
tū. Hec tua virgo duplici
btā/ſorte dū geſtit fragilem
domare:corpis ſexū domu=
it cruētū/corpe ſeclū. Unde
nec mortē nec amica mortꝫ/
ſeua penarū gn̄a paueſcēs:
ſanguine fuſo meruit ſecre=
ta/ſcādere celi. Hui⁹ obten
tu de⁹ alme nr̄is/parce iā
culpis vitia remittēs:q̄ tibi
puri reſonem⁹ aluū/pectorꝫ
hymnuz. Gl'ia pr̄i genitoqꝫ
pli/ꝛ tibi ꝯpar vtriuſqꝫ ſep
ſpūs alme deus vn⁹/oi tpe
ſecli. Am̄. Ad noc. de vgie
non mart. hy⁹. Hui⁹ obten.
Gl'ia pr̄i geni. ꝛc. ¶ De ſan
cta nō vgine ad vtraſqꝫ veſ.
ꝛ lau. Hui⁹ o xp̄e meri. Tibi
pr̄iqꝫ gloria. Ad noc. Hui⁹
obten. Gloria patri genite.
¶ In dedicatiōe eccl'ie ad
p̄mas veſ. ex itegro. Hy⁹.

VRbs btā hierl'm di=
cta pacis viſio/q̄ con
ſtruitur in celis viuis ex la=
pidib⁹: ꝛ angelis coornata/
vt ſpōſata comite. Noua ve
niens e celo nuptiali thala
mo:p̄parata vt ſponſata co=
pulata dn̄o/platee et muri
ei⁹ ex auro puriſſimo. Por=
te nitēt margaritis/aditis
patētib⁹/ꝛ virtute meritorū
illuc introducit: om̄is q̄ ob
xp̄i nomē/hic in mūdo p̄mit
Tonſionib⁹ p̄ſſuris expoli=
ti lapides: ſuis coaptantur
locis p manū artificꝫ:diſpo
nunt pmanſuri/ſacris edifi=
cijs. ¶ Ad noct. Hymnus

ANgulare fūdamētū
lapis xp̄s miſſus eſt:
qui cōpage parietū i vtroqꝫ

rectis: quē ſion ſctā ſuſcepit
in q̊ credēs ꝑmanet. Oīs il
la deo ſacra/ et dilecta ciui=
tas: plena modulis ī laude/
⁊ canore iubilo: trinū deum
vnicumqꝫ/ cū fauore ꝓdicat
Glia ⁊ honor deo. vt infra.
¶ Ad laud. et .ii. veſ. Hyꝰ.
Hoc ī tēplo ſūme deꝰ/
exoratꝰ adueni/ ⁊ cle=
mēti bonitate ꝓcū vota ſuſ=
cipe: largā bn̄dictionē/ hic ī
funde iugit. Hic ꝓmereant
oēs petita accipe: ⁊ adepta
poſſidere cū ſctis ꝑenit: pa=
diſū ītroire trāſlati ī requiē
Glia ⁊ honor deo/ vſqꝫ q̊ al
tiſſīo vna prī filioqꝫ inclyto
ꝑaclito: cui laus eſt ⁊ ptās/ ꝑ
eterna ſcl'a Am̄. ¶ In inuē
tiōe ⁊ exaltatiōe ſcte crucis
ad vtraſqꝫ veſ. ⁊ laud. Hyꝰ.
Salue crux ſctā ſal
ue mundi gl'ia/ vera
ſpes nr̄a vera fe=
rēs gaudia: ſignū
ſalutis ſalꝰ in ꝑiculis vitale
lignū vitā portās oīm. Te
adorandā te crucē viuificā/
in te redēpti dulce decus ſe
culi: ſemp laudamꝰ ſemp ti=
bi canimꝰ/ ꝑ lignū ſerui ꝑ te
ſumus liberi. Originale cri
men necans in cruce nos a
priuatis xp̄e munda macu=
lis: humanitatē miſeratus
fragilē per crucē ſctām/ la=
pſis dona veniam. Protege
ſalua bn̄dic ſanctifica/ pplꝫ
cunctū crucis per ſignacu=
lum: morbos auerte corpis
⁊ aīe: hoc ꝯtra ſignū/ nullū
ſtet ꝑiculum. Sit deo patri
laus ī cruce filij/ ſit coeq̄lis
laus ſctō ſpūi: ciuibꝰ ſūmis
gaudiū ſit angelis: honor in
mūdo/ ſit crucis īuētio. vel
ſit crucis exaltatio. Amen.
Ad no. hyꝰ. Eterna xp̄i. ⁊c.
¶ De ſctō iohāne baptiſta
ad .i. veſ. ex integro. Hymnꝰ
Ut q̄ant laxis reſona
re fibris/ mira geſto=
rum famuli tuoꝝ: ſolue pol
luti labij reatū/ ſācte iohēs
Nunciꝰ celſo veniēs olipo/
te prī magnū fore naſcitu=
rū: nomē ⁊ vite ſeriē gerēde/
ordine ꝑmit. Ille ꝓmiſſi du
biꝰ ſupni/ ꝑdidit ꝓmpte mo=
dulos loq̄le: ſꝫ reformaſti ge
nitꝰ perēpte/ organa vocis.
Uētris obſtruſo poſitꝰ cubi
li/ ſēſeras regē thalamo ma
nētē: hic parēs nati meritis
vterqꝫ/ abdita pādit. ¶ Ad
Antra deſerti (noc. hyꝰ
teneris ſub ānis/ ciuiū
turmas fugiēs petiſti: ne le=
ui ſaltē maculare vitā/ famie
poſſes. Prebuit hirtū tegi=
men camelꝰ/ artubus ſacris

ſtrophiū bidentes:cui latex
hauſtū ſociata paſtū/ mella
locuſtis. Ceteri tm̄ cecine=
revatuꝫ/ corde ꝑſago iubar
affuturꝫ:tu q̇dē mūdi ſcelus
auferētē/indice ꝓdis. Gl'ia
pr̄i. ¶ Ad l.et.ij.veſ. Hy⁹.
Non fuit vaſti ſpatiū
ꝑ orbis / ſāctior q̇ſq̄
gēit⁹ iohē:q̇ nephas ſecli me
ruit lauātē/tigē liphis. Oni
mis felix mēitiq; celſi/neſci
ēs labē niuei pudorꝫ ꝑpotēs
martyr eremiq;/ cultor ma=
xime vatū. Serta terdenis
alios coronāt/ aucta cremē
tis duplicata q̇ſdā:trina cē=
teno cumulata fructu/ te ſa
cer ornāt. Nūc potens nr̄i
meritꝫ opimis/pectoris du=
ros lapides repelle:aſperū
planans iter ꝛ reflexos/ diri
ge calles. Ut pi⁹ mūdi ſator
ꝛ redēptor/mentib⁹ pulſa lu
uiōe purꝫ:rite dignet veniēs
ſacratos / ponere greſſus.
Gl'iam pr̄i reſonem⁹ oēs/et
tibi xp̄e genite ſuꝑne/cum q̇
b⁹ ſctūs ſimi'ꝛ creator/ſpūs
regnat Am̄. ¶ Petri ꝛ pau
li ad vtraſq; veſ.ex ſte. Hy⁹.
Aurea luce et decore
roſeo / lux lucis om̄e
perfudiſti ſcl'm: decorās ce=
los inclyto martyrio hac ſa
cra die que dat reis veniaꝫ.

Ianitor celi doctor orbꝫ pa
riter/iudices ſecli v̄a mūdi
lumina:ꝑ cruceꝫ alter alter
enſe triūphās/vite ſenatum
laureati poſſidēt. Diuiſio.
Iam bone paſtor petre cle
mēs accipe vota precātū et
pcti vincula:reſolue tibi po
teſtate tradita:q̄ cūctꝫ celū
v̄bo claudis apis. Diuiſio.
Doctor egregie paule mo
res īſtrue / ꝛ mēte polū nos
trāſferre ſatage:donec ꝑfe=
ctū largiaꝫ pleni⁹ euacuato/
qd̄ ex ꝑte gemim⁹. Oliue bi
ne pietatꝫ vnice/fide duotos
ſpe robuſtos maxime:fonte
repletos charitatis gemie/
poſt mortē carnis īpetrate
viuere. Sit trinitati ſēpiter
na gl'ia/ honor ptās atq; iu=
bilatio:in vnitate cui manet
īperiū extūc ꝛ modo/ꝑ eter
na ſcl'a Amē. Ad noc. Hy⁹.
Exultet celū ꝛc̄. Ad l'. hy⁹.
Oliue bine. Sit trini. ¶ In
cōmēoratione ſcti pauli ad
vtraſq; vſ̄ ꝛ lau. hy⁹. Doctor
egregie. Sit trinitati ſem.
vt̄s. Ad noctur. Hy⁹. Exul
tet celū laudibus. fol'. lxiij.
¶ Viſitationis bt̄e marie ad
vtraſq; veſperas. Hymn⁹.
Ave maris ſtella/dei
mr̄ alma : atq; ſꝑ vir=
go/felix celi porta. Sumēs

Alud aue/gabrielis ore:fun=
da nos ĩ pace/ mutãs nomẽ
eue. Solue vincla reis/pro
fer lumen cecis : mala nr̃a
pelle/bõa cũcta poſce. Mõ=
ſtra te eſſe mr̃em/ſumat per
te precẽ:q̇ ꝓ nobis natꝰ/ tu
lit eſſe tuꝰ. Uirgo ſingula=
ris/inter oẽs mitis:nos cul
pis ſolutos/mites fac ⁊ ca=
ſtos. Uitã p̄ſta puram/iter
para tutũ: vt vidẽtes ieſuȝ/
ſemꝑ colletemur. Sit laus
deo pr̃i/ſũmo xp̄o decꝰ:ſpũi
ſctõ/honor tribꝰ vnꝰ. Amen

¶ Ad nocturnos. Hymnꝰ.

Fit porta xp̄i puia/re=
ferta plena gr̃a:trãſ=
itqȝ rex et ꝑmanet/clauſa vt
fuit per ſcl'a. Genꝰ ſupni lu=
minis/ ꝓceſſit aula v̾ginis:
ſponſꝰ redẽptor cõditor/ſue
gigas eccl'ie. Honor mr̃is ⁊
gaudiũ/imẽſa ſpes creden=
tiũ:ꝑ atra mortꝭ pocula/re=
ſoluit nr̃a crimia. Deo pr̃i.
⁊c. Ad lau. hyꝰ. Quẽ terra
ponthꝰ. Cui luna. Btã mr̃.
Benedicta celi. Gloria tibi
dñe. ⁊c vt infra in aſſumpc.

¶ In ꝯmẽoratiõe ſcti bñdi
cti. Ad vtraſqȝ vſ̃ ⁊ lau. hyꝰ

IEſu corona celſior/ ⁊
v̾itas ſublimior : qui
confitẽti ſeruulo/ reddis ꝑ=
enne premiũ. Da ſupplicã=
ti cetui/obtẽtu huiꝰ optimi:
remiſſionẽ criminũ/rũpẽdo
nexũ vinculi. Anni recurſo
tꝑe/dies reluxit lumie:quo
ſanctus hic de corꝑe/ polũ
migrauit prepotẽs. Hic va
na t'ra gaudia/ ⁊ luculenta
predia:polluta cũcta depu=
tans/ouans tenet celeſtia.
Te nũc redẽptor q̃s/vt ipi=
us ꝯſortio:iungas precãtes
ſeruulos / in ſẽpiterna ſcl'a.
Amen. Ad noctur. Hymnꝰ

TE xp̄e rex piiſſie/ hic
ꝯfitendo iugit': calca
uit hoſtẽ fortit'/ ſupbũ ac ſa=
tellitẽ. Uirtutũ actuȝ fide/
ꝓfeſſionis ordine:ieiuna mẽ
bra deferẽs/dapes ſupnas
obtinet. Plꝰ currit ĩ certami
ne/confeſſor iſte ſuſtinẽs:q̃
martyr ictũ ſufferẽs/mucro
ne fũdẽs ſãguinẽ. Proinde
te piiſſime/ꝓcamur oẽs ſup
plices : vt huius almi gr̃a/
nobis remittas debita. Te
nunc redemptor. ⁊c.

¶ De ſãcta maria magdalena ad
vtraſqȝ veſ. et laud. Hymnꝰ.

IEſu xp̄e auctor vite
q̇ ĩ tuo ſanguine:pec=
catũ lauiſti ade marie mag=
da lene:tribuiſti ſalutarem/
fructũ pñie. Precioſã mar
garitã ſtellãqȝ clariſſimam/
eã locaſti ĩ arce v'ranice cu=

rie: vt eſſet euidēs tue: exē-
plū clemētie. Interuētu er
go eiꝰſis nobꝫ ꝓpitiꝰ: ac nr̄a
dele pctā ꝛ da vite gaudia:
q̄ regnas cuꝫ deo pr̄e/ ꝛ ſpū
ſancto compare. Amen.
Ad nocturnos. Hymnus.
Votiua cūctis orbita:
lucis triūphat gr̄a:
qua ſcādit aſtra vernula/ ma
ria xp̄i fulgida. Calcans
btā luridam/ ſecli ruētis ma
chinā: ardore ſcti ſp̄s/ ignes
ſubegit lubricos. Hec ſa-
cras ieſu lachrymis/ plātas
rigauit intimis: terſit capil-
lis oſculās/ mētis tenebras
expians. Te q̄s gratiſſimā/
depoſce nobis veniam: cele
ſtis vite gaudijs: q̄ perfrua
mur intimis. Salue btā tri-
nitas/ perenni manēs gaudio
iuua creatrix ſcl'm/ que re-
gnas imꝑpetuum. Amen.
¶ Ad vincula ſcti petri ad
vtraſqꝫ vſ̄ ꝛ lau. hyꝰ. Iam
bone paſtor. Sit trinitati.
Ad noc. hyꝰ. Exultet celū
laudibus reſultet terra. ꝛc.
¶ In iuentiōe ſcti ſtephāi
ad vtraſqꝫ vſ̄ ꝛ laud. Hyꝰ.
Sancte dei p̄cioſe pro
tomartyr ſtephane: q̄
virtute charitatis circūful-
tus vndiqꝫ: dn̄m ꝓ inimico/
exoraſti pplo. Unde p̄ces
pro deuoto tibi nunc colle-
gio: vt tuo ꝓpitiatꝰ interuentu
dn̄s: nos purgatos a pctō/
iūgat celi ciuibꝰ. Gl'ia ꝛ ho
nor deo vſqꝫquo altiſſimo:
vna pr̄i filioqꝫ inclyto ꝑacli
to: cui laus eſt ꝛ ptās/ ꝑ eter
na ſcl'a. Amē. Ad noc. hyꝰ.
Martyr dei q̄ vnicum. ꝛc.
¶ Laurentij martyris ad
vtraſqꝫ veſ. et lau. Hymnꝰ.
Conſcendat vſqꝫ ſide-
ra/ celiqꝫ pulſet itima
vox atqꝫ cantꝰ oīm/ te deum
collaudātiū. Adeſt nāqꝫ fe
ſtiuitas/ ꝛ dies venerabilis:
in q̄ celū ꝑ meritꝫ laurētiꝰ in
greſſꝰ eſt. Qui ſuꝑatis igni
bus/ ꝛ ipiis tortoribꝰ: deui-
ctis ſeuis hoſtibꝰ/ nūc gau-
det i celeſtibꝰ. Ipſe dignet
dn̄m/ rogare clemētiſſimū:
vt ab et̄nis ignibus/ nos ſal
uet ꝛ demōibꝰ. Gl'a pr̄ piiſ.
ꝛc. Ad noc. Martyr dei. ꝛc.
¶ In aſſūptione btē marie
ad vtraſqꝫ veſ. ex ſte. Hyꝰ.
Quē t̄ra pōthꝰ ethera/
colūt adorāt p̄dicāt:
trinā regētē machinā/ clau-
ſtrū marie baiulat. Cui lu-
na ſol ꝛ oīa/ deſeruiūt ꝑ tpa
ꝑfuſa celi gr̄a/ geſtāt puelle
viſcera. Btā mr̄ munere/ cu
ius ſupnꝰ artifex: mūdū pu-
gillo ꝯtinēs/ vētrꝫ ſub archa

clauſꝰē. R ñdicta celi nūcio fecūda ſctō ſpū: deſideratꝰ gētibꝰ/cuiꝰ ꝑ aluū fuſꝰē. Di uiſio. O gl'ioſa dña/excelſa ſup ſidera: q̇ te creauit ꝓui-de/ lactaſti ſacro vbē. Q. ď eua triſtꝫ abſtulit/tu reddis almo germie: intrētvt aſtra flebiles celi feneſtra fctā es Tu regis alti ianua/ꝛ por-ta lucꝫ fulgida: vitā datā ꝑ ꝟginē/gētes redēpte plau-dite. G l'ia tibi. ꝛc. Ad noct. Fit porta. ꝛc ¶ Ad l. hyꝰ.

O Quā gl'ifica luce cho ruſcas/ſtirpꝫ dauitice regia proles: ſublimis reſi-dens ꝟgo maria ſupra celi-genas/etheris oēs. Tu cuꝫ ꝟgineo mat honore/āgeloꝝ dño pectoris aulā: ſacris vi ſcceribꝰ caſta paſti natꝰ hinc deꝰ ē/corpe xp̄s. Q uē cūctꝰ venerans orbis adorat/ cui nūc rite genu flectit oē: a q̊ nos petimꝰ te veniēte abie-ctis tenebris/ gaudia lucis. Hoc largire pat lumīs oīs natū ꝑ ꝓpriū flamine ſctō: q̇ tecū nitida viuit ī ethera re gnās ac moderās/ ſcl'a cun cta. Am̄. ¶ In natiuita. bte ma. ad vtraſqꝫ vſ̄. hyꝰ.

G Audeviſceribꝰ mr̄ ī iti timis felix eccl'ia q̄ ſacra re plicas: ſctē feſta marie plau dant aſtra ſolū mare. Cuiꝰ magnificata ē gñatio cuiꝰ vi ta ſacrꝫ claruit actibꝰ: cuiꝰ fi nꝫ honorē ſūmū ſñ tenꝫ fine Q ue ꝟgo pepit ꝟgoqꝫ ꝑma net lactauit ꝓpis vberibꝰ dū portātēqꝫ gēbat vlnꝫ ꝓna tre mētibꝰ F elix mltiplici lau de puerpa regꝫ pta ſui clau ſa pēnit mūdi: ſtella fluētꝫ flo rꝫ ꝟgl'a rgia T e nūc ſuppl'r ſctā theotocos regꝫ ꝑpetui ſpōſaqꝫ poſcimꝰ: vt nos ſēp vbiqꝫ miti mūē ꝓtegas Sā ctꝫ obtieas ꝟgo ꝑcātibꝰ pacꝫ ꝑſidiū dulce diutine: nobꝫ at qꝫ bti regni dōa pēnia P ra ſūme pr̄ pr̄is ac vnice āboꝝ qꝫ ſil' ſp̄s ānue: q̇ regnas deꝰ vnꝰ oī tpe ſcl'i. ā. Ad ñ. F it

O porta. ꝛc. Ad l. hyꝰ.

O Scā mūdi dña regia celi īclyta/o ſtella marꝫ ma ria ꝟgo mr̄ deifica E merge dulcꝫ filia niteſce iā ꝟgūcl'a: florē natura nobilē xp̄ꝫ deūꝛ hoīeꝫ N atal' tui ānua en co lumꝰ ſolēnia: q̊ ſtirpe alectiſ ſia mūdo fulſiſti gēita P er te ſumꝰ ꝯrigene ſil'qꝫ iā celi-gene: pacati pace nobili mo re iſtiabili S it trinitati gl'a ſit ſēp ac victoria: in vnitate ſolida/ꝑ ſcl'oꝝ ſecula. Am̄.

¶ In exal. cru. vt ī eiꝰ inuē. michael. ar. ad. ſ. vſ̄. hyꝰ.

Misterioꝝ ſignifer cele
ſtiū archāgele/ te ſup
plicātes q̄s/ vt nos placat⁹
viſites Ipe cū ſcis āgel'/ cū
iuſtis cū aplis: illuſtra locū
iugit q̊ nūc orātes degim⁹.
Caſtiſſimoꝝ oim/ doctoꝝ
ac pōtificū: p nobꝫ p̄ces ꝑ=
fluas/ deuot⁹ offer dn̄o. No
ſtē repellat vt ſeuū opēqꝫ pa
cꝫ dirigat: ꝛ nr̄a ſil' pectora
fides pfecta mūiat Deo pa.
Ad no. hy⁹
AScēdāt(
Anr̄e ptin⁹ ad thronuꝫ
voces glie: mēteſqꝫ nr̄a seri
gat/ q̇ ſede ſplēdet fulgida
Hic xt⁹ ei⁹ māeat hic firma
flagret charitas: hic ad ſalu
tꝫ cōmoda/ ſuis occurrat fa
mul'. Errores oēs auferat
vagoſqꝫ ſenſ⁹ corrigat: ꝛ di
rigat veſtigia nr̄a pacꝫ p ſe=
mitā. Lucis i arce fulgida
hec ſacra ſcribat carmīa: nr̄a
qꝫ ſil' noīa i libro vite ꝯſerat
Deo pr̄i. ¶ Ad l. ꝛ. ij. vſ h⁹
Chriſte ſctoꝝ dec⁹ āge
loꝝ rctor hūani gn̄is
ꝛ auctor: nobꝫ etnū tribue be
nign⁹ ſcādē regnū. Angelū
pacꝫ michael ad iſtaꝫ celit⁹
mitte rogitam⁹ aulā: nobꝫ vt
crebro veniēte creſcāt ꝓſpa
cūcta. Angel⁹ fortꝫ gabriel
vt hoſtē pellat ātiquū volitet
ab alto: ſepi⁹ tēplū veniat ad
iſtud viſere nr̄z Angelū no=
bis medicū ſalutꝫ/ mitte de
cel' raphael vt oēs: ſāet egro
tos pit qꝫ nr̄os/ dirigat act⁹
Hic dei nr̄i genitrix maria
tot⁹ ꝛ nobꝫ chor⁹ āgeloꝝ: ſp
aſſiſtat ſiml' ꝛ btā cōctio tota
Preſtet hoc nobis deitas
btā/ pr̄is ac nati pari qꝫ ſcti
ſp̄s cui⁹ reboat i oi/ glia mū
do Am̄. ¶ De oib⁹ ſctis ad
vtraſqꝫ veſ. ꝛ lau. hy⁹.
Chriſte redēptor oiꝫ/
cōſua tuos faml'os: btē ſp
vgis/ placat⁹ ſctis p̄cibus.
Btā q̊qꝫ agmīa/ celeſtiū ſpū
um: p̄terita p̄ntia futa mala
pellite Vates etni iudicis/
a pl'iqꝫ dn̄i: ſupplicit' expoſcī
m⁹ ſaluari vr̄is p̄cib⁹ Marty
res dei iclyti/ ꝯfeſſoreſqꝫ lu
cidi: vr̄is orōnib⁹/ nos ferte
i celeſtib⁹. Chor⁹ ſacraꝝ v=
ginū/ mōachorūqꝫ oiꝫ: ſil' cū
ſctis oib⁹ ꝯſortes xp̄i facite
Gētē auferte pfidā/ creden
tiuꝫ de finib⁹: vt xp̄i laudes
debitas pſoluam⁹ alacriter
Gl'a pr̄i igenito eiuſqꝫ vni
genito: vna cū ſcō ſpū/ i ſēpi
terna ſcl'a. ā. ¶ Ad noc. hy⁹.
IEſu ſauator ſcl'i/ redē
ptꝫ ope ſubueni: ꝛ pia
dei genitrix/ ſalutē poſce mi
ſeris. Cet⁹ oēs āgelici/ pri=
archarū cunei: et ꝓphetaꝝ

merito/ nobis ꝑcētur veniā
Baptiſta xp̄i ꝑui⁹/et claui-
ger ethere⁹:cū ceterꝫ ap̄lis/
nos ſoluāt nexu crimis Co
r⁹ſacrat⁹martyꝝ/ꝯfeſſio ſa
cerdotū:ꝛ ꝟginalis caſtitas
nos a pctis abluāt. Mona-
choꝝ ſuffragia/ oēſqꝫ ciues
celici/ānuāt votis ſupplicū/
et vite poſcāt p̄miū. Laus
honoꝛ ꝟtus gl'ia/deo p̄ri ꝛ fi
lio:ſctō ſil' paclito / i ſēpit'na
ſcl'a. Am̄. ¶ De ſctō martio
ad vtraſqꝫ veſ. ꝛ laud. hy⁹.

MArtine ꝯfeſſoꝛ dei/va
lens vigore ſpūs/car
nis fatiſcēs artub⁹ moꝛtꝫ fu
ture p̄ſci⁹. Qui pace xp̄i af-
fluēs in vnitate ſpūs diuiſa
mēbꝛa eccl'ie paci refoꝛmāſ
vnice. Quē vita fert ꝓbabi-
lē/ quē moꝛs cruēta nō ledit
qui callidi ꝟſutijs/ i moꝛtis
hoꝛa derogas. Hec plebs fi
de p̄rōptiſſima/ tui diei gau
dia:votis colit fidelib⁹/ade-
ſto mitꝫ oib⁹. Per te q̇es ſit
tēpoꝛū vite dek ſolatiū:pa-
cis redūdet cōmoduz/ſedet
oē ſcādaluz. Ut charitatis
ſpū ſic affluam⁹ inuicē : quo
coꝛde cū ſuſpirijs xp̄z ſequa
mur intimis. Deo pa. Ad
noc. Cōfeſſoꝛ dei vnicū. ꝛc.
A paſcha vſqꝫ ad exaltatio
nē ſctē crucꝫ bn̄dictio ad le-
ctionē collatiōis. Angeloꝝ
cuſtodia muniat nos chꝛiſti
mia? Am̄. Reliq̄ tp̄e an̄i. No
ctē q̇etā? tribuat nobꝫ ōp̄sꝛ
miſericoꝛs dn̄s? Amē. Pro
p̄iuatim legentibus cōple-
toriū. Lectio bre. i. petri. ii.
Frēs ſobꝛij eſtote ꝛ vigila
te/ q꞉ aduerſari⁹ vr̄ diabol⁹
tāq̄ leo rugiēs circuit q̄rēs
quē deuoꝛet/ cui reſiſtite foꝛ
tes in fide. Tu. ¶ Itē orōn
dn̄ice ꝑ ſitiādo ꝯplet. ꝑmit
tit ꝟſicu. Adiutoꝛiū nr̄m in
noīe dn̄i:q̇ fecit celū ꝛ terrā?
Ad ꝯpleto. regulare. p. iiij.

CUm iuocarē. f. i. p.
xc. Qui hi. f. xxxij.
p. xxxiiij. Ecce nūc
benedicite. fo. xlix.
hy⁹. Te lucis. fo. lxi. Cap.
TU i nobꝫ es dn̄e? ꝛ no
mē tuū iuocatū ē ſup
nos:ne dereliq̄s nos dn̄e de
us nr̄. D. g̃. ꝟ. Cuſtodi nos
dn̄e vt pupillā ocl'i? Subvm
bꝛa alarū tuaꝝ ꝓtege nos.
Kyriel'. Xp̄el'. Kyriel'. Pr̄ nr̄.
Et ne. Dn̄s vo? Orē⁹. Or.
UIſita q̄s dn̄e hitatio
nē iſtā et oēs iſidias
iimici ab ea lōge repelle? et
āgeli tui ſci hitātes i ea nos
in pace cuſtodiāt ꝛ bn̄dictio
tua ſit ſr̄ nos ſp. Et fa? p do.
ꝛc. Dn̄s vo? Bn̄dicam⁹ dn̄o?

Bn̄dictio dei oı̄potētis pa-
✠ tris et fi ✠ lij ꝛ ſpūſ ✠ ſcti
deſcēdat ſup nos ꝛ maneat
ſp. Am̄. ¶ Sequūt̄ viſuales
an̄e cū v̄ſiclo ꝛ coll'a ad btā3
v̄gi. pꝰ ꝯpl. reglarit̄ dicēde
Spales at huiuſmōi ãe cu3
ſuis ℣. ꝛ col. habēt i loc3 ſuis
expſſe. Dn̄ic3 die. ꝛ. iij. fe. ā.
O florēs roſa mr̄ dn̄i ſpoſa
o v̄go mit3/o fecūdiſſia vit3:
clarioꝛ auroꝛa/ꝑ nob3 iugit̄
oꝛa. ℣. Aue maria grā ple-
na: Dn̄s tecū: Oremꝰ. Or.
PRotege q̄s dn̄e famu
los tuos ſubſidijs pa
cisꝛ btē marie ſp v̄gis pͦ
cinijs ꝯfidētes a cūctis ho-
ſtibꝰ redde ſecuros. Per xp̄3
do. no. Amē. Scd'is ꝛ. v. fer.
an̄. Aue regina celoꝝ/ aue
dn̄a āgeloꝝ ſalue radix ſcā
ex q̄ mūdo lux eſt oꝛta: gau
de gl'ioſa ſup oēs ſpoſa va-
le valde decoꝛa ꝛ ꝑ nob3 ſp
xp̄3 exoꝛa. ℣. ꝛ oꝝ vtā. Fe. iiij
ꝛ ſabbō ā. Salue regia mīe
vita dulcedo ꝛ ſpes nr̄a ſal
ue. Ad te clamamꝰ exules fi
lij eue/ad te ſuſpiramus ge
mētes ꝛ flētes i hac lachry-
maꝝ valle. Eia ḡ aduocata
nr̄a illos tuos miſicordes
ocl'os ad nos ꝯuerte: et ieſū
bn̄dictū fructū vētr3 tui/no-
bis poſt hoc exiliū oñde. O
clemēs. O pia. O dulc3 ma
ria ℣. ꝛ oro vtā. Sext3 fe. ā.
Alma redēptoꝛ3 mr̄ q̄ ꝑuia
celi poꝛta manes ꝛ ſtella ma
ris ſuccurre cadēti ſurgē q̄
curat ppl'o. Tu q̄ genuiſti
natura mirāte tuū ſctm̄ gēi
toꝛē v̄go priꝰ ac poſteriꝰ ga
briel' ab oꝛe ſumēs illd̄ aue
pctōꝝ miſē. ℣. ꝛ oro vtā do.
diebꝰ ¶ Incipit curſꝰ hoꝛa-
rū btē ma. v̄gis. Et nota ꝙ
ſingulis hoꝝ eiuſdē ꝑmittit̄
ſp flex3 gēibꝰ āgelica ſaluta
tio. ſc3 Aue ma. ꝛc. deinde.
Deꝰ in adiu. ꝛc. Glia prī. ꝛc.
¶ Ad mat. Inuit. Aue ma
ria grā plēa. Dn̄s tecū. ps.
VEnite exultemus
dn̄o/ iubilemꝰ deo
ſalutari nr̄o: ꝑoc-
cupemꝰ faciē eiꝰ in
ꝯfeſſiōe/ꝛ in pſalmis iubile
mꝰ ei. Aue ma. Qm̄ deꝰ ma
gnꝰ dn̄s/ꝛ rex magnꝰ ſr̄ oēs
deos: qm̄ non repellit dn̄s
plebē ſuā qꝛ i māu eiꝰ ſūt oēs
fines t̄re/ ꝛ altitudines mon
tiū ipē ꝯſpicit dn̄s te. Qm̄
ipſiꝰ ē mare ꝛ ipē fecit illd̄/ ꝛ
aridā fūdauerīt manꝰ eiꝰ ve-
nite adoremꝰ ꝛ ꝓcidamꝰ āte
deū ploremꝰ corā dn̄o q̄ fe-
cit nos qꝛ ipē eſt dn̄s deꝰ nr̄:
nos aūt ppl's eiꝰ ꝛ oues pa-
ſcue eiꝰ. Aue. Hodie ſi voce

eiꝰ audieritiſ nolite obdura-
re corda vr̄a ſicut in exacer-
batiõe ſcd̄m die tēptatiõis
ī deſerto vbi tēptauerūt me
pr̄es vr̄i pbauerūt ⁊ viderūt
opa mea. Dn̄s tecū. Qua-
dragita ānis pximꝰ fui ge-
neratiõi huic ⁊ dixi ſemꝑ hi
errāt corde ipi vo nõ cogno
uerūt vias meas qbꝰ iuraui
ī ira mea ſi itroibūt ī requiē
meā. Aue maria. ⁊c. Gl'ia
pr̄i et filio et ſpūiſctõ: ſicut
erat ī pricipio ⁊ nūc ⁊ ſp ⁊ in
ſcl'a ſcl'orū am̄. Dn̄s tecum
Aue maria gr̄a plena dn̄s
tecū. Quem t'ra pō- hyꝰ.
thꝰ. Cui luna. Btā mr̄. Bn̄-
dicta celi. Maria mr̄ gr̄e mr̄
mīe tu nos ab hoſte ꝓtege ī
hora mortiſ ſuſcipe. Gl'ia tibi
dñe q̄ natꝰ es de vgīe cū pa
tre ⁊ ſctõ ſpū ī ſempit'na ſcl'a
Am̄. p. viij. Dñe dn̄s nr̄. f. ij
p. xviij Celi en̄. f. vj. p. xxiij.
Dn̄i ē t'ra. fo. vij. ā. Bn̄dicta
tu in mulieribꝰ ⁊ bn̄dictꝰ fru
ctꝰ vētris tui. ℣. Gaude ma-
ria vgo Cūctas hereſes ſo-
la int'emiſti. Bn̄di. Dñe iu-
be bn̄dicē. Uirgis filiꝰ ſit no
bis piꝰ ⁊ ꝓpitiꝰ. Am̄. lc. j. ec.
In oibꝰ reqēz xxiiij.
q̄ſiui et in hereditate
dn̄i morabor Tūc ꝓcepit et
dixit mihi creator oīm et q̄
creauit me reqeuit ī taber-
nacl'o meo. Et dixit mihi In
iacob inhita ⁊ ī iſrl' heredita
re ⁊ ī electiſ meis mitte radi-
ces. Tu. ℟. Sctā ⁊ imacula
ta vgitas qbꝰ te laudibꝰ ef-
ferā neſcio. Qr quē celi cape
nõ poterāt tuo gremio ꝯtu-
liſti. ℣. Bn̄dicta tu ī mulie-
ribꝰ ⁊ bn̄dictꝰ fructꝰ ventris
tui. Qr. l. ij. Et ſic ī
ſiõ firmata ſū ⁊ ī cita-
te ſctificata ſilr reqeui: ⁊ in
hierl'z ptās mea. Et radica
ui in ppl'o honorificato ⁊ in
ꝑtes dei mei hēditas illiꝰ: ⁊
in plenitudie ſctõꝝ detētio
mea. Tu. ℟. Btā es maria
q̄ dn̄m portaſti creatorē ſcl'o
rū. Genuiſti q̄ te fecit ⁊ ī eter
nū ꝑmanes vgo. ℣. Aue ma
ria gr̄a plēa dn̄s tecū. Ge.
Quaſi cedrꝰ exalta l. iij
ta ſuz ī libano ⁊ q̄ſi ci-
preſſꝰ ī mõte ſiõ. Quaſi pal-
ma exaltata ſū ī cades ⁊ q̄ſi
plātatio roſe ī hierico. Qua
ſi oliua ſpecioſa ī cāpis ⁊ q̄ſi
platanꝰ exaltata ſum iuxta
aquā ī plateis. Sicut cina-
momū ⁊ balſamū aromati-
zans odorē dedi q̄ſi myrrha
electa dedi ſuauitatē odorꝭ.
Tu. ℟. Felix nāqꝫ es ſacra
vgo maria ⁊ oī laude digniſ
ſima. Qr ex te ortꝰ ē ſol iuſti

ſtie xp̄s de⁹ nr̄. ℣. Ora p̄ p p̄lo
intueni p̄ clero intcede p̄ de
uoto femieo ſexu ſentiāt oēs
tuū leuamē q̇cūq₃ celebrāt
tuā ꝯmēorationē. Or. Glia.
Or. Ad l. ℣. De⁹ i ad. Dn̄e
ad adiu. Gl̄a pr̄i. p̄. xcii. Dn̄s
reḡ. de. f. xxxii. p̄. xcix. Jubi=
late dn̄o. f. xxxiiii. p̄. lxii. De⁹
de⁹ me⁹. f. xxi. cū p̄. lxvi. De⁹
miſereat nr̄i. f. xxiii. ſub vno
Gl̄a. Cā. Bn̄dicite. f. lvi. p̄.
cxlviii. Laudate do. cū duo
bus ſeq̄. f. liii. ā. Aſſumpta
eſt maria i celū gaudēt āge
li laudantes bn̄dicūt dn̄m.

Que ē iſta (Cp̄. cāti. viii
q̄ aſcēdit de deſto de
litiis affluēs innixa ſup dile
ctū ſuū: Deo ḡ. ℟. bre. Aue
maria Gr̄a ple. ℣. Dn̄s tecū
Gr̄a. hy⁹ O gl̄ioſa. Qd eua
Tu regis. Maria mr̄. Gl̄ia
tibi dn̄e. ℣. Bn̄dicta tu i mu
lierib⁹ Et bn̄dict⁹ fruct⁹ vē=
tris tui. Ad bn̄⁹. ā. Ort⁹ con
cluſ⁹ es dei genitrix ort⁹ cō=
cluſ⁹ fons ſignat⁹ ſurge p̄pe
ra amica mea. Dn̄s vobiſcū

Famulorꝫ (Oremꝰ.
tuorꝫ dn̄e delictꝫ igno
ſce vt q̇ tibi placere de acti=
bus nr̄is nō valem⁹ genitri=
cis filii tui dn̄i dei nr̄i intceſ
ſione ſaluemur. p̄. e. xp̄z do.
nr̄z. Am̄. Cōme. d olb⁹ ſctis

ān. Bti q̇ hitāt i domo tua
dn̄e i ſcl'a ſclorꝫ laudabunt
te. ℣. Letami i dn̄o ⁊ exulta
te iuſti. Et gl'iami oēs recti

Ocorde. Oremus. Or.
Mltūſctōꝝ tuorꝫ q̄s
dn̄e ſupplicatiōe placat⁹: et
veniā nobꝫ tribue ⁊ remedia
ſempitna concede. p̄ dn̄m.
Dn̄s vobiſ. Bn̄dicam⁹ dn̄o.
⁊c. Fideliū aīe p̄ miam dei
requeſcāt in pace. Am̄. ¶ Ad

Mi. iii. vi. et ix. hymn⁹.
Emēto ſalutꝫ auctor
q̄ nr̄i quōdā corp̄is ex illiba
ta ꝟgie: naſcēdo formā ſum
pſeris. Maria mr̄ gr̄e mat
mie tu nos ab hoſte p̄tege i
hora mortis ſuſcipe. Glia
tibi dn̄e q̇ natus es de ꝟgie
cū patre ⁊ ſctō ſpū in ſempi
terna ſcl'a. Amē. ¶ Dn̄icis
diebus ad. i. p̄. cxix. Ad dn̄z
cū tri. fo. xlvii. p̄. cxx. Leua=
ui. p̄. cxxi. Letatus. Reliq̄s
dieb⁹ ad. i. p̄. cxviii. Bti im=
ma. f. xlii. In quo cor. Retri
bue. Adheſit. ā. Maria ꝟgo
aſſumpta ē ad ethereū tha=
lamū in q̊ rex regū ſtellato

Trahe ſedet ſolio. Cp̄. Cā. ſ.
Trahe me p⁹ te: curre
m⁹ i odore vnguētorꝫ tuorū.
D. ḡ. ℟. P⁹ ptū ꝟgo inuiola=
ta p̄māſiſti Dei gēitrix inter
cede p̄ nobꝫ. Dn̄s vo. Ora.

POrrige nobꝫ deꝰ dexte
rã tuã: ꝛ ꝑ intceſſionē
btē ꝛ gl'ioſe ſempqꝫ ꝟginis
dei genitricꝫ marie auxiliuꝫ
nobꝫ ſupne ꝟtutꝫ ĩpēde.ꝑ.c.
ꝛc. Dñs vobiſ. Bñdicamus
do. Fideliũ.ꝛc. Hoc mõ con
cludãt.iij. vj.ix. cõpletoriũ
qꝫ: veſpe ꝟo vt ĩ matutinali
offi.ↄcludũt. ¶ Dñicꝫ diebꝰ
ad.iij.ps.cxxij. Ad te le.fol.
xlvij. ps. cxxiij. Niſi qa. ps.
cxxiiij. Qui ↄfidunt. Scdis
q̃rtis ꝛ ſextis ferijs.ps. Le
gē po.f.xliiij. Et veniat. Me
mor. Tertijs et.v. ferijs et
ſab.ps. Lucerna.f.xlv. Iniq̃s
Feci iu.ã. In odore vnguen
tox tuorũ currimꝰ adoleſcē=
tule dilexer't te nimis. Cap.
DIlectꝰ meꝰ lo (Cãti.ij
quit mihi ſurge ꝓpe=
ra amica mea columba mea
formoſa mea ꝛ veni.D.g. ℣.
Gaude maria ꝟgo Cũctas
hereſes ſola ĩteremiſti. Or.
PRotege dñe famulos
tuos ſubſidijs pacꝫ: ꝛ
btē marie ſꝑ ꝟgis p'ocinijs
ↄfidētes/a cũctꝫ hoſtibꝰ red
de ſecuros.ꝑ d. ¶ Dñicꝫ die.
ad.vj.ps.cxxv. In ↄuer. fo.
xlvij.ps.cxxvi. Niſi dñs.ps.
cxxvij. Bti oēs q̇ ti. Scdis
iiij.ꝛ.vj.fe.ps. Portio mea.
f.xliiij Bonitatē. Manꝰ tue.

Tertijs ꝛ.v.fe.ꝛ ſab.ps. Mira
bilia.f.xlvj. Iuſtꝰ es. Clama
ui.ã. Bñdicta filia tu a dño
qꝛ ꝑ te fructũ vite ↄmunica
Muimꝰ. Cp. ꝓuer.xxxi.
Ulte filie ↄgregauer't
diuitias: tu ſupgreſſa es vni
uerſas. Deo gra. ℣. Specio
ſa facta es ꝛ ſuauis in deli
tijs tuis. Sctã dei genitrix.
COncede nos Oro.
faml'os tuos q̃s dñe
deꝰ ꝑpetua mētis et corpo=
ris ꝓſperitate gaudere: et
gl'ioſa btē marie ſꝑ ꝟgis in=
terceſſiõe a pñti liberari tri
ſtitia: ꝛ eterna ꝑfrui letitia.
ꝑ do.ꝛc. ¶ Dñicis diebꝰ ad
ix.ps.cxxviij. Sepe expugna
uerũt.fo.xlviij.p.cxxix. De
ꝓfundis.ps.cxxx. Dñe non
ē exaltatũ. Scdis.iiij.ꝛ.vj.
ferijs.ps. Defecit in ſaluta=
re.f.xlv. Ineknũ. Quõ dile=
xi. Tertijs et.v.fe.ꝛ ſabba=
to.ps. Uide hũi.f.xlvj. Prin=
cipes. Appropiquet.ã. Pul
chra es ꝛ decora filia hierꝉꝫ
terribilis vt caſtroruꝫ acies
Oordiata. Cp. Cãti.viij
Go q̃ſiuitis fructifica
ui ſuauitatē odoris et flores
mei fructꝰ honoris et hone=
ſtatis. Deo gra. ℣. Dignare
me laudare te ꝟgo ſacrata
Da mihi ꝟtutē. ꝛc. Oratio.

COncede miſericoꝛs
deꝰ fragilitati nr̄e p̄ſi
diū vt q̇ ſctē dei genitricis
marie memoriā agimꝰ inťceſ
ſionis eiꝰ auxilio a nr̄is iniq̇
tatibꝰ reſurgamꝰ. Per eund.
Ad vſ̄. p̄. ctx. Dixit dn̄s. fo.
xl. p̄. cxcij. Laudate pueri.
p̄s. cxxj. Letatꝰ ſuz. fo. xlvij.
p̄s. cxxvj. Niſi dn̄s edifi. fo.
xlviij. p̄s. cxlvij. Lauda hie
ruſalē. f. lij. ā. Btā mr̄ ⁊ inu=
pta ꝟgo gľioſa regia mūdi
intercede pꝛo nobis ad dn̄z
E Cap. Eccleſia. xxiiij.
Go mr̄ pulchꝛe dile=
ctiōis ⁊ timoꝛꝫ ⁊ agnitiōis ⁊
ſctē ſpei in me gr̄a oīs vie ⁊
ꝟitatꝫ i me oīs ſpes vite ⁊ vir
tutis. Deo ḡ. R̷. bꝛe. Adiu=
ua nos tuis p̄cibꝰ. Maẗ xp̄i
maria. ℣. Oꝛaculū eterne vi
te claritatꝫ celoꝛū. Mr̄. hyꝰ
Aue marꝫ. f. lxvj. ℣. Elegit
eā deꝰ et p̄elegit eā. Et hita
re facit eā i tabernaculo ſuo
Ad m. ḡr. ā. Sctā maria ſuc=
curre miſerꝫ iuua puſillani=
mes refoue flebiles oꝛa pꝛo
pplo iterueni p clero inťce=
de p deuoto femineo ſexu.
DEus q̇ (Dn̄s vo. oꝛ.
ſalutꝫ eťne btē marie
ꝟginitate fecūda hūano ge
neri p̄mia p̄ſtitiſti tribue q̄s
vt ip̄ſā p nobꝫ inťcedere ſen
tiamꝰ p quā meruimꝰ aucto=
rē vite ſuſcipe dn̄z no. i. x. fi.
tu. Am̄. Cōme. d oībꝰ ſctis
cum ā. Gaudete ⁊ exultate
oēs ſcti q̄m merces vr̄a co=
pioſa ē i ceľ. ℣. ⁊ oꝛ. vtā. ad
lau ¶ Ad ꝯpľ. d btā ꝟg. p̄s.
iiij. Cū iuo. fo. j. p̄. xxx. In te
dn̄e. foľ. ix. p̄s. cxxxiij. Ecce
nūc benedicite. f. xlix. hyꝰ.
N it poꝛta. ⁊c. Genꝰ ſupni.
Honoꝛ mr̄is. Maria mater
Gr̄a tibi. Cp̄. eſa. vij
Ecce ꝟgo cōcipiet et
p̄let filiū ⁊ vocabiť nomē eiꝰ
ēmanuel: butyꝛuz ⁊ mel cō=
edet vt ſciat repꝛobare ma
lū ⁊ eligē bonū. D. ḡ. ℣. Egre
dieť ꝟga de radice ieſſe. Et
flos de radice eiꝰ aſcendet.
Ad nūc dimit. ā. Ecce com=
pleta ſūt oīa q̄ dicta ſunt p
āgelū de ꝟgie maria. Oꝛo.
ADiuuet nos q̄s dn̄e
btē marie ſp ꝟginis
interceſſio venerāda: atqꝫ a
pctōꝝ nr̄oꝝ viculis abſolu
tos i tua faciat pace gaudē.
p d. Dn̄s vo. Bn̄dicamꝰ dn̄o
Fideliū. ⁊c. Pr̄ nr̄. Aue. Cre
do in. ⁊c. Ter. Aue maria.
¶ Sequūť hoꝛe d ſca cruce
⁊ nota q̇ ſingulis hoꝛꝫ eiuſ
dē p̄mittiť ℣. Adoꝛamꝰ te ie
ſu xp̄e ⁊ bn̄dicimꝰ tibi. Qꝛ p
crucē tuā redemiſti mūduz

Miſere nr̄i. Qui paſſ⁹ es p̄
nobꝭ. Ve⁹ in adiu. ꝛc. Glīa.
Sicut erat. ꝛc. ¶ Ad matu.
PAtris ſapiētia ṽi-
tas diuina. De⁹ hō
capt⁹ ē hora matu
tina. A ſuis diſci-
pul' ꝛ notꝭ derelict⁹. Judeis
ē vēdit⁹ tradit⁹ ꝛ afflict⁹. ℣. ꝛ
Horo. vt intra ¶ Ad. j.
Hora p̄ma duct⁹ ē ieſ⁹
ad pilatū. Falſis teſtimōijs
mſ̄tū accuſatū. In collū pcu
tiūt manib⁹ ligatū. Vultum
ei⁹ ꝯſpuūt vt ē pphetatum.
CRucifige ¶ Ad. iij.
clamitāt hora ťtiarū.
Illuſ⁹ induit veſte purpurarū
Caput ei⁹ pūgit corona ſpi
narū. Crucē fert i hūerꝭ ad lo
Hcū penarū. ¶ Ad. vj.
Hora ſexta ieſ⁹ ē cruci
ꝯclauat⁹. Pre tormētꝭ ſitiēs
felle ſaturat⁹. Pedēs cū la
tronib⁹ cū eis reputat⁹. Si-
niſter eū reprobat latro ſce
Hlerat⁹. ¶ Ad nonam.
Hora nona dn̄s ieſus
expirauit. Hely clamās aīaꝫ
pr̄i ꝯmēdauit. Lat⁹ ei⁹ lācea
miles pforauit. Terra tūc
ꝯtremuit ꝛ ſol ſe obſcurauit
DE cruce de (Ad veſ.
ponit hora veſptina.
Fortitudo latuit i mēte di-
uina. Talē mortē ſubijt vite
medicia. Heu corona gl'e ia
Hcuit ſupina. ¶ Ad ꝯpl.
Hora ꝯpletorij dat ſe
pulture. Corp⁹ xp̄i nobile vi
te ſpes future Cōdit aroma
te ꝯplēt ſcripture. Jugis ſit
mēoria mors hec mihi cure.
℣. Propo filio ſuo nō pepcit
de⁹. Sꝫ p nobꝭ oib⁹ tradidit
Dillū. Dn̄s vobi. ꝛc. Or.
DOmine ieſu xp̄e fili
dei viui pone paſſionē crucē
ꝛ mortē tuā int iudiciū tuū
ꝛ aīas nr̄as nūc ꝛ i earū exi-
tu et largiri digneris viuis
miāꝫ ꝛ grāꝫ dfūctꝭ requiē ꝛ ve
niā eccl'ie pacē ꝛ ꝯcordiā et
nobꝭ pctōrib⁹ vitā et letitiā
ſēpitnā. Qui viuis ꝛ regnas
cū do pr̄e i vni. Dn̄s vo. Bn̄
dicam⁹ do. Fideliū. ꝛc ¶ In
cipiunt vigil'. defū. p. cliiij.
DIlexi. f. xij. ā. Pla-
cebo dn̄o i regiōe
viuorū. p. cxix. Ad
dn̄m cuꝫ tribu. ro.
xlvij. ā. Heu me q2 icolatus
me⁹ plōgat⁹ ē. p. cxx. Leua-
ui. r. xlviij. a. Dn̄s cuſtodit te
ab oī malo cuſtodiat aīaꝫ tu
am dn̄s. p. cxxix. De pfū. ro.
xlviij. ā. Si iniqtates obſua
uerꝭ dn̄e dn̄e qs ſuſtinebit.
p. cxxxvij. Cōfitebor. r. l. an.
Opa manuuꝫ tuarū dn̄e ne
dſpicias. ℟. Audiui vocē de

celo dicentem mihi. Scribe bti mortui q̄ in dn̄o moriūt. Ad mḡt ā. Oē q̄d dat mihi pr̄ ad me veniet ⁊ eū q̄ venit ad me nō eiciā foras. In. i. no. p̄. v. Verba. r. i. ā. Dirige dn̄e de⁹ me⁹ i cōſpectu tuo viā meā. p̄. vi. Dn̄e ne. i. r. i. ā. Cōuerte dn̄e et eripe aīam meā qm̄ nō ē in morte q̄ me mor ſit tui. p̄. vii. Dn̄e deus me⁹. ro. ii. ā. Neq̄n rapiat vt leo aīaꝫ meā dū nō ē q̄ redimat neq̄ q̄ ſaluū faciat. ℣. Dirige dn̄e de⁹ me⁹. In cōſpectu tuo viā meā. l. i. Iob. vii.

Parce mihi dn̄e: nihil eī ſūt dies mei. Quid eſt hō q̄ magnificas eū: aut q̄d apponis erga eū cor tuū: Viſitas eū diluculo: ⁊ ſubito ꝓbas illū. Uſq̄ꝫ q̄ n̄ pcis mihi: nec dimitt̄ me vt glutiā ſaliuā meā: Peccaui Quid faciā t̄ o custos hoiꝫ: Quare poſuiſti me ꝯtrariū tibi: ⁊ fact⁹ ſuꝫ mihimetipſi grauis: Cur n̄ toll̄ pctm̄ meum: ⁊ q̄re nō aufers iiq̄tatē meā: Ecce nūc i pulue dormiā: ⁊ ſi mane me q̄ſier̄ nō ſubſiſtā. ℟. Redēptor me⁹ viuit ⁊ i nouiſſio reſurgā Et renouabūt̄ dnuo oſſa mea ⁊ i carne mea videbo dn̄ꝫ meū ℣. Lauda aīa mea dn̄ꝫ laudabo dn̄ꝫ i vita mea pſallaꝫ deo meo q̄diu ero. Et. l. c. ii. Iob. x.

Tedet aīam meā vite mee: dimittā aduerſū me eloq̄ū meū Loquar i amaritudīe aīe mee: dicā deo: noli me ꝯdēpnare Indica mihi: cur me ita iudices. Nūq̄d bonū t̄ videt̄ ſi calūnier̄ ⁊ oppmas me op⁹ manuū tuaꝝ: ⁊ ꝯſiliū īpioꝝ adiuues: Nūq̄d ocl'i carnei tibi ſūt aut ſicut videt hō et tu videbis: Nūq̄d ſicut dies hoīs dies tui et ānī tui ſicut hūana ſūt tpa: vt q̄ras iiq̄tatē meā ⁊ pctm̄ meū ſcruter̄ Et ſcias q̄ nihil ipiū fecerī: cū ſit nemo q̄ de manu tua poſſit eruē. ℟. Abſolue dn̄e aīas eorū ab oī vīculo delictorū nō eas tormētū mort̄ attigat. Nō reorū cathena cōſtrigat ſꝫ miſeratio tua in pacis eas ac lucis regione ꝯſtituat. ℣. Si q̄ ill̄ ſint dn̄e digne cruciatibus culpe tu eas grā lenitatis indulge. l. c. iii. Iob. x. cp.

Manus tue dn̄e fecerūt me: ⁊ plaſmauerūt me totū i circuitu: ⁊ ſic repēte precipitas me. Memēto q̄ſo q̄ ſicut lutū feceris me: ⁊ in puluerē reduces me. Nōne ſicut lac mulſiſti me: ⁊ ſicut caſeū

me coagulaſti? Pelle ꝛ car-
nib⁹ veſtiſti me: oſſib⁹ ꝛ ner-
uis cõpegiſti me. Uitam et
miam tribuiſti mihi? ꝛ viſita
tio tua cuſtodiuit ſpm̃ meũ
℟. De⁹ ec̃ne i cui⁹ hũana cõ
ditio ptãte cõſiſtit aĩas oĩz
fideliũ defũctoꝝ q̃s ab oĩb⁹
abſolue pctis. Ut penitẽtie
fructũ quẽ volũtas eoꝝ op
tauit ꝑuẽti mortalitate nõ ꝑ
dãt. ℣. Qui i cruce poſit⁹ la-
tronẽ ſero penitẽtẽ ſuſcepi-
ſti eorũ ꝑcamur pie pctã di-
lue. Ut. In. iij. noc. ps. xxij.
Dñs re. f. vij. ã. In loco paſ
cue ibi me collocauit. ps.
xxiiij. Ad te dñe. f. vij. ã. De
licta iuuẽtutꝫ mee ꝛ ignorã-
tias meas ne memineꝛꝫ dñe
ps. xxvj. Dñs illu. fo. viij. ã.
Credo videre bona dñi i tra
viuẽtium. ℣. A porta inferi
Erue. Lectio. iiij. Job. xiij.

R Eſpõde mihi. Quan
tas habeo iiquitates
ꝛ pctã Scelera mea ꝛ deli-
cta oñde mihi. Cur faciẽ tu
am abſcõdis? ꝛ arbitraꝛꝫ me
iimicũ tuũ? Cõtra foliũ qđ
vẽto rapit oñdis potẽtiã tu-
am? ꝛ ſtipulã ſiccã pſeq̃ris.
Scribis eni ꝯtra me amari
tudines ꝛ ꝯſumẽ me vis pec
catꝫ adoleſcẽtie mee. Poſui-
ſti i neruo pedẽ meũ? ꝛ obſ-
uaſti oẽs ſemitas meas: et
veſtigia pedũ meorũ ꝯſide-
raſti Qui q̃ſi putredo cõſu-
mẽd⁹ ſũ: ꝛ q̃ſi veſtimẽtum qđ
cõmedit a tinea. ℟. Memẽ
to q̃ſo dñe ꝙ ſicut lutũ fece
ris me ꝛ i puluerẽ reduces
me. Nõne ſicut lac mulſiſti
me et ſicut caſeũ me coagu
laſti pelle ꝛ carne veſtiſti me
oſſib⁹ et neruis ꝯpegiſti me
℣. Uitã ꝛ miaꝫ tribuiſti mi-
hi ꝛ viſitatio tua cuſtodiuit
ſpm̃ meũ. Nõne. Lectio. v.

H Omo nat⁹ (Job. xiiij
de muliere / breui vi-
uẽs tpe? repleť mľtis miſe-
rijs. Qui q̃ſi flos egrediť et
ꝯteriť? ꝛ fugit velut vmbra:
ꝛ nũq̃ꝫ i eodẽ ſtatu ꝑmanet.
Et dignũ ducꝫ ſr̃ huiuſcemo
di apire oclos tuos? ꝛ addu
cere eũ tecũ i iudiciũ? Quis
ꝑt facẽ mũdũ de imũdo ꝯce
ptũ ſemie? Nõne tu q̇ ſol⁹ es
Breues dies hois ſť: nũer⁹
mẽſiũ ei⁹ apđ te ẽ Cõſtituiſti
termios ei⁹ q̇ ꝑteriri nõ pote
rũt. Recede ꝫ paululũ ab eo
vt q̇eſcat: donec optata ve-
niat ſicut mercennarij dies
eius. ℟. Ne tradas dñe be-
ſtijs aĩas ꝯfitẽtium tibi. Et
aĩas paupeꝝ tuoꝝ ne obli-
uiſcaꝛꝫ i finẽ. ℣. Memorare q̄
ſit nr̃a ſubſtãtia dñe et q2 nõ

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

vane cōſtituiſti filios hoīm.
Ẽtaias. Lec. vj. Job. xiiij.
Q Uis mihi tribuat vt ī
inferno ꝓtegas me et
abſcōdas me donec ꝑtrāſe=
at furoꝛ tu⁹ ⁊ ꝯſtituas mihi
tp̄s ī q̄ recorderꝭ mei: Putaſ
ne mortu⁹ hō rurſum viuat:
Cūctꝭ dieb⁹ q̄b⁹ nūc militoꝛ
expecto donec veniat ī muta
tio mea: vocabꝭ me: ⁊ ego rn̄
debo tibi. Opi manuū tuaꝝ
porriges dexterā. Tu q̄dez
greſſ⁹ meos dinumeraſti: ſ3
ꝑce pctis meis. ℞ Rogam⁹
te dn̄e deus nr̄ vt ſuſcipias
aīas eoꝝ defūctoꝝ ꝑ q̄b⁹ ſā
guinē tuū fudiſti. Recorda=
re q2 puluis ſum⁹ ⁊ hō ſicut
fenū ⁊ flos agri. ℣ Miſericoꝛs
et miſatoꝛ ⁊ iuſte dn̄e. Re.
In. iij. noc. ps. xxxix. Expe=
ctās. f. xiiij. ā Cōplaceat ti=
bi dn̄e vt eruas me dn̄e ad
adiuuādū me reſpice. ps. xl.
Btūs q̄ ītel. f. xiiij. ā. Sana
dn̄e aīaz meā q2 peccaui tibi
ꝑ. xlj. Queād. f. xiiij. ā. Siti
uit aīa mea ad deū fontē vi=
uū q̄n veniā ⁊ apparebo an̄
faciē dn̄i. ℣ In memoria
etna erit iuſti: Ab audi. f. vij
S Pūs me⁹ at Job. xvij.
tenuabit: dies mei bre
uiabūt: ⁊ ſolū mihi ſupeſt ſe
pulchꝛū. Nō peccaui: ⁊ ī ama
ritudinib⁹ moꝛat ocul⁹ me⁹.
Libera me dn̄e ⁊ pone me
iuxta te: ⁊ cui⁹ vis man⁹ pu=
gnet ꝯtra me. Dies mei trāſ
ierūt cogitatiōes mee diſſi=
pate ſūt toꝛq̄ntes coꝛ meū.
Noctē vͤterūt ī diē: ⁊ rurſū p⁹
tenebꝛas ſpero lucē. Si ſuſ
tinuero īfern⁹ dom⁹ mea ē: ⁊
ī tenebꝛꝭ ſtraui lectulū meū
Putredī dixi Pr̄ me⁹ es: mr̄
mea ⁊ ſoroꝛ mea vͤmib⁹ Ubi
ē ḡ nūc p̄ſtolatio mea ⁊ pa=
tiētia mea: Tu es dn̄e de⁹
me⁹. Rez. Cog̃ſcim⁹ dn̄e q2
pcāuim⁹ veniā petim⁹ quā n̄
meremur. Manū tuā porri
ge lapſis q̄ latroni ꝯfitēti pa
radiſi ianuā apuiſti. ℣. Uita
nr̄a ī doloꝛe ſuſpirat ⁊ ī ope
nō emēdat ſi expectas non
corrigimur ⁊ ſi vindicas n̄ du
ram⁹. Ma. Lc. viij. Job. xix.
P Elli mee ꝯſūptꝭ car=
nib⁹ adheſit os meū: ⁊
derelicta ſūt tātūmō labia
circa dētes meos. Miſemī
mei miſemī mei ſaltez vos
amici mei: q2 man⁹ dn̄i teti
git me Quare pſeq̄mī me ſi
cut de⁹: ⁊ carnib⁹ meis ſatu=
ramī. Quis mihi tribuat vt
ſcribāt ſmōes mei Quis mi
hi det vt exarēt ī libro ſtilo
ferreo ⁊ plūbi lamia: vl' cel
te ſcl'pāt ī ſilice: Scio eī q̄

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

redēptor me⁹ viuit: ⁊ ī nouiſ
ſimo die de ťra ſurrecturus
ſim: ⁊ rurſū circūdabor pel=
le mea: ⁊ ī carne mea videbo
deū. Quē viſur⁹ ſū ego ipſe: ⁊
ocłi mei ɔſpecturi ſunt: ⁊ nō
ali⁹. Repoſita eſt hec ſpes
mea ī ſinu meo. R. Quō ɔſi
tebor ť dn̄e de⁹ me⁹ qn̄ vene
ris ī iudicio tuo q̄ꝛ cor mun
dū nō cuſtodiui aīaꝫ meā ī
carne poſitā pollui/tēplum
corpis mei de ope īiq̄tatꝭ coī
q̄naui p̄cor te dn̄e an̄q̄ diſcu
tias. Miſere mei. V. Tibi ſo
li pec. do. f. ix. ma. xij
Vir fortiſſim⁹ iudas
collatiōe fctā. xij. milia drag
mas argēti miſit hieroſoly=
mā offerri ea ibi ꝓ pctis mor
tuoꝝ: iuſte ⁊ religioſe de re=
ſurrectiōe cogitās. Niſi eni
eos q̄ ceciderāt ř ſurrecturoſ
ſperaret: ſupfluū videret ⁊ va
nū orar̄ ꝓ mortuis. Sꝫ q̄ꝛ ɔſi
derabat ꝙ hi q̄ cum pietate
dormitionē acceperāt: opti
mā hērēt repoſitā gr̄aꝫ. Scā
ğ ⁊ ſalubris eſt cogitatio ꝓ
defūctis exorare: vt a pctis
ſoluanť. R. Libera me dn̄e
de morte eťna ī die illa tre=
mēda. Qn̄. ce. mo. ſť ⁊ ťra. V.
Dies illa dies ire: dies cala
mitatꝭ et miſie dies mag. ⁊
ama. valde. Qn̄. Ad l. ps. l.
Miſere. f. xvij. ā. Exłtabūt

oſ. hūi. ŏ. lxiij. Te decꝫ. f. xxv
ā Exaudi do. orō. meā ad te
oīs ca. ve. p̄. lxij. De⁹ de⁹. fo.
xxj. cū. ŏ. lxvi. De⁹ miſe. fol.
xxij. ā. Me ſuſcepit dextera
tua dn̄e. Cāti. ezechie. Ego
dixi. fol. liij. ā. A porta īferi
erue do. ant. e p̄. cxlviij. Lau
date do. de ce f. liij. cū duo=
bus ſeq̄n. ā. Oīs ſpūs lau.
do. V. Audiui vo. d̄ ce. di. mi
hi: Scribe bti mortui q̄ ī do.
moriūť. Ad bn̄⁹ ā. Ego ſuꝫ
reſurrectio ⁊ vita q̄ credit in
me ēt ſi mortu⁹ fuerit viuet ⁊
oīs q̄ viuit ⁊ credit in me nō
moriet ī eťnū. Pr̄ nr̄. Et ne.
V. A porta īferi. Erue. Dn̄s
vo. Orem⁹. Pro epō. Orō.
Deus q̄ inť apłicos ſacer=
dotes famulū tuū pōtificali
dignitate vigere feciſti p̄ſta
q̄s: vt q̄rū vicē ad horā gere
bat ī ťrꝭ eoꝝ q̄ꝫ ꝑpetuo ɔſor
tio leteť ī cel. Pro ab. vł ſa=
Na nobꝭ dn̄e vt (cerdo. or.
aīaꝫ famłi abbatꝭ vł ſacerdo
tis quā de hui⁹ ſcłi eduxiſti
laborioſo certamie ſctōꝝ
tuoꝝ cetui tribuas eē ɔſor=
tē. Pro parētib⁹ nr̄is. Orō.
Deus q̄ nos pr̄em ⁊ mr̄em
honorar̄ p̄cipiſti miſere cle
menť aīab⁹ parētū nr̄oꝝ: eo
rūq̄ꝫ pctā dimitte noſq̄ꝫ eos
in eterne claritatis gaudijs
fac videre. Pro fūdatorib⁹

Propitiare q̄s dn̄e Orō.
aiab⁹ fideliū tuoꝝ ⁊ p̄sta: vt
q̇ de tuis donis in hoc loco
puigili cura noī tuo q̄tidia=
na p̄parauerīt obseq̇a: ppe=
tua cū ſctis tuis pfrui me=
reant letitia. Pro frīb⁹ ⁊ ſo=
Deus venie roꝛib⁹ nr̄is. orō.
largitoꝛ ⁊ hūane ſalutꝫ ama
toꝛ q̄s clemētiam tuā vt nr̄e
ↄgregatiōis frēs ⁊ ſoroꝛes
q̇ ex hoc ſcl'o trāſierīt btā ma
ria ſp ꝟgie interceдēte cū oib⁹
ſctis tuis ad ppetue btitu=
dinis ↄſortiū puenir̄ ↄcedas
Pro anniuerſarijs. Orō.
Deus idulgētiaꝝ dn̄e da fi
delib⁹ tuis q̄ꝛū āniuerſariuꝫ
depoſitiōis diē ↄmemoram⁹
refrigerij ſedē q̇etꝫ btitudi=
nē luminis claritatē. Pro re=
cōmēdat' ⁊ bñfactoꝛib⁹. orō.
Deus cui⁹ mie nō ē nūer⁹ ſu
ſcipe ppiti⁹ p̄ces hūilitatis
nr̄e ⁊ aiab⁹ fideliū tuoꝝ q̄ no
bis i orōnē ↄmēdate ſūt ⁊ q̄
rū ſuſtētamur elemoſynis q̇
b⁹ tui nois dediſti ↄfeſſiōeꝫ
remiſſionē cūctoꝛum tribue
pctōꝝ. Pro ſubito defunct'
Omnipotēs ⁊ miſericoꝛs de⁹ i cuius
hūana ↄditio ptāte cōſiſtit
aias fideliū tuoꝝ q̄s ab oib⁹
abſolue pctis vt pnie fructū
quē volūtas eoꝝ optauit p̄=
uenti moꝛtalitate nō pdant.
Pro nobiſcū ſepultis. Orō

Deus i cui⁹ miſeratiōe aie fi
deliū req̇eſcūt fidelib⁹ tuis
hic ⁊ vbiqꝫ i xp̄o q̇eſcētib⁹ da
ppiti⁹ veniā pctōꝝ: vt a cun
ctis reatib⁹ abſoluti tecū ſi=
ne fine letent. Pro pn̄ti vel
recent' defūcto et d tricena.
Inclina dn̄e aurē tuā orō.
ad p̄ces nr̄as q̇b⁹ miaꝫ tuā
ſupplicit' dep̄camur vt aiaꝫ
famuli tui quā d' ſcl'o migra
re iuſſiſti i pacis ac lucis re
giōe ↄſtituas et ſctōꝝ tuoꝝ
iubeas eſſe ↄſortē. Pro fa=
De⁹ cui ppriū ē (mulo. orō.
miſeri ſp et pcere ppitiare
aie famuli tui et oia ei⁹ pctā
dimitte vt moꝛtis vincul' ab=
ſolutos trāſire mereat ad vi
Que (tā. Pro famula. orō.
ſum⁹ dn̄e p tua pietate miſe
re aie fam'e tue ⁊ a ↄtagijs
moꝛtalitatꝫ exutā i etne ſal=
uatiōis pte reſtitue. ¶ Scien
dū q̇ i vigilijs d'fūctoꝝ ↄuē
tualit' dicendis q̄bus fuerit
miſſa ↄuētualis attribuēda
p pncipali coll'a dicēda eſt
vna ex p̄cedētib⁹ iuxta det'=
miatiōnē p̄cedētꝫ ⁊ eis due
ſeq̄ntes q̄ vſuales dn̄r adiū
gēde ſꝫ ſub vna ↄcluſiōe. In
reliq̇s āt offi. defūctoꝝ pu=
blice vel priuatim dicendis
eaſd' col. vſuales ſufficit re
cerati. In ↄmemo. tn̄ oim fi=
deliū defunctoꝛuꝫ ſola orō

Fideliū. recitatur. Pro oib⁹ p quib⁹ orare tenemur. oro.

Omnipotens ſempiterne deus cui nūq̄ ſine ſpe mie ſupplicat̄ ꝑpitiare aiab⁹ fideliū tuoꝛū: vt q̄ de hac vita i tui nois ꝯfeſſiōe deceſſert ſctōꝝ tuoꝛuꝫ numero facias aggregari. Pro oib⁹ fidelib⁹ defūctis oꝛ.

Fideliū deus oiꝫ ꝯditoꝛ ⁊ redemptoꝛ aiab⁹ oim fideliū defūctoꝛū remiſſiōeꝫ cūctoꝛū tribue pctōꝝ vt idulgētiā quā ſp optauert piis ſupplicationib⁹ cōſequat̄. Qui viuis et regnas cum patre. ⁊c. Dñs vobiſcū Requieſcant in pace. Amē. ❡ Ante oēs hoꝛ. oꝛ.

Omnipotens ſempiterne de⁹ q̄ nos cū non eſſem⁹ de nihilo creaſti: cum periſſemus miſericoꝛdit̄ redemiſti Rogo te ꝑ icōmutabilē maieſtatē tuā ſuſcipe has laudes ⁊ orones q̄s tibi nūc et oi tpe dictur⁹ ſuꝫ: i illa vnione charitatꝫ ⁊ dilectiōis qua vnigenitū filiū tuū miſiſti i vteruꝫ btiſſime ꝟgis marie et i q̄ eū patiētē ⁊ moꝛiētē ꝑ nobꝫ i cruce ſuſcepiſti. Am̄.

❡ Oro dicenda poſt finem omnium hoꝛarum.

Gratias ago tibi omps ſempiterne de⁹ q̄ me indignū peccatoꝛē ad tuū ſeruitiū nullis meis meritꝫ ſed ſola dignatiōe mie tue vocare dignat⁹ es. Rogo te ꝑ doloꝛē vulnerū dñi nrī ieſu xpī vnigeniti tui ⁊ ꝑ ſanctiſſimi ſanguis ei⁹ effuſionē: ac inocētiſſime moꝛtꝫ ꝟtutē: ſuſcipe hoc ſacrificiū ſuitutꝫ mee ꝓ gl̄ia maieſtatꝫ tue: ꝓ peccatis meis: ꝓ eccl̄ia tua ſancta: ⁊ ꝓ aiab⁹ oim fideliū defunctoꝝ i penis purgatoꝛiis cōſtitutis i illa vnione charitatis ⁊ dilectionis qua eundem dñꝫ nrm ieſum xpm ꝓ nobis i cruce ſuſcepiſti moꝛientē: ⁊ cōcede mihi ꝑ meritū eiuſdē paſſionis te i ꝟita te diligere: ⁊ i tuo ſuitio fidelē iugit̄ ꝑmanere. Amen.

❡ Oratio pro perſeuerantia in dei ſeruitio.

Concede q̄s ops de⁹ ꝑ meritū paſſiōis dñi nrī ieſu xpi: et ꝑ intceſſionē btē marie ſp ꝟginis ſanctarūq̄ꝫ oim celeſtiū ꝟtutuꝫ: et btōꝛū patriarcharū: ꝓphetarū: apl̄oꝝ/ martyꝝ/ ꝯfeſſorū ꝟginū: et oiꝫ electoꝝ tuorū: nobis in tua volūtate ꝑſeuerantiā: vt tibi placitā iugit̄ valeam⁹ exhibere ſeruitutem. Per eundē xpꝫ dñꝫ.

❡ Finis.